

7603

శ్రీరస్తు
శ్రీ వైఖానస భగవద్వాక్య ప్రథమాలా
షష్ఠావసానమ్.

శ్రీ
పా ర మా త్మి కో ప ని ష ఛా ష్య మ్

సర్వతస్య స్వతస్త్వైః
భగవద్భ్యోవివాసమతి వేదాంతదేశికై రమగృహీతమ్
శ్రీమత్సుప్తకరాజసూరికృత చన్ద్రికాఖ్యవ్యాఖ్యా సముపస్కృతమ్

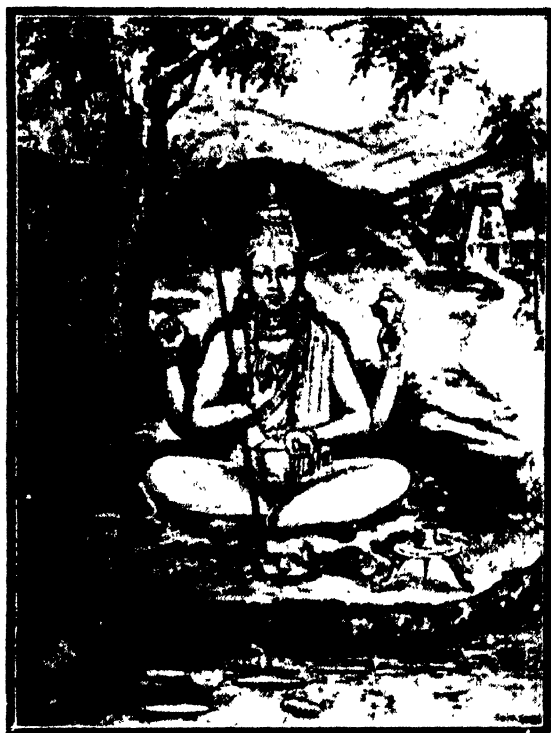
శ్రీ శ్రీ భట్టదాస్కరకృత పారమాత్మికమస్త్ర వ్యాఖ్యానోపేతశ్చ.

గ్రంథోదయమ్
తిరుమతి శ్రీనివాస సంస్కృత కలాశాధ్యక్షతైః
“ఉదయ వేదాంత ప్రవర్తతైః”
శ్రీమద్వి త్వేయాకరణ సజ్జానతైః
రౌంపిచర్ల భట్టర్ పార్థసారథికృష్ణమాచార్యవర్యైః
పండిత ఉ॥ చ॥ శ్రీనివాసభట్టాచార్యైః శ్చ

సరిష్కృతః
గ్రంథమాలాసమ్పాదకః
ఉ॥ వే॥ శ్రీమాన్ భిషగ్రాజ
దీవి వేంకటనృసింహాచార్యః
వల్లూరు.

**Printed at The Orient Power Press, Tenali for Sree Vaikhanasa
Bhagavachakra Grandhamala, Nallur P.I.G. 78/48 Copies 500 dated 6-48**

శ్రీ విఘ్నసాచార్యులవారు

శ్రీ వైద్యనాథుని దగ్గర వ్యాధిగ్రస్తమైన
శ్రీమహాత్మా శ్రీమాన్

దేవయ్యనం వేంకటాచార్యులుగారు

తమిళం విశ్వవిద్యాలయం

శ్రీమహాత్మా శ్రీమాన్

శ్రీవైభవనాథ భగవద్వాక్త్ర గ్రంథమాలా సంపాదకుడు

శ్రీమదిత్యాది శ్రీమానామగ్రంథములు

దీవి వేంకటనృసింహాచార్యులు గారు

కీ॥ శే॥ శ్రీమదిత్యాది శ్రీమాన్
నారాయణం వేంకటాచార్యులు గారు
సంగంజాగర్లమూడి.

వీరి జ్ఞాపకార్థముగ కుమారులు ఆయుష్మాన్
శ్రీనివాసాచార్యులు, సత్యనారాయణాచార్యులుగారలు
గ్రంథమాలకు రూ. 300—0—0 లు నొసంగిరి.

శ్రీరస్తు

శ్రీమద్విఘ్నోపహాసరవే నమః

ముద్రాపకప్రకస్త్రీః

గుంటూరుమణ్డలే కృష్ణ వేణ్యః పరిసరే శుభే
రమ్భాజమ్బీరతామ్బూలవల్లీకాభి ర్విరాజతమ్ ॥ 1

సంగంజాగర్ల మూడితి ప్రథితం వైభవోన్నతమ్
చాతుర్వర్ణ్యసమాకీర్ణం బభౌ పురవరం మహతే ॥ 2

విద్వద్భి ర్భాగ్యవద్భిశ్చ జ్ఞాసిభిః సమలజ్ఞుతమ్
శ్రీనివాసదయాశీతలేక్షణేక్షిత మన్వహమ్ ॥ 3

తస్మై నివద్వజనగణమనఃపజ్కుజచ్ఛాదకాత్మా
సత్వైశ్వర్యస్థిరతరయశశ్చన్ద్రికాద్యోతమానః
శాస్త్రో దాస్త్ర స్సకలయమిహ మగ్రగో యాయజూకః
శ్రీమదైవభాసనకులమణి ర్విద్యతే కృష్ణమార్యః ॥ 4

నారాయణాస్వయసుధానిధిశీతభానోఽ
శ్రీకృష్ణమార్యవిదుష స్తనయో మహత్మా
గోష్ఠీపురేంద్రపదపజ్కుజచచ్ఛరీకః
సామ్యాకృతి శ్శుచి రభూ త్కిల వేంకటార్యః ॥ 5

తదేంకటాచార్యవర్య స్సాన్వశితైకసురద్రుమః
కరుణారసనిర్మగ్నహృదయ స్స శుభోదయః ॥ 6

విశిష్టాద్వైతసిద్ధాంతసారసాగరమృజః
నిత్యసత్యబలోపేత స్సకల స్సకలార్థదః ॥ 7

గీతాధ్యయనసమున్నః పారమార్థికచిన్తనః
వేదశాస్త్రార్థదర్శి చ బభూవ మగుణాకరః ॥ 8

స మహాగుణసమ్పన్నాం వాతసలైకవిభూషణామ్
అనిన్దితాచారవతీం శ్రీశక్తైర్జ్యోతికాలినీమ్ ॥ 9

ధర్మానురాగసక్తిర్ణవృద్ధయాం సద్యశోజ్జ్వలామ్
శ్రీమతీం సత్యవాగ్భూషాం సతీం శ్రీరజ్జమామ్బికామ్ ॥ 10

జగ్రహ విధివ త్తస్యాం లేభే పుత్రా వనిన్దితౌ
కుమారీం చ సయోద్రిక్తా మనవద్యగుణాన్వితామ్ ॥ 11

లక్ష్మీతి దివ్యాభిఖ్యాం తాం లక్ష్మీతాం లక్ష్మణైశ్శుభైః
జ్యేష్ఠః శ్రైష్ఠ్యగుణోత్కృష్టః శ్రీనివాసపదాజ్జీతః ॥ 12

అష్టాక్షరమహామన్తజాపక శ్రీమతాం వరః
వేదవేదాజ్జతత్వజ్ఞః కరుణారసభూషణః ॥ 13

ద్వితీయ సుత్యనారాయణాచార్య సుత్యవా కృచిః
హూణవిద్యాప్రభావజ్ఞ సుదా ధర్మపరాయణః ॥ 14

ఏతౌ శ్రీపారమాత్మీయభాష్యముద్రణకర్మణి
పితృపాదజ్ఞానార్థం రూప్యాణాం హి శతత్రయమ్ ॥ 15

అదాతాం మాతృ రాజ్ఞానుపాలనే బద్ధదీక్షితౌ
శ్రీమద్వేంకటరామార్మ్యపేరణే నైవ సామ్రుతమ్ ॥ 16

ఏతద్వితరణోద్భూతయశఃపార్వణచన్దికా
జయతాం జయతాం నిర్య మేతయౌ రనవద్యయౌః ॥ 17

అవ్యా చ్చీరఘనస్తన సు భగవాన్ త్రైలోక్యనాథః పరః
కల్యాణైకనికేతనః కలిహర సుత్యప్రతిజ్ఞోదయః
సీతామానసపద్మలీనమధుపః కారుణ్యదుగ్ధామ్బుధి
సోపకర్యా సతతం కటుమ్బుసహితా వేతౌ మహద్భి శ్శుభైః ॥ 18

శ్రీశ్రీనివాసకరబ్రహ్మణే నమః

విన్నపము

సర్వతంత్రస్వతంత్రులగు శ్రీ శ్రీనివాసదీక్షితులవారిచేత ననుగ్రహింపబడిన శ్రీపారమాత్మికోపనిషద్భాష్యమును చంద్రికా వ్యాఖ్యానముతోడను భట్టభాస్కరకృత పారమాత్మికమంత్రవ్యాఖ్యానముతోడను శ్రియఃపతియనుగ్రహముచే నేటికి శ్రీ వైఖానసభగవచ్ఛాస్త్రగ్రంథమాలయందు వ్యవస్థాపనముగా ముద్రించి విద్యనందిలి కండ్లజేయునంతటి మహాభాగ్యము లభించినందులకై యెంతయు సంతసించుచున్నాడను.

ఇయ్యది యిలత్తూరు గ్రామవాస్తవ్యులగు శ్రీసుందరరాజభట్టాచార్యులవారిచే ననుగ్రహింపబడిన చంద్రికావ్యాఖ్యానసమేతముగా శ్రీ వైఖానసమతసిద్ధాంతప్రవర్తక వాసుదేవాపరనామక రఘుపతిభట్టాచార్యులవారిచే బరిశోధింపబడి తిరుక్కుడందై శ్రీ విద్యాముద్రాక్షరశాలయందు 1900 సంవత్సరమున గ్రంథలిపిలో ముద్రింపబడియున్నది.

మఱియు ముద్రాచాన్ అడయార్ వుక్తశాలయాధ్యక్షులచే సంపాదించబడి డాక్టర్ మంజున్ రాజ మహాశయులచే సరిచూడబడి 1988 వ సంవత్సరమున నాగరలిపిలో ముద్రింపబడిన అప్రకాశోపనిషత్తులలో శ్రీ శ్రీనివాసదీక్షితకృత పారమాత్మికోపనిషద్భాష్యముగూడ గల్గదు. ప్రస్తుతము పైభాష్య మార్గలిపిలో ముద్రించినయెడల నార్గధదేశీయు లండటకును సుగ్రాహ్యముగ నుండునని తలంచి సంఘసోదరులు ప్రోత్సహించుటచే శ్రీ-ఉ-వే-ప్ర-శ్రీమాన్ దేవయజ్ఞనం వేంకటరామాచార్యులవారు పై బేర్కొనబడిన రెండు మాతృకలును, మఱి కొన్ని దేశాంతరస్థ మాతృకలునుగూడఁ బరిశీలించి చంద్రికాభట్టభాస్కరీయవ్యాఖ్యానసమేతముగా దీక్షితీయ పారమాత్మికోపనిషద్భాష్యమును ముద్రణమున కనుకూల మగునట్లు విస్తృతముగ వ్రాసి

పండితప్రకాండలగు శ్రీమద్వైయోకరణపంచానన ఉ॥ వే॥ ప్ర॥
 శ్రీమాన్. రొంపిచర భట్టర్ పారసారధి కృష్ణమాచార్యులవారిచేత
 నున్న ఉ॥ వే॥ ప్ర॥ శ్రీమాన్. పండిత, ఉ॥ చ॥ శ్రీనివాసభట్టాచా
 ర్యులవారిచేతనున్న సరిచేయించి మాకండఁజేసియుండిరి.

కాని దురదృష్టవశమున గ్రంథమాలాసాపనకుఁ బ్రధానకార
 కులును ముద్రణాదివిషయములలో నత్యంతసహాయకులు నగు శ్రీ
 ఉ॥ వే॥ ప్ర॥ శ్రీమాన్ తమిళ పానకాలాచార్యులవారు పరమపదిం
 శుటచే ముద్రణవిషయములోఁ గొంత యంతరాయము వాటిల్లినది;
 కాని వారిపుత్రులగు శ్రీమాన్, శ్రీనివాసాచార్యుల వారున్న మఱి
 కొందఱు యవకులున్న ముద్రణవిషయములోఁ గొన్ని సాయము
 లొనర్చుటచే పరిపూర్ణముగా నీగ్రంథమును ముద్రింపఁగల్గితిని.

మఱియు నేతద్గ్రంథముద్రణావసరమున, సంగంజాగర్లమూడి
 వాస్తవ్యులును, ఉభయవేదాంత ప్రవర్తకులును, గీర్తిశేషులు నగు
 శ్రీమాన్ నారాయణం వేంకటాచార్యులవారి జ్ఞాపకార్థము వారి
 పుత్రులు, ఉ॥ వే॥ ప్ర॥ శ్రీమాన్. శ్రీనివాసాచార్యులుగారును, ఉ॥ వే॥ ప్ర॥
 శ్రీమాన్ సత్యనారాయణాచార్యులుగారును రు. 300-0-0రూప్య
 ములు, పోరంకివాస్తవ్యులైన ఉ॥ వే॥ ప్ర॥ శ్రీమాన్ వేదాంతం రాజ
 గోపాలాచార్యులువారు రు50-0-0 (ఏబదిరూప్యములు) ఉ॥ వే॥ ప్ర॥
 శ్రీమాన్ ఘనపాతి, వేదాంతం శ్రీనివాసాచార్యులవారు రు50-0-0
 (ఏబదిరూప్యములున్న) విరాళముల నొసంగి ఈకార్యమునం దోడ్పడి
 కొంత భారమును దీసివేయుటచే మహాదారులగు వీరియెడల
 నే నెంతయుఁ గృతజ్ఞుఁడను.

ఏతద్గ్రంథపరిష్కర్తలైన ఉ॥ వే॥ ప్ర॥ శ్రీమాన్ విద్యత్కవి
 సార్వభౌమ, వైయోకరణపంచానన, రొంభ॥ పారసారధికృష్ణమా
 చార్యులవారికిని, ఉ॥ వే॥ ప్ర॥ శ్రీమాన్ పండిత ఉ॥ చ॥ శ్రీనివాస
 భట్టాచార్యులవారికిని, శ్రీవైఖానసభగవచ్ఛాస్త్రగ్రంథమాలాదార

కులై, గ్రంథసంపాదన పరిష్కార లేఖనాది గార్యములం దనవరతముఁ
గృహింపఁబడు నాకు మిక్కిలి యుత్సాహకారకులగుచున్నాఁడే॥ ప్ర॥
శ్రీమాన్ (ఈపూరు) దేవయజ్ఞసం వేంకటరామాచార్యులవారికిని,
ఆ॥ వే॥ ప్ర॥ శ్రీమాన్ (ఉల్లిపాలెం) నారాయణంరామానుజాచార్యుల
వారికిని, గ్రంథమాలాపోషక సహాయ కాది మహాశయులకును గృత
జ్ఞతాపూర్వక ప్రణామశత్రులుల నర్పించుచున్నాఁడను.

• ఇం దెవ్వయేని లోపములు గన్పట్టినచో, తాతకులు గుర్తించి
మాకుఁ దెలియజేసినయెడల శిరసావహించి పునర్ముద్రణమున సరి
చేయించగలను.

ఇట్లు.

శ్రీ వై॥ భ॥ గ్రంథమాలా
కార్యస్థానము నల్లూరు
సర్వధారి సం॥ శ్రీరామనవమి

సుధీజనవిధేయుడు

} భిషగ్రాజు దీవి వేంకటస్వామిహార్యులు

ఓం నమశ్శివాయే.

ని వే ది క

ప్రకృత ప్రస్తావన కనుబంధించిన మూలగ్రంథము పారమ
త్వీక మను ప్రకృత్యుక్తమును చాల్చిన ప్రముఖవైష్ణవోపనిషత్తు.
ఇయ్యది పరమాత్మయగు శ్రియఃపతిస్వరూపగుణలీలావిభూతి నతి
చారుతరముగ నభివర్ణించియుండినకతనఁ గాఁబోలు నిద్దానికిఁ బార
మోత్మికోపనిషత్తును వ్యవహారము సార్థకతతో సిద్ధమయినది.

ఇది శ్రీవైఖానసశాఖయులలో నెంతయో విరివిగఁ బ్రచార
మార్జించినదై యున్నది. ఇతరత్రమటుకు వ్యాప్తియున్నటులఁ గానుపిం
చదు. స్వాయంభువమై, యఖండమై, యపారుషేయమై తనరిన వేద
రాశి శాఖాత్వేన వైఖానసి యనియును, వేదత్వేన యజుస్సనియును,

ఉభయ త్వేన ఏకాయని యనియును, సీతోపనిషత్తు శ్రీవిష్ణుబ్రహ్మవైవర్త సాంక్షపూరాణములును, శ్రీవైఖానసభగవద్గోస్త్రము మున్నగు నవి విపులముగ నుద్ఘోషించి యుండుటయు కాక వేదవిభాగమునకు మున్నే శ్రీనిఖనోమునిచరణులు తనచేఁ బ్రణయనముచేయుఁబడిన శ్రీవైఖానసకల్పసూత్రమున నఖలవేదమంత్రములును, సాంగక్రియా కలాపమున కనుగుణముగాఁ జెప్పించి సకలజీవ రేఖాబంధవిముక్తికిఁ బరమసాధనభూతమగు శ్రీమన్నారాయణుని దివ్యోపాసనావిధానమును సైతము విశ్వకల్పాణిదిక్షిత్తో ననుగ్రహించియున్నట్లు స్పష్టమవ గతమగుట నిరతికయోక్తి. దీనినిఁబట్టి వేదయుగమునందే వైఖానస మనునది యొకవిశిష్టధర్మసముల్లసితమగు మతముగా రాణించి నిజకీర్తి కల్పలతాంతసురభినిఁ గలుబంతముల గుబురుకొనఁ జేయుట చేతనే యష్టాదశమునిపరిషత్కాలమునాటి కగ్రగణ్యస్థానము వహించినది. కనుకనే శ్రీవైఖానసమంత్రప్రశ్నము లెన్నిదింటిలో నీపారమార్థ్య కము సప్తమప్రశ్నగాఁ బరిగణింపఁబడి రూఢప్రచారముఁ గల్గియుండుట యభిజ్ఞతల్లజలకుఁ దెలియని యంశము కాదు.

అందుచే భగవద్విఖనోమునీంద్రుల కత్యంతప్రియాంలేవానులును, మానసపుత్రులు నగు శ్రీభృగు మరీ చ్యుతి కశ్యపాచార్యులు నిజదేశికానుశాసన విధేయతఁ బరమాదృతి నధ్యయించి లోకాను జిఘ్నుడతోఁ దాము రచించిన 1, అధికార 2, సగంహితా 3, తంత్ర 4, కాండములను పారిభాషికపద విలసితములగు శ్రీశాస్త్రాగ్రంథముల నుద్ధరించి యుండుటచే నీయుపనిషత్తునకుఁ గల సముత్కృష్టత యనంతమయినది. అంతియగాక నాఁటినుండి నేటివఱకు నవిచ్ఛిన్న వైఖరినిఁ బరంపరయా శిష్యశిక్షణమునఁ బెంపొంది చెక్కుఁజెడరని రూపుతో సుమనోలోకములఁ దాండవించుచు, విబుధజనతామోదజనకస్థానమై యులరొందుచున్నది. దీనికిఁ బరతత్త్వమిదమితథమని నిష్కర్షించిన శ్రీభృగూదిమహర్షి పుంగవులే ప్రపంచకాచార్యులునె యున్నారు.

ఇట్టి పారమాత్మికము పదునొకండనువాకములుగల్గినదై పంచోత్తరశతమంత్రములచే విలసిల్లుచున్నదనుట కాధారము. భగవద్గీర్తి విమానార్చనకల్పము, ముప్పదిరెండవ పటలమున “అథాతః పారమాత్మికానుక్రమణ” అనునది మొదలు “విష్ణుస్సర్వేషామిత్యాదిపంచోత్తరశతం పారమాత్మిక వితి విజ్ఞాయతే” యను శ్రీనూక్తిని గటాక్షించుటయే. మఱియు దీనిలో నాశ్చోక్త యనువాకమునకుఁ బదేసి మంత్రముల చొప్పునఁ బది యనువాకములను, మిగత మంత్రములైదు నేకాదశానువాకమునను గోచరించుచున్నవి. ఈ యుపనిషత్తు మొదలు పదియనువాకములందును సర్వతోమఃఖముగ మీమాంసిం చిన భగవద్విషయము లెవ్వి కలవో అవియే దశోపనిషత్తులందు విస్తృతములు. ఏకాదశానువాకమునందలి యైదు మంత్రములు పూత్ర ముక్తార్థమునకగు సంగ్రహమని చెప్పవచ్చును. ఇదియే శ్రీ వైఖానసజాతికి గుప్త నిక్షేపగున్నిభమునై ధారకము పరమవైష్ణవ ప్రపత్తిని బ్రసాదించి తారకమునై ప్రాముఖ్యస్థితిఁ బొలుపొందినది. కనుక నియ్యది సర్వోపనిషత్సారస్వతాంబరమున ముద్దులొల్కుచండమామయై యాపనిషదమహాపురుషుని యటులి రాణించు మేలి మేలిమి పూలసరమై నెగడుట మనీషివతంసుల కతులానందభాగ్యదాయి యుటలో నాక్షేప మే మున్నది?

ఇద్దానికి భాష్యకర్తలు శ్రీ శ్రీనివాసమఖ వేదాంతదేశిక భగవత్పాదులు. వీరికిఁ బూర్వము శ్రీనరహరిభట్టసూనులగు భట్ట భాస్కరులు వ్యాఖ్యానించినటుల శ్రీ శ్రీనివాసమఖ వేదాంతదేశిక కృణ్వారే తమ లక్ష్మీవిశిష్టాద్వైతభాష్యమునందలి జిజ్ఞాసాధికరణములో 36 పుటయందు ‘యద్యపి శ్రీవైఖానసానాం విష్ణుబలికర్మణా ప్రపత్తి సిద్ధ్యతి. తథాపి బ్రహ్మజ్ఞానేన విమర్శితాత్మనః యోవా భూతే రిత్యాదిమంత్రార్థానుసంధానపూర్వకం పునరపి ప్రపన్నాతికాయిత్యసిద్ధయే ప్రపత్తిః క్తార్యవ. పునస్తవచక్రాంక వస్త్వన నిషేధాభావాత్ శ్రీ భట్టభాస్కరాదిభిః శ్రీవైఖానసాభి

జనైః ప్రపత్తివిధానస్య దర్శితత్వాచ్చ' యనువాక్యసంసారమున శ్రీ
వైఖానసులకు విష్ణుబలియను సంస్కారవిశేషముచేఁ బ్రపత్తి సిద్ధించి
నను, బ్రహ్మజ్ఞానముచే విమలీకృతాత్మగలవానికి 'యోవాభూతేః'
అను మంత్రార్థము ననుసంధానముఁ జేయుట పూర్వముగా నింకను
బ్రహ్మత్వ మతిశయించి సిద్ధించుకొఱకుఁ బ్రపత్తి చేయఁదగినదే.
మొదల తప్తచక్రాంకనముమాదిరి వారలకు నిషిద్ధమైనది కాదు. అని
నక్కాణించు సందర్భమున శ్రీ పారమాత్మికము పదునొకండవయధు
వాకములోని మొదటిమంత్రమైన యోవాభూతేః అను మంత్రము
నుద్ఘాటించి దానికి భట్టభాస్కరుఁడు మొదలు శ్రీవైఖానసాభి
జనులచేఁ బ్రపత్తివిధానము నిదర్శించియుండుటవలన నది పేర్కొని
యుండుటనుబట్టియే శ్రీభట్టభాస్కరులకు శ్రీనివాసదీక్షితీంద్రులు
పరు లనుట ధ్రువపడుచున్నది. కాని యింతకుఁ బూర్వపువాఁ డయి
నను నాతని గ్రంథమునకు వ్యాఖ్యాన మను ప్రసక్తియేకాని భాష్య
మను వ్యవహార మొక్క శ్రీనివాసదీక్షితీంద్రకృతికే గౌరవమును
గూర్చుచున్నది.

ఈ యుపనిషద్భాష్యము శ్రీలక్ష్మీవిశిష్టాద్వైతభాష్యకరణా
నంతర ముపగీత మని చెప్పటకు శ్రీవారి లక్ష్మీవిశిష్టాద్వైతభాష్యము
సందలి భట్టభాస్కరు నుద్దేశించిన ప్రసక్తియే ప్రబలనిదర్శనము. ఇవి
తాళ యిమ్మహానీయుని రచనలు పెక్కు గలవు. వీనిలోఁ జాలభాగము
స్వమతతత్త్వసిద్ధాంతమును నిరాఘాటముగాఁ జాటునవియే యై
యున్నవి. అట్టివారి యప్రతిమానప్రజ్ఞాప్రతిభాప్రాధవములకున్కు
పట్టయిన గ్రంథరాజము లన్నియు నేఁడులభ్యమగుటలేదు. దాని కైన
వారు సరిగా భద్రపఱచని కారణమునఁ గరాళకాలగర్భమున నొక
కొన్ని జీర్ణించి యుండనోవు.

ఇట్టి లోకోత్తరపురుషుని జీవితసమయము నుద్దేశించి మహాకవి
శ్రీ సుందరరాజనూరి శ్రీనివాసదీక్షితీంద్రచరిత్రములో "తరిక

దుత్తర చతుస్సహస్రేషు వ్యతీతేషు కలివర్షేషు సర్వజన్యత్వరే.
 తుంగసే సవితరి తథా చంద్రదేవ, వైశాఖే ప్రాజాపత్యే నక్షత్రేశామ
 నీయే లగ్నే...యః ఖలు నామ్నా శ్రియాచ శ్రీనివాస ఇతి వన్యధే.
 స వృధేతరజన్తా సన్మాన సకమలార్హమా"యని వ్రాసియుండుటవలన
 గలియుగమున నాలుగువేల ముప్పదేండ్లు గడచినదిమృత నానాటికి
 సరియగు సర్వజన్మామనవత్సర వైశాఖశుక్లపంచమిని శుభగ్రహ
 నిన్ని వేళముగల యొకదివ్యలగ్నమున నస్వర్ణాభిధానముగల శ్రీశ్రీని
 వాసదీక్షితేంద్రు లభ్యుదయ ముండినట్లు ముద్రానగుచున్నది. అందుచే
 యీ ప్రస్తుతకలివర్షములు 5048లో 4080 సంవత్సరములు మినహా
 యించునడల 1018 సంవత్సరములు మాత్రము మిగులగలవు. ఇందు
 నుబట్టి నీతఁడు క్రీ.శ. 9, 10 శతాబ్దముల మధ్య నుండియుండుట
 స్పష్టము.

వేంకటాద్రిసమ స్థానం బ్రహ్మాండే నాస్తి కించన
 వేంకటేశసమా దేవో న భూతో న భవిష్యతి॥

అను శ్రీవామసపురాణసూక్తి నుద్దేశించియే కాబోలు నీమహావ్యక్తి
 యుగ్యోదసిద్ధమైన శ్రీవేంకటాచలదివ్యక్షేత్రమే తనకుఁ జావనావాస
 ముగఁ జేసికొని శ్రీవేంకటేశపాదాబ్జసపర్యావృతహృదయుడై సర్వ
 మాయనకర్పించి ప్రపంచమున నెల్లడల భగవదర్చానుహితుమునుజ్జ్వ
 లింపఁజేసి పరమవైదికవైష్ణవసంప్రదాయధర్మములను బరిరక్షించి
 యున్నాడు. ఇంతకన్న బ్రహ్మచిత్త్వము వేరుండియుండునా? ఇట్టి ధన్య
 జ్ఞుని గుఱించి శ్రీవైఖానసమహాజనము శ్రీనివాసాపరావతారమని
 సర్వథా సర్వదా శ్లాఘించుచుండుట దిదికాదు.

ఏమయినను నొక మహనీయుఁడగుచునీ పావనజీవనగాధా
 శ్రీనిని బరామర్శించు తరుణమున నేనియో కొన్ని యపహేలు
 బలులు దేరుచుండుట లోకసామాన్య మైనది. అదేవిధముగ నీ శ్రీని
 వాసదీక్షితస్వామి శ్రీలక్ష్మీనిశ్చిహ్నైర్వైతభావ్యరచనాసందర్భమునను

గూడ బ్రహ్మసూత్రవార్తికోద్ధాహిణి రచయితలగు శ్రీమదనంత
నారాయణాచార్యుల వారొకశ్లోకవార్తికమును బ్రహ్మసూత్రములపై
జాసినట్లును, దానినిఁ బురస్కరించిగొని శ్రీనివాససీక్ష్మీతీర్థులవారు
కొద్దిపాటి వివరణముతోఁ గొంత పూరించి భాష్యమును రచించిన
ట్లుగా నిటీవల నధునాతములగు కొందరు పండితప్రకాంశులలో లేని
పోని సంచలనము కల్గినది. ఆవిధముగ నహోహ లేర్పడుట సుతరా
మసంగతము. ఏలన, బ్రహ్మసూత్రవార్తికోద్ధాహిణి గ్రంథారంభ
మునఁ గర్తయును అనంతనారాయణాచార్యులవారు,

శ్రీనివాసగురుం నత్వా వేంకటేశ్వర మవ్యయమ్
అవిరోధం వదిష్యామి వేదాంతార్థప్రసిద్ధయే॥

శ్రీనివాసగురుం నత్వా చతురధ్యాయగోచరమ్
అర్థం సంక్షిప్త వక్ష్యామి సూత్రకారవివక్షితమ్॥

వైఖానసాస్వయంజనుండరరాజసూను
ర్వేదాంతసార మతులం కృతవాన్ వృషాదా
యత్యర్థమణ్మతవిసారి కవీశ్వరాణాం
సంసేవితం సురమునీశ్వరలాలితం చ॥

శ్రీ వేంకటేశ చరణార్పితచిత్తవృత్తిమ్
వైఖానసాగ్ర్య మమలాత్మగుణై రుపేతమ్

శ్రీశ్రీనివాసశాఖనం నిగమాంతవిద్యా
చార్య భజే మమ గురుం సకలాగమజ్ఞమ్॥

అని స్వయముగఁ జెప్పికొనుట కతన సీతని కిష్టమైనతము
వేంకటాచలపతి యనియు, తండ్రి శ్రీసుంజరరాజాచార్యుఁ డనియు,
సునికెవట్టు శ్రీ వేంకటాచలమే యనియు, గురువరేణ్యులు సకలాగమజ్ఞ
చక్రవర్తియు, శ్రీ వేంకటేశ చరణారవిందసమర్పితచిత్తవృత్తిగల శ్రీని
వాసనిగమాంతాచార్యు లనియు, సూత్రకారవివక్షితమై, చతురధ్యాయ

యగోచరమైన వేదాంతసారము సవిరోధముగా సరమును సంతే
పించి చెప్పగలుగుచున్నానని, స్వేచ్ఛదైవతగురువర్యుల కెఱిగి వేదాం
తార్థప్రసిద్ధికొఱ కీయుద్యమము నారంభించుచున్నాడనని నొక్కి
వక్కాణించుటలోనే పైయపోహ కేమాత్ర మెడమియక మీఁదు
మిక్కిల శ్రీమదనంతనారాయణాచార్యులు శ్రీశ్రీనివాసమఖనత్రయమకఁ
బ్రియాంతేవాసియనికూడ ఒలవత్తొనాత్మి మిడుచుండుటచే నా
యపోహ యపాస్తము. కష్టోకములలోఁ బేర్కొనఁబడిన శ్రీమదనంత
నారాయణాచార్యులతండ్రియగు శ్రీసుందరరాజాచార్యులు శ్రీవైఖా
నస సూత్రపృత్తికారులో, దడన్యలో నుండు వివరించియుండలేదు.
...మఱియు మహాశవి కాళిదాసుని యభిజ్ఞానశాకుంతల నాటక
వ్యాఖ్యాతలగు శ్రీనివాసాచార్యులవారే, శ్రీలక్ష్మీవిశిష్టాద్వైతభాష్య
కర్తలనియును నొకవింతవాదమును రచయితల గ్రంథముల నాద్యంతి
మరయకయే కొండలు వివదించుచున్నారు. ఇది మఱిత యజ్ఞాన
విప్రబంధితము. దీనినిగూర్చిన యథార్థాంశము యాగ్రంథములే నిర్ణ
యించఁగలవు.

1. శ్రీ లక్ష్మీవిశిష్టాద్వైత భాష్యకర్త అభిజ్ఞానశాకుంతల
వ్యాఖ్యాత కానేరడు. ఒండొరులు భిన్నుల. ఇందునుగూర్చి.....
దశవిధ హేతు నిరూపణము మంగళాచరణములు

శ్రీమత్కౌశికవంశ్యేన గోవిందాచార్యసూనునా
శ్రీవేంకటేశుపాదాబ్జ సపర్యానిరతాత్మనా।
వేదాంతాచార్యవర్యేణ శ్రీనివాసార్యయజ్ఞనా
శ్రుతిస్మృతిపురాణాదిసూత్రమార్గానుసారిణా
పూర్వాచార్యపరిశుణ్ణసంప్రదాయానుయాయినా।

అనియును శ్రీలక్ష్మీవిశిష్టాద్వైతభాష్యము గ్రంథాంతిమగద్యముతో

“ ఇతి శ్రీవేంకటేశ చరణారాధనప్రవణ తత్ప్రసాదాధికత
వేదాంతదేశికాభిఖ్య కవిజలతలక సర్వతత్ప్రస్వతంత శ్రీనివాసా

ధ్వరీస్థివిరచిత శ్రీవిశిష్టాద్వైత శారీరకబ్రహ్మసూత్ర మీమాంసా
భాష్యే.....అనియును

శ్రీ శ్రీనివాసదీక్షితులవారి గ్రంథములం దాద్యంత పద్య
గద్యములు చూపట్టుటచే వీరు కాశికగోత్రులు, గోవిందాచార్యుని
పుత్రులు, శ్రీ వేంకటేశపాదాబ్జసపర్యావరణహృదయులు, శ్రీనివాస
దివ్యాబ్జాలబ్ధవేదాంతదేశికులు, కవికులతలకులు, సర్వతంత్రస్వతం
త్రులు ఈ మొదలుగాగల యుపాధులచే విరాజిల్లినటుల విస్పష్టమగు
చున్నది. ఇంతియగాక మహాకవి శ్రీ సుందర రాజసూరియును, శ్రీని
వాసదీక్షితీంద్ర చరితమున.....“ స హి మహితమనీషః ప్రధతేన్మ
పృథివ్యాం సర్వతంత్రస్వతంత్ర ఇతి.

తతః శ్లో॥ వేదాంతవేద్యః పురుషః పురస్తాత్
ప్రాదుర్భవన్ భవ్యగుణం త మూచే
వేదాంతశాస్త్రార్ణవపారదృశ్వన్
హేదాంత వేదాంతగురు స్వ మానీః ఇతి.

శ్రీ వేంకటేశదివ్యాబ్జాలబ్ధవేదాంతదేశికాభిఖ్య స్సంధీముఖ్య
స్సప్తభిఃపాకయజ్ఞై ర్విరియజ్ఞై స్సమయజ్ఞై శ్చ“యజ్ఞో వై విష్ణు”
రితిశ్రుతిచోదితయజ్ఞపురుషభావం నారాయణ మారాధయామాస.
తతః శ్రీనివాసదీక్షితవేదాంతదేశిక ఇతి దిశిదిశి ప్రతీతోఽభవత్”
అని యివ్వధముగ నభివర్ణించియుండుటచేఁ బైవిషయమున కెక్కుడు
ప్రాబల్య మొనగూడు పెంతయు సముచితకార్య మగుదుగదా!

(2) శ్రీమదభిజ్ఞానశాకుంతలవ్యాఖ్యాతశ్రీనివాసాచార్యులు
శాకుంతలవ్యాఖ్యానారంభము-మంగళాచరణము.
“లక్ష్మీం వ స్సుతరాం తనోతు ... అనటతో మొదలిడి

వైఖానసాన్వపయోధిమ్మగ బ్రహ్మార్తిః
శ్రీకాశికో విజయతే స హి తిమ్మయాఖ్యః॥

తస్య పుత్రోస్తి విద్యానాం స్వయంవరపతిః కవిః
వ్యాఖ్యాతా నాటకాదీనాం శ్రీనివాస ఇతి శ్రుతః॥
యం శ్రీనివాస మఖిలాగమసారసింధు
కుంభోద్భవం బుధజనాః పరికీర్తయంతి॥

అనియును గ్రంథాంతముగద్యమున శ్రీరమణ వేంకటాచలేశ్వర పాదార
విండన మారాధక. శ్రీవైఖానసకులతిలక, శ్రీకాళికగోత్ర, వేంకట
భట్ట ఇతి గోత్రక్రమాగతభట్టబిరుద శ్రీతిరుమలాచార్యపుణ్యేణ ధ్వని
ప్రస్థానపరమాచార్యేణ అష్టభాషాచక్రవర్తిశ్రీనివాసాచార్యేణ విర
చితాయాం శాకుంతలవ్యాఖ్యానాం॥ అనియు నుద్ఘాటించియుండుట
వలన సితఁడు కాళికగోత్రమునకుఁ జెందినవాఁడు, తండ్రి తిరుమలా
చార్యులు, వేంకటభట్ట యను గోత్రక్రమాగతభట్టబిరుదము గల
వాఁడు, ధ్వనిప్రస్థానపరమాచార్యుఁడు, అష్టభాషాచక్రవర్తి, యనియు
రూఢియగుచున్నది. ఇంతియకాక నాందీశ్వర వ్యాఖ్యానసందర్భమున నే
నాందీశ్వరప్రస్థానపరమైన విధ్యమును బ్రసక్తించుటతీని (వాచిశ్యవారిప్రతి)
9-వ పేజీలో వేణీసంహారే మదీయే నైషధానందే చాష్టాదశపదా
అనియును.

11-వ పేజీలో ఏతేషాం లక్షణం మదీయమాశవికాగ్నిమిత్రీయ
వ్యాఖ్యానే ద్విప్రవృత్తమ్ అని యభినయభేదవైలక్షణ్యములను వివ
రించుతరుణమునను

19-వ పేజీలో “ప్రకృతే కాళిదాస ఇతి” నిరుపపదప్రయోగేణ
గుప్తాహంకార ఫణిత్వదాత్తత్వం సూచ్యతే పరాపవాదా తోన్వితక
ర్షవాదీ తూర్థత ఇత్యుచ్యతే, యథావా మదీయే నైషధానందే
బాధం సంఘి మహీతలే మకవయ స్తతా ప్యసౌ గణ్యతే, ముఖ్యో
వేంకటనాథపూజనపర శ్రీశ్రీనివాసః కవిః...” అని సహజముగా
మహాకవుల కండఁదగిన సమయోచితప్రతిభాసముద్ధరిని బ్రదర్శించు
టత్యావశ్యక మనునది నిర్ధారించుపక్షమునను, అదే పుటలో నింకొ

కాచీ “అథా మదీయే నైషధానందే వక్రకోక్త్యలంకారసాతికాయ
వ్యంగ్యోర్మిశం ... అని” సోదీపకతను గూర్చియు

78-వ పేజీలో థాథావా మదీయే నైషధానందే.

“అద్య స్వప్నే ప్రియసఖ మయాదర్శి కాచి ద్రిలోకీ
భూషాయోషా ఫణితిమసో రవ్యలక్ష్మణభావా
స్మారంస్మారం తరళనయనాం తాం తప త్వంతరాత్మా .
వారంవారం విస్మజతి శరాన్ సాతకీ పంచభాణః” అని యను
రాగమునకు స్వప్నదర్శనము బీజమను విషయమునను

255-వ పేజీలో ‘శ్రీతయోహస్తాః మదీయేమాళవికాగ్నిమిత్రీయ
వ్యాఖ్యానే ద్రవ్యవ్యాః’ అని యభినయాంగమగు హస్తత్రయ విన్యాస
మను నిదర్శించునపుడును.

295-వ పేజీలో (గ.అం)మదీయేనైషధానందే ఫణితిమ్. అని చతు
శ్చత్వారింశదుత్తరశతనాయక భేదము లనుబ్రహ్మవింశతి సమయమునను,
స్వకీయములగు రచనలను దత్తత్సందర్శముల కనుగొనరీతి సుదాహరించి
యొందుటవలన వీరు శ్రీమదభిజ్ఞానశాకుంతలవ్యాఖ్యతోఁ బాటు మాళ
వికాగ్నిమిత్ర నాటకమునకును వ్యాఖ్యానించినట్లును, నైషధానంద
మను నొక మహానాటకమును విరచించినట్లును విస్పష్టమగుచున్నది.
మఱియు విక్రమోర్వశీయవ్యాఖ్యానమును, రసికానందప్రహసన
మునుగూడ వ్రాసి యమరభారతీవాద్యయపీఠమునకుఁ బూజాప్రసూన
మాలగాఁ గమర్పించినటులఁ గొందఱు మనీషివరంసులు చెప్పుచు
న్నారు. కాచి యేలనో! శాకుంతలవ్యాఖ్య యొక్క తీతప్ప తక్కినవి
యేవియు నీనాఁడు మన దృక్పథమునకు గోచరింపకుండుట చింత్యము.
వీరి రచనము లన్నియు రసవత్సాహిత్యబంధురతను బ్రకటింపఁగలవై
యున్నవేకాని తదన్యములు మాత్రము కానేరవు, వీరి జీవితకాలము
నిర్ణయించుటకు దగినన్ని యాధారములు చారిత్రకదృష్ట్యా కన్నడక
పోయినను శాకుంతలవ్యాఖ్యలలోని రాఘవభట్టియవ్యాఖ్యకుఁ దరు

వాఁత నిది యేర్పడెనని విద్యాంనులు కొంతమంది తలంచుచుండుటచే
 సీతఁడు క్రీ. శ. 17 వ శతాబ్దమున నుండెనని యూహించవలసినవచ్చు
 చున్నది. ఇది యిట్లుండ శ్రీవైఖానసకుహిమమంజరీభూమికలు శ్రీ
 మాన్ ఉత్పల వేంకటనరసింహచార్యులుగారు “అతఁడేది దుత్తమ
 బ్రహ్మవిద్యా శాకుంతలవ్యాఖ్యాది ప్రణేతా స్యయమేవ శ్రీని
 వాసాఖ్య ఇతి బధముః” అనివ్రాయుటచే శాకుంతలవ్యాఖ్యాతలగు
 శ్రీనివాసాచార్యులవారే యుత్తమబ్రహ్మవిద్యయును గ్రంథమును
 సైతము వ్రాసియున్నారని యభిప్రాయపడిరి. కానిశ్రీవారి గ్రంథముల
 యందు స్వమతతత్వనిర్ణాయకమైన గ్రంథ మొక్కటికూడ
 నున్నటులఁ గానము. ఈయుత్తమబ్రహ్మవిద్యాగ్రంథము నుద్దేశించి
 మహాకవి శ్రీ సుందర రాజసూరి తన యుత్తమబ్రహ్మవిద్యాసారమును
 గ్రంథములోని యుపోద్ఘాతమునందు ‘ఇహాఖలు శ్రీవైఖానసకులమణిదీప
 స్వర్వతంత్ర స్వతంత్రః శ్రీ వేంకటేశ సాదారవిందసపర్యానిరతహృదయః
 శ్రీమచ్ఛ్రీనివాసాధ్వరీ వేదాంతదేశిక శ్చారీరక మీమాంసాభాష్యే
 భగవదారాధన మేవ శ్రేయూన్ ముక్త్యుపాయ ఇతి నాతివిస్తరం
 నిర్ధార్య తదేవ ప్రపంచయతుకామ ఉత్తమబ్రహ్మవిద్యాఖ్యం గ్రంథ
 మచీకలత్. సతు లేఖకప్రమాదా దవిశుద్ధరూప స్వమభూత్ తద్వి
 శోధనాయ బహునాం కోశానా మనుపలంభా ల్లబ్ధకోశదృష్టాని శ్రుతి
 స్మృత్యాదిప్రమాణాని స్వదృష్టాని చ మేళయిత్వా తదభిప్రాయాను
 సరణేన సజ్జనప్రీతయే ఉత్తమబ్రహ్మవిద్యాసారో నామ గ్రంథః ప్రణే
 యయే ఇతి’ అని యారీతిగవచించియుండుటవలన శ్రీవైఖానసకులమణి
 దీపము, స్వర్వతంత్రస్వతంత్రులు, శ్రీ వేంకటేశ సాదారవిందసపర్యా
 నిరతహృదయు లగు శ్రీమచ్ఛ్రీనివాసాధ్వరీ వేదాంతదేశికులువారు
 తనశారీరకమీమాంసాభాష్యమున భగవదారాధనమే శ్రేయస్సును,
 ముక్త్యుపాయము నగు నని యతివిస్తరముగాకుండ నిర్ధారించి యదియే
 విస్తరింప నెంచినవాడై యుత్తమబ్రహ్మవిద్యయును గ్రంథమును
 రచించె ననియు, నయ్యది లేఖకుల ప్రమాదములవలన నవిశుద్ధరూప

మందినదై యదానినిఁ బరిశోధించునిమిత్త మెన్నియో శ్రీశోకము
 లవసరమై యవి యలభ్యము లగుటవలన దొరకిన శోకములం దుప
 లబ్ధమైనట్టి శ్రుతిస్మృత్యాదిప్రమాణములను స్వయముగఁ జూచి
 వాని నన్నింటిని మేళవించి, తదభిప్రాయానుసారముగ నీయుత్తమ
 బ్రహ్మవిద్యాపార మనుదానిని సజ్జనసంతుష్టికై రచించియుంటి నని
 స్పష్టపఱచియుండుటనుబట్టియే యీ గ్రంథమును వ్రాసినవా రెవ
 రయినది నిస్సంకోచముగ నిర్వివాదముగఁ జదువరుల కెఱుకపడక
 మానదు. అట్టిస్థితిలో శ్రీమహిమమంజరీభూమికాకర్తలు నిరాలోచ
 నముగ వ్రాయుటఁ జూడ సుమనోల్లాసనమునకుమారు సహృదయా
 వేదన మగుచున్నది. ఇంకను నాభూమికలోనే కొన్నిచోట్ల 'అథా
 ప్యస్యా మగ్రే మంగళశ్లోకాద్యభావాత్. గ్రంథప్రవృత్తిబీజానుల్లే
 భాత్' అనియు నేవేవోయనవసరములగు వ్రాతలు తానుసోదాతమీం
 జేయ నెంచిన మూలగ్రంథ మాద్యంతములు పరిశీలింపకయే వ్రాయుట
 దుస్సహనము కాదా? ఇంతకన్న ఘోరాపచార ముం జేయుం
 డును! సర్వజ్ఞశిరోమణుల సరసరుచిరాభిరుత ప్రవృత్తిశోభాసంతతి
 నరికట్టువాఁ డెవ్వ డీవిశ్వజగతిని... ఈయపనిషద్భాష్యమున కంత
 రము ప్రసంగవశముగా వ్రాయఁబడినది శ్రీవైఖానసమహిమమంజరి
 యనఁబడు గ్రంథరాజమైయున్న దనుటకు శ్రీదీక్షితులవారే యదాని
 యుపక్రమణికలో వ్రాసిన 'శ్రీవైఖానససద్విపులసన్మహిమమంజరీ పార
 మాత్మికభాష్యాంతే ప్రసంగా ద్రచ్యతేఽథునా' అనెడు శ్లోకముచే
 వెల్లడియగుచున్నది. ఇది పూర్వోత్తరభాగములు రెండుగా రచించఁ
 బడియున్నను బ్రకృతమున శోక పూర్వభాగముమాత్రమే లభ్య
 మగుట చింతనీయము. ఈ గ్రంథమునకుఁ జంద్రికావ్యాఖ్యానమును
 సాయించిన మహాకవి శ్రీ సుండర రాజనూరి పూర్వభాగవ్యాఖ్యాం
 తమున నేతద్ద్రంధావతరణమునకుఁ గల కారణమును సువ్యక్తమాఁ
 జేయుచు "యదీతఃపర మపి కేచన ప్రవర్తేన్ శ్రీవైఖానసమాషణే
 గ్రంథస్యాస్యాత్తరభాగే ప్రపంచితం" అని యుల్లేఖించిన స్థితి ననుస

రించి వారికాలమునాటి కీగ్రంథము నమగ్రముగఁ బ్రచారముగల్గి యున్న దనుట నిస్సంశయము. బ్రహ్మసూత్రములకు వీరు శ్రీభాష్యమును వ్రాయుటకుమందే శ్రీ కేశవాచార్యులను నొకరు బ్రహ్మసూత్ర వార్తికవృత్తిని వ్రాసియుండిననుల శ్రీలక్ష్మీవిశిష్టాద్వైత భాష్యములో నుత్పత్త్యసంధవాధికరణమున (199 పు) “విప్రతిషేధాచ్చ” అను సూత్రమునకు భాష్యమును విశదీకరించునపుడు “ఏవ మస్మాభి రిహ పంచరాత్రస్య శ్రీమన్నారాయణారాధన ప్రతిపాదనపరతయా తత్ప్రతిషేధం సర్వధానంగీకర్తవ్యం నై నైవ సారేణ సూత్రచతుష్టయం వివృతమ్, అస్మత్కలాభిజన శ్రీకేశవాచార్యవిరచితాయాం బ్రహ్మసూత్రవార్తికవృత్తే చతుర్థి స్సూత్రైః పంచరాత్రమతనిరాకరణార్థ మధికరణ మిద మిత్యుక్తమ్” అను భాష్యపంచులనలనఁ దెలియుచున్నది. ఈ కేశవాచార్యులవారిని గుఱించి శ్రీ వైఖానసగురుపరంపరానుసంధానక్రమములోఁ గూడ,

శ్రీపాచలాధీశగురుం తచ్చివ్యం శ్రీపతిపియమ్

తచ్చివ్యం కేశవాచార్యం మీమాంసావృత్తిదేశికమ్ ||

అనఁ మౌనఁబడినందున బ్రహ్మమీమాంసావార్తికాచార్యులను వ్యవహారము వీరి కున్నట్లు విదితము. అంతియగాక వీరి రచనానవనీతమును గూడ వ్రాసియున్నారు ఇయ్యది శ్రీనృసింహవాజపేయయాజులచేఁ బ్రణీతమగు సభ్యాసుసప్తకముతోఁ గూడిన భగవదారాధనక్రమమునకుఁ బంచఖండాత్మక మగు వ్యాఖ్యానమైయున్నట్లు స్పష్టపడఁగలదు. గమనింపుడు. అర్చనానవనీతము మంగళాచరణమున,

శ్రీవైఖానసగుర్ధౌ మధితం మతిమంధరాత్

అర్చనానవనీతాఖ్యం కేశవేనామృతం యథా

శ్రీవైఖానసభృగ్వృత్తికాశ్యపాంగిరసాం మతే

నృసింహవాజపియ్యుక్తసప్తధ్యాయే నమంత్రకే |

పంచఖండాత్మికే వ్యాఖ్యానయథాతాగ్యం ప్రకాశ్యతే

అని యుల్లేఖంపఁబడిన శ్లోకములే పైనఁ బేర్కొనఁబడినయంశములకు నిదర్శనములు. ఈ యర్చనానవసీతకు వశ్రీకేశవాచార్యులవారిచే గృహింపఁబడిన శ్రీనృసింహవాజపేయయాజులవారే శ్రీవైఖానససూత్రమునకుఁ దొలిగా వ్యాఖ్యాన మొనర్చినవారు; జగత్ప్రసిద్ధ పండితులు. శ్రీసూత్రదర్పణము, సర్వప్రతిష్ఠావిధిదర్పణము మున్నగు బహుగ్రంథరత్నములను శ్రీవైఖానససత్సంప్రదాయరక్షణమునకై కృపజేసిన మహానీయమూర్తి. వీరి కనంతరమే శ్రీవైఖానససూత్రమునకు శ్రౌతభాష్యమును శ్రీనివాసదీక్షితీయ మనుపేరితోఁ బ్రస్తుతప్రసక్తిఁ గారణభూతులగు శ్రీశ్రీనివాసదీక్షిత వేదాంతదేశికగురువ ర్ణ్యులే రచించియున్నారు. వీరు శ్రీపారమార్థికోపనిషత్ భాష్యమును రచించుటకు ముందు శ్రీభట్టభాస్కరుని వ్యాఖ్యానము పారమార్థికవిషయమునఁ దన కెట్లు మార్గదర్శక మయ్యెనోయటులే శ్రీలక్ష్మీవిశిష్టాద్వైతభాష్యరచనకు శ్రీకేశవాచార్యులవారి బ్రహ్మమీమాంసావార్తికవృత్తి యుపకరించియుండె ననుట నిశ్చయము. ఏమయినను నేఁ డీకేశవాచార్యుని వార్తికగ్రంథ మొక టున్నదను మాటసూత్రమే కాని చక్షుస్సాఫల్యస్థితినిఁ గూర్చియుండలేదు. ఇదే విధముగ నన్నియో లెక్కలేనన్నిమతిగ్రంథములు విస్తృతిప్రవాహమున లీపమైపోయినందులకు విచారింపవలసివచ్చుచున్నది.

1. మూఢవాచార్యులు త్రిశతికర్తలు వాజపేయయాజులవారితండ్రి
2. శ్రీనృసింహవాజపేయలవారు శ్రీవైఖానససూత్రభాష్యకర్తలు బహుగ్రంథప్రణేతలు.
3. శ్రీభట్టభాస్కరులు శ్రీపారమార్థికమంత్రవ్యాఖ్యాత(వేదభాష్యకర్తయు నితఁడేమో.)
4. శ్రీకేశవాచార్యులు శ్రీవ్యాససూత్రములకు వార్తికవృత్తిరచించినవారు.

5. శ్రీసుందరరాజస్వామి శ్రీవైఖానససూత్రవృత్తివాసినవారు.
(ఇదియే సుందరరాజీయ మని వాడుక.)

. వీరు బ్రహ్మసూత్రవార్తికోద్రాహిణికర్తలగు శ్రీమదనంతనారాయణాచార్యుని తండ్రియే యైయుండనోపును. ఏ రంధరును శ్రీశ్రీని వాసమఖ వేదాంతదేశికస్వరూపిఁ బూర్వులనుటకు వీలయినన్నియాధారము లుచితరీతిని బ్రెనుదాహృతములు. ప్రకృతగ్రంథమునకుమాలాధారమయిన చారిత్రకపురుషుల జీవితసమయము సరాసరి యీ నాఁటికి శ్రీ. శ. 9, 10 శతాబ్దముల మధ్య యై యుండునని పెనుకఁ జెప్పియుండుటచే వీరికిఁ బూర్వులని యుద్ఘాటించఁబడిన మహాపురుషులు దాదాపు రెండుశతాబ్దములయినను బ్రెఁబడినవారై యుండురనియు, నింతకన్నఁ బరమాధారములు లభ్యపడువఱకు నూహసేయుట యుక్తమగునని తలంచెదను. వీని కనుబడించిన వివరము లింకను దెలియఁగోరు మాప్రియపాఠకమహాశయులు నాచే విరచితమగు శ్రీవైఖానసమహాపురుషుల జీవితప్రశంసయందుఁ దిలకింతురని స్వరూపాచితవిధేయత నంజలింతును.

సడలిన పరమవైదికధర్మముల సంస్కరింపఁ, బాడరిన భగవదాస్తికమనీషను బ్రతిష్ఠింపఁ, బరాక్రమించిన పాపాచారపరంపరఁ బంచబంగాళ మొనరింప విశ్వభారతగగనమున వెలసిన యొకదివ్యజ్యోతి యీ పరమపావనమూర్తియే. ఇతఁడే శ్రీవైఖానసమహాధ్యారకుఁడు. ఇమ్మహిమశాలియే శ్రీమన్నారాయణపారమ్యమును బ్రతిమానవహృదయఫలకముల సువర్ణాక్షరాంకిత మొనర్చినది. ఈదివ్యావతారమే లోకలోకముల శ్రియఃపత్యుపాసనారహస్యములను వెడఁబల్లిన దిట్ట. ఈ మహాభాగుఁడే పరమవైష్ణవధర్మశరీరమునకుఁ బవిత్రజీవాతువు. ఈగుర్వజ్ఞశిరోమణియే సకలచేతనరక్షాదీక్షితుఁ డగు శ్రీశ్రీనివాసదీక్షితుఁడు. ఇట్టి యనిర్వచనీయప్రజ్ఞాసంపన్నునిగుఱిం

చిథే మహర్షి కలమూర్ధస్యః (శ్రీ) భృగుమునిపుంగవుః ప్రకీ
ర్ణాధికారము (87-వ అధ్యాయము) త్రియుగధర్మప్రపంచములో,

త దే వారాధనం విష్ణో రవజ్ఞాతం విశేషతః
ఖ్యాపనార్థం కలా కశ్చి ద్భవిష్యతి మహామతిః॥ 145

ధర్మగ్నాని రధర్మస్య వృద్ధి ర్భావ ద్భవిష్యతి
తావ ద్భర్తా మహావిష్ణుః సృజ త్యాత్మాన మాత్మనా॥ 146

శ్రీనివాసే జనావాసే శ్రీనివాసః స్వయం హః
శ్రీనివాససమాఖ్యాతో భూమా వవతరిష్యతి॥ 147

ఉత్పత్త్యమాన ఏవాసా భ్రాజమానః స్వజతేసా
జగదావరణం కూరం తమఃపుంజం హసిష్యతి॥ 148

పంచహయన ఏవాథ ప్రాప్త స్సర్వకలాకులః
సంస్కృతోఽఖిలసంస్కారై ర్బ్రహ్మవర్చససేవితః॥ 149

విధినా శాస్త్రదృష్టేన దేవ మారాధయిష్యతి
ప్రసాదసుమితో దేవః స్వాత్మభూజే శిశౌ స్వయం॥ 150

ఆననమ్యచ మూర్ధానం గ్రహీష్యతి గళే సజమ్॥ 151

స్వయం సార్థం కుమారేణ హవీంషి చ భుజిష్యతి॥ 152

అర్చావతారమాహాత్మ్యం లోకేభ్యః ఖ్యాపయిష్యతి॥ 160
విశాలే బహుసంస్కారసంకులే వసుధాతలే

స్థాపయిష్యతి విష్ణ్వర్చం గ్రామే గ్రామే గృహేగృహే॥ 162

ఇట్లతిచారుతరముగ నభివర్ణించి యుండటకంటె సహృదయలోకమున కాహ్లాదజనక మిం కేమి కలదు? దీనికన్న మించిన పరమార్థసత్యప్రమాణ మొక్క డుండునా? ఏతచ్చరితాంశమునే స్థూణానిఖనన న్నాయముగా శ్రీవారాహ పురాణాంతర్గత శ్రీవేంకటాచల మాహాత్మ్యములోని శ్రీవేంకటేశాష్టోతర శతనామావళీ కథనమునందలి 61-వ అధ్యాయము 40 శ్లోకమున,

సుధర్మిణీ సుచైతన్యప్రదాతే మధుఘాతినే
కృష్ణాఖ్య విప్రవేదాంత దేశికత్వప్రదాయ చ.

అని యారీతిగఁ బ్రస్తుతించిన గాథ కృష్ణశర్మయను బ్రాహ్మణవతంసునికి సుత్తరజన్మమున వేదాంతదేశికత్వమును గూర్పించియున్నట్లు శ్రీవేంకటాచలరమణుని దివ్యానుశాసన ముద్ద్యోతిక మగుటకు బట్టియే ప్రబలతరసాక్ష్యమునై విరాజిలుచున్నది. కనుక సర్వేశ్వరుఁడును, సత్యసంకల్పుఁడును, సర్వజ్ఞుఁడు నగు శ్రియఃపతి యేది చేయలేదు? అతనిలీలా వాహినిలో నెదురిమివాఁ డెవఁడు? అయ్యది సాధ్యమగునా? ఎవనికైనను అతని మహిమ యపారము. అతివిచిత్రభూమి, సాక్షాత్తు శ్రీనివాసభగవానుడే తనను గుర్తించుటకుగాఁ దన కగు పరమపవిత్రోపాసనారహస్యము ప్రజాప్రపంచమున కంతటికి సర్వసౌలభ్యముగాఁ బ్రబోధించుటకు శ్రీ శ్రీనివాసదీక్షిత వేదాంతదేశికస్వామియై యవతరించెనన్న నట్టి మహామహు నెంత వర్ణించినఁ దనివి యేర్పడును? ఏతాదృశ విశ్వకల్యాణమూర్తి నేదో, యొకవిధముగా స్మరించఁగల భాగ్య మిచ్చి నందులకు ధన్యోఽహం కృతకృత్యోఽహం॥ అని నేఁ డనుకొంగల యోగ్యత యేర్పడినది మాధ్యమనకు—

ఈ యుపనిషద్భాష్యమునకుఁ జంద్రిక యను వ్యాఖ్యానము వ్రాసి నది అత్తేయగోత్రవాఁడగు మహాకవి ఇలత్తూర్ శ్రీ సుందరరాజమూరి. తేండ్రి వరదరాజమూరి. తల్లి కృష్ణాంబ. శ్రీరామసందేశవార ప్రసాదలబ్ధ కవితాసామాన్య పట్టభద్రులు. ఉనికిపట్టు దక్షిణ కేరళములందలి తిరువల్వేలి మండలమునకు సంబంధించిన ఇలత్తూ రగ్రహారము. స్వాత్ర

యము అఖిలశయన మహారాజాస్థానము. క్రీ. శ. 1880 వఱకును వీరు
భౌతికయాత్ర గడపియున్నటుల వీరికుటుంబము వారివలనఁ దెలియు
చున్నది. వీరికిఁగల శాస్త్రసాండితి యనన్యసాధారణమైనది. సంస్కృత
సారస్వతమున ననేకవిధములగు ననేకగ్రంథములను రచించియుండిరి.
ఇందులకగు నిదర్శనము పై వాఠిచేఁ బ్రణీతములయిన గ్రంథములే.

(1) రసికరంజనభాణము సూత్రధారప్రస్తావనలో

శ్లో॥ శ్రీరామభద్రవిజయాదికృతీ రనేకా
నిర్మాయ దత్తరసికః ప్రమదః కవీంద్రః
శృంగారిభిః కతిపయైః పున రర్థ్యమానో
భాణం న్యధా త్స కిల సుందరరాజసూరిః.

(2) పద్మినీపరిణయనాటకము నాందిప్రస్తావనలో

సూ॥ అస్తి కిల దక్షిణకేర శేషు స్యానంమారపురమ్.

మూ॥ అహహ ! తత్రభగవతః పద్మనాభాభిఖ్యస్య పరమాత్మనో
భోగశయనభూమిః ఖలు.

సూ॥ మత్యా ధృత్యా శుభకవితయా విద్యయా దేవభక్త్యా
లత్యైవోచ్యై రుపచితతయా ప్రాప్య మాణ్డతూరత్వమ్
శక్తిం బిభ్ర ద్విమతవిజయే ఖ్యాతయ న్నామ నైజమ్
రాజోత్తంసో జయతి ధరణౌ శ్రీవిశాఖో యశస్వీ॥
తదీయభుజ మాలంబ్య వర్తతే సాంధ్యమండలే
ఇళత్తూరాఖ్యవగరీ కవిరత్నావళిఖనిః॥

మూ॥ విదితం త న్నగరం యత్ర ఖలు శ్రీవైఖానసకులలిలకాయమాన
వరదరాజనందనః శ్రీకృష్ణాంబికాగర్భకుక్తిముక్తామృతః సుందరః
రాజశర్తాశ్రీరామసందేశహరప్రసాదలబ్ధప్రతిభాభాసురః ప్రకాశ
తేజరామ్.

నూ॥ సహి మహితం శ్రీరామభద్రవిజయాభిఖ్యం చంపూపబంధం
వైదర్భివాసుదేవ హనూమద్విజయాభిధ నాటకయుగళం చ
నిర్తాయ పశ్చా దుత్పాద్యేతివృత్తం పద్మినీపరిణయాభిధానం
ప్రకరణమ్' అనియును.

ఉత్తమబ్రహ్మవిద్యాసారము - గ్రంథాంతిమగద్యయందు

“శ్రీరామభద్రదాసస్య శ్రీవైఖానసాశ్రేయకులతలకశ్రీవరదరాజ
నూరినందనస్య ..... సుందరరాజస్య కృతిషు ” అనియును
నిజచరిత్రానుబంధములగు సర్వవిషయములను బూసగ్రుచ్చిసరీతిగా
నుల్లేఖించియుండుటచే నుపర్యుదాహృతాంశములను సుదృఢ మొనర్చు
చుండుట విదితము. అనర్గళభారాశుద్ధిగల్గినవై మృదుమధురపదవిన్యాస
ముతో ముద్దులొలుకు రచనాసంవిధానముతో వీరికృతులు నెగడు
చుండును. వీనిలో నొకకొన్నిమాత్రమే ముద్రితములై యున్నవి. ఇట్టి
మహోత్కృష్ట గ్రంథరాజములను జక్కగ సేకరించి వానికగు సంస్క-
రణమునం డతిశ్రద్ధాభక్తులను బెంపొందించికొని సంఘసారస్వతసేవా
లక్ష్యముతో ననవరతము నప్రమత్తకృషిని సాగించుచు నాఁబోటి
సామాన్యునకు సైతము స్వమతస్వరూపాభిమానములను మనోవీధిని
రేకత్తరిచి మానసియులగు మతాచార్యపురుషులకు సంస్మృతిసేయఁ
గల యదృష్టమును జక్కించినందులకు శ్రీభగవచ్చాత్రపరీణులగు
శ్రీమాన్ దేవయజనం వేంకటరామాచార్యులవారికిని, భగవచ్చాత్ర
గ్రంథమాలానిర్వాహకులగు శ్రీమాన్ భిషగ్రాజ దీవి వేంకటనర
సింహాచార్యులవారికిని సర్వదా కృతజ్ఞుడనై సరసహృదయసహృదయ
పరిశీలనార్థ మియ్యది నివేదించుకొనుచున్నాడను.

గంటూరు.
ఆరందరవేది
6-8-1948

ఇట్లు
శ్రీవైఖానసాభిషేకకృతాంశీ,
కవికోరపంధానన లలితధారసిహిత్యభాషణ,
దీవి శ్రీలక్ష్మీనరసింహాచార్యులు

ప్రీతి

• విదిత మేవేదం విదుషాం తత్ర శ్రీవైఖానసకల్పసూత్రభగవచ్ఛాస్త్రప్రయోగవినియక్తానా మప్తసు ప్రశ్నేషు సంగృహీతానాం భగవతా విఖనసా దగ్రిష్టానాం మస్త్రీవిశేషాణాం పాద్యకేచ పాతః ప్రసిద్ధ ఇతి, సోయం మస్త్రీపాతః శ్రీవైఖానసేషు యథప్రచారో జాగ్రతీతి చ. అత్ర ప్రకృతో మూలగ్రంథః తన్నస్త్రీపాతాస్తఃపాతీ సప్తమప్రశ్నత్వేన పరిగణితః. పారమాత్మికః ప్రశ్నః. అస్య చ ప్రశ్నస్య పారమాత్మికవ్యవహారః భగవచ్ఛాస్త్రనిర్మాతృభిర్భృగు మురీచ్యుతికశ్యపైః పరమర్షిభి రాదా ప్రవర్తితః. యథావిమానార్చన కల్పే భగవాన్మరీచిః :

“అథాతః పారమాత్మికానుక్రమణ మిత్యారభ్య విష్ణుః సర్వేషా మిత్యాది పూర్వోత్తరశతం పారమాత్మిక మితి విజ్ఞాయతే (32) పటలే ఇత్యనేవ తథా, పౌర్ణమీకే శతం పద్మ మావృత్య కలిలా ఘృతే సమాభ్రుత్య విష్ణురాయిత్యా ప్రత్యేకిం హుత్వా, పద్మాలాభే బిల్వప్రతేణ వాఽఽత్యేన విష్ణుః సర్వేషా మిత్యారభ్య మా మాత్మగుస్తా మితి పారమాత్మిక దేవేశం ధ్యాయన్ జహుయాత్, కాశ్యపే (68) అధ్యాయే. ఇత్యనేవ అస్మి చాత్రావాత్య పూర్వోత్తర శతం మన్తాగ్ని మేవాదశ స్వనువాకేషు సజ్జిధితమ్, యత్ర దశ స్వాద్యేషు, ఏకైకస్మి న్దశదశ తథాదశే చానువాకే శ్చ చ మన్తాగ్ని సజ్జిహీతాః. ఏషు చ మస్త్రీషు క్రితచన దశావతారకల్పే అవతారప్రధానమస్త్రీత్వేన పత్యస్తే, మన్తాగ్ని తాదృశాః, తథా ప్రయోగే వినియుజ్యస్తే చ. కృష్ణ కృష్ణప్రశ్నః మహాప్రతిష్ఠాయాం మహాకాన్తిహేమ మేషు చ ప్రాధాన్యేన వినియుజ్యతే,

• ఇచ్చి, అస్య మస్త్రీభాగస్య ఉపనిషత్త్వభవం చోక్తాన్వయ పారమాత్మికత్వవ్యావహారిక మేవ భవతు మ్మర్తి. యత

భావ్యవ్యాకరా చ తత్రథవా స్వరదరాజనన్దనః సుందరరాజ
సూరిః శాలివాతీనగరపరిసరవ ర్తి యిలత్పూరాఖ్య మగ్రహార
మధ్యుష్య శతసంఖ్యాధికప్రబంధనిర్మాణేన సంస్కృతవాఙ్మయ ముప
స్కృత్య సమీప ఏవ శోభిష్యద్వై దీవ మలంచకార. తదీయా
శ్చేమం తత్సూరకశ్లోః విత్త మనుసన్దధతి.

శోభిష్యద్వై భాస్వతి భాస్వతి మకరే సితపక్షే చతుర్థామ్
సుందరరాజకవీంద్రాః గౌరవవారే యయుః పరం స్థానమ్॥ ఇతి
తదీయం చ పావనచరితం తదీయైః మహాకవిసరదరాజభట్టాచార్యైః
ప్రబంధరూపేణ నిర్మితం మద్రపుర్యాం ద్రామిడాక్షరై ర్ముద్రాఽప్య
ప్రకాశితం వర్తతే.

భాస్కరభట్టాచార్య శ్చ, మహీశూరసంస్థానా న్దర్శతమాష్ట్రీగామ
వాసీ పట్నతవర్షేభ్యః ప్రా గిమాం పుణ్యభూమి మధ్యవాస. తత్కృ
తిషు శ్రీవైఖానసఖలమన్త్రవ్యాఖ్యాన మేక మేవోపలభ్యతే. తత్రా
యం గ్రన్థ స్సప్తమప్రశ్న వ్యాఖ్యారూపః. అయం సు దీక్షితీయభాష్యా
ద్భిన్నప్రకమవాన్ ఉపనిషద్ధర్మస్పర్శి చ దృశ్యతే, అస్య చరితం చ
కేనచప్రదీనలిఖితేన జ్ఞాయతే.

ఏతద్దర్శనపరిశీలనేన ఆత్మానం కృతార్థం మన్యమాన స్సహృద
యేభ్యో నివేదయామి స్వానుభూతిమ్.

శిష్య సారస్వతసేవాయాం నియజ్ఞానానాం శ్రీమతాం దేవ
యజ్ఞనం వేంకటరామాచార్యాణాం శ్రీవైఖానసధగవచ్చాత్రు
గ్రన్థమాలాధికారిణాం భిషగ్రాజ దీవి వేంకటస్వసించాచార్యాణాం
మకృతజ్ఞతానేన నివేద్యతే.

శ్రీవైఖానసవిద్యానిలయమ్.	}	ఇతి సజ్జనవిధేయః రాం॥ ధ॥ పా॥ కృ॥
ఆకులమన్నాడు.		
సర్వజన్యకృత పుణ్య కుండ్		
కృతీయా భానువాసరః		

శ్రీ వైఖానస భగవచ్చాస్త్ర గ్రంథమాలా

మహారాజ పోషకులు

శ్రీమాన్ భిషగ్రాజ దీవి వేంకటస్వస్తింహుచార్యులు గారు నల్లూరు

,, నారాయణం వెంకటాచార్యులవారి కుమాళ్ళు

,, శ్రీనివాసాచార్యులు గారు సంగంజాగర్లమూడి

,, సత్యనారాయణాచార్యులు గారు సంగంజాగర్లమూడి

రాజపోషకులు

శ్రీమాన్ తమిళ రామాచార్యులు గారు

తెనాలి

ప్రధానపోషకులు

శ్రీమాన్ దీవి రాఘవాచార్యులు గారు

నల్లూరు

,, వేదాంతం రాజగోపాలాచార్యులు గారు

పోరంకి

,, ఘనపాతి వేదాంతం శ్రీనివాసాచార్యులు గారు

పోరంకి

అభిమానపోషకులు

శ్రీమాన్ అగ్నిహోత్రం అప్పలాచార్యులు గారు

చిలువోల్లంక

,, ,, కృష్ణమాచార్యులు గారు

తెనాలి

,, ,, రామకృష్ణమాచార్యులు గారు బోడాయిపాలెం

,, ,, సీతారామాచార్యులు గారు పిఠేరు

* ,, ,, పట్టాభిరామాచార్యులు గారు పెడప్రోలు

* ,, ,, రాధాకృష్ణమాచార్యులు గారు కొత్తపాలెం

,, అర్చకం టి.ఆర్. దొరసామిభట్టాచార్యులు గారు

శ్రీ వెంకటేశమహల్ దేవస్థానం, పరంపరమిరాశి, స్థానికం } మద్రాసు

,, అర్చకం శ్రీనివాసభట్టాచార్యులు గారు మదనమంగళం

,, ఉద్దండరాజుగారి వెంకటబుచ్చరాచార్యులు గారు

చిలుకోడు

శ్రీమాన్ గుడిపూడి రంగాచార్యులు గారు	.....	వేదాంతములి
„ గుడిపూడి బ్రహ్మచార్యులు గారు		వేదాంతములి
„ తమిరిక పానకాలాచార్యులు గారు		దరావూరు
„ దీవి అనంత శేషాచార్యులు గారు		నల్లపాడు
„ దీవి వేంకటస్వసింహాచార్యులు గారు		నల్లూరు
„ „ లక్ష్మణాచార్యులు గారు		నల్లూరు
„ „ సీతారామాచార్యులు గారు		మూరతోట
„ „ శ్రీనివాసాచార్యులు గారు		రేమాలవారిపాలెం
„ „ వేంకటస్వరసింహాచార్యులు గారు		„
„ „ వేంకటాచార్యులు గారు		వేకనూరు
„ „ వేంకటరామాచార్యులు గారు		నాగాయిలంక
„ „ కేశవాచార్యులు గారు		వేకనూరు
„ „ శ్రీరామాచార్యులు గారు		„
„ „ స్వరసింహాచార్యులు గారు		భాపు దేవరపల్లి
„ „ అప్పలాచార్యులు గారు		హంసలవీధి
„ „ లక్ష్మీస్వరసింహాచార్యులు గారు		అవనిగడ్డ
„ „ స్వరసింహాచార్యులు గారు		„
„ „ రామకృష్ణమాచార్యులు గారు		రామూరు
„ „ రంగాచార్యులు గారు		గోవాడ
„ „ లక్ష్మణాచార్యులు గారు		యలవర
„ „ వేంకటసీతారామాచార్యులు గారు		కొల్లూరు
„ „ లక్ష్మీనారాయణాచార్యులు గారు		విలూరు
„ „ స్వరసింహాచార్యులు గారు		పెడపులివర
„ „ నల్లూరు నారాయణాచార్యులు గారు		నల్లూరు
„ „ స్వరసింహాచార్యులు గారు		నల్లూరుపాలెం
„ „ గోపాలాచార్యులు గారు		రేపల్లె
„ „ తిరువెంగళాచార్యులు గారు		„

- శ్రీమాన్ నల్లూరి వేంకటనరసింహాచార్యులు గారు కారుమూరు
- * ,, ,, శేషాచార్యులు గారు ఉల్లిపాలెం
- ,, నారాయణం శేషాచార్యులు గారు రేపల్లె
- ,, ,, రామానుజాచార్యులు గారు ఉల్లిపాలెం
- ,, ,, శ్రీరామాచార్యులు గారు ,,
- ,, ,, పురుషోత్తమాచార్యులు గారు కొమ్మమూరు
- ,, ,, పెదభావనాచార్యులు గారు ఎరుకలపూడి
- ,, పరాశరం మంగాచార్యులు గారు తెనాలి
- ,, పి. ఆర్. రామకృష్ణభట్టాచార్యులు గారు
- స్థానికం, విల్లివాళం మద్రాసు
- ,, బృందావనం వేంకటరంగాచార్యులు గారు
- శ్రీచన్నేశ్వరాయశ్వదళార్యుని బండరు
- ,, ,, వేంకటనారాయణాచార్యులు గారు
- శ్రీలక్ష్మీనరసింహాయశ్వదళార్యుని చమ్మనగిరిపేట, బండరు
- ,, మాల్యవంతం కృష్ణమాచార్యులు గారు నారాకోడూరు
- ,, ముత్రేవి శేషాచార్యులు గారు
- శ్రీహరుతి ఆయశ్వదనిలయం చమ్మనగిరిపేట, బండరు
- ,, ,, నరసింహాచార్యులు గారు బచ్చిపేట, బండరు
- ,, రొంపిచర్ల భట్టర్ తాతాచార్యులు గారు కౌప
- ,, ,, ,, వేంకటాచార్యులు గారు ఉప్పుడి
- ,, ,, ,, రామకృష్ణమాచార్యులు గారు దుగ్గిరాల
- ,, వేదాంతం నారాయణాచార్యులు గారు పుయ్యారూరు
- ,, ,, సత్యనారాయణాచార్యులు గారు మల్లవోలు
- ,, శ్రీనివాసుల వేంకటకృష్ణమాచార్యులు గారు బ్రాహ్మణకోడూరు
- ,, స్థానికం సుందరరాజభట్టాచార్యులు గారు
- పెద్దినాయకంపేట, మద్రాసు
- ,, ,, అనంతభట్టాచార్యులు గారు శ్రీపెంబుూడూరు

5. పోషకులు

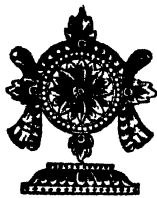
శ్రీమూర్తి అగ్నిహోత్రం వేంకటాచార్యులు గారు	చోడాయిపాలెం
„ అగ్నిహోత్రం రంగాచార్యులు గారు	చోడాయిపాలెం
„ తమిళిశ రాఘవాచార్యులు గారు	తెనాలి
„ దీవి ఆంజనేయాచార్యులు గారు	పెదపులివరం
„ దీవి వరదాచార్యులు గారు	పెదపులివరం
„ దీవి హనుమాచార్యులు గారు	చీరాల
„ దీవి సీతారామచార్యులు గారు	కొలకలూరు
„ దీవి శ్రీనివాసాచార్యులు గారు	రామూరు
„ నల్లూరు ఆనందాచార్యులు గారు	ఓలేరు
„ నారాయణం పెదరాఘవాచార్యులు గారు	మునుకుదురు
„ పరాశరం సీతారామాచార్యులు గారు	వేణండ్ల
„ డాక్టర్ పరాశరం వేంకటాచార్యులు గారు	అమృతలూరు
„ పరాశరం వేంకట దేశికాచార్యులు గారు	ఈమని
„ పెద్దింటి లక్ష్మీనరసింహాచార్యులు గారు	నర్సాపురం
„ పెద్దింటి చినముత్తాలవెంకటాచార్యులు గారు	అంతర్వేది
„ పెద్దింటి తిరుమలాచార్యులు గారు	గంగవరం
„ చోడపల్లి వేంకటాచార్యులు గారు	అంతర్వేది
„ వేదాంతం లక్ష్మీనాచార్యులు గారు	చోడవరం
„ వేదాంతం వేంకటేశ్వరాచార్యులు గారు	బల్లిపరం
„ వేదాంతం రాఘవాచార్యులు గారు	తక్కెళ్ళపాడు
„ „ లక్ష్మీనారాయణాచార్యులు గారు	జలాలీపేట, బండరు
„ శ్రీభాష్యం శేషాచార్యులు గారు	తెనాలి
„ శ్రీనివాసుల అవంత శేషాచార్యులు గారు	నందివెలుగు

6. సహాయకులు

శ్రీమూర్తి అగ్నిహోత్రం రాజగోపాలాచార్యులు గారు	శ్రీకామశం
„ అగ్నిహోత్రం శృంగమాచార్యులు గారు	పోలవరం
„ అద్దేపల్లి హనుమాచార్యులు గారు	అద్దేపల్లి

- శ్రీమాన్ గోవర్ధనం వెంకటరాఘవాచార్యులు గారు శనివారపేట
- ,, గోవర్ధనం శేషాచార్యులు గారు పెదపట్లం
- ,, తమిరిశ నీతారామాచార్యులు గారు తెనాలి
- ,, తమిరిశ శేషాచార్యులు గారు దోనపూడి
- ,, దీవి వెంకటాచార్యులు గారు రేమాలవారిపాలెం
- ,, దీవి చిన వెంకటాచార్యులు గారు పెదపులివరం
- ,, దీవి లక్ష్మీవరసింహాచార్యులు గారు అద్దేపల్లి
- ,, దేవయజ్ఞం వెంకటనరసింహాచార్యులు గారు తూములూరు
- ,, నల్లూరు రంగాచార్యులు గారు బాపట్ల
- ,, నల్లూరు వెంకట్రాయాచార్యులు గారు ముక్తిపల్లి అగ్రహారం
- ,, నల్లూరు కోదండరామాచార్యులు గారు ,,
- ,, నారాయణం రామానుజాచార్యులు గారు తెనాలి
- ,, నారాయణం శేషాచార్యులు గారు జమ్మలపాలెం
- ,, నారాయణం రంగభట్టాచార్యులు గారు మండూరు
- ,, నారాయణం శ్రీనివాసాచార్యులు గారు మండూరు
- ,, పరాశరం శేషాచార్యులు గారు కొల్లిపర
- ,, పెద్దింటి వెంకటనరసింహాచార్యులు గారు రేపల్లె
- ,, ముత్తేవి రాధాకృష్ణాంజనేయాచార్యులు గారు పెదకల్లెపల్లి
- ,, రొంపిచర్ల భట్టర్ హనుమాచార్యులు గారు దోనపూడి
- ,, ,, నీతారామాచార్యులు గారు దోనపూడి
- ,, ,, కృష్ణమాచార్యులు గారు కొడాలి
- ,, ,, పట్టాభిరామాచార్యులు గారు కొడాలి
- ,, ,, జగన్నాథాచార్యులు గారు భృగుబుడ
- ,, వేదాంతం గోపాలాచార్యులు గారు వేజండ్ల
- ,, ,, యోగానందవృసింహాచార్యులు గారు వేజాడ్ల
- ,, సుదర్శనం అనంతభట్టాచార్యులు గారు శర్నాపురం

* ఈ గుర్తు వేసిన పేర్లవారు భండా యిశ్వరేడు.

(శ్రీయై నమః)

శ్రీశ్రీనివాసవరప్రహ్లాదే నమః

శ్రీవిఠనోమునయే పరమగురవే నమః

శ్రీ పారమాత్మికోపనిషద్భాష్యమ్

(ప్రథమోఽనువాకః)

—అ-అ-అ—

శ్రీరక్షివల్లభారమ్మం విఠనోమునిమధ్యమామ్

అష్టదాచార్యపర్యంతం వందే గురుపరమ్మరామ్

ఓమ్, విష్ణు స్ఫుర్వేషా మధిపతిః పరమః పురాణః ।

— పశోలో కానా మజితో జితాత్మ నృవతే భవాయ స్వాహా॥౧॥

శ్రీ పారమాత్మికోపనిషద్భాష్యప్రారమ్భః

శ్రీ వేంకటేశ మఖలేశ మనంత మాద్యమ్
సృష్టిస్థితిప్రళయ హేతు మహేతు మీద్యమ్

శ్రీ పారమాత్మికమనుప్రతిపాద్యరూపమ్
ధ్యాయామి ముక్తిద మహం చిదచిచ్ఛరీరమ్॥

శ్రీమత్కేశికగోత్రేణ శ్రీగోవిందార్యసూనునా
శ్రీ వేంకటేశ పాదాబ్జసపర్యానిరతాత్మినా॥

వేదాంతాచార్యవర్యేణ శ్రీనివాసార్యయజ్ఞవా
సరణత స్సగురవే నమః వేదవేదాబ్జ వేదినా॥

శ్రీ పారమార్థికపనిషద్భాష్యే సవ్యాఖ్యానే

శ్రుతిస్మృతిపురాణానాం సమీచీనార్థదర్శినా
పారమార్థికపనిషద్భాష్యం సమ్యగ్విరచ్యతే।

శ్రీపారమార్థికపయోధి మయం విమథ్య
ధీమన్తేణ విభిసోమునిసత్ప్రసాదాత్
వీయావ ముద్ధరతి సర్వజగద్ధితార్థీ
సమ్యక్ప్రబన్తు విబుధా భవతాపహన్తైః।

“ సహ నా వవ త్వితి శాన్తిః ”

తత్రాయ మాద్యో మ స్తః) విష్ణు స్సర్వేషామితి

విష్ణుః సర్వవ్యాపనః “ యచ్చ కింజ్ఞ జగ త్యస్మిన్ దృశ్యతే
శ్రూయతేఽపివా। అన్త ర్భూమి శ్చ త త్సర్వం వ్యాప్య నారాయణః
స్థితః” ఇతి శ్రుతేః.

“ విశ్వవ్యాపనశీలత్వా ద్విష్ణు రిత్యుచ్యతే బుద్ధే” రితిచ. నన్వాదా
తావ త్పరంబ్రహ్మ పరంజ్యోతిః పరంతత్త్వ పరమాత్మాది శబ్దా
విద్యన్తే చే త్పారమార్థికం భవతి.

ఉపక్రమోపసంహారా వభ్యాసోఽపూర్వతా ఫలమ్
అర్థవాదోపపత్తి చ లిజ్గం తాత్పర్య నిర్ణయే॥

ఇతివదనాత్. అస్య కథం పారమార్థికత్వ మితి చే దుచ్యతే.

అష్టాక్షరశ్చ యో మన్తో) ద్వాదశాక్షర ఏవచ
షడక్షరశ్చ యో మన్తో) విష్ణో రమిత తేజసః
ఏతే మన్త్రాః ప్రధానాస్తు వైదికాః ప్రణతై ర్యుతాః
ప్రణవేన విహీనాస్తు తాన్త్రికా ఏవ కీర్తితాః। ఇతి.

భగవన్మన్త్రే) వ్యవ్యాపకమన్త్రా) పేక్షయా వ్యాపకమన్త్రాః ప్రధానాః,
వ్యాపకమన్త్రే) ఘ ఛాష్టాక్షరషడక్షరా, అష్టాక్షరేణ ప్రతిపాద్యో నారా
యణః, షడక్షరేణ ప్రతిపాద్యో విష్ణుః, ప్రధానభూతనారాయణవిష్ణుః
(నారాయణః) నామకేవాదికవేదకః, యః ప్రతిపాదయే

పరంబ్రహ్మపరంజ్యోతిఃపరంతత్త్వపరమాత్మాదికదైః సర్వాణివాచ
కైశ్చ. క్రియాకాణ్డత్వా న్ముఖత ఏవ విష్ణుశబ్దప్రయోగః. శిష్య
“విష్ణో రంకస్తు పురుష” ఇతి. దైవికపూర్వాభూతస్య పురుషస్య,
మానుషపూర్వాభూతస్య వాసుదేవస్య చ మూలభూతత్వాత్ విష్ణు
శబ్దగ్రహణమ్. యద్వా సర్వత్రాఽపి పరంబ్రహ్మ పరంజ్యోతిఃపరం
తత్త్వపరమాత్మాదికబ్దప్రయోగాత్, అద్వారకత్వేన సద్వారకత్వేన
చ భగవల్లీలాప్రతిపాదకత్వాత్, భగవత్పాదుర్భావా విచ్ఛానలీలా
ప్రతిపాదకత్వా చ్చ. సర్వేషా మధిపతిః సర్వేషాం బ్రహ్మరుద్రా
దీనాం, నిత్యముక్తబద్ధానాం, సర్వశబ్దస్య సర్వోదాభావా జ్ఞాతృ
ర్వర్తిచేతనాచేతనవర్తకా, మణ్డా క్షుహిర్భూతానా, మహ్మధిపతిః.
“పతిం విశ్వ స్యాత్మైశ్వర ” మితిశ్రుతే. శ్వేతాశ్వతరేః “పతిం
పతీనాం పరమం పరస్తా ద్విదామ దేవం భవనేక మీద్య” మితి.

“బ్రహ్మాదిదేవసజ్జేషు స ఏవ పురుషోత్తమః

శ్రీప్రాయ మితర త్సర్వం జగ ద్భ్రహ్మపురస్సర”మితి.

పరమః (పరోమా) పరామా అస్యేతిపరమః సమాభ్యధికరహితః.

యద్వాదీత్యుక్తమ్. పురాణః అనాదిః పరో లోకానామ్.

“ఏకతో వా జగత్సర్వ మేకతో వా జనార్దనః

సారతో జగతః కృతాన్ని జతిరికో జనార్దన” ఇతి.

అజితః బ్రహ్మరుద్రాదిభి ర్జైతేషు మళక్య ఇత్యర్థః. యద్వా
“యతో వాచో నివర్తంతే అప్రాప్య మనసా సహ”తి శ్రుతే రవా
జ్ఞానసగోచరత్వా ద్యో గిభి రప్యజితః.

నారసింహపురాణే

“హిరణ్యకశిపో స్త్రాసా త్సేన్ద్రా దేవా బృహస్పతిః

క్షీరోద స్యోత్తరం గత్వా స్త్రాయతాం తత్ర కేశవః

యుష్మాభి సంస్తుతో విష్ణుః ప్రసన్నో భవతి మణాత్”

ఇత్యారభ్య హిరణ్యకశిపువధానస్తరం

తస్య కోపాభిభూతస్య సృసింహస్య జగత్పతేః
కృష్ణ్యా భయానకం రూపం తత్రను దేవదానవాః”

ఇత్యారభ్య, శరభనిర్మాణాదికం ప్రతిపాద్యతే.

“తత స్తస్య భవానీక ముద్భూతాన మరోచత
పృష్ఠభాగే చతుర్వక్త్రం తస్య రుద్రో న్యవేశయత్
సోమనూర్వ్యా నయనయో ర్మారుతం పక్షయో ర్ద్వయోః
పాదేషు భూధరా స్సర్వాన్ శివ స్తస్య న్యవేశయత్
ఏవం నిర్మాయ శరభం భవః ప్రవాథనాయకః
జగద్భ సరసింహం తం సముద్దిశ్య భయానకమ్
తతః క్షణేన శరభో నాకపూరితదిబ్బుఖః
అత్యాశ మగమ ద్విష్టో ర్నినడ నైభిరన్యః
త మభ్యాశగతం కృష్ణ్యా సృసింహ శ్శరభం రుద్రా
జఘాన శిలై రుగై స్తీక్ష్ణై ర్ముఖవాయునః
నిహతే శరభే తస్మిన్ రాజే మధునిఘాతినా

తుష్టువుః పుణ్డరీకాక్షం దేవా దేవర్షయ స్తథా” ఇతి —

భవాయ రుద్రాయ అజితః రుద్రేణా పృజిత ఇత్యర్థః. హేజ
తాత్పర్యం “అహం భక్తపరాధినో హ్యస్వతస్త్రీ ఇవ ద్వి”జేతి వచ
నాత్, “భక్త్యా త్వనన్యాయా శక్త్య అహ మేవంవిధోఽర్జున” ఇతి
భగవద్వచనాచ్చ. యద్వా పరశురామమస్త్రీత్వాత్ రామభద్రేణ
జతాత్పర్యం. యద్వా స్వభక్తస్య భీష్మస్య ప్రతిజ్ఞాపరిచాలనార్థం
జగద్రక్షణార్థం చ, భవాయ ఉత్పన్నాయ భవతే తుభ్యం స్వాహః
“స్వాహః స్వధా వష డ్వోష ణ్ణమః పర్యాయవాచకః”

“ఓమితి బ్రహ్మణో యోని ర్మమ స్వాహః స్వధా వషట్.
యస్యైతాని ప్రయజ్య నే యథాశక్తి కృతా న్యపి
న తస్య త్రిషు లోకేషు సరం లోకే సమం విదుః
ఇతి వేదా నడ ని స్స వృద్ధాశ్చ పరమర్షయ ” ఇతి భారతే

“నమ స్వాహా స్వధా వషట్ వాషట్ హుం ఘట్ శబ్దాః
పర్యాయ వాచకాః.” “స్వధా నమ ఇతి వషట్పూర్వో తీతి త్రుతేశ్వ”

నమశ్శబ్దః ప్రధానార్థ స్వాహాశబ్ద ఇవేవ్యత ఇతి
స్వాహాశబ్దేన నమశ్శబ్దః ప్రతిపాదితః అనేన ప్రపత్తిః ప్రతిపాదితా.

“లక్ష్మ్యో సహ హృషీకేశో దేవ్యా కారుణ్యరూపయా
రక్షక స్సర్వసిద్ధాంతే వేదాంతేషు చ గీయతే
లక్ష్మ్యో మమ చ శేషాహి విభూతి రుభయామ్నికా ॥ ”

“అస్యేకానా జగతో విష్ణుపత్ని ”

“లక్ష్మీ విశిష్ట ఏవైకః ప్రపత్తవ్య ఇహోదితః ” ఇతి .

“లక్ష్మీవిశిష్టఏవ ప్రపత్తవ్య ఇత్యభిప్రాయే గాదా విష్ణుశబ్దః. వీర
స్సర్వ మేకాదకానువాకే విస్తరేణ వక్ష్యతే ॥౧॥

శ్రీమత్పూరమాత్మికోపవిషద్యాష్టచన్ద్రికా ప్రారంభః

—శ్రీమత్పూర్వరరాజేన వన్దిత్వా రఘునందనమ్
పూరమాత్మికభాష్యాభే శ్చన్ద్రి కేయం విరచ్యతే ॥

ఇహ ఖలు తత్రభవాన్ భగవాన్ నకలకలాభిజ్ఞపార్శ్వభామః
సర్వత స్త్రస్వత స్త్రీశ్రీనివాసకృపాలబ్ధవేదాంతదేశికాభిఖ్యఃకర్మబ్రహ్మ
ప్రతిపాదకకల్పసూత్రబ్రహ్మసూత్రాదీనాం భాష్యకార శ్రీనివాసా
ధ్వజీంద్ర స్సకలచేతనోద్దిధీర్షయా సర్వోపనిషత్పూర్ణభూతాం శ్రీపార
మాత్మికోపనిషదం వ్యాచిఖ్యానుః ప్రారంభితవ్యాఖ్యానస్య నిర్విఘ్న
పరిసమాప్త్యర్థం శిష్టాచారానుమితశ్రుతిబోధితేతి త్రవ్యతాకం స్వేష్ట
దైవతశ్రీవేంకటాచలనాథధ్యానరూపం ముగ్ధ ముపనిబధ్నాతిశ్రీవేంక
టేశ మితి. శ్రీవేంకటేశం శ్రియా నిత్యానసాయిన్యా సర్వజనన్యా
ముగ్ధదేవతయా నిత్యయుక్తం, అఖలేకం సకేవలం వేంకటాచలస్యకే.
కిన్తు అఖలస్వాపి చరాచరప్రపంచస్యేశోనియన్తా. తం అనన్తం త్రివిధ

పరిచ్ఛేదరహితం, అద్య మాదా భవం సృష్టిస్థితిప్రళయహేతుం
జగజ్జన్మస్థితిప్రళయనా మభిన్ననిమిత్తోపాదానకారణం, యతోవా
ఇమానీత్యాదిశ్రుతే, అహేతుం స్వోత్పాదకకారణరహిత మిత్యర్థః,
ఈడ్గం బ్రహ్మరుద్రాదీనా మపి స్తవనీయం, తమీశ్వరాణా మిత్యాది
శ్రుతేః, శ్రీపారమార్థికమనుప్రతిపాద్యమానం స్వస్వాఖ్యాస్వమాన
శ్రీపారమార్థికకోపనిషత్సర్వమన్త్రాణాం ప్రమేయభూత మిత్యర్థః, ముక్తి
దం మోక్షప్రదం, ముక్తిః ప్రపాతురన్యేషాం పురుషాణాం దాతృత్వం
కైముతికన్యాయసిద్ధమ్, చిదచిచ్ఛరీరం సకలచేతనాచేతనప్రవర్తక
మిత్యర్థః, ఏవ మఖిలహేయప్రతిభుటపరమకళ్యాణగుణగుణమహోదధి
మర్చారూపిణం నిరుపాధికభగవచ్ఛబ్దశబ్దితం శ్రీనివాసం, అహం
వక్ష్యమాణస్వరూపగుణః, ధ్యాయామి ఉపాయో వేయభూత త్వేన
నిరస్తరం తద్ధ్యానపరో భవా మిత్యర్థః.

ఏవం స్వతు లేష్వదైవశ్రీవేంకటనాథధ్యానరూపమజ్జలాచరణానస్తరం
స్వగ్రంథస్యాపాదేయతాసిద్ధయే స్వస్య యోగ్యతాప్రకర్షన పూర్వ
కం భాష్యగ్రంథార్థం ప్రతిజానీతే శ్రీమత్కృత్తికోతేజేత్యాది
శ్లోకత్రయేణ, అత్ర శ్రీమత్కృత్తికోతేజేత్యనేన విశ్వరూపహేతుభా
త్యాదిసంపత్తి స్సూచ్యతే, శ్రీగోవిందార్యసూనునేత్యనేన పారంపర్యేణ
పరమభాగవతాగ్రగణ్యత్వం వ్యోత్యతే, శ్రీవేంకటేశహపాదాబ్జరస
ర్యానిరతాత్మనేత్యనేన విషయాసక్తినిరసనపూర్వక శ్రీమన్నారాయ
ణైకతత్పరత్వం జ్ఞాప్యతే, వేదాంతాచార్యనర్యేణేత్యనేన భగవదను
గ్రహప్రాప్తవేదాంతదేశికాఖ్యబిరుదాస్మితత్వం గమ్యతే, శ్రీనివా
సార్యయజ్ఞ సేవ్యనేన సర్వకర్త్యాచరణప్రచారణాదికం ప్రఖ్యాప్యతే,
సంస్కృతస్మిన్సంస్కృత ప్రేక్షేత్యనేన చతుషష్టికలానిరతిశయప్రావీణ్యం
ప్రతిపాద్యతే, వేదవేదాంతవేదినే త్యనేన సాక్షరకలవేదపద్ధర్మ
నీపారజ్ఞతత్వం నివేద్యతే, శ్రుతిస్మృతిపురాణానాం సమీచీనార్థదర్శి
నేత్యనేన శ్రుత్యాదిసకలవాఙ్మయానాం పరస్పరావిరుద్ధతాత్పర్య
విషయాభూతార్థనిర్ణాయకత్వం ప్రకాశ్యతే, ఏవ మేతాద్వశవిశేషణ

విశిష్టేన శ్రీనివాసాధ్వరిణా శ్రీపరమాత్మయోగవిషయః భాష్యం
తత్త్వార్థప్రకాశకం వివరణం, సమ్యక్ అన్యూనాతిరీకం, విరచ్యతే
విశేషేణ క్రియత ఇత్యర్థః.

అథ స్వగ్రంథస్యాత్మనాదరణీయతాం కథయతి శ్రీపరమాత్మకేః.

అయం శ్రీనివాసాచార్యయజ్ఞా సర్వజగద్గితాన్తీ, అత్ర జగచ్చ
బ్రేష జీవా లక్ష్యస్తే. తేసాం యదితం పునరావృత్తిరహితం పరమపదం
తత్త్వాపయితం కామయమానస్సన్ శ్రీపరమాత్మక మేవ పయోధిః
శ్రీరార్థవ స్తం విఖనోమనిత్రప్రసాదాత్ విఖనో నామ్నః మునే
ర్మననశీలస్య తపోనిధే ర్భగవదవతారరూపస్య చేతనోద్దిగ్ధీర్. కరు
ణాకరిస్య సమగ్రహవిశేషాత్ అధిగతసర్వవత్సార్థ ఇతి శేషః.
“అచార్యవాన్ పునరావృతేదేతి శ్రుతం, గీమస్తేషాం సితేతబుద్ధిరూప
మస్తరసిరిణా విమిథ్య విశేషేణ మధిత్వా సమ్యగ్విచార్యేత్సర్థః.
పీయూషం భాష్యరూప మమృతం, ఉద్ధరణి ఉద్బిష్టాతి అధ్యయన
యోగ్యం కరోతీతి యానన్, అతో విబుధా తద్విజ్ఞానవో ముము
క్షవత్తు. భవతాపశాన్తిః ఆధ్యాత్మికాదీ సర్వపాంసారిక దుఃఖ
నివృత్తిఫలక భగవత్ప్రార్థనై, సమ్యక్సద్భా భక్తిపూర్వకాదరాతి
శయేన, విబుధ ఆస్వాదయన్తు అధ్యయనం కుర్వన్వత్సర్థః. అత్రాను
బద్ధచతుష్టయ మప్యుక్తం భవన్, ముముక్షవో విబుధా అధికారిణః.
భవతాపశాన్తిః ఫలమ్. పరమాత్మతత్త్వం విషయః. సమ్యక్స్వస్థి
కారిణా ప్రయోజనస్య ల్ఘృలభ్యవ్యభావ భగవత్తత్త్వస్య గ్రహస్యచ
ప్రతిపాద్యప్రతిపాదక భావరూప ఇతి.

విష్ణురితి విమృశ్యాస్తా విధిధాతోః క్షుప్రత్యయః, విశధాతోర్నుక్
ప్రత్యయోవా. భారతే: “వ్యాస్తా మే రోదసీ వార్థ కాన్తి శ్చాభ్యధికా
సితా, త్రిమణా చ్చాప్యహం వార్థ విష్ణురి త్యభిసంజ్ఞితః” ఇత్యుక్తం
ఇతిచేతి వచనా దితి శేషః. శంకతే నన్వీతి. ఉపక్రమే పరమాత్మాది
కావ్యాదుని, అపాం ఉపనిషద. పారమాత్మికత్వం యుక్తం విష్ణుః

త్యస్తి. అతో వైష్ణవత్వం వక్తవ్యం. కథం పారమార్థికత్వ మితి
 తదభిప్రాయః. సమాధితే ఉచ్ఛత ఇత్యాదిని. అష్టాక్షర పదక్షరా
 వితి “ఓం నమో నారాయణాయ”. “ఓం నమో విష్ణవే” ఇతి ద్వామస్త్రా
 ప్రధానావిత్యనుపజ్యతే. ఉత్తరగ్రత ఉత్తరమస్త్రే సిగ్యర్థః. పర్యాయ
 వాచకైశ్చ ప్రతిపాద్యత ఇత్యనుపజ్యతే. విష్ణుశబ్దనాచ్యవప పరమాత్మే.
 త్యభిప్రాయః. పరమాత్మాచ సర్వేషా మాధారః ప్రభు రీశ్వరః. “విష్ణు
 నామా స వేదేషు వేదాస్తేషు చగీయత” ఇతి వచనాత్. శ్రూయతేచ
 “నమోవిష్ణవే బ్రహ్మతే కరోమి” తి విష్ణవే బ్రహ్మతే ఇతి తదర్థః.
 సామానాధికరణ్యేనాధేదస్సిద్ధ్యతి. “బ్రహ్మత్వా ద్బ్రహ్మణాత్వాచ్చ
 బ్రహ్మేతి పక్షేర్హి” ఇత్యుచ్యతేచ. ప్రయాణాత్త్వా దితి. ఏతేషాం
 మన్తాగ్రాం భగవద్యజ్ఞేషు వియ్యక్తత్వా దిత్త్యర్థః. యజ్ఞస్వరూ
 పో హి విష్ణుః. “యజ్ఞేవై విష్ణు రితి శ్రుతే. ముఖతః ఆదా విత్త్యర్థః.
 దైవిక పూహః పురుషాదః వైభావనోక్తః. మానసపూహో
 వాసుదేవాదః. పాశ్చర్యాత్ కః. తథా భారతవచన మప్యదాహరి
 వ్యతే అథ పారమార్థికత్వే హేత్వైస్తామాహ యద్యేతి సర్వత
 పరంబ్రహ్మణే పరంజ్యోతిషే స్వాహ ఇత్యాదౌ పరంబ్రహ్మ పర
 మాత్మాదశబ్దప్రయోగాదత్యర్థః. అద్యర్థః స్వేనేతి. అయమ్యః అత్రహి
 కేషుచిన్మస్త్రేషు భగవతః సాక్షాత్ స్వరూపో లీలాప్రతిపాద్యతే.
 తదద్వారంమ్. కేషుచి ద్బ్రహ్మరుద్రాద్యస్త్రైర్యామితయా జగత్సృష్టి
 భజలీలాప్రతిపాద్యతే తత్సద్వారంమ్. అతః పారమార్థికత్వం యద్వా
 క్వచి న్నందరభారణాది ప్రాదుర్భావలీలాయః, భూముద్ధరణహరణ్య
 కశిప్రవిధాద్యాదిర్భావలీలాయా శ్చప్రతిపాదకత్వాత్ పారమార్థిక
 త్వం యక్త మితి. పరమశబ్దం పుష్పత్పదయతి. పరోమాన్వేతి.
 మాశబ్దో సౌభాగ్యః అత్ర “అగ్నిర్వై దేవానామవమో విష్ణుః పరమ”
 ఇత్యాది శ్రుత్యన్తరార్థః ప్రత్యభిజ్ఞాపితః. ఏత ఇతి ఏతత్ర ఘటాయాం
 భగవత్తు మన్వతి సర్వం జగ చ్చారోప్య తోలనే భగవానే వాతిరిక్త
 ఇత్యర్థః. భగవతో రుదేనా పృజితత్వే ప్రమాణం దర్శయతి హరణ్య
 కతిహా నిత్యాదిని. అతః పరమార్థికత్వం వక్తవ్యం.

అథనా యత్తస్మై ఇతి వదన్వయ మధ్యాహర్యం. జతాత్మ సంబోధనం. అస్య మప్రీత్య శ్రీ పరశురామ పరత్వం శ్రీకా నావగతం. స్వధ క్త స్వేత్వాది. అత్ర పరశురామో భీష్మప్రతిజ్ఞ పాలనం పురాణేషు మృగ్యం శ్రీకృష్ణేతు విదితం. ఉధయాత్ నిత్యవిభూతిః లీలావిభూతి రిత్యుభయం. శేషత్వం పారతప్ర్యం. వి ద్వయంచ లక్ష్మీనారాయణ సద్భి స్స మిత్యభివక్తి. శేష ద్వయే తద్దీ శిశ్మత్వం త్యుదితి సిద్ధ్యతి. అత్ర శ్రుతిం దేశణయతి అస్మిది వతః సర్వ జగత్పతిత్యే పరివిశ్వస్యేతి శ్రుతివత్. అత్యైవ స్తథ అస్మేత్వాది శ్రుతిరస్తేతి దేశణం లక్ష్మీవిశిష్టఇతి. అయమాశ అస్మేత్వాది శ్రుతౌ విష్ణు పత్నీ త్యేన అత్యైవ గ్రహణా ద్విష్ణులక విశిష్టత్వం సిద్ధం. అత్ర తథాభూత విష్ణు శబ్ద ప్రయోగాత్ సా శబ్దేన ప్రపత్తి ప్రతిపాదనాచ్చ లక్ష్మీ విశిష్టః ప్రపత్తన్య ఇతి రహః

భట్ట భాస్కరీయ పాఠః

ఏవే విష్ణు స్మరేషా మభివతిః పరమః పురాణః ।

వణో లోకానా మభిరో యితాత్మ స్మరతే భవాయ స్వాహా॥

శ్రీశం ధజే చుతిత కార్యసిద్ధ్యే వేదాస్త వేద్యా విమలస్వభ

కృపావళా ద్భస్య సుధ క్తి లభ్యా దగోచరా వ స్త్వసి గోచా సా

హరేర్ద్వితీయాం తత మజ్జజాభాం సృష్టిప్రధానామ్ విఖనోభిధాన
ఆనమ్య తత్సాత్ర కలశ్రుతియా వృత్తిం విధాస్యే విమల ప్రబోధ

హే అజితాత్మక అజితః ఆత్మా యస్యసః అజిత
తస్య సంబుదిః అజితాత్మక దేవత్వం విష్ణుః జగద్వ్యాపక
విష్ణు వ్యాప్తే సర్వేషాం లోకానా మభివతిః పరమః శిల్ప
పురాణః పురాతనః లోకానాం సర్వ శ్రేష్ఠః అజితః సర్వై రక
థనః జన్మ యస్య నవిద్యతే అథవః తస్మై ధవతే హవిర్విదా
శేషః ॥౧॥

ఓం సుసూక్ష్మ స్సార్వ స్సర్వేషా మన్తరాత్మా తస్మై
స్తస్తుషాం జంగమో జంగమానామ్ । విభు ర్విభూణాం

విభవోద్భవాయ స్వాహా ॥ ౨ ॥

శ్రీ॥—సుసూక్ష్మ ఇత్యనేన

అజశం స్వాత్మసంబోధి నిత్యం సర్వావగాహి యత్
జ్ఞానం నామ గుణం ప్రామాః ప్రథమం గుణ చింతకాః
స్వరూపం బ్రహ్మణస్తచ్చ గుణశ్చ పరిగీయతే
జగత్ప్రకృతి భావోయ స్సాశక్తిః పరికీర్తితా
శ్రమ హనిస్తు యాతస్య సతతం తర్వతో జగత్
బలం నామ గుణస్తస్య కథితో గుణ చింతకైః
కర్తృత్వం నామ యస్తస్య స్వాతన్త్ర్య పరిబృంహితమ్
విశ్వర్యం నామ తత్ప్రొక్తం గుణ తత్త్వాథ చింతకైః
తస్యోపాదాన భావేపి వికార విరహోపి యః
వీర్యంనామ గుణస్యాయ మచ్యుతస్యా పరాహ్వయః
సహకార్యనపేక్షం య త్రతేజ స్సముదాహృతిమ్ ॥ ఇతి

జ్ఞానాది పాదుణ్య సంపూర్ణం నానావ్యూహైక హేతుమ్

లక్ష్మీ లక్షణ సంయుక్తం “సత్యం జ్ఞాన మనంతం బ్రహ్మైతి” శ్రుతేః
నిరుపాధిక సత్తాయోగిత్వం సత్యత్వం నిత్యసంకుచిత జ్ఞానకా
కారత్వం జ్ఞానత్వం కాలతో వస్తుతో దేశతత్త్వా పరిచ్ఛిన్నత్వ
మనంతత్వ మితి బ్రహ్మ స్వరూప శోధక వాక్య ప్రతిపన్న సత్యత్వాది
విశిష్టం.

శ్రీ విష్ణు పురాణే

సంభరేతి తథా భర్తా భకారోథః ద్వయాన్వితః
నేతా గమయితా న్రష్టా గకారాథః న్రథా మునే
విశ్వర్యస్య సహగ్రస్య వీర్యస్య యశిస శ్రీయః
జ్ఞాన వైరాగ్య యోజ్ఞైవ షడ్జ్ఞాం భగ ఇతీరణా

వసన్తి తత్ర భూతాని భూతాత్మ సృఖలాత్మని
 సత సర్వేషు భూతేషు వకారార స్తథామునే
 జ్ఞాన శక్తి బలైశ్చర్య వీర్య తేజాం స్యశేషతః
 భగవచ్చబ్ధి వాచ్యాని వినోహే యైర్గుణాదిభిః
 ఏవమేవ మహాభాగ మైతేయ భగవానితి
 పర బ్రహ్మ భూతిస్య వాసుదేవస్య నాన్యథా
 శబ్దోయం సోపచారేణ హ్యన్యత్ర హ్యుపచారతః॥ ఇతి

భగవచ్చబ్ధి శబ్దిత మిత్యాది గుణ విశిష్టం పరంబ్రహ్మ విష్ణురేచేతి
 విజ్ఞాపనేన సుసూక్ష్మ ఇత్యక్తమ్.

శ్రీ వైఖానసే తత్ర కాష్ఠే బ్రహ్మ విస్తాధ్యాయేఽ భిహితమ్;
 ఆపః పృథివ్యా సూక్ష్మాస్తు తేధ్యస్తేజ స్తతోఽనిలః
 తస్మాదాకాశ మే తస్మా త్త్వాతాణి మనీషిణః
 తేధ్యస్మాత్కోశో వ్యహంకార స్త్రిధాభూయ వ్యవస్థితః
 తస్మాత్సహం స్త్రిధాభూతో బుద్ధి లక్షణ లక్ష్మీతః
 తస్మాత్తు మూల ప్రకృతి రహ్యభ గుణ బృంహితా
 తతో వ్యష్టి సమష్ట్యభ్యో జీవసూక్ష్మ తరస్సృతః
 తతో వ్యోమఽదం విష్ణో స్థాన మానన్ద పూరితమ్
 తస్మా త్తత్పశ్య శక్తిస్థం శ్చోపనిష దాత్మకమ్
 శ్చామూర్తి విభేదేన విభిన్నం విశ్వతోముఖమ్
 ఆభూత సంప్లవ స్థానం స్వరూపం చిత్తం పరమ్
 విష్ణో రకుణ్డ వీర్యస్య నానావ్యూహైక హేతుః
 తత వృద్ధణ సంపూర్ణం లక్ష్మీ లక్షణ సంయుతమ్
 సత్యం జ్ఞాన మనంతాఖ్యం భగవచ్చబ్ధి శబ్దితమ్
 సూక్ష్మా త్సూక్ష్మమితి ఖ్యాతం స్వరూపం రూప వర్జితమ్
 జాతి క్రియాది రహితం సరూపం గుణ సంగతమ్

సూక్ష్మా త్సూక్ష్మ మవాహ్నీతి పరంబ్రహ్మేక మవ్యయమ్॥ ఇతి
 సార్యః “సర్వం ఖల్విదం బ్రహ్మేకాద్” త్తుతిసిద్ధమ్.

సర్వేషా మస్తరాత్మా “అత్తా బుద్ధా ధృతౌ జీవే స్వభావే పరమాత్మని” ఇతి. బ్రహ్మరుద్రాదీనా మస్తరాత్మా. “అస్తాప్రవిష్టశ్చాస్తా జనానాగ్ం సర్వాత్మా” ఇతి శ్రుత్య స్మరాత్. “యస్యాత్మా శరీరం యస్య పృథివీ శరీర మిత్యాది” శ్రుతేశ్చ. తస్మిన్ స్థితిమస్మాన్ స్థావరాణాం మధ్యే అతిశయిత స్థావరభూతః. “మేరు శ్శిఖరిణామహమితి భగవద్వచనాత్. జంగమో జంగమానామ్ జంగమేష్వపి అతిశయిత జంగమభూతః యద్వా శక్తిప్రదః. విభు ర్విభూణామ్ ఆకాశాదీనామపి తథా. విభవో ద్భవాన్య ఏవం భూతస్య పరమాత్మనః విభవేషు అవతారాదిషు ఉద్భవః ప్రాదుర్భావః.

యస్యావతార రూపాణి నమస్యంతి దివౌకనః

అపశ్యంతః పరంభావం నమస్తస్మై పరాత్మనే || ఇతి

ఏవం అవతారాదిషు ప్రాదుర్భావః

సవ్యాస్య జన్మనో హేతుః కర్మణో వా మహీపతే

ఆత్మమాయాం వినేశస్య పరస్య స్రష్టరాత్మనః ||

శ్రీమద్రామాయణే || - సహదేవై రుదీర్ణస్య రావణస్య వధాధీభిః

అర్థితో మానుషే లోకే జజ్ఞే విష్ణు స్సనాతనః || ఇతి || ౨ ||

చ విధి కా

సు సూక్ష్మ ఇతి ఉదాహరిష్యమాణ తర్కశాస్త్రే సూక్ష్మా త్సూక్ష్మ మవాహోతీ త్యుచ్యతే. తత్ర పరబ్రహ్మణో భగవత్త్వం లక్ష్మీ లక్ష్మణ త్వాదికం చ ప్రతిపాద్యతే. రిడేతస్యా శ్రుతే రుపబృంహణ మిత్యభి ప్రాయేణ వ్యాచక్షే స్వరూప మితి. తచ్చ జ్ఞానంచ బృంహణ స్వరూపం. గుణశ్చే త్యనేన తస్య జ్ఞాన స్వరూపత్వం జ్ఞాన గుణకత్వం చోక్తం. యథా దీపస్య ప్రభా రూపత్వం ప్రభా గుణకత్వం చ ఉపాదాన భావేన మృద ఇవ తస్య ఘటస్యేవ జగత ఉపాదాన కారణత్వే పీత్యథా. వికార విరహః వికారాభావః. ఆపఇతి పృథివ్యాః పృథివ్య

పేక్షయా అపస్మాత్కైః, ఏవం పూర్వపూర్వా పేక్షయా ఉత్త
రోత్తరం సూక్ష్మ మిత్యుచ్యతే, సూక్ష్మత్వం దుష్టేయత్వం నతు
చ్చత్వం, ఉత్తరోత్తరం హి పూర్వ పూర్వ కారణం, తతః పూర్వా
పేక్షయా ఉత్తరస్య సూక్ష్మత్వం. మనీషిణ ఇతి మునీశ్వరతి సంబో
ధనం. తిథాసాత్త్వి కాది భేదేన మహా మహత్తత్వం. అన్యూధా
అభిధక్తాః గుణా స్సత్వాదయః తైబ్రహ్మహితా మహతీ నానా
పూర్వాః పురుషాదయో వాసుదేవాదయశ్చ స్వరూప గుణాః
పరమాత్మనః సత్యత్వాదయః సూర్యస్య ప్రకాశాదివత్. ఏవం
భూతస్య సూక్ష్మ తమతయా దేవానామపి దుష్టేయ స్వేత్యథాః.
తత్ర ప్రమాణం దక్షిణాయతి యస్యావతాతి, నహీతి. ఆత్మమాయాం
స్వశక్తిం వినాస్య జన్మనో నాన్యత్ హేతు రిత్యథాః. స్వ సంకల్పే
నైవా విభజన తీతి యావత్, తత్ర ప్రమాణం దక్షిణాయతి నహీతి,
యస్సుసూక్ష్మ రూపత్వాది విశిష్టః తస్మై శ్రీరామ కృష్ణా ద్యవ
తార రూపేణ ప్రాదుర్భవతే తుభ్యం త్యన్వయః॥౨॥

భట్ట భాస్కరీయ పాఠః

సుసూక్ష్మ స్సార్వ స్సర్వేషా మన్తరాత్మా తస్మ స్స్థుషాం జంగ

.మో జంగమానామ్ । విభు ర్విభూతాం విభవోద్భవాయ స్వాహా॥

సుసూక్ష్మః సుష్ఠు సూక్ష్మః. “అణో రణీయాన్” సార్వః
సర్వహితః. సర్వేషాం భూతానా మన్తరాత్మా పరమాత్మస్వరూపః.
తస్మై స్థిరాణాం మధ్యే తస్మై తస్థివాన్ ఛందస స్వరూపః, జంగ
మానాం చరభూతానాం మధ్యే జంగమ శ్చరరూపః. విభూనాం
ప్రభూణాం మధ్యే విభుః ప్రభుః యోదేవః, విభవస్య విశ్వర్యస్య
ఉద్భవః తస్మై ఇదం హవిః॥౨॥

జ్యోతిర్వా పారమార్థికం సార్వం విశ్వం భవం భవాయ
ప్రభూతం ప్రాహిణ్యన్న్ । పరం పరాయ సుకృతం కృతాయ
తస్మై పరాయ ఈశిషే స్వాహా ॥౩॥

(శ్రీ)॥ — (తస్మై దిశంప్రతిపాద్య జ్యోతిర్మయాని సర్వాణ్యపి పార
మార్థికా న్యేవేతి ప్రతిపాదయతి.) జ్యోతిః సూర్య చంద్రా గ్నాదిహ
స్థితం జ్యోతిః పారమార్థికమ్.

యదాదిత్య గణం తేజో జగద్భాసయతే ఖలమ్
యచ్చస్త్రీయసి యచ్చాగ్నౌ తత్రేజో విద్ధిమామకమ్॥ ఇతి
జ్యోతింషి విష్ణుర్భువనాని విష్ణుర్వనాని విష్ణుర్నిరయో దిశశ్చ
సద్య సుముద్రాశ్చ సవ సర్వం యదస్తి యన్నాస్తిచ
విప్రవర్య॥ ఇతి

సార్వం సర్వలోకసమ్ జ్యోతిః పారమార్థికం. “అథయదతః
పరోదినో జ్యోతి ర్దీప్యతే విశ్వతః పృథేషు సర్వతః పృథేష్వ
సుత్తిమే స్విత్యాది” శ్రుతిసిద్ధమ్. అత్ర “ఏకవచ రుద్రో నద్వితీయాయ
తస్థే యో దేవానాం ప్రథవ శ్చోద్భవశ్చ విశ్వాధికో రుద్రో మహర్షిః
హిరణ్యగర్భం జనయామాస పూర్వం సనో బుధ్ధ్యా శుభయా సంయు
నతు” ఇతి శ్రుతిషు శ్రూయమాణత్వాత్ విశ్వాధికస్య రుద్రస్య
జననం కథముపపద్యతే ఇతి శంకాయాం తద్వ్యావృత్త్యర్థం భవ
శబ్దః. భవాయ రుద్రాయ ప్రభూతమ్ ఒహువిధ మిత్యర్థః. పరం భవ
ముత్పత్తిం ప్రాహిణ్యన్ ప్రయచ్ఛన్ “నారాయణా ద్రుద్రో
జాయతే” ఇత్యాది శ్రుతిభ్యః.

లలాటా త్రోధజో రుద్రో జాయతే. ఇత్యాదేశ్చ.
బ్రహ్మణోవై లలాటాచ్చ తతో దేవస్య వైద్విజ
శ్రోధావిష్టస్య సంజక్షే రుద్ర స్సంహర కారకః. ఇతి

“అష్టా వసవ ఏకాదశ రుద్రాః” “సహస్రాణి సహస్రశో యేరు
ద్రా” ఇతి శ్రుత్యంతరేషు శ్రూయమాణత్వాత్. పారమార్థిక కోప

నివదిచ ప్రభూతం ప్రాహిణ్య నిర్మల్యక్తం. అనేనైకత్వ నివృత్తిః.
అస్య మస్త్రస్య పరం పరాయ ఇత్యారభ్య ఈశోయస్మా దిత్వితా
న్వయః. సుకృతం కృతాయ తస్మై పరాయ ఈశిషే॥౩॥

చన్దికా

జ్యోతి ర్వేతి తస్మై ఇతి తస్మై వరాయ ఈశిషే ఇతి త్యర్థః. దిశం ప్రతి
వేద్య నిర్దిశ్యే త్యర్థః. యన్నాస్తి య ద్భవిష్యతీత్యర్థః. పరోదివః
దివః పరస్తా దిత్వర్థః. ప్రాహిణ్య నిర్మల్య భగవత స్సంబోధనం సంగ
చ్ఛతే. సుకృతం కృతాయేత్యాదినా మస్త్రద్వయం యోజయతి॥౩॥

భట్ట భాస్కరీయ పాఠః

జ్యోతిర్వా పారమాత్మికం సార్వం విశ్వ భవం భవాయ
ప్రభూతం ప్రాహిణ్యన్ । పరం పరాయ సుకృతః కృతాయ
తస్మై వరాయ ఈశిషే స్వాహా ॥౩॥

సార్వం సర్వ సహితం విశ్వభవం విశ్వస్య జగతః భవం ఉద్భవం
ప్రభూతం బహుభూతం పారమాత్మికం పరమాత్మ సంబంధి జ్యోతిః
తేజః భవాయ సంసార చక్రాయ ప్రాహిణ్యన్ ప్రయంజనః
సుకృతః పుణ్యస్యకృతః సుకృతస్య కర్తా తస్మై పరం పరాయ పరతః
పరాయ వరాయ శ్రేష్ఠాయ ఈశిషే సర్వసమర్థాయ తస్మై వావిరితి
శేషః॥౩॥

ఈశో యస్తా ద్వితతం వితత్య కంకం ధృతం కామహుతో
జుహోతి. కకుదం కకుచ్ఛిత్వా భూయః పరాయ స్వాహా॥౪॥

(శ్రీ) — ఈశః రుద్రః యస్మాత్ సాగరాణా ముద్భవస కార
ణాత్. వితతం విస్తృతం. కంధృతం శిరసాధృతం కమ్ గంగాజలం
వితత్యభూమావిస్తార్య కామహుతః కామదాహకః రుద్రః కకుదం శ్రేష్ఠం
జటం కకుచ్ఛిత్వా జుహోతి. అగ్నప్రక్షిప్తవాన్ భూయః పునరపి
పరాయ విధివ్యత్యయః బ్రహ్మణ శ్శిరచ్ఛిత్వా ప్రక్షిప్తవాన్ తస్మై

వీవం భూతాయ రుద్రాయ సుకృతం కృతాయ కృతవతే పరాయ
వరం చాతుం ఈశిషే సమర్థాయ తుభ్యం. అయమే వారో మా తేస్యే.

తతః కోధ పరీతేన సంరక్త నయనేనచ

వామాబ్జమ్ సఖాగ్రేణ చిన్నస్తస్య శిరోమయా

బ్రహ్మ॥ యస్మా దనపరాధస్య శిరచ్ఛిన్నం త్వయా మను

తస్మా చ్ఛాప సమాయుక్తః కపాలీ త్వం భవిష్యసి

రుద్రః॥ బ్రహ్మహః కులితో భూత్వా చరం స్తీర్థాని భూతరే

తతోహం గతవాన్దేవి హిమవంతం శిలోచ్ఛయమ్

తత్ర నారాయణ శ్రీమా న్మయాభిహం ప్రియాచితః

తత స్తేన స్వకం పాశ్వణం సఖాగ్రేణ విదారితమ్

మహతీ స్రవతీ ధారా తస్యరక్తస్య నిస్సృతా

విష్ణుప్రసాదా త్సుశ్రోణి కపాలం తత్సహస్రధా

స్ఫుటితం బహుధాయాతం స్వప్నలబ్ధం ధనం యథా॥ ఇతి

విష్ణుధర్మే॥ అచ్యుతానస్త గోవింద మస్త్రమానుష్టుభం పరమ్

ఓం నమ స్సంపుటికృత్య జప నివృషధరో హరః

యన్నజ్ఞానంచ గరళం కణ్ఠే స్తబ్ధం కపాలినః

అస్తరాత్మా ధృతస్తస్య హృదయే గరుడధ్వజః॥ ఇతి

మైత్రలోకే భక్ష్యమాణే తథామాతృ గణేన వై

నృశింహమూర్తిం దేవేశం ప్రదక్ష్యా భగవాన్చివః

వారాహే ప్రాగితిహః సేగస్త్వం ప్రతి రుద్రః

బ్రహ్మణంచ పురా సృష్ట్యా పుణ్డరీకాక్ష॥ ఇత్యారభ్య

జలమధ్యే కాలమేఘ సంకాశః పుణ్డరీకాక్షః రుద్రేణ కృప్తః॥

కస్త్యమితి పృష్టస్య వచనం.

అహం నారాయణోదేవో జలకాయీ సనాతనః

దివ్యం చక్షు భావతు తేనమాం పశ్యంతి యత్నతః

ఏవముక్త స్పదాతేన యావత్తస్యా ప్లహంతయమ్
తావద్దృష్ట మాత్రస్తు జ్వలదాభిస్కర తేజసమ్
తమేవాహం ప్రపశ్యామి తస్యనాభాతు పజ్జ-జమ్
బ్రహ్మణ స్తత్ర పశ్యామి హ్యతానౌచ తదబ్జ-రః॥
ఇత్యారభ్య రుద్రేణానంతరం విష్ణుః

సర్వజ్ఞత్వం ససద్దేహా జ్ఞానరాశి స్సనాతనః
దేవానాం పరం పూజ్యః సర్వదా త్వం భవిష్యసి
ఏవముక్తః పునర్వాక్య మువాచో మాపతిస్తదా
అన్యం దేహి వరందేవ ప్రసిద్ధం సర్వజన్తుషు
మత్యో భూత్వా భవానేవ మామారాధయ శేకవ
మాం వహస్వచ దేవేశ వరం మత్యో గృహణచ
యేనాహం సర్వదేవానాం పూజ్య త్పూజ్యతరో భవమ్

విష్ణుః॥ దేవకా ర్యావతారేషు మానుషత్వ ముపాగతః
త్వామే వారాధయిష్యామి త్వంచమే వరదో భవ
యత్వయోక్తం వహస్వేతి దేవదేవ ఉమాపతే
సాహం వహామి దేవ త్వాం మేఘో భూత్వా శతంసమాః
ఏవమేవ హరిదేవ స్సర్వేశ సర్వభావనః
వరదోభూ త్తతోమహ్యం తేనాహ నైవతైర్నరః॥ ఇత్యాది.

పురాణ సంగ్రహే॥ అజుష్ఠాగ్ర వివిధిణ్నా దద్దోశా త్రవజ్జలమ్
విష్ణో రాదాయ చాఘృణంతై దదౌ తస్మై చతుర్ముఖః
తత్పాద శౌచ మమలం తోయమాసీ త్సిరిద్వరా
పుణ్యం త్రిపథగాం గంగా న్దధార శిరసా హరః॥

శుక్లర సహితాయామ్॥ పురాత్రిభువనాశ్రాంతం హరిణా బలి బద్ధనే
మమలోకే పదం ప్రాప్తం దృష్ట్వా విష్ణో మోహాత్మకః
పాద్యం దత్తం మయా పుత్ర కమణ్డలు జలేననై
కమణ్డలు జలం స్వల్పం కృత మన్తగతం హితత్

ధర్మం సమీపతో దృష్ట్వా మయాచోక్తం జలం భవ
ద్రవీభూత స్తథా ధర్మో హరిభక్త్యా మహామునే
గృహీత్వా ధర్మపానీయం పాదం నాధస్య తుప్తయే
తాళితం పరయా భక్త్యా పాద్యాఘ్యాదిది రచితమ్
తదంబు పఠితం దృష్ట్వా దధార శిరసా హరః
పావనార్థం జటామధ్యే యోగ్యోస్థి త్యవధారణాత్
వమామాయతా నభబహూక్ నముమోచ తథా హరః॥

“తపశ్రియే మరుతోఽమర్షయంత రుద్రశుత్రే జనిమ చారుచిత్రం.
పదం యద్విష్టో రుపమన్నిధాయ తేనపాసి గుహ్యాన్నామ గోనామ్” ఇతి
శ్రుతిరపి. బ్రహ్మ రుద్రా దీనామపి వరదానాదిషు సమర్థాయేతి ॥౪॥

చ స్తి కా

ఈశ ఇతి కంధృత మిత్యేకం పదం. కమితి శిరోవా చ్యవ్యయం.
ఈశ ఇత్యారభ్య విస్తార్యే త్యస్తం రుద్రస్య భగవత్పాద తీర్థధారణ
రూపమేకం చరిత ముక్తం. అథ చరితాంతర మాహ. కామహుత ఇతి.
కకుత్ తన్నామక మంగం ఛిత్వా కకుదం శ్రేష్ఠం దక్షమగ్నా
ప్రక్షిప్తవాని త్యవ్యయః. చరితాంతర మాహ. భూయ ఇతి. పరాయ పర
స్యేతి విభక్తివ్యత్యయః. తక్షణో బ్రహ్మేత్యాహ బ్రహ్మణ ఇతి. సుకృతం.
శోభన కార్యం కృతవతే ఇతి భగవద్విశేషణం ఈశిషే ఇతిచ తథా.
ఏవ మన్వయ ముక్త్యా స్వోక్తార్థవిషయే ప్రమాణ స్థళయతి. తస్య
బ్రహ్మణః కపాలీ కపాలపాణి రిత్యథాః. మహతీతి అత్రాపాకృత
విగ్రహస్య భగవతః పాశ్వాద్ర క్తజనన మ్నాయాకృతమితి జ్ఞేయం.
తత్ మర్కరస్థం కపాలం సమాస్రథా స్పృశితం సత్ స్వప్నలబ్ధ భవవత్
యాతం గతం అదృష్ట మభూదిత్యథాః. ఏవం భగవతా రుద్రస్యైకం
సుకృతకరణ ముక్తం. అన్యదాహ విష్ణుధర్మే ఇతి. ఓం నమ స్సంఘటి
కృత్యేతి ఓంకార నమశ్శబ్దయో మాధ్యే మస్త్రముచ్చార్యే త్యథాః.
అథ భగవతా రుద్రాయ వరదానే ప్రమాణ మాహ అగస్త్యం ప్రతి
రుద్ర ఇత్యాదినా. అథ భగవత్పాద తీర్థాస్య శివేశిరసా ధారణే ఉప

బృంహణ మాహ, అంగుష్ఠాగ్రే త్యాదినా. మయాచోక్తమితి. ధర్మం ప్రతిజలం భవేతి మయాభిహిత మిత్యర్థః. తవ శ్రియే ఇతి శ్రుతే రయమర్థః. హేతుద మరుతః దేవాః శ్రియే శ్రియముద్దిశ్య తవత్వా మిత్యర్థః. అమర్యయన్త అచన్త నిస్సృ. యత్ యస్మాత్తవ జనిమ జన్మచారు చిత్రం కృతార్థమితి యాచత్. అసిదితి శేషః. తత్ర కారణ మ్మాహ. విష్ణో వ్యాప్తసకలస్య విక్రమమాణ స్వేత్యర్థః. యత్నదం చరణం ఉపయం ధాతృసమీపే మశ్యంభౌ ధాతరీన్దో నాఇతి నానాథ రత్నమాలా. సత్యలోక సమీపే ఇత్యర్థః. నిధాయినిహితం తేన తస్య విభక్తి వ్యత్యయ శ్చాన్ద్రసః. తత్సంబన్ధీ త్యర్థః. గోనాం శబ్దానాం మధ్యే గుహ్య న్నామ గుహ్య నామధేయ వాచ్యం త్థి మిత్యర్థః. “ఏతద్వా అపాన్నామధేయం గుహ్యం యదా ధావే” త్యాదిశ్రుతే. అథావశబ్దో జలపరతయా భగవాన్విఖనా స్ఫూత్రే ప్రాయుజ్ క. సాధావేన పాణి నేతి. పాసి శిరసా ధృత్వా రక్షసి. భగవ త్పాద తీర్థం ధారణాత్ తవ జన్మ పావన మాసీత్. తత స్త్వాదేవా అచన్తీతి వాక్యార్థః. ॥౪॥

భట్ట భాస్కరీయ పాఠః

ఈశో యస్మాద్వివృతం వితత్య కం కం ధృతం కామహతో జుహోతి । కకుదం కకుచ్ఛిత్త్వా భూయః పరాయ స్వాహా ॥౪॥

ఈశః శివః యస్మాద్దేవో వితతం పాదభూతం కం జలం గంగా ప్రవాహ రూపం కం ధృతం శిరోధృతం వితత్య విస్తారీకృత్య కామహుతః కామభక్షి. హు దానాదానయోః కస్య బ్రహ్మణః కం శిరః ఛిన త్తీతి కకుచ్ఛిత్. ఉకార శ్చాన్ద్రసః. ఈశః శివః కకుదం సర్వే ఘం కకుచ్ఛిత్తం శ్రేష్ఠం త్వాం జుహోతి భూయః పరాయ భూయసః పరః తస్మై ఇదం హవిః ॥౪॥

— రాయామిశో రహితో ధరన్త్యై రాం రాం వహన్త్యై ఆహితః॥

రాయాం పతిం రాం రాం ధరతే ధరిత్యై రాం వహతో

ద్వహాయ స్వాహా ॥౫॥

శ్రీ—॥శ్రీరామ స్వామ్యం మన్తః, అమం కూర్మపాపిణి శేవిత.

స్వప్రకాశం పరం జ్యోతి స్వానుభూత్యైక చిన్మయమ్
తదేష రాజచంద్రస్య మనోరా ద్యక్షర స్స్ఫుటః
అఖణ్డే రసానంద తారక బ్రహ్మ వాచక ఇతి

స్వయం భరత్యై మాతః విభక్తి వ్యత్యయ శ్చాన్దసః. ప్రియార్థం
రహితః తాభిర్విహీనః వనం గత ఇత్యర్థః. తతః రాం సకల ప్రాణి
పోషికాం రాం భూమిం ప్రతి వహన్త్యా భరతానుగతయా వాహిన్యా
సేనయా ఆహితః పురమాగచ్ఛతి ప్రార్థితః. విభక్తి వ్యత్యయః. యః
రాయాం అతిప్రసిద్ధ క్షత్రియ ధర్మ రూపాణా మైశ్వర్యాణాం పతిః
ప్రతిష్ఠాపక ఇత్యర్థః. విభక్తి వ్యత్యయః. రాం స్వీయశ్రవణ పఠన
ధారణానుష్ఠానైః శ్రీలోకాకా పావయంతీం రావయతి సమస్త
దురితా నీతి. రాం ఋగ్యజుస్సామామ్నికాం శ్రుతిం ధరతే. తత్ప్రతి
పాద్యత్వేన ప్రతిష్ఠాం ధత్తే. నిఖిల నిగమాన్త ప్రతిపాద్య మాహాత్మ్య
ఇత్యర్థః. యః పునరపి వనవాస ప్రతిజ్ఞా నిర్వర్తనా సంతరం ధర్మిత్యై
శ్రీమదయోధ్యా భూమ్యై రాం శోభా సమృద్ధిం వహతే ప్రావయతే.
యద్వా ధర్మిత్యై భూమా విభక్తివ్యత్యయః. రాం సకలలోకపావన
శ్రీరామాయణ కథారూపిణీం కీర్తి సంపదం వహతే. ఉద్వహాయ
అవతార విశేషేషి పరమపావన శక్తివహయ సన్నిచ్చాన్దసః. శ్రీరామ
స్వరూపాయ పరమాత్మనే స్వాహా బహుళం ఛందసీతి. అత్ర విభక్తి
వ్యత్యయః సన్దిశ్చ॥ ౫॥

చ స్త్రి కా

రాయామితి మనోః శ్రీరామ షడక్షర మస్త్రస్యేత్యర్థః. అక్షరః
రామితి. అస్య మస్త్రస్యార్థాన రాణ్యపి భాష్యకారేణోక్తాని మాతృ
కాయః లిఖక దోషా దక్షుద్ధతయా తాని దుష్టేణా నీతి ఏకవిధ
వీవాధోగత లిఖిత ఇతి విదాం కుర్వన్తు. అనేన మస్త్రేణ శ్రీరామస్య
సర్వం చంద్రితం జ్ఞాపితం భవతి. తథాహి రాయామితి ఇత్యనేన తస్య
స్వరూపస్థ లక్ష్మీకేత్వం పున శ్చక్రవర్తి పుత్రత్వేనా వర్తిణాతయా
తైశ్వర్య పరిత్వం సర్వైశ్వర్య భూతాయా స్పృతాయా నాధత్వంన

జ్ఞాప్యతే. తతః భరన్త్య తాభీరహిత ఇత్యనేన మాత్మవాక్య పరిపాల
సం ప్రత్యాఘ్యతే. వహన్త్యా వాహిన్యా ఆహిత. ప్రాథిత ఇత్యనేన
తస్య ప్రకృతి రజ్జుకత్వాది గుణాః భ్యాప్యన్తే. తాయాం పతి మిత్వనేన
“ఋచస్సామాని యజాగ్ంషిసాహిత్రీ రమృతాసతామి” త్రిశుక్యైక
విధయా వేద సంపదాం ప్రతిష్ఠాపకత్వం కథితం. తేన నే నువాహిత
పునోరథ పూరకత్వం జోధ్యతే. పునస్తేనైః సంస్థ త్కలియ భర్మ
యా సంపత్ప్రతిష్ఠాపకత్వ కథనేన భ్రాతృజాయా పరిగ్రహరూప సాప
ప్రస్ఫుత వాలిన్గ్రహ సుగ్రీ విభీషణాది సాధు లోకానుగ్రహాదికం,
దయితా నమీషం ప్రతి పరిజ్ఞాత భక్తిగుణావస్య శ్రీ మానుసుతో
దూతస్య ప్రేషణం, కావనాది దృష్టరాక్షస సంహార శ్వానగమ్యం.
ధరిత్యై కాం వహత ఇత్యనేన వాజ్యాభిషేక పూర్వక జగద్రక్షణం
సూచ్యతే. ఉద్వజాదే త్యనేన భక్తరత్నాధురంధరత్వం ప్రభాప్యతే.
అత్ర భరన్త్యా ఇతి తృతీయాన్త పాఠ మంగీకృత్య కేచి ద్వాదశతై.
రాం సంపదం భరంత్యా సీతా రూపయా లక్ష్మ్యై ఆరహిత స్సహిత
ఇతి ॥౫॥

ధట్ట భాస్కరీయ పాఠః

రాయామీశోఽరహిత అభరన్త్యా రాం రాం వహన్త్యా మహితః॥

రాయాపతీ రాం రాం ధరతే ధరిత్యై రాం వహతో

ద్వహాయ స్వాహా ॥౫॥

కూర్మస్వామం శ్రీరామ స్వామి

రాయాం ధనానామీశః రాం ధనమాభరన్త్యా భూమా ఇత్యేకార
స్వాన్వయ. ఆరహిత. ఆహిత ప్రాప్త. రాం ధనః వహన్త్యా లక్ష్మ్యై
హిత రాయాం ధనానాం పతిః రక్షకః యః రాయాం ధనానాం
ఈశః రాయాం ధనానా మాభరన్త్యా రాం ధనం ధరతే వహత్యై
ధరిత్యై భూమ్యై రాముద్దిత్య వహతిః రాం వహతః కుబేరస్య ఉద్వ
హా నిర్వాహః ఛాన్దస స్పృధిః ॥౫॥

యో బ్రహ్మశబ్దః ప్రణవః ప్రధాన శబ్దశ్చ బ్రాహ్మరాత్మా
 నిత్యో వియత్తః ప్రతరన్న్ర కామమ్ | ప్రాజాపత్యం ప్రతరం
 ప్రకుర్వ న్భూయో భూత్యై ఆచరం చరాయ స్వాహా ||౬||

శ్రీ||—ఉత్తరత్ర ప్రతిపాద్యమానాయాః న్యాస నిద్యాయాః ప్రధాన
 భూత ప్రణవ స్వరూప ప్రతిపాదన ముఖేన న్యాస నిద్యా ఫలం చ ప్రతి
 పాదయతి.

యోబ్రహ్మశబ్ద ఇత్యాదినా. యోబ్రహ్మశబ్దః బ్రహ్మవాచకః
 ప్రణవః “ఓమితి బ్రహ్మ” ఇతి శ్రుతిః. తస్య ప్రధానో ౭ యం శబ్దః.
 శబ్దబ్రాహ్మరాత్మా శబ్దబుద్ధి కర్మణాం త్రిత్రిక్షణానస్థాయిత్యాత్ శబ్దనా
 శేపి పరమాత్మనో నాశాభావాత్ నిత్యైశ్వర్యక్మమ్. కతవల్ల్యుపనిషది
 “సర్వేవేదా యత్పద మామనన్తి తపాగంసి సర్వాణిచ యద్వద్వన్తి
 యదిచ్ఛన్తి బ్రహ్మచర్యం చరన్తి తత్తే పదగం సంగ్రహేణ బ్రహ్మేష్యా
 మిత్యేతత్ | ఏతద్ధ్యే వాత్మరం బ్రహ్మ ఏతదేవాత్మరం పరమ్ | ఏతద్ధ్యే
 వాత్మరం జ్ఞాత్వా యో యదిచ్ఛతి తస్యేతత్ | ఏతదాలంబనగం శ్రేష్ఠ
 మేతదాలంబనం పరం | ఏత దాలంబనం జ్ఞాత్వా బ్రహ్మలోకే మహీ
 యతి ||” ఇతి

విజ్ఞాన సారధిరస్తు మనః ప్రగ్రహవా న్నరః
 సోధ్యనః పారమాహ్నో తద్విష్ణోః పరమం పదమ్ || ఇతి
 అకారే ణోచ్యతే విష్ణు స్సర్వదేవేశ్వరో హరిః
 ఉద్భృతా విష్ణునా లక్ష్మీ రుకారేణ తథోచ్యతే
 మకారస్తు తయోర్దాస ఇతి ప్రణవ లక్షణమ్

సర్వశేపిం స్తనాహమితి ప్రపత్తి ప్రతిపాదన ద్వారా ప్రపన్నస్య
 ప్రాప్యం ప్రతిపాదయతి. వియత్త ఇత్యాదినా. వియత్త అకాశాత్
 పరం ప్రతరణ స్వర్గాదిక మతిక్రమ్య ప్రకామమ్ అత్యంతం ప్రాజ్ఞ
 పత్యం ప్రజాపతి లోకమపి పరిరం ప్రకుర్వ ప్రకర్షేణ బ్రహ్మలోక
 మపి తరణం కర్వణ భూయోభూత్యై నిత్యైశ్వర్యాయ అణిమా
 ద్యప్తైశ్వర్యా పేక్షయా నిత్యత్వాత్. “అపహత పాస్తా విరజో

విమృత్య విశోషో విజిఘ్నో హి స సత్త్వకామ సత్త్వసంబంధః
ఇతి. గుణాన్తకావిర్భావా యార్పిరాది మార్గేణ గత్వా

సాయుజ్యం ప్రతిపన్నాయే ప్రపన్నానే తపస్విన్
కింకరా మమతే చిత్త్యా భవన్తి నిరుషదవా
లోకేషు విష్ణోర్నిరసన్తి కేచి త్సమీపస్సుచ్చన్తి చ కేచిదన్యే
అన్యేతురూపం సదృశంభవన్తే సాయుజ్య మన్యే సతుమోక్ష
ఉత్త?

సాయుజ్య ముభయోరత్ర భోక్తవ్యస్యా పిశిష్టతా
సార్పితా తత్రభోగస్య తారతమ్య విహీనతా
సామరస్యంహి సాయుజ్యం వదన్తి బ్రహ్మవాదినః
ఎవాలాజిక మైశ్వర్యం స్వర్గాద్యం పారలాజికమ్
క్షేనల్యం భగవన్తంచ మన్త్రోయం సాధయిష్యతి

పసిష్ట జనక సంవాదే:—

పరేణ పరధర్మశ్చ భవజ్యేష సమేత్సవై
విశుద్ధ ధర్మా శుద్ధేన బుద్ధేనచ సుబుద్ధిమాన్
విముక్త ధర్మా ముక్తేన సమేత్స భరితర్షభ
వియోగ ధర్మణావైష వియోగాత్మా భవత్సపి
విమోక్షిణా విమోక్షశ్చ సమేజ్యేహ తథా భవేత్
శుచిగ్మా శుచిశ్చైవ భవత్సమిత దీప్తిమాన్
విమలాత్మాచ భవతి సమేత్స విమలాత్మనా
కేసలాత్మా తథావైష కేసలేన సమేత్సవై
స్వతస్త్రశ్చ స్వతస్త్రేణ స్వతస్త్రత్వ ముచాత్మ
ఏతాన దేతత్కథితం మయా జేతిభ్యమ్మహానాజ యథాభావ
తర్హిమ్
అమత్సర స్త్వం ప్రతిగృహ్యచార్థం సనాతనం బ్రహ్మ విశుద్ధ
మాద్యమ్

ఇతి. అష్టైశ్వర్యం మానసోల్లాసే:—

అత్యంత మణుషు ప్రాణి ష్వాత్మత్వేన ప్రవేశనమ్
అణిమా సంజ్ఞ మైశ్వర్యం వ్యాప్తస్య పరమాత్మనః
బ్రహ్మజ్ఞాది శివాంతాయాః పద్వింశ తత్త్వసంహృతేః
బహిష్చవ్యాప్య వృత్తిత్వం ఐశ్వర్యం మహిమాహ్వాయమ్
పరమాణు సమాంగస్య సముద్ధరణ కర్మణి
గౌరవే మేరు తుల్యత్వం గరిమాణం విదు ర్బుధాః
మహామేరు సమాంగస్య సముద్ధరణ కర్మణి
అత్యల్పత్వ మతుల్యత్వం లఘిమేతి ప్రకీర్త్యతే
పాతాళవాసినః పుంసః బ్రహ్మలోకా వలంబనమ్
ప్రాప్తిరామక మైశ్వర్యం స్రష్టు స్సృష్టోప యోగినామ్
అతాళ గమనాదీనా మన్యాసాం సిద్ధి సంపదామ్
స్వేచ్ఛా మాత్రేణ సంసిద్ధిః ప్రాకామ్య మభిధీయతే
స్వకరీర ప్రకాశేన సర్వార్థానాం ప్రకాశనమ్
ప్రాకామ్య మిదమైశ్వర్య మితికేచి త్రుచక్షతే
స్వేచ్ఛా మాత్రేణ లోకానాం సృష్టి స్థిత్యంత కర్తృతా
సూర్యాదీనాం నియోక్తృత్వ మీశిత్య మభిధీయతే
సలోక పాలా స్సర్వేపి లోకాశ్చేద్యశవ ర్తినః
తదైశ్వర్యం నశిత్యాఖ్యం సులభం శివయోగినామ్॥ ఇతి

చరాయ సంసరతే ప్రత్యగాత్మనే అచరమ్ నాకరహిత మైశ్వర్యం
కుర్వన్ చాయ సృష్టి స్థితి సహారాది గతిం కుర్వతే తుభ్యమిత్సర్కః.

శ్రీ విష్ణుపురాణే

ప్రాజాపత్య గృహస్థానాం బ్రాహ్మం సన్నాసిహం స్మృతమ్
ఏకాన్తిన స్సదాబ్రహ్మ ద్ధ్యాయినో యోగినోహి యే
తేషాం తత్పరమం స్థానం యదైవైశ్వర్యన్తి నూరయః॥ ఇతి

ప్రధానశబ్ద ఇత్యనేన త్రిమాత్ర శబ్దః, ఏవం శ్రూయతే ఉపనిషద్ది,

“యః పునరేతత్త్రిమాత్రేణోమిత్యేతే నైవాక్షరేణ పరంపునః మభి
 ధ్యాయీత | స తేజసి సూక్ష్మేనంపన్నః | యథా సాదోదర స్వచా
 వినిర్ముచ్య ఏనంహవై ససామనా వినిర్ముక్తః ససామభి మర్షయతే
 బ్రహ్మలోకమ్” ఇతి ప్రణవ శబ్దార్థః. అథర్వశిరసి “అథ కస్మా
 దుచ్యతే ప్రణవో యస్మా దుచ్చార్యమాణ ఏనం ముచో యజాంషి
 సామా స్వధర్మాంగిరసశ్చ యజ్ఞే బ్రహ్మచ బ్రాహ్మణేభ్యః ప్రణ
 వయః | తస్మా దుచ్యతే ప్రణవో” ఇతి. వ్యాసవిద్యా స్వరూప ముత్త
 రత్ర ప్రతిపాద్యతే.

చ ద్వి కా

య ఇతి బ్రహ్మశబ్దో వాచకోయస్య బ్రహ్మవాచ్య ఇత్యర్థః. భోగస్య తారతమ్య విహీనతేతి. భోగమాత్ర సామ్య లింగాచ్చేతి శారీరక సూత్ర మత్రానుసంధేయం. అయ మభిప్రాయః. పునః యేనయేన సమేతి తత్తద్రూపో భవతి. తతః భగవతా సమేతో భగవద్రూపో భవేదితి. అత్ర ప్రతరంప్రకుర్వ నిత్యనస్తరం యో వర్తతే ఇత్యధ్యాపార్యం. తస్మై శుభ్యయ త్యవ్యయః. ప్రసంగా తస్మై శ్వర్య లక్షణమాహ. అత్యన విత్యాదినా. సాదోదరః సపః, అస్మై విచరం చరాయ ఇతి పతస్తః విచరం విశేషేణుచరసోష్ఠ్యధ్యాపయన్ వ్యాచక్యుః.

గ్రంథాలయం

భట్ట దాస్కురీయ పాఠశాల సంఖ్య.....

21-2-86

యో బ్రహ్మ శబ్దః ప్రణవః ప్రధాన శబ్దశబ్దార్థాంతరాలంకారము

నిత్యో వియత్తః ప్రతరం ప్రకామమ్ | ప్రాజాపత్యం

ప్రతరం ప్రకుర్వ సూయో భూత్యై విచరన్పరాయ స్వాహా ||

యో దేవః బ్రహ్మ శబ్ద ఇతి భవనయతీ, బ్రహ్మశబ్ద, ప్రణవః ప్రణవ రూప, ప్రధానశబ్దః సర్వశబ్దేషు ప్రధానశబ్దః ప్రణవాత్మకత్వాత్ శబ్దస్య అంతరాత్మా శబ్దబ్రహ్మ రూపః నిత్యః శాశ్వతః, వియత్తః ఆకాశాత్ ప్రకామ మిష్టలోకం ప్రతరం ప్రవికా తతః పరం

ప్రజాపత్యం ప్రజాపతిలోకం ప్రతర్క తత్ర భూయః పునర్విచరకా
విశేషేణ చరణం ప్రకుర్వకా యః భూత్యై విశ్వరాయ చరతీతి
చరః సంచారవాక్ భవతి తస్మై ఇదం హవిః॥౬॥

యోవా త్రిమూర్తిః పరమః పరశ్చ త్రిగుణం జుషాణ స్సకలం
విదత్తే । త్రి త్రి త్రిధాత్మా త్రిధా త్రిధా వా విదధే సమస్తం
త్రిధా త్రి రూపం సకలం ధరాయ స్వాహా ॥౭॥

శ్రీ॥—త్రివిక్రమ స్వామ్యం మన్తః

యః పరమాత్మా విష్ణుః త్రిమూర్తిః బ్రహ్మ విష్ణు శివాత్మకః.

శ్రీ విష్ణు పురాణే॥—

సృష్టి స్థిత్యంతరీణీం బ్రహ్మవిష్ణు శివాత్మికామ్

స సంజ్ఞాం యాతి భగవా నేకవచ జనార్దనః॥ ఇతి

యద్వా త్రివిక్రమత్వాత్ పదవిశేష భేదేన త్రిమూర్తిః “ఇదం
విష్ణు ర్విచక్రమే త్రేధావిదధే పదమితి” శ్రుతిః. పరమః త్రివిక్రమా
వతారాపేక్షయా బ్రహ్మరుద్రాదిషు సమాభ్యధిక రహితత్వాత్.
పరమశబ్దః ప్రయోగః. పరశ్చ అవతార త్వేపి ఉత్కృష్టః త్రిగుణం
జుషాణః జుష్ ప్రీతిసేవనయోః. ఇతి త్రిగుణేషు సాత్విక రాజస
తామసేషు ప్రీతింకుర్వక. యద్వా సేవమానః సకలమ్ చిద
చిదాత్మకం ప్రపంచం విదత్తే “వృష్టిభ్నా ద్రోదసీ విష్ణురేతే దాధార
పృథివీ మథితో మయూఖైః” ఇతి. విష్ణురేవ బ్రహ్మశబ్దవాచ్య ఇతి
జ్ఞాపయితుం “బ్రహ్మభ్యధి తిష్ఠత్. భువనాని ధారయత్” ఇతి.
“సమా విష్ణవే బృహతే కరోమి” ఇతిచ. బృహత్వా ద్బ్రుంహణ
త్వాచ్చ తద్బ్రహ్మేతి ప్రకీర్తితమ్; ఇతి. యద్వా విదత్తే జగ
త్సృష్ట్యాదే శ్చరావర భేదేన సకలం జగత్ త్రి త్రిగుణ భేదాత్
త్రివిధం విదత్తే త్రిధాత్మా చిదచి దస్తర్యా మిశ్వర భేదేన త్రివిధ
స్వరూపః త్రిధా త్రిధా వా విదధే సమస్తమ్ హ్రస్వ దీర్ఘ సమ
హాపేణ గార్హప త్యాన్వాహర్యా హవనీయ ఇతి. త్రివిధాన్ని

రూపేణ ఉత్తమ మధ్య మాధమ స్వర్గ సరక మోక్ష ఇత్యాది
సమస్తం త్రిధా త్రిధా విదధే చకార. త్రిరూపమ్ స్త్రీ పుంసపుంసాది
త్రిధా భూత్వా త్రివిధవిరూపీ భూత్వా ఋర్వూర్వా స్వస్వకీయ
సహితైర్దేవ మనుష్యాదిభి రావృం విధత్తే శృతవాన్ సకలం
ధరాయ సర్వ నిర్వాహకాయ తస్మై ॥౭॥

చ విధి కా

యోవా ఇతి యచ్చబ్దేన ఉపశ్రమే ఉత్తః. విష్ణురేవ గృహ్యతే
ఇత్యభి ప్రయన్నాహ. ఋష్టః పరమాత్మేతి. బృహతే కరోయాత్మత్ర
బృహచ్చబ్దో బ్రహ్మవాచక ఇతి బోధయతి. అథర్వ శిరసి బృహతి
బృంహయతీ త్యాది వాక్యం తదుప బృంహణం బృహత్వాత్ బ్రహ్మణ
త్వాచ్చేతి వచనమ్ ॥౭॥

భట్ట భాస్కరీయ పాఠః

యోవా త్రిమూర్తిః పరమః పరశ్చ త్రిగుణం జుషాణ స్సకలం
విధత్తే త్రి త్రివిధాత్మా త్రిధా త్రిధా వా విదధే సమస్తం
త్రిధా త్రిరూపం సకలస్థరాయ స్వాహా ॥

వామనస్యాం. యోవై దేవః త్రిమూర్తిః బ్రహ్మ విష్ణు శివ
మూర్తిః. పరమః ఉత్కృష్టః. పరః శ్రేష్ఠః. త్రిగుణం సత్త్వ రజ తమో
గుణాణాం జుషాణః సేవమానః. సకలం ప్రపంచం త్రిప్రీతిః గుణత్రయ
వశాత్ త్రిధా త్రివిధం విధత్తే చకరోత్ త్రిధాత్మా జీవాత్మ పర
మాత్మా స్థూత్మా రూపేణ త్రిధాత్మా సమస్తం ప్రపంచం త్రిధా
త్రిధా ఉత్తమ మధ్య మాధమ రూపేణ త్రిప్రకారం విదధే చకార
యోదేవః త్రిరూపం వ్రాస్వ దీర్ఘ సామాన్య రూపం సకలం ప్రపంచం
త్రిధా ఉత్పత్తి స్థితి రక్షణ రూపేణ త్రిప్రకారం ధరః తస్మై ఇదం
.హవిః ౭

యద్వా కృత మమృతం చరాణాం యత్సర్వ నిష్ఠ
మజరం సమస్తమ్ । యత్పశ్యమాన మాత్మా భిజుషాణ
మన్త స్సుషుప్త్యా నభిగమ్యమానాయ స్వాహా ॥౮॥

(శ్రీ) ॥-త్రివిక్ర) మానతార పృత్యక్ష్మీ కృతస్య పరమాత్మనః పరం
రూపం స్వప్నేపి దేవై ర్ద్రష్టు మశక్య మిత్యాహ. యద్వేతి. కృతం
త్రివిక్రమ రూపేణ కృతం సర్వనిష్ఠ మన్తర్వాప్యం అజరం అపహత
పాపృత్యాది యుతం సమస్తమ్ బహిశ్చ వ్యాప్తం యత్ పరిదృశ్య
మానం సర్వం. ఆత్మా భిజుషాణమ్,

ఆత్మా బుద్ధౌ ధృతౌ జీవే స్వభావే పరమాత్మని; ఇతి జీవాత్మనా
సేవ్యమానం. ఏవం విధ రూపం అన్తర్హృదయే. సుషుప్త్యా స్వప్నేనాపి
అమృతం చరాణామ్. అమృతం చరన్తీతి అమృతంచరాః దేవాః
తేషా మపి అనభిగమ్యమానాయ ధ్యాతు మశక్యా యద్వా
చరాణాం దేవాదీనాం అమృతం కృతం సముద్రమధనాదికం కృతం
యద్రూపం తత్ పశ్యమానం చేదపి సుషుప్త్యా స్వప్నేనాపి ప్రాప్తు
మశక్య మితి తస్మై ॥౮॥

చన్ద్రికా

యద్వేతి మన్తస్థి యద్వా శబ్దస్యాస్థి మాహ. పరిదృశ్యమానం
సర్వమితి. అమృతం చరన్తి భక్షయన్తీ త్యర్థః. చరన్తీతిచరాః జంగమ
భూతా ఇత్యర్థః. అన్యేతు యద్వా కృత మమరం చరాణాం
యత్సర్వనిష్ఠ మమృతం సమస్తం యత్పశ్యమాన మాత్మాభిజుషాణ
మన్తస్సు ధృత్యా నభిగమ్య మానాయేతి పతన్తః వ్యాచఖ్యః.
అమరం మరణరహితం చరన్తీతి. ధృత్యా ధైర్యేణా నభిగమ్య
మానం అజ్ఞాయ మానమితి ॥౮॥

భట్ట ఛాన్కరీయ పాఠః

యద్వా కృత మమరం చరాణాం యత్సర్వ నిష్ఠ
మమృతం సమస్తమ్ । యత్పశ్యమాన మాత్మాభి
జుషాణ మన్త స్సుధృత్యా నభిగమ్యమానాయ స్వాహా ॥ ౮ ॥

మియస్త ఇతిమరాః తథా నభవన్తి యథా తథా చరన్తి త్వమ
రంచరాః తేషాం దేవానాం యద్వస్తు అకృతం అభిప్రాయ
రూపం వా యద్వస్తు సర్వనిష్ఠం సర్వత్ర నిష్ఠాస్థితి ర్యస్యతత్ సర్వ
నిష్ఠమ్. అమృతం మృతిరహితం సమస్తం సర్వమయం యద్వస్తు
పశ్యమానుః దృశ్యమానుః గత్ ఆత్మాభిజమానుః ఆత్మానుః సే
మానుః గచ్ఛన్తం తథాపి యద్వస్తు అంతఃకరణే శృత్యా భేద్యేణ
అసభిగమ్యమానుః అజ్ఞాయమానుః తస్మై వానితి శేషః॥

కః కోశమజ్ఞే కుశలం విధాయ సాకృతం కృద్వరే - గ్రగదగ్ం
సుకాంతమ్ । కకుద్వరే కామచరం చరాయ స్వాహా॥౯॥

(శ్రీ) - అగ్రే సృష్ట్యాచా అంగే స్వాజ్ఞే కుశలం తేషాం సహస్రం సుకాంతం
మనోహరం ఇద మణ్ణకోశం విధాయ తత్ర సాకృత అకృత సహితం
క బ్రహ్మణం కృత్వా తే సృజతే కకుద్వరే అగ్రేష్టాయ కామచరం
స్వైరంచరాయ తస్మై అన్యత్రోపనిషది అథ పునరేవ నారాయణో
న్యత్ కామో మనసా ధ్యాయత తస్య ధ్యానా స్త్యక్తస్య అలాటాత్
స్వేదో ఒపహత తా ఆపః తాను శేజో హిరణ్మయ మిణ్ణన్తతి బ్రహ్మ
చతుర్ముఖో జాయతే తి ॥ ౯ ॥

చ ద్వి కా

కం కోశమజ్ఞే కం బ్రహ్మణ మజ్ఞే క ఇతి బ్రహ్మణో నామేతి ఉచనాదితి
భాషః. అన్యేతుక కోశమజ్ఞే కుశలం విధాయ సాకూతం కృణుత్ గ
ఇతి పతస్తః వ్యాచక్షుః. క బ్రహ్మత్వా సాకూతం సాభిప్రాయ
ఇదం కోశం కృణుతే కురుతే ఇతి ॥ ౯ ॥

భట్ట భాస్కరీయ పాఠః

కః కోశమజ్ఞే కుశలం విధాయ సాకూతం కృణుతే - గ్రగదగ్ం
సుకాంతమ్ । కకుద్వరే కామచరం చరాయ స్వాహా॥౯॥

కః బ్రహ్మస్వరూపః అగ్రే ఆచా అజ్ఞే దేహే కోశం జగత్ కోశం

గర్భ-కోశం కుశలం వ్యసనరహితం విధాయ కృత్వా ఇదం కోశ
జననాదూర్ధ్వం సాకూతం సాభిప్రాయం సుకాంతం సుష్టు శోభితం
కృణుతే కురుతే కకుద్వతే గరుడధ్వజాది చిహ్నవతే కామచరం
స్వేచ్ఛాచరణం చరతీతి కామచరం చరః తస్మై స్వాహా ఇదం హవి
రితి శేషః ॥ ౯ ॥

యం యజ్ఞై ర్మునయో జుషన్తి యన్దేవాః పరమం పవిత్రం . .
భవిష్యన్త్యైర్తిషు ప్రణతాః ప్రధానాః | యం సూరయో జపన్తో
యోగిన స్సూక్ష్మే స్సుప్రదర్శనైః పశ్యన్తిశ్వరాయ స్వాహా ॥ ౧౦ ॥

శ్రీ॥—యం పరమాత్మానం మహావిష్ణుం, యజ్ఞైః యజ దేనిపూజా
సంగతి కరణ దానేష్వితీ. సమారాధనైః సాకయజ్ఞ హవిర్యజ్ఞ
సోమయజ్ఞైః

ద్రవ్యయజ్ఞా స్సపోయజ్ఞా యోగయజ్ఞా స్సథాపరే
స్వాధ్యాయ జ్ఞానయజ్ఞాశ్చ యత్యుగం శత వ్రతాః ॥ ఇతి
“యజ్ఞేన దానేన తపసా నాశకేన బ్రాహ్మణా వివిదిషన్తి” ఇతి
శ్రుతే. ద్రవ్యయజ్ఞాదిభి మునయో వైఖానసాః

వైఖానసై ర్మునిగణై ర్నిత్యమారాధితో మతైః ॥ ఇతి
వైఖానసై ర్మునిశ్రేష్ఠైః పూజితో శేష-శేషకైః ॥ ఇతి

పాద్యవచనాచ్చ. నను. ఆత్ర ప్రతిపాదితా మునయః ఆపస్తమ్బాదయః
10 నస్మరితి చేత్; గారుడే॥—

పురా చతుర్ముఖాదేశా చ్చత్వారో మునయోఽమలాః
ప్రణీయ వైష్ణవం శాస్త్రం భూమావభ్యర్చయ స్పృశ
మరిచి ర్మన్దరే విష్ణు మర్చయామాసు కేశవమ్
ఆదేశా ద్బ్రహ్మణో విష్ణుం శ్రీనివాసే ఆత్రి రర్చయత్
శాశ్వతో విష్ణ్వధిష్ఠాన శుభక్షేత్రే భృగుర్మునిః

నన్దాయాం దక్షిణే నీమ్న శ్రీనివాసో త్రరేనఘః
తత్సన్ధౌ శుచిషన్నామా భృగుణా స్థాపితోహరిః॥ ఇతి

బ్రహ్మకైవరే పుష్కరతీర్థ వైభవ వర్ణనే

నిమ్నగానాం యథా గంగే త్యారభ్య

యథామునీనాం విఖనా ఆదిభూత ఉదాహృతః॥ ఇతి.

శ్రుతిః “ధేరుర్వహాణా మదితిస్సురాణాం బ్రహ్మమునూణాం విఖనా
మునీనామ్” ఇతి. ఏవం శ్రుతిస్మృతి పురాణేషు ముఖ్యస్వేన వైఖాన
సానామేవ మునికబ్ధవాచ్యత్వ ప్రతిపాదనాత్ యజ్ఞైర్మనయో జపస్తో
త్ర్యుక్తమ్. ఆపస్తంబాదీనా మద్వారక భగవద్యజననిధి ప్రతిపాదనా
భావాత్. విష్ణుదేవతాపూజా ప్రతిపాదనస్య యమిత్యేకవచన స్వార
స్యాభావాచ్చ. వైఖానసా మునయో జపస్తో యజ్ఞైః ప్రేణయంతి
సేవాం కర్వంతి వా. యజ్ఞశబ్ద ఆరాధన పరః యం మహావిష్ణుం
ప్రధాన దేవా బ్రహ్మ రుద్రాదయ

న యస్య రూపం నబల ప్రభావో నచస్వభావః పరమస్యపుంసః
విజ్ఞాయతే శర్వ పితామహాద్యై స్తంవాసు దేవం ప్రణమామ్యు
చిన్త్యమ్

ఇతి రూప బల ప్రభావాది శయేనా చిన్త్యత్వాత్ పరమం ఇత్యు
క్తమ్. పవిత్రం ఉపనిషది “సపష సర్వభూతాన్తనూతామ్ చ హతసాస్మా
దిన్ద్యోదేవ ఏవో నారాయణః” ఇతి

అశుద్ధా బ్రహ్మ రుద్రాద్యా జీవావిష్ణో ర్విభూతయః

తాన్వై కుద్బుష్టయ స్సామ్యా త్పరత్వా దప్యుపాసతే॥ ఇతి

అతవన పవిత్ర మిత్యుక్తం యద్వా స్వభక్తా స్వజాదపి త్రాయత
ఇతి పవిత్ర శబ్దప్రయోగః .

• దన్తా గజానాం కులిశాగనిష్ఠరా శ్రీర్ణయ దేవేర బలం మమైతత్

మహద్విపత్తిర్త్య మనాశనోయో జనార్దనాను స్మర

ణానుభావః॥

ఇతి. అమృతాపహరణే గరుడేన్ద్రమోహ్యుద్ధే చ ద్రష్టవ్యమ్. అతః
నార్తిషు ప్రణతా భవిష్యన్తి. శ్రీమద్రామాయణే బాలకాండే

రాక్షసాః రావణోమూర్ఖో వీర్యోత్సేకేన బాధతే॥ ఇత్యాది
వధార్థం వయమాయాతా స్తస్యవై మునిభిస్సహ
సిద్ధగన్ధర్వయతూశ్చ తతస్త్యాం శరణంగతాః
త్వం గతిః పరమోదేన స్సర్వేషాం నః పరస్తప
వధాయ దేవశత్రూణాం నృణాం లోకే మనశుగు
వవముక్త స్సరగణై ర్విష్ణుప్రిదశ పుణ్యవః
వితామహా పురోగాంశ్చ సర్వలోక సమస్మృతః
అబ్రవీత్ప్రీదశాస్సర్వా స్సమేతా స్థరసంహితా
భయస్యజథ భద్రంవో సధార్థం యుధి రావణమ్
సపుత్రపౌత్రం సామాత్యం సమిత్రజ్ఞాతి బాన్ధవమ్
హత్యాక్రూరం దురాత్మానం దేవర్షీణాం భయావహమ్॥
ఇత్యాది.

భాగవతే॥ పురా సురాయ గిరిశో నరందత్వాప సంకటమ్॥ ఇత్యాది.
రథస్య అస్తేతు సంకటంలేభే నరచిరః శివశత్యుక్తమ్. బాణాసుర
యుద్ధే చ ద్రష్టవ్యమ్.

ప్రసాదయామాస భవో దేవం నారాయణం ప్రభుమ్
శరణం చ జగమాద్యం నరేణ్యం నరదం హరిమ్॥ ఇతి .

అనేన బ్రహ్మదుద్రాదీనా ముపాస్మరాహిత్యం తత్ప్రయుక్త వ్రతా
నామ పుపాదేయ రాహిత్యంచ దర్శితమ్. ప్రధాన ధర్మార్థకామ
మోక్ష చతుర్విధ పురుషార్థేషు స్వాభిమతార్థ ప్రధాన మార్తిషు
స్వాభిమతార్థాలాభే నాశేచ ప్రణతా భవిష్యన్తి. శ్రీగీతాయామ్.

చతుర్విధా భజన్తేమాం జనాస్సుకృతి నోద్భవ
ఆరో జజ్ఞాసు రరాత్రి జ్ఞానీచ భరతర్షభ

తేమాంజ్ఞానీ నిత్యయుక్త వ్యభిచారి విశిష్యతే
ప్రియోహి జ్ఞానినోత్పత్తి మహాగత మనుప్రియః
ఉదారా స్సర్వవై తే జ్ఞానీత్వాత్మైవ మేతుతమ్॥ ఇతి

యం పరమాత్మానం య మున్నతమితి చ కాశాక్షిన్యాయేన ఉభయ
త్రాన్వయః య మున్నత రాజ మష్టాక్షరం యం విష్ణుపదాక్షరమన్తం
జపంతః జపంత.. పరాశరః॥—

త్రివిధో జపయజ్ఞస్యాస్తి తస్య భేదం నిబోధత
యమచ్య నీచస్వరితై శ్శబ్దైః స్పష్టపదాక్షరైః

మన్తముచ్చారయే ద్వాచా వాచికోయం జపస్పృతః
శన్తై రుచ్చారయేన్నన్తైః మిషదోష్టైః ప్రచాలయేత్
అపరై రశ్రుతంశ్చి ద్యుతిపాంతు జపస్పృతః

ధియా యదక్షరశ్రేణ్యా వర్ణాద్వర్ణం పదాత్పదమ్
మన్తాగచ్ఛిన్ననం భూయః కథ్యతే మానసోజపః

త్రయీగాం జపయజ్ఞానాం శ్రేష్ఠస్యా దుష్టినో తరః

అష్టాక్షరశ్చ యోమన్తో ద్వాదశాక్షర ఏవ చ

షడక్షరశ్చ యోమన్తో నిష్ఠో రమిత ర్జపః

ఏవే మన్తాః ప్రధానాస్యై ర్వేదికాః ప్రణవై ర్యుతాః

ప్రణవేన పఠీనాస్య తాన్త్రికా ఏవకీ ర్నితా ॥ ఇతి

సూరయో నిత్యసూరయః అనన్తగరుడ నిత్యశ్శేనాదయః పశ్యన్తి
“తద్విష్ణోః పరమం పదం స కా పశ్యన్తి సూరయః” ఇతి శ్రుతిః
యద్వా బ్రహ్మవిదః పశ్యన్తి యోగినః యమనియమా ద్యష్టాంగ
యోగయుక్తా భ్యానేన పశ్యన్తి యద్వా “మీగ స్సన్నహనో హయ
భ్యానసంగతి యుక్తిః” ఇతి భగవత ఏవోపా యోపేయత్వం, అనేన
సిద్ధయా ప్రపత్తి సాధ్యమపాచ ప్రతిపాద్యతే.

“స మన్త పునఃపఠానాం సాధకస్య దయాలభేః.

శ్రీమతః పూర్వసిద్ధత్వా త్సిద్ధోపాయ విమంవిదుః

భక్తిప్రసత్తి ప్రముఖం తద్వశీకార కారణమ్
తత్త్వలూర్థి సాధ్యత్వా త్సాధ్యోపాయం విదుర్బుధా||” ఇతి
ఈదృశః పుమాత్తా యం ప్రత్యగత్తా తథేదృశః
తత్సంబంధా నుసంధాంతి యోగః ప్రకీర్తితః ఇతి

యద్వా|| స్వామీ స్వకేమ స్వవశం స్వభరత్వేన నిర్భరమ్
స్వదత్త స్వనియా స్వార్థం స్వస్థి స్వస్థి మాం స్వయమ్||” ఇతి

సర్వదా యనుసంధానం||

“స్వాజ్ఞేపనేచ్ఛా యదితే స్వసత్తాయాం స్పృహ యది

అత్యదాస్యం హరేస్వామ్య స్వభావంచ సదాస్మరేతి
కర్మయోగినః తం సుప్రదర్శనైః పశ్యన్తి. ఉచ్చిష్టాది కాలవ్యతిరేక్త
కాలేషు భగవదారాధనాదీకం కుర్వంతో భగవద్భక్తాః, క్షేంకర్య
పరాశ్చ. యోగిన ఇత్యుచ్యంతే. ఏతేషాం భగవద్విశ్లేష దుఃఖ మసహ
మానానామ్.

“సప్రదోషే హరిం పశ్యేత్తియోగశ్చా న్నతత్త్వియా
యది పశ్యేత్ప్రమాదేన ద్వాదశాబ్దేన నేక్షితః” ఇతి.

హరిదర్శన విషేధో నాస్తియే.

అర్చకా స్మరిచారాంశ్చ వైష్ణవాన్ జ్ఞానీన్ యతీన్
దానీ దాసాదికాం శ్రేష్ఠ ప్రదోషో న ప్రబాధతే
తావత్రియా నలక్ష్మలా మాలిశే దేహమన్దిరే
విష్ణుభక్తి రసై శ్చాన్తిం జానన్యః కాల మీక్షతే
కాలోఽస్తి యజ్ఞే కాలోఽస్తి దానే కాలోఽస్తి వైజవే
సర్వేశదర్శనే కాలం వీక్షమాణోఽత్ర పశ్యతః|| ఇతి
మానం వాచా నివృత్తిస్యా న్నాత్ర భాషా న సంస్కృతమ్
నాన్య దేవేరణం విష్ణో సుదా ధ్యాయే చ్చ కీర్తయేత్ ||

అత స్సుప్రదర్శనైః పశ్యన్తిత్యుక్తమ్. అత ప్రణతా ఇ త్యనేన పర

మాత్మనో నారాయణస్య పాదారవిందే న్యస్తభరా ఉచ్యతే, పర
మాత్మని నారాయణే భగవతి సర్వభర సమర్పణాత్.

సజ్జాతం నైరపేక్ష్యన్తు నమ ఇత్యుచ్యతే బుద్ధే
భరన్నాసం బలా దేవ న్యయన్న విఃసృజ్యయే
అత్రో పాయానరస్థాన రక్షకో వినివేశిత ఇతి.

ప్రకరణ సతా ప్రణాతాః సమశ్చబ్దస్య స్థూలసూక్ష్మార్థకతాఽహి
ర్బుద్ధ్యే నాభిహితా.

ప్రేక్షావత ప్రసృజ్యత్య ప్రహీభావా గృహ స్వర
ఉచ్యత్యం పర ముద్దిశ్యత స్మయ పరిగీయతే
తాకే చేతనవర్త స్తు ద్విధైవ పరిగీయతే
జ్యాయాం శ్రేష్ఠ తథాఽజ్యాయాం నై వాభ్యాం విద్యతేపర
కాలతో గుంత శ్రేష్ఠ ప్రకర్ణో యత్ర సప్తతి
శబ్ద స్తస్మశ్చయో వృత్త్యా జ్యాయా నిర్వవలంబ్యతే
ఇతి శ్రేష్ఠన వర్గో న్య స్మృతః ప్రశ్నినో బుద్ధే
అజ్యాయాంశ్చ తయో యోగః శ్లేషశేషితయే చ్యుత
అజ్యాయాంసో పకే స శ్వే జ్యాయా నేకో మతః పరః
న స్తృనస్తవ్య భావేన తేహ నైవ స నిన్వయః
నస్తవ్య పరమ శ్లేషీ శేషా సన్తార ఊరతా
నస్తృనస్తవ్య భావో ఽయం న ప్రయోజన పూర్వకః
నీచోచ్చయో స్వభావో ఽయం నస్తృనస్తవ్య తాత్మకః
ఉపాధి రహితేనాఽయం యేన భావేన చేతనః
సమతి జ్యాయసే తస్మై తద్వా సమన ముచ్యతే
భగవా న్నః పరో నిత్య మహం ప్రత్యవర స్సదా
ఇతి భావో ననుః ప్రోక్షః సమసః కారణం హి సః
సమయత్యపి వా దేవం ప్రహీభావయతి ధ్రువమ్
ప్రహీభవతి నీచే హి పరో నైచ్యం విలోకయన్
అతో వా సమ ఉద్దిప్తం య త్త స్మయతి స్వయమ్

చ వికా

“యం యజ్ఞేతి”తి, శ్రీనివాసే శ్రీనివాసాఖ్య వేదాంతాదా శుచిషన్నామా హరిః. “హగ్ంస శ్చ చిష”దితి శ్రుతేః. అద్వారక భగవద్వజనం ప్రణిమా రాధనం అశుద్ధాః శుద్ధస త్వరహితా ఇత్యర్థః. వజ్రాదితి. పవిత్రబద్ధస్య వజ్రహచకత్వా దితి భావః. “దన్తా గజానా” మితి వచనం భగవత ఇతి జ్ఞేయం. “బలం మమైత” దిత్సుక్తే. అమృతా పహరణే ఇతి. స్వగౌడపహర త్యమృతం గరుడే ఇంద్రేణ ప్రయుక్తం వజ్రం భగవత్ప్రసాదా తుల్యైత మమాసీ దితి కథా ౨ త్రాస సనేయా. అత ఏవ భక్తానాం వజ్రాదపి రక్షకత్వా దేవేత్యర్థః. నాశే ఇన్ద్రియాధికారే చే త్యర్థః. ఉచ్చసీచ స్వరితైరితి ఉదాత్తా నుదాత్త స్వరితై రిత్త్యర్థః. సిద్ధోపాయమిమం విదుసుతి. ఉపాయో ద్వి విధః సిద్ధ స్సాధ్య శ్చేతి. తత్ర సిద్ధోపాయః శ్రీనివాసారాయణ ఏవే త్యర్థః. సాద్ధోపాయం చాహ భక్తి ప్రపత్తితి. ప్రత్యగాత్మ పరమా త్మనోః స్వభావ జ్ఞానపూర్వకంతయో సంబంధాను సంధానం యోగ శబ్దార్థ ఇత్యాహ. ఈదృశ ఇతి. స్వసత్త్వాయాం ఆత్మన స్సద్భావే స్పృహ యది తత్ర కర్తవ్య మాహ శ్చేతి. అహం దాసుః హరి స్సాన్నియాతి నిరంతర మను సన్ధత్వే త్యర్థః. కర్మ యోగిన ఇతి. అత్ర కర్మశబ్దేన భగవద్విషయక సర్వక్రియా ఉచ్యంతే. తద్రూప మోక్షోపాయ వస్త ఇత్యర్థః. భాగవతే ఏకాదశే “యమాదిభి ర్యోగపథై రాస్వీకృత్యా చ విద్యయా మమారోపా పసనాభి ర్వా నాన్వై ర్యోగ్యం స్మరే స్మసి” రితి తస్యోపాయత్వ ముచ్యతే. జ్వాలామాలితే సంజాత జ్వాలామాలే ఇత్యర్థః. కాలం సేవితం సమయం. వంచితః దైవేన విప్రలబ్ధః. ప్రేక్షాజ్ఞానం తద్వతః ప్రేక్షా వరిః. ప్రహీభావః నమతా. ముక్తయా వృత్త్యా అభిధయా. తయో రిజ్యాయసోజ్యాయ సశ్చయోగః సంబంధః. శేష శేషియా ఇవ్యతే ఇన్ద్రః. నస్తా నమస్తర్తా. నస్తవ్యః నమస్తార్కః. సః మమ భగవాన్ పరః. “అహం రిస్మై” ప్రత్యవర ఇతి భావ ఇత్యర్థః. అతః పరం పురుష

ముద్దిశ్య ప్రహీణావా దస్యధాన్యవిధయా సిద్ధి నేతి. తమ
ద్యోభః తాదృశ కార్యణ్యాచభః ఉపేక్షక ఇతి భ వాన్. యథా
కర్మ కర్మాంతిమ్య ఫలదాయా న తు ఫలదానే స్వతంత్ర ఇతి
యామతిః. విశ్వాసాత్మికం సా స్మితము మంగం వాన్. తద్విరోధి
సీగ్యధణః. ఏవం భూతోపి లోకే కృపాల్పరిపి పురుషః. అశక్తిస్స
త్రతాతా భవితం నక్షమస్యాత్ ఇతి బుద్ధ్యా అస్య భగవతో గోప్య
శక్తేః రక్షణ సామధ్యే స్వేచ్ఛార్థః. నిరూపణం శక్తిమా నితి నిగణయ
ఇతి యావత్. గుణభావాత్ నిగుణత్వాత్. భగవా నుదాసీనః
శరణాగత రక్షణే ఉపేక్షకః ఇతికేనాపి నిమిత్తేన ఉత్ప్రేక్షా ఉహః.
అముష్య చతుర్థాంకస్య. వ్యాపాతిః విరోధినీ త్యర్థః. ఆజ్ఞాయాః
శ్రుతిస్మృత్యాది రూపాయాః వ్యాపారః లంఘనం తస్య వక్షణం
పంచమమంగం. శ్రుతిస్మృతీ మమైవాజ్ఞే ఇతి భగవద్వచనాత్. నిరా
కృతిః సర్వసూత హింసేచ్ఛిర్థః. తద్వ్యాప్తిసూతః పన్నాంగ విరోధః. మే
మమ న న మత్సంబంధీచ్ఛిర్థః. సా స్వతంత్ర స్వతా నివార్యతే. నా
యమ్యమ అయం పుత్రాదనా మమ. కింతు భగవత ఇతి. అహం
స్వతంత్రోనాస్మి నిచ. అస్య నమ ఇశ్వ స్వాధీ. తాని స్వత్స్వ స్వాతంత్ర్య
దీని నివర్తనే సేయంనునీషిశా. సర్వం భగవదధీన మితి బుద్ధిః. ||౧౦||

ఇతి శ్రీవైఖాన సామ్రాజ్య గోత్రసంహిత శ్రీచరణరాజసూరి

పద్దన శ్రీ సుందరరాజసూరి విరచితాయాం

శ్రీ పారమాత్మి కోపవిషవాభ్యు చంద్రి

కాయాం ప్రథమాను వాక్

భట్ట భాస్కరీయ పాఠః

యం యజ్ఞై ర్మునయో జపంతి యం దేవాః పరమం పవిత్రం

భజిష్యంత్యైర్విషు ప్రణతాః ప్రధానాః | యం సూరయో జపంతో

యోగిన స్సూక్ష్మై స్సుప్రదర్శనైః పశ్యంతీశ్వరాయ

స్వాహా ||౧౦||

యం మునయో వసిష్ఠాద్యాః. యజ్ఞై రగ్నిష్టోమాదిభి ర్జపంతి

సేవంతే. పరమ ముత్కృష్టం. పవిత్రం పావనం. యం దేవాః ఇంద్రియాః.

ఆర్తిషు రక్షోబాధాది పీడాసు ప్రణతాః నమస్కారం కృత్వంతః

భజిష్యంతి సేవంతే లడ్ధరే లృట్. జపంతః తత్ప్రకాశక మస్త్రం

జపంతః యోగినః సూరయః దేవాద్యాః. సూక్ష్మై స్సూక్ష్మదర్శిభిః

సుప్రదర్శనైః సుష్మప్రదృశ్యంత ఇతి. సుప్రదర్శనాని తైజ్ఞాన నదృ

ష్టిభిః. యం పశ్యంతి శ్వరాయ ప్రధానాయ పరమాత్మ రూపాయ

తస్మై హవి రితి శేషా ||౧౦||

ఇతి శ్రీ నరహరి భట్ట సూనునా శ్రీ భట్ట భాస్కరేణ

విరచితే శ్రీ వైఖానస సూత్ర ఖలముక్

మన్తవ్యాఖ్యానే సప్తమ ప్రశ్నే

ప్రథమానువాకః

శ్రీ పా ర మా త్మి కో ప ని ష ధ్వా వ్య మ్

(ద్వితీ యా అనువాకః)

యో వా గవిష్ఠః పరమః ప్రధానః పదం వా యస్య స త్వ
మాసీత్. యస్యో పరిత్వం మునయో అనుపశ్యంతి
తస్మై ముఖ్యాయ విష్ణవే స్వాహా ॥౧॥

శ్రీ॥— యోవాగవిష్ఠ ఇత్యాది పశ్యమస్త్రాః క్రమాత్
పశ్యోపనిషన్మస్త్రాః. యః పరమాత్మా గవిష్ఠః భూమిస్థః అవ కాశప్రదః,
యద్వా చరాచరాత్మకేషు లోకేషు ఆకాశరూపిణీతి. పరమః
వ్యాప్త్యపరమః, ప్రధానః పశ్యభూతేషు ప్రధానః కారణభూతః.
పదం వాయస్య సత్యమాసీత్ యస్యాకాశస్య పదం ఉత్పత్తిస్థానం
త్వమేవాసీత్. ఆసీదితి ఛాన్దసః. యస్య పరమాత్మన స్థవ ఉపరిత్వం
సర్వోత్తరత్వం మునయో అనుపశ్యంతి. మనసశీలో మునిః “నారా
యణ పరాయణో నిర్ద్వంద్వో మునిః” ఇతి వా, ముఖ్యాయ తస్మై
విష్ణవే తుభ్యమ్ ॥౧॥

చ ద్వి కా

. క్రమాత్ ఆకాశాది జననక్రమేణ వ్యాప్త్య వ్యాపకతయా ఆకా
శస్య సర్వవ్యాపకత్వం ప్రసిద్ధం కారణభూతః “ఆకాశా ద్వాయు”
రిత్యాదిశ్రుతే రితి భావః. ఛాన్దసఇతి త్వమాసీ రితి వ క్తవ్యే ఆసీదితి
రూపం ఛాన్దస మిత్యర్థః. “ఆత్మన ఆకాశ స్సంభూతః” ఇతి శ్రుతే
రాకాశజన్మస్థానం విష్ణుః, అస్మత్ సత్య మాసీదితి పాఠ మంగీకృత్య
సత్యలోక మాసీదితి వ్యాఖ్యాతమ్ ॥౧॥

భట్ట భాస్కరీయ పాఠః

యో వా గవిష్టః పరమః ప్రధానః పదం వా యస్య సత్త్వ
మాసీత్ । యస్యో పరిత్వం మనయో ॥ ౧ ॥
తస్మై ముఖ్యాయ విష్ణవే స్వాహా ॥ ౧ ॥

యో వా దేవః గవిష్టః స్వర్గస్థః ఇంద్రియాపః. పరమ స్సర్వో
త్కృష్టః ప్రధానః ఆత్మరూపః యస్య దేవస్య సత్త్వం శుద్ధసత్త్వ
గుణం పదం వాసస్థానం వా ఆసీత్. యస్య దేవస్య ఉపరిత్వం సర్వోత్త
రత్వం మనయ స్సనకాద్యా అనుపశ్యంతి జ్ఞానదృష్ట్యా పశ్యంతి. తస్మై
ముఖ్యాయ సర్వప్రధానాయ విష్ణవే ఇదం హవి రితి శేషః ॥ ౧ ॥

యో వా వాయు ద్విగుణో ॥ ౧ ॥ అంతరాత్మా సర్వేషా మంత్ర
శ్చరతీ హ విష్ణో. సత్త్వం దేవా న్మనుష్యా న్మృతా
న్పరిసంజీవసే స్వాహా ॥ ౨ ॥

(శ్రీ) ॥—యః పరమాత్మా వాయుః మహాభూతచతుర్థః.
ద్విగుణః “శబ్దస్పర్శ ఇతి ద్వావాయో” రితి. అంతరాత్మా వ్యాప్తః.
సర్వేషా మంత్ర శ్చరత ఇహ ప్రకృతిమణ్డలే. విష్ణో స వాయుః త్వం
దేవా న్మనుష్యాన్ మత్మాన్ పరిసంజీవసే దేవాన్స్వర్గయసి మృతాన్
మనుష్యాన్ సాందీపని పుత్ర బ్రాహ్మణ పుత్రాదీన్ పరిసంజీవసే
తుభ్యమ్ ॥ ౨ ॥

చ న్ద్రి కా

మహాభూతేషు పృథివ్యాదిషు చతుర్థః. ద్వావితి ద్వాగుణా విత్త్య
థః. మృతం సాందీపనినామక గురుపుత్రం భగవా న్వాసుదేవ
స్సమజేవయ దితి, రిథా శస్యచిత్ బ్రాహ్మణస్య బాలం చ మృతం
జీవయామాసేతి చ, పురాణకథా ॥ ౨ ॥ అంతరాత్మా. దేవానా
మ్మరణాభావాత్ వర్తయసీత్తుక్తమ్. అన్యైః మనుష్యాన్ మృతాన్
ప్రతిసంజీవన ఇతి పాత మంగీకృత్య మృతాన్ దరిద్రా నిత్యథః.
ప్రతిసంజీవసే “స ప్రాణాకగోషీ”తి వ్యాఖ్యాయి ॥ ౨ ॥

భట్ట భాస్కరీయ పాఠః

యో వా వాయు ద్విగుణో ౭ నైరాత్మా సర్వేషా మస్త
శ్చరతీ హ విష్ణో । స త్త్వి దేవా న్మనుష్యా స్తతా
స్ప్రితీసంజీవనే స్వాహా ॥౨॥

సో విష్ణో యోవా త్వం వాయుర్వాయురూపః. ద్విగుణః
జీవాత్మ పరమాత్మరూపేణ ద్విగుణః. ఇహ స్థిస్థిపంచే. సర్వేషాం
స్థావర జంగమానా మస్త హ్మకాది అన్తర్భూత్యా భూత్వా చరతి. స
త్త్విం వాయురూప స్త్విం దేవా మనుష్యాంశ్చ దృతా ద్రిదా
నిత్యర్థః. ప్రతిసంజీవనే సప్రాణా సమస్తా కనోపి తస్మై ఇదం హవి
రితి శేషః ॥ ౨ ॥

త్వ మగ్నే త్రిగుణో వరిష్ఠః పరం బ్రహ్మ పరం
జ్యోతిః । సర్వేషాం త్వం పాలనాయ హుత
మమృతం వహిష్యనే స్వాహా ॥౩॥

శ్రీ॥—సో అగ్నే త్వం త్రిగుణో గన్ధరస విహీనా శ్రుయోగ్ని
రితి. వరిష్ఠః శేష్ఠః పరంబ్రహ్మ పరంజ్యోతిః “అగ్ని స్సర్వా దేవతాః”
ఇతి శ్రుతే సర్వదేవాత్మకత్వాత్ పరంబ్రహ్మ శబ్దప్రయోగః.
ప్రళయ కాలాపేక్షయా ఉత్ప్రవృజ్యోతిః సర్వేషాం దేవమనుష్యా
దీనాం త్వం పాలనాయ రక్షణాయ హుత మమృతం వహిష్యనే
అమృతరూపేణ సర్వేషాం ప్రాపయిష్యసి త్వయి హుత మమృత
రూపేణ కలాద్వా రేణ ప్రాపయిష్యసి. శ్రీ వైఖానససూత్రే “యథా
హేవా ౭స్య సుషుమ్నా జ్యోతిష్మతీ ప్రాణవతీ రేతోధా ఇత్యేతా
ఆహుతీ గృహీత్వా రశ్మయ శ్చత్రసః పృథ్వీ సందధీరకాన హవా
శుద్ధా ౭మృతవహ చినుహీ దివ్యా లోకపావనీ త్యేతాభి శ్చప్రేక్షస
మాప్యాయయతి అసౌ ను రాజా సోమ అప్యాయితో మూలగామీ
వపాయామ్య ౭మృతోద్ధారి సురప్రియే త్యేతాభి రమృతేన తాం
దేవతాం తర్పయతి”తి వసం రూపాయా ౭గ్నిస్వరూపిణే ఇత్యర్థః ॥౩॥

చ చ్చి కా

త్రయోగ్నే రితి శబ్దస్పృశకరూపా గుణా ఇత్యర్థః ప్రాపయిష్యసి
 లృప్ప్రయోగ శాస్త్రం. యథాహవాన్య అస్యాగ్నే రిత్కర్థః
 పృశ్నా నూర్థ్య. సహవా నః సూర్య ఇత్కర్థః. అసా చస్త్ర ఇత్కర్థః.
 ఆహుతీః సుషుమ్నాదయో గ్నే రశ్మయః గృహీత్వా సూర్థ్య
 క్షిపంతి సూర్యః శుద్ధామృతవహాదిభిః రశ్మిభి శ్చస్త్ర మాప్యాయతి.
 అసా చస్త్రః మూలగామ్యాదిభి రమృతేన తాం దేవతాం తర్పయతి
 త్యర్థః. అన్యై స్త త్వ మగ్ని స్త్రిగుణ ఇతి పాఠ మంగీకృత్య హే
 దేవ త్వ మగ్ని రితి వ్యాఖ్యాతమ్ ||3||

భట్ట భాస్కరీయ పాఠః

త్వ మగ్ని స్త్రిగుణో వరిష్ఠః పరంబ్రహ్మ పరంజ్యోతిః ।

సర్వేషాం త్వం పాలనాయ హుత మమృతం

వహిష్యసే స్వాహా ॥౩॥

హేదేవ త్వం అగ్నిః అగ్నిరూపః త్రిగుణః గార్హపత్యాది
 రూపభేదేన త్రిరూపః వరిష్ఠః శ్రేష్ఠ తమః. పరంబ్రహ్మ పరంబ్రహ్మ
 స్వరూపః పరంజ్యోతిః పరమతేజః త్వం సర్వేషాం దేవానాం
 పాలనాయ రక్షణాయ హుతం యజమాన్యైర్దుతం అమృతం హవి
 ర్వహిష్యసే వహిష్యతి తస్మైఽదం హవిరితి శేషః ॥3॥

త్వం జీవ స్త్వ మాప సర్వేషాం జనితా త్వ మాహరః ।

త్వం విష్ణో శ్రమాపనుదాయ చతుర్గుణాయ స్వాహా ॥౪॥

శ్రీ॥-హే విష్ణో త్వం జీవకారణభూతా ఆపః ఛాన్దోగ్యే “ఇతి తు
 పచ్చమ్యా మాహుతా వాపః పురుషవచసా భవన్తి తి”

ఆపో నారా ఇతి ప్రోక్తా ఆపో వై నరసూనవః

తా య దస్యా యనం పూర్వం తేన నారాయణ స్సృజితః॥ఇతి

సర్వేషాం జనితా ఉత్తరోత్తరం కారణత్వేన జనితా త్వ మాహరః

త్వమాహరః ఛాన్దసత్వాత్ త్వమాహర ఇతి. హే విష్ణో సర్వేషాం శ్రమాపనుదః స్నానపానాదినా శ్రమశాన్తిప్రదః యద్వా రామ శృష్టాద్యవతారాదిషు కాలింద్యాదిరూపేణ శ్రమశాన్తిప్రదః యద్వా.

సంభక్షయిత్వా భూతాని జగత్స్య క్షాంతీకృతే
నాగవర్యజ్ఞశయనై శేతే సా వరమేశ్వర ఇతి.

చతుర్గుణాయ గన్ధవిహీనా శ్చత్వారోఽపాంగుణా ఇతి తస్మై ||

చంద్రికా

ఛాన్దోగ్యే. పశ్చాన్ని విద్యాయాం శ్వేతికేతుం పాంచాలు ప్రవాహాః పృచ్ఛతి. వేతి యథా పంచమ్యా మాహుతా వాః పురుషవచసో భవన్తి తి. అయమర్థః. పంచమ్యా మాహుతౌ స్త్రీరూపాగ్నౌ హుతాయా మాహుతౌ ఆపః పురుషవచస పురుషశబ్దాభిప్రాయా భవన్తి తథా త్వం వేతి తస్మై బ్రూహీతి. అథ తద్వన్తి శే పంచాహుతయః కథ్యన్తే. తత్ర పంచమ్యాం యోషైవాగ్నిః ప్రాణా యజమానాః. తత్ర రేతోభూత మన్నం హోమ్యం తత్తలు గభోః భవతి. తదేవ మాపః పురుషవచసో భవన్తి. ఇతి. అతోఽపాం జనకారణత్వ నిత్యభిప్రాయః. శేతే సా వరమేశ్వర ఇతి. ప్రళయే జలే శయన శ్చమమపనుదతీ త్యర్థః. అస్యేతు త్వమాహర ఇత్యేవ పఠంబర.

భట్ట భాస్కరీయ పాఠః

త్వం జీవ స్త్వ మాప స్సర్వేషాం జనితా త్వమాహర ।

త్వం విష్ణో శ్రమాపనుదాయ చతుర్గుణాయ స్వాహా || ర ||

హే విష్ణో త్వం జీవః ప్రాణరూపః త్వమాహర జలరూపః పురుషరూపః సర్వేషాం ప్రాణినాం జనితా ఉత్పాదకః త్వం సర్వేషాం భూతానా మాహరః లళనరూపః దీర్ఘ శ్చాన్దసః శ్రమ మాయాసం అపనుదతీ శ్రమాపనుదః ఛాన్దసోఽవణః చతుర్గుణుద్రరూపేణ చతుర్గుణాయ చతుర్గుణుద్రరూపాయ తుభ్యం హవి రితి శేషః || ర ||

భూమే ర్వితన్వ స్ప్రతర స్ప్రకామః పోపూయమానః

పఞ్చభి స్స్వగుణైః । ప్రసన్నై స్సర్వా నిమా

న్దరయిష్యసి స్వాహా ॥౫॥

శ్రీ॥- హేపరమార్తస్ ప్రకామః

“ధర్మావిరుద్ధో భూమేషు కామోఽస్మి ధరతర్ష భే” తి,
కామభూతః. భూమేః పఞ్చభిః స్వగుణైః “శబ్దస్పర్శరూప రసగన్ధా” ఇతి
పంచేంద్రియ విషయ భూతై గుణైః సర్వా వితన్వ, విస్తారయ
విషయప్రపణాన్ కుర్వత్ పోపూయమానః పవిత్రభూతః ప్రతర్క
తదితీతమ్య సితస్త్వ. శ్రీగీతాయామ్॥

“త్రిభి ర్గుణమయై ర్భావై రేభి స్సర్వ మిదం జగత్

మాహితం నాభిజానాతి మా మేభ్యః పర మవ్యయమ్॥ ఇతి

ప్రసన్నైః స్వతేజసాఽఽప్యాయితై స్తై ర్గుణై స్సర్వా నిమా
లోకాః ధారయిష్యసి “వ్యప్తభ్నా ద్రోదనీ విష్ణు రేతే దాధార
పృథివీ మభితో మయాభై” రితి శుతేః భూమ్యాదీనాం త త్తదింద్రియ
శక్తి ప్రదాయే త్యర్థః ॥౫॥

చ స్త్రి కా

ప్రకామః కామస్య ప్రకృష్టత్వం ధర్మావిరుద్ధత్వా దిత్యాశయే
నాహ ధర్మావిరుద్ధ ఇతి పోపూయమాన ఇతి. పూజేధాతో ర్యజన్తాత్
కానన్. అన్యైస్తు ప్రథరా ప్రధానః బోభూయమాన ఇతి పాత
మంగీకృత్య హేదేవ భూమేః ప్రథరా ప్రకర్షేణ దార్యస్త ఇతి
ప్రథరాః ద్యౌవిచారణే తా వితన్వ కుర్వత్ ప్రధానః ముఖ్యః
బోభూయమానః భవన్నితి వ్యాఖ్యాతమ్ ॥౫॥

భట్ట భాస్కరీయ పాఠః

భూమే ర్వితన్వ స్ప్రదరా స్ప్రధానో బోభూయమానః పఞ్చభి
స్స్వగుణైః ప్రసన్నై స్సర్వా నిమా న్దరయిష్యతి స్వాహా ॥౫॥

హేదేవ భూమః ప్రదర్శా ప్రక్షేపే దీర్ఘవృత్తిప్రదరాః దృవిదా
రణే తానీత్యర్థః విరత్వో కుర్వో ప్రధానోముఖ్యః బోధాయమానః
భవా ప్రసన్నైః నిర్మలైః పశ్చభి స్వగుణైః శబ్దస్పృశాదిభిః
సర్వా నిమాన్లోకా ధారయిష్యతి తుభ్య మిదం హి ని కేమః॥ ౧॥

మన స్త్వం భూత్వా ప్రతరన్ ప్రవో ౭ గ్రే త్వత్తో భూతం
సంభావయిష్యసి సర్వేషాం కాయానా మహాన్
మర్హతే స్వాహా ॥ ౭ ॥

(శ్రీ)॥—హేపరమాత్మ త్వం అగ్రే సృష్ట్యాదా. మనో భూత్వా
త్వత్తిః త్వత్ సకాశాత్ భూత ముద్భూతం మనోభిమానిదైవతం
సంభావయిష్యసి సంకల్పయిష్యసి. సర్వేషాం దేవమనుష్యాదీనాం
కాయానాం శరీరాణాం యథార్హం మనఃప్రద్య. “ఏతస్మా జ్ఞాయతే
ప్రాణో మన స్సర్వేంద్రియాణి చ” ఇతి శ్రుతే. “మన ఏవ మను
ష్యాణాం కారణం బంధమోక్షయోః” ఇతి మనోరూపేణ భవితు
మర్హతే సమర్థాయే త్యర్థః తుభ్యమ్॥ ౭॥

చ ద్వి కా

తత్ర హేపరమాత్మ నిత్తి ప్రతరచ్చైత్యార్థ ఏవ ఉక్త ఇత్యవగ
మ్యతే పరమాత్మనో మనః అతీత్య నర్తమానత్వేన ప్రతరత్వ
సంభవాత్ మనసః పరమాత్మసంభవ శ్రుత్యన్తర ముదాహరతి ఏత
స్మాదితి. “మనఏవ మనుష్యాణా” మితి. బంధమోక్షయో మనస
ఏవ హేతుతయా పరమాత్మా తద్రూపో భవతీత్యర్థః. అన్యేతు
“మన స్త్వం భూత్వా ౭ ప్రతర స్సతో ౭ గ్రే” ఇతి పతిత్వా అగ్రే
సతః సత్పురుషా అప్రతరః విషయప్రవణతా ౭ యాం జ్ఞానశూన్యా
నకరో దితి వ్యాచక్షతే॥ ౭॥

భట్ట భాస్కరీయ పాఠః

మన స్త్వం భూత్వా ౭ ప్రతర స్సతో ౭ గ్రే త్వత్తో భూతం సంభావ
యిష్యసి సర్వేషాం కాయానా మర్హ మర్హతే స్వాహా॥ ౭॥

హే దేవ త్వమగ్రే ఆదా. సర్వేషాం కాయనాం శరీరాణా మర్హం
యోగ్యం మనో భూత్వా సతః సత్పురుషా అప్రతరః విషయ
ప్రవణతాయాం జ్ఞానశూన్యా అకరోః త్వత్తః భవతః భూతం పంచ
భూతాని సంభవయిష్యసి అహతే యోగ్యాయ తుభ్య నిదం హవీ
రితి శేషః॥ ౬॥

త్వం బుద్ధి ర్భూతానా మన్తరాత్మా పుణ్యవతాం పుణ్యేషు
సజ్జమానః త్వం బుద్ధ్యా విచిన్వమానః
పుణ్యరూపాయ స్వాహా ॥౭॥

శ్రీ॥-హే పరమాత్మ త్వం బుద్ధిః బుద్ధిరూపః భూతానాం పంచ
భూతానాం అన్తరాత్మా తత్తదభిమాని దేవతానా మన్తరాత్మా
పుణ్యవతాం పుణ్యేషు సజ్జమానః నివిప్తః త్వం బుద్ధ్యా విచిన్వమానః
“బుద్ధి స్తాత్కాలికీ మతే తి” తయాబుద్ధ్యా విచిన్వమానః పుణ్య
రూపాయ “సత్యం తపో దమ శ్శమో దానం ధర్మః ప్రజనన
మగ్నయో ఽగ్నిహోత్రం యజ్ఞో మానసం న్యాసః”. ఇత్యేతే పుణ్య
శబ్దవాచ్యాః “యద్వామన స్థానం గతాన్తరం బుద్ధే ర్వదన మహం
కారస్య హృదయం చిత్తస్య నాభి రితి” బుద్ధ్యా విచిన్వమాన ఇత్యుక్త
త్వాత్ అభ్యాసరూపేణ మన్త్రేణవా విచిన్వమానః తస్మై ॥౭॥

చ స్మి కా

విచిన్వమానఇతి ఛాన్దసః విచీయమాన ఇత్యర్థః. తాత్కాలికీ
తత్కాలగోచరా ధీః. యద్దే తి బుద్ధే ర్వదన స్థానకత్వాత్ వదన
వ్యాపారరూప మన్త్రాభ్యాసేన విచిన్వమాన ఇత్యర్థః ॥౭॥

భట్ట భాస్కరీయ పాఠః

త్వం బుద్ధి ర్భూతానా మన్తరాత్మా పుణ్యవతాం పుణ్యేషు సజ్జ
మానః। త్వం బుద్ధ్యా విచిన్వమానః పుణ్యరూపాయ స్వాహా ॥౭॥

త్వం భూతానాం జంతునాం బుద్ధిః అన్తరాత్మా ఆత్మరూపః

పుణ్యవతాం సుకృతినాం పుణ్యేషు సుకృతేషు సజ్జమానః ఫలకత్వేన
తత్ర సజ్జతః త్వం బుద్ధ్యా విచిన్వమానః యోగిభిశ్చిన్వమానః
పుణ్యరూపాయ తేభ్య మిదం పాపి రితి శేషః ౭:

య స్సృష్టౌ స్సంచరమాణా న్నావాణావా నృవ్యాభవ్యాః।

కుర్వన్నాత్మీయ మమితో ధునోతి ధురం

వహిష్యసే స్వాహా ॥౮॥

శ్రీ॥- యః పరమాత్మా సూక్ష్మాత్ భూతసూక్ష్మాత్ సంచరమా
ణాత్ విరజాపర్యసం సంచరమాణాత్ భావాభావాత్ సూక్ష్మరూప
త్వాత్ భావరూపాన్ సుఖదుఃఖానుభవా లభావాత్ అభావరూ
పాన్ ధవ్యాత్ “అపహతపాపా విరజో విహృత్య ద్విశోకో లిజి
ఘత్ సో లిపిపాన స్సృష్టికామ స్సత్యసంకల్పః” ఇతి గుణాష్టకా
విర్భావాయ ధవ్యాన్ అమానవ కరస్పర్శాహ్మర్వం గుణాష్టకా విర్భా
వా భావాత్ అధవ్యాత్ కుర్వ న్నాత్మీయం బ్రహ్మలంకారాదినా
లంకృత్య ముక్తం పరమాత్మసంబంధం కుర్వన్ అమితః అమా
నవః సుకృతదుష్కృతే ధునోతి. కావీతీకీ బ్రాహ్మణే. “త మేతం
దేవయజనం పన్నాన మాపాద్యం గ్నిలోక మాగచ్ఛతి స వాయు
లోకం స వజ్రణలోకం స ఆదిత్యలోకం స ఇంద్రలోకం స ప్రజాపతి
లోకం స బ్రహ్మలోకం తస్య హవా ఏతస్య బ్రహ్మలోక స్వారో
హ్రదో ముహూర్తా న్యేష్టి హ విరజా నదీ కూల్యో వృక్ష స్సాలజ్ఞం
సంస్థాన మపరాజిత మాయతన వింద్రిప్రజాపతి ద్వారగోపా విభు
షమేతం విచక్షణగన్ధ్యావితౌణాః పర్యంకః ప్రియాచ మానసీ ప్రతి
రూపశ్చ చాక్షుషీ పుష్పాణ్య దాయానయతౌ వైచ జగత్యం
బాశ్చాం బావ యవాశ్చా పురసో లంబయా నద్యస్త విత్థం విదా
గచ్ఛన్తి తం బ్రహ్మ లంకార భిధావత మమ యశసాం విరజాం
పాలయ న్నదీం ప్రాప న్నవా యం జగిష్యతీతి, తం పంచకతా న్యప
రసాం ప్రతిధావన్తి కతం మాలాహస్తా శ్శత మాజ్ఞనహస్తా శ్శతం
చూడాహస్తా శ్శతం వాసోహస్తా శ్శతం ఫణాహస్తా శ్శతం బ్రహ్మ

జ్ఞానేనా లంకర్వన్తి స బ్రహ్మలంకారేణా లంకతో బ్రహ్మ
 ద్వా స్పృహైవాభిప్రేతి స ఆగచ్ఛత్యారం ప్రాదంత ర్మనసా
 త్యేతి తమృత్వా సప్రతి ఏదో మజ్జంతి స ఆగచ్ఛతి ముహూ
 ర్తా న్యేష్టి హస్తస్మా దప్రదవంతి స ఆగచ్ఛతి విరజానదీం తాం
 మనసై వాత్యేతి తత్సకృత దుష్కృతే ధూనుతే తస్య ప్రియా
 జ్ఞాతయ స్సకృత ముష్యంత్య ప్రియా దుష్కృతం తద్యథా రథేన
 భావయ ద్రథచక్రే పర్యవేక్షత ఏవ మహారాత్రే పర్యవేక్షత ఏవం
 సుకృతదుష్కృతే ధూనుతే సర్వాణిచ ద్వంశ్వాని సవష విసు
 కృతో విదుష్కృతో బ్రహ్మవిద్వాత్ బ్రహ్మై వాభిప్రేతి॥

స ఆగచ్ఛతీత్యం పృథం తం బ్రహ్మగర్భః ప్రవిశతి స ఆగచ్ఛతి
 సాలజ్ఞం సంస్థానం తం బ్రహ్మ స ప్రవిశతి స ఆగచ్ఛత్య పరాజిత
 మాయతనం తం బ్రహ్మజ్ఞః ప్రవిశతి స ఆగచ్ఛతి స్త్రీప్రజాపతీ
 ద్వారగోపా తా నస్మా దప్రదవత స్స ఆగచ్ఛతి విభుప్రమితం తం
 బ్రహ్మయశః ప్రవిశతి స ఆగచ్ఛతి విచక్షణా మానందీం బృహద్ర
 థస్తరే సామనీ పూర్వా పానా ధ్యేతనాధనే చాపరా పాదా
 వైరుప వైరాజే కాశ్వరరైవతే తిరిశ్చీహి సా ప్రజ్ఞా ప్రజ్ఞయా
 హి విపశ్యతి స ఆగచ్ఛత్య వితౌజసం పర్యంకం తం సప్రాణ స్తస్య
 భూతంచ భవిష్యచ్చ పూర్వా పానా శ్రీ శ్చే రాచ పరా బృహ
 ద్రథస్తరే అనూచ్యే భద్ర యజ్ఞాయజ్ఞయే శీర్షణ్య మృచశ్చ
 సామానిచ ప్రాచీనా గానం యజ్ఞాంషి తిరిశ్చీనాని సోమాంశవ ఉప
 స్తరణ ముద్గీధ ఉపశ్రీ శ్చీ రుపబర్హణం తస్మిన్ బ్రహ్మైతి
 తమిథ్యం వి త్పాదేనై వాగ్ర ఆరోహతి తం బ్రహ్మహైతి
 తం ప్రతి బ్రూయాత్ ఋతు రస్మ్యైర్హి స్మ్యైకాకా ద్యోనే
 స్సంభూతో హవై భార్యాయై రేత త్సంవత్సరస్య కేజో భూతస్య
 భూతస్యాత్మా భూతస్య త్వమాత్మాసి యస్త్వమసి సో హవన్తీతి త
 మాహకో హవన్తీతి॥

సత్య మితి బ్రూయాత్కిం త త్సత్య మితి యదన్యద్దేవేభ్యశ్చ
 | పాదేభ్యశ్చ తత్సద్ద యద్దేవాశ్చ ప్రాణాశ్చ తద్ద్యోం త దేతమా

వాచా ౭౭భివ్యాహియతే సత్యమితి ఏతావ దిదం సర్వ మిదం సర్వ మసీ త్యేవైనం తదాహ తమాహ కేన పాంసాని నామాన్యా ప్నోతీతి ప్రాణేనేతి బ్రూయా శ్మేన స్త్రీనామానీతి వాచేతి కేన నపుంసక నామానీ తి మనసే తి కేన గంధానితి ప్రాణేనేతి బ్రూయా శ్మేన రూపాణీతి చక్షుషేతి కేన శబ్దానీతి శ్రోత్రేణేతి కేనాన్నరసానీతి జహ్వయేతి కేనకర్మాణీతి హస్తాభ్యా మితి కేన సుఖదుఃఖే ఇతి శరీరేణేతి కేనానందం రతిం ప్రజాని మిత్యు ఉపసేనేతి కేనేత్యా ఇతి పాదాభ్యా మితి కేన ధియో విజ్ఞాతవ్యం కామానితి ప్రజ్ఞయేతి ప్రబ్రూయాత్ తమాహోస్తేనః ఖలు మేహ్యసా వయం వేలోక ఇతి సా యా బ్రహ్మణి చితి యా న్యష్టి స్తాం చితి జయతి తాం న్యష్టిం వ్యత్ను తే య ఏనం వేద య ఏనం వేద॥

ధురం వహిష్యసే పారమాత్మికోపనిషన్మంత్రాధ్యేతా వైష్ణవోమంత్రా ర్థత్ బ్రహ్మవిత్ పరమైకాన్తీచ తస్య ధురం వహిష్యసే.

శరణం త్వం ప్రపన్నా యే ధ్యానయోగ విచర్చితాః
సే వి మృత్యు మవిక్రమ్య యాన్తి త ద్వైష్ణవం పదమ్
“బ్రహ్మవి దాహ్నోతి పరమ్” ఇతిశ్రుతేశ్వ
మత్పద ద్వంద్వ మేకం యే ప్రపన్నస్తే పరాయణమ్
ఉద్ధరిష్యా మ్యహం దేవి తస్మా త్సంసార సాగరాత్॥ఇతి
తుభ్య మిదమ్ ॥౧॥

చ ష్టి కా

∴ సూలశరీరా దుత్కాన్తస్య జీవస్య సూక్ష్మశరీర ప్రవేశః శ్రుత్యాదిసిద్ధః తస్మాత్ పృథివ్యాది భూతసూక్ష్మా విరజాపర్యంతం గచ్ఛన్తీత్యుక్తమ్. భగవాన్పరీచి రాహ (శ్రీ శాస్త్రీ) విరజాం ప్రవిశ్య కృతసూక్ష్మజేహ త్యాగ ఇతి సూక్ష్మా నిత్యనంతరం ధునోతి త్యనుపజ్యతే. అమానవః పురుషః సహి ముక్తాన్నయతీ తి కేచిత్ భావభావితానితి ధురంవహిష్యతే ఇతి చ పతన్తః భావేన మనసా భావితా ఇతి వహిష్యతే తస్మై ఇతిచ వ్యాచక్షతే ॥౧॥

భట్ట భాస్కరీయ పాఠః

య స్సుఖై న్నల్పరమాణాః భావభావితా న్భవ్యాభవ్యాః కుర్వ
న్నాత్మీయ మమితో ధునోతి ధురంవహిష్యతే స్వాహా ॥౮॥

యో దేవః సూక్ష్మాత్ క్షుద్రాత్ సంచరమాణాత్ జంగమాత్
భావేన మనసా భావితాత్ స్మృతాత్ భవ్యాభవ్యాత్ సాధూ
నసాధూంశ్చ జన్మాత్ కుర్వత్ సృజత్ ఆత్మీయం స్వకీయం ధురం
సృష్టిభారం ధునోతి నిరస్యతి అమితః అమితప్రభావః వహిష్యతే చ
తస్మై హవి రితి శేషః ॥౮॥

యస్య వా భయా ద్భగవా నుత్తస్థే స్వయం సూర్య
స్సత్యం కాలం వహమానః యస్మా త్తేజ ఆత్మీయం
కృత్వా సర్వా నస్తా న్నాలయిష్యసి స్వాహా ॥౯॥

శ్రీ॥—యస్య సృష్టిస్థితి సంహారాదికర్తుః పరమాత్మనో నారా
యణస్య నియమనాతిక్రమ భయాత్ భగవాన్

ఉత్పత్తించ వినాశంచ భూతానా మాగతిం గతిమ్

తేతి విద్యా మవిద్యాం చ స వాచ్యో భగవా నితి॥

ఉత్పత్త్యాదికం పరమాత్మాధీన మితి యో వేత్తి స భగవాన్
సాక్షాత్సాక్షాత్ స్వయం సూర్యః ఉత్తస్థః ఉదేతి “భీషాఽస్మా ద్వాతః
పవతే భీషో దేతి సూర్యః భీషాఽస్మా దన్ని శ్చేద్యోశ్చ మృత్యో
ర్భావతి పశ్యమ ఇతి” కథ ముదేతి; సత్యం కాలం వహమానః “కలా
ముహూర్తాః కాషా శ్చాహూర్తాశ్చ సర్వశః అర్థమాసా
మాసా ఋతవ సంవత్సరశ్చ కల్పంతామ్” ఇతి అహోర్తాత్మాది
కాలం యథాప్రకారం దేనమనుష్యాదిమ ప్రాణయన్. యస్మాత్
మదేహాభ్యాద్యైః ప్రతిదినం యద్రసామర్థ్య సంభవకారణాత్ ఆత్మీయం
తేజః పరాభిభవన సామర్థ్యం తేజ ఇతి, ప్రణవాదికం తేజః కృత్వా

సర్వా సస్కాన్ సూర్యరూపేణ పాలయిష్యసి వద్వింశత్రాహ్మణే ।
 “దేవా శ్చ వా అసురాశ్చ లోకే వ్యసజ్జన్త । నే ౭సురా ఆదిత్య
 మభిద్రవన్ స ఆదిత్యో ౭భిభేత్ । తస్య హృదయం కూర్మరూపేణ
 తిష్ఠత్ । స ప్రజాపతి ముపాధానత్ । తస్య ప్రజాపతి కేత ర్భేషజ
 మపశ్యత్ । ఋతం చ సత్యంచ బ్రహ్మ చోంకారంచ త్రిపదాంచ
 గాయత్రీం బ్రహ్మణో ముఖ మపశ్యత్ । ఇత్యాది.

శ్రీ విష్ణు పురాణే

మద్దేహా రాక్షసా ఘోరా సూర్య మిచ్ఛన్తి ఘాతయేత్
 ప్రజాపతి కృత శ్చాప స్తేషాం మైత్రేయ రక్షసామ్
 అక్షయత్యం శరీరాణాం మరణంచ దినేదిన
 తత సూర్యస్య తై హ్యుద్ధం భవ త్యత్యన్త దాక్షణమ్ । ఇత్యాది
 వైష్ణవాంశః పరం సూర్యో యో న్నర్హ్యోతి రసంశయః
 అభిధాయక మోంకారం తస్య త త్రేపికం పరమ్
 తేన త త్రేపికం జ్యోతి రోంకారేణ భ దీప్తిమత్
 దహ త్యశేష రక్షాంసి మద్దేహాఖ్యాని యానివై
 తత ప్రయాతి భగవా న్నాహ్మణై రభిరక్షిత
 వాలఖిల్యాదిభి త్తైవ ప్రభు ర్వైఖానసై రపి
 మహాత్మభి ర్మహా ౭త్మా వై జగతః పాలనోద్యతః॥ ఇతి

భగవదాజ్ఞా భంగభయాత్ జగత్పాలనాదీనం కరోతి జగత్పాలనాది
 శక్తిప్రదాయ తుభ్యమ్ ॥౯॥

చ ద్వి కా

కూర్మరూపేణ తిష్ఠత్ సంకుచిత మభూ దిత్యర్థః. భేషజం ప్రతి
 కార మిత్యర్థః. అథ తేజశ్శబ్దాదీనాం స్వకృత వివరణ ప్రకారే
 ప్రమాణం ధర్మయతి “మద్దేహా” ఇత్యాదినా. అన్యేతు అస్మా న్నాం
 యిష్యతీతి పఠంతి ॥౯॥

భట్ట భాస్కరీయ పాఠః

యస్య వా భయా ద్భగవా నుత్తస్థే స్వయం సూర్య
స్సత్యం కాలం వహమానః। యస్మా త్తేజ ఆత్మీయం
కృత్వా సర్వా నస్తా న్పాలయిష్యతి స్వాహా ॥౯॥

సత్యం బ్రహ్మ నిశ్చితం కాలం కాలవర్తనమ్ వహమానః భర్తా
భగవాన్ సూర్యః స్వయం యస్య దేవస్య భయాత్ ఆజ్ఞాభంగ
భయాత్ ఉత్తస్థే ఉదయం యాతి. యస్మా త్తేజః యస్మా ద్భవం
తేజః ఆత్మీయం స్వకీయం స్వకీయం కృత్వా సూర్య సర్వా నస్తాన్
అస్మదీయా నితి మత్వా జనాన్ పాలయిష్యతి తస్మై హవి
రితి శేషః ॥౯॥

యం త్వం సర్వం పాలనాయా భిభూతం దేవా సుర్వే
పశ్యే విచరన్తి । తే దేవా స్త్వ మేవ సర్వే మాయా
మాయై షా తే స్వాహా ॥౧౦॥

(శ్రీ)॥-హే పరమాత్మక పాలనాయ పుత్రేణ సహ బాణాసుర పరి
పాలనార్థ మగతం త్వయా అభిభూతం పరాధనం ప్రాప్తం సర్వం
రుద్రరూపిణం యం త్వం సర్వే దేవాః బ్రహ్మాదయః “ప్రముఖం
కృత్వా” ఇత్యధ్యాహరః. పశ్యే జీవభూతే నరసింహే కోపశాస్త్రధం
విచరన్తి శరభనిర్మాణాదినా గతిం కుర్వన్తి. యేచ సర్వే దేవాః
బ్రహ్మాదయః విచరన్తి స్వరక్షకత్వేన గతిం కుర్వన్తి. తే దేవాః
త్వమేవ సర్వే.

నను “య ద్య ద్విభూతిమ త్సత్త్వం శ్రీమ దూర్జిత మేవవా
త త్త దేవా వగచ్ఛత్వం మమ తేజోశ సమ్భవ”మితి

త్వద్విభూతి భూతా శ్చేత్ శరభ నిర్మాణాదిగతిం కథం కుర్వన్తి
తిచేత్ తత్రాహ. మాయా మాయై షా తే ఏషా తే మాయా
ఆశ్చర్యకారిణీ విద్యా సై వమాయా అన్యేషాం మాయా నమాయా

“దైవీ హ్యేషా గుణమయీ మమ మాయా దురత్యయా
మా మేవ యే ప్రపద్యంతే మాయా మేతాం తరంతి తే” ఇతి
భగవద్వచనాత్ శరభరూపే నాగతానాం బ్రహ్మ రుద్రాదీనా
మపి సృసింహ రూపిణా సంహారాదికం నారసింహ పురాణాది
వ్యవగమ్యతే. సప్తత్రింశాధ్యాయే॥

“హిరణ్యకశిపౌ శ్రుస్తా స్సేన్ద్రా ద్వేనా స్పృహస్పృహః
క్షీరోదస్యో త్తరం గత్వా స్తూయతాం తత్ర కేశవః
యుష్మాభి స్సంస్తుతో విష్ణుః ప్రసన్నో భవతి క్షణాత్”
ఇత్యారభ్య “యుష్మదాగమనం సర్వం జానాన్య సుర సూదనాః
హిరణ్యక వినాశారం స్తుతో హం శంక రేణచ”

ఇత్యారభ్య. హిరణ్యక విధాన వ్రతమ్.

“తస్య కోపాభిభూతస్య సృసింహస్య జగత్పతే
దృష్ట్వా భయానకం రూపం తత్రను ద్వేన దానవాః
ఇత్యాది ప్రోతానంతరం బ్రహ్మసమీప గమనాదికం ప్రతిపాద్య.
“తస్మి స్ఫగవతి కృదే నరసింహే మహాత్మా
ప్రవేశతే జగ దీదం దేవేశే కపి థృశమ్
త్వతో హి నా న్యచ్ఛరణం దేవానా మిహ విద్యతే
నరసింహ సమద్భూతం భయం నాశయ నో హర”

ఇత్యారభ్య. అనంతరం రుద్రసంచనమ్.

“హతో హిరణ్యకశిపు యేన దైత్యో మహాబలః
కో న కృమయితా తస్య కోఽస్య హరిమేధసః
త్వ మ్మే జనయితా తాత స తే జనయితా హరిః
తస్య దేవస్య క కృణో విష్ణో వైక సగ్రహే భవత్
యద్భయా త్వవతే వాయు స్సూర్య స్తత్ర యద్భయాత్
యద్భయా ధరణీ ధత్తే నిగ్రహే తస్య కః ప్రభుః
తిథాప్య పాయం ద్రక్ష్యామః శరమేణ సమాధిసా
కృతే తస్మి స్ఫవే ఛేద్యుః తూష్ణిభావో నరొచణే
అశ్వానాం మహిష కృత్రు వాకరణానాం మృగాధిపః

వానరాణాం తథా మేషః ఫణిణాం గరుడ స్సస్మృతః
 మూషికాణాం తు మార్జారో మృగాణాం శ్వాప్రకీర్తితః
 వాయుసానాం దివాభీతః సింహానాం శరభ స్తథా
 తతో నిర్మాపయిష్యామః శరభం భయశాన్తయే
 శరభో ఽధిష్ఠితో ఽస్మాభి ర్నృసింహం శమయిష్యతి
 ఇత్యేవ ముక్త్యా భగవాన్ససర్జ శరభంతథా
 యశ్య సద్దర్శనా దేవ త్ర స్త మానీ జగత్రయమ్
 తత స్సస్య భవానీక స్తుణ్ధాన మరోచత
 పృష్ఠభాగే చతుర్వక్త్రం తస్య రుద్రో న్యవేశయత్
 సోమసూర్యా నయనయోః మాయతః పక్షయో ర్ద్వయోః
 పాదేషు భూధరా స్సర్వాన్ శివ సస్య న్యవేశయత్
 ఏవం నిర్మాయ శరభం భవః ప్రమథనాయకః
 ససర్జ నరసింహం తం సముద్దిశ్య భయానకమ్
 తతః క్షణేన శరభో నాదపూత దిబ్బుఖః
 అభ్యాక మగమ ద్విష్ణో నికనద చైభిరవం స్వనమ్
 త మభ్యాకగతం దృష్ట్వా నృశింహ శ్వరభం ఏషా
 జఘాన నిశితై రుగ్రై ర్దంష్ట్రా నఖ వరాయుధైః
 హతే శరభే తస్మిన్నోదే మధునిఘాతినా
 తుష్టవః పుణ్డరీకాక్షం దేవా దేవరయ స్తథా॥ ఇతి

గారుడః—వాన్తు మభ్యాగతం రాదం శరభం నరకేసరీ
 నైఖై ర్విచారయామ స హిరణ్యకశిపుం యథా
 నికృత్త బాహూరుశిరా వజ్రకల్పముఖై నక్షత్రైః
 మేరుపుష్టే నృసింహేన శరభ స్సహసా పతత్॥ ఇతి

ఇతి శ్రీ మత్కోశిక గోతేణ శ్రీ గోవిందాచార్యసూనునా
 వేదాన్త కశికేన శ్రీ శ్రీనివాసాచార్య యజ్ఞనా
 విరచితే శ్రీ పారమార్థిక కోపనిషత్సాక్ష్య
 ద్వితీయానువాకః

చర్చికా

పరమాత్మన ఏవ సర్వదేవాత్మాత్వాత్ “యం త్వా” మిత్యుక్తమ్.
 “తదాత్మానం రుద్ర మిత్వర్థః, సర్వశబ్దో రుద్రవాచః. ఇత్యేతీతి సత్యః
 జీవ ఇత్యభిప్రేత్యా అహ జీవభూత ఇతి, భవానీత ఇతి త కానాన్తః
 పశ్యేతి భక్తిః. “బాణాసుర రక్షణా మూగలో రుద్రః భగవతా
 పరాభూత” ఇతి బాణతా మపి దేవానాం వృసింహానిగ్రహాయ రుద్ర
 ప్రార్థనం యతో కృతం తత స్వయేన సేతు రిత్వర్థః. అత కృత
 యోగే సృసింహః ద్వాపర కృష్ణ ఇన్ద్రియే పాశ్వాంత్యవిరోధః కల్ప
 భేదేన పరిహార్యః పూర్వకల్పద్వాపరే చ కృష్ణాంతారసంభవాత్.
 అస్మేతు “యం త్వా” సర్వపాలనా యా భిమాతమ్” ఇతిసత స్తః
 సర్వపాలనాయ సర్వరక్షణాయాభిమాత మభిముఖభూతం సన్నద్ధం
 యం త్వాం సర్వే ఉద్దిశ్య దేవాః పశ్యే దర్శనకర్మణి విచరంతి ఇతి
 వ్యాచక్షతే ||౧౦||

ఇతి శ్రీవైఖానసాశ్రేయ గోత్రసంజాత శ్రీ పరశరాజసూరి
 వద్దన శ్రీ సుందర రాజసూరి విరచితాయాం
 శ్రీ పరమాత్మికోపనిషద్భాష్య చర్చికాయాం
 ద్వితీయానువాకః

చర్చి భాస్కరయపాతః

యం త్వాం సర్వపాలనా యా భిమాతం దేవా స్సర్వే
 పశ్యే విచరంతి తే దేవా స్తస్మి మేవ సర్వే
 మాయా మాయైషా తే స్వాహా ||౧౦||

సర్వపాలనాయ సర్వరక్షణాయాభిమాతం అభిశః భూతంసన్నద్ధం
 యం త్వా ముద్దిశ్య సర్వే దేవాః పశ్యే దర్శనకర్మణి విచరంతి పశ్యంతి
 తే దేవా స్సర్వే దేవా త్వమేవ. మాయా మాయైషా ఏషా
 మాయా ప్రపంచరూపా తే తన మాయా ఇదం హవి రితి శేషః ||౧౦||

ఇతి శ్రీ పరమారిధట్టసూరునా శ్రీ భట్టభాస్కరేణ విరచితే
 శ్రీ వైఖానససూత్ర ఫల ముద్భవ ప్రవ్యాఖ్యానే

శ్రీ పారమాత్మికోపనిషద్భాష్యమ్

(శ్లోకములు ౧౦౦౦)

య స్త్వం భూత్వా పర్జన్యో విభీతి రన్ధ్రే ప్రజాభి
రాకృష్టమాణః సత్యం కాలం వ్రతేన పాలయన్
హ్లాదయిష్యసే స్వాహా ॥౧॥

శ్రీ॥— “యజ్ఞా ద్భవతి పర్జన్యో యజ్ఞః కర్మ సముద్భవః”
ఇతి యజ్ఞోద్భవో భూత్వా యః పర్జన్యః సత్యం కాలం పాలయన్
రన్ధ్రే) ధగవదాజ్ఞాధంగే విభీతి సత్వం రన్ధ్రే) అవాశుప్త్యాదా వ్రతేన
కారీశ్చాదినా ప్రజాభి రాకృష్టమాణః వర్షప్రవానాదినా హ్లాద
యిష్యసే తుభ్యమ్ ॥౧॥

చన్ద్రికా

‘రన్ధ్రే’ ఇత్యస్య మధ్యమణిర్యాయే నోభయత్రా న్యయః. సః
పర్జన్యరూపీ త్వం హ్లాదయిష్యసే నన్దయసి. అన్యైస్తు “పర్జన్యో
విభీతి” రితి పరిత్యా విభీతీన ఇతి వ్యాఖ్యాతమ్ ॥౧॥

భట్టభాస్కరీయపాఠః

య స్త్వం భూత్వా పర్జన్యో విభీతి రన్ధ్రే ప్రజాభి రాకృష్టమాణః
సత్యం కాలం వ్రతేన పాలయన్ హ్లాదయిష్యసే స్వాహా ॥౧॥

హేదేవ త్వం పర్జన్యః ఇన్ద్రో భూత్వా ప్రజాభి ర్జనైః రన్ధ్రే
అపత్కారే అకృష్టమాణః “హేదేవ! అపదక్షణాయాగ” చేచ్ఛతి
నామస్మరణా ద్యః అకర్షితః విభీతిః రక్షణసామర్థ్యే విభీతీనః సత్యం

యస్య యావత్కాలం నిశ్చితం కాలం వ్రతేన నియమేన పాలయన్
రక్షయన్ తాః ప్రజాః క్షుద్రయిష్యసే ససోపయిష్యసి ॥౧॥

కామో భూత్వా ప్రజానా మన్త రాష్ట్రిత స్పర్షా స్తోకాన్ హ్లాదయన్
జీవమానః సస్వర్పణాయ హరయే పరాయ స్వాహా ॥౨॥

శ్రీ—హే పరమాత్మన్! కామో భూత్వా ప్రజానా మన్త
స్తోత్రా సితః మనసి స్థితః. అనంతత్వాత్ తత్ర స్థిత స్సన్ సర్వాన్
లోకాన్ జనాన్ హ్లాదయన్ జీవమానః అభిలషితవస్తులాభాది
ముఖేన సన్తోషయన్ సస్వర్పణాయ గర్వనూపాయ హరయే హస్తే
నను కామచాహకత్వా ద్రుదస్య గర్వహర్తృత్వ ముపపద్యత ఇతి
చేత దశత్

బ్రహ్మణ మింద్ర మగ్ని చ యనం విహారి మేవచ
నిగ్రహ్య హరనే యస్మా దస్మా ద్గరి రిహూచ్యత ఇత్యు
క్తత్వాత్

నను శుక్లాత్తు జాయతే కామో వజ్రా త్రోగిశ్చ జాయతే
అస్థిభ్యో జాయతే లోభో మద స్వేనం మద స్రభా
మాంసా న్మోహః ప్రజాయేతే అస్పృశ్యః ప్రజాయత ఇతి
భగవతోపి శుక్లా ద్యుత్పత్తి శ్చూయత ఇతి చేత్ సత్యమ్.
“న తస్య కర్మజన్మత్వం, న యోగ్యాం జనితా ప్రభోః” ఇతి
“తస్య కీరాః పరిజానన్తి యోగిన్” ఇతి
“అపరీక్షితం భాగేన స్వమాయాపటసంవృతం” ఇతి
“భూత్వే” త్యుక్తత్వా దుత్పత్తి ర్నాస్తి ॥

చ చ్చికా

“శుక్లాత్తు జాయతే కామో” ఇతి కామస్య శుక్లజననావగ
మాత్, కామో భూత్వే త్యనేన భగవత శ్చుక్లజననం ప్రసజ్యత
ఇత్యాచార్యో తే నన్విది. పరిహరతి న తస్య కర్మేత్యాదినా. తస్య కర్మ
జన్మత్వం కర్మణా జననం న, కిన్తు స్వసంకల్పేనే త్యర్థః. తజ్జన్మ స్వ

స్వయాం చాక్షేర్పక్షేయం యన్తు మహత్కథి ర్జ్ఞేయ మిత్యత్రశ్రుతి
ముదాహరతి “తస్యధీరా” ఇతి. భూత్వేత్యుక్తత్వా దితి స్వసంకల్పేన
కామో భూత్వా ప్రజానామన్త రాస్థితః సర్వాన్ లోకాన్ హ్లాదయన్
జననం నాస్తీత్యర్థః॥౨॥

భట్టభాస్కరీయపాఠః

కామో భూత్వా ప్రజానామన్త రాస్థితః సర్వాన్ లోకాన్ హ్లాదయన్
జీవమానః। సన్దర్శణాయ హరయే వరాయ స్వాహా॥౨॥

హేదేవ! కామః సుససిజః భూత్వా సర్వాన్ లోకాన్ హ్లాద
యన్ సంతోషయన్ జీవమానః సంచేష్యన్ తిహ్లోపః ప్రజానా
మన్తర్హృదయే ఆస్థితః ఆసమన్తా భింతః సమ్యక్ దర్శయతి మదయ
తీతి సందర్శణః, తస్మై వరాయ ఉత్కృష్టాయ వరయే విష్ణవే
అదం హవిః॥౨॥

అట్లా దట్లా దనుప్రావిశ త్సర్వాన్ లోకాన్ సంరక్షణాయ।
యో వా వసన్దేవో మాతరిశ్వా స యోస్మాకం
భూత్వై భూతయే స్వాహా॥౩॥

(శ్రీ) — యః పరమాత్మా మతరిశ్వా వాయుస్తర్యామీ
దేవః క్రీడాకామీ అట్లా దట్లా దనుప్రావిశత్ పితౄ రక్షాత్
పుత్రస్యాబ్జం జీవేన సహ దీపా ద్దీప మి వానుప్రావిశత్. “అట్లా
దట్లా త్సింధవసి హృదయా దధిజాయతే” ఇతి శ్రుతేః భారతే॥

“వాయుః ప్రవేశనం చక్రే సంగతం పరమాత్మ నేతి
స దేవః సర్వాన్ లోకాన్ జనాన్ ప్రతి సంరక్షణాయ వసన్ నివ
సన్ సః యః అస్మాకం మాతరిశ్వా మాతరిశ్వా అస్తర్యామీ అస్మా
కంభూత్వై భూతయే నిరవధిశ్చక్వర్యాయ॥౩॥

చంద్రికా

దేవః “క్రీడాకామీ”తి దివ్ ధాతోః క్రీడార్థ కత్వాత్తథోక్తమ్.

సంగతః పరమాత్మనేతి. తథా (శ్రీ) శాస్త్రే చ భగవాన్ స్మరంచి రాహు
 “సంయోగకాలే దైవయోగేన వాయునా గర్భాలయం ప్రవిశతి”
 ఐక్యరూపాయాస్తితి శేషః 3

భట్టభాస్కరీయపాటః

అట్లా దట్లా దనుప్రావిశ నర్వా ధోరా స్పందనరూపాయ
 యో వా వస నేవో మాతరిశ్వానం యో స్థానం
 భూత్యై మాతయే స్వాహా॥౩॥

యో దేవః అట్లా దట్లాత్ సర్వ మర్థ మనుప్రావిశన్
 సర్వాన్ లోకాన్ సర్వలోకానాం సమర్పణాయ వసన్ సిననన్
 దేవః దీప్యమాన్ భవన్ యో దేవః మాతరిశ్వా వాయురూపా
 భవతి స. దేవః అస్థానం భూత్యై భగవన్ స్మరంతయః ఐక్యరూప
 యోగము 3

యో మోహయన్మూతానాం సర్వాధి రక్షణాయ
 యి స్పందకోచ స్పందకోచనాయ భవతే స్వాహా॥౪॥

(శ్రీ) — యః పరమాత్మా సర్వాధిరక్షణాయ సృష్టిశీలన మా
 రార్థంభూతానా మిన్ద్రియాణి మోహయన్. మోహయై వ సృష్టిశీల
 యః అన్తర్వామి. సన్ సంకోచః అహం రక్షణం సత్త్వాది శ్రుతిః
 సంకోచనాయ సంహరాయ భవతి తస్మై ౪

చన్ద్రిరా

సర్వాధిరక్షణా దేతి సంహరన్త్యా ష్టకలక్షణమ్. ఇతి ఆహ
 “సృష్టిశీలనసంహరార్థమితి, ఆభవా సర్వాయ రక్షణాయ చ మోహయ
 న్భవతి సంకోచనాయ సంహరాయ సంకోచ స్పందకోచయన్ భవ
 తీతి ॥౪॥

భట్టభాస్కరీయపాటః

యో మోహయన్మూతానాం సర్వాధిరక్షణాయ
 స్పందకోచ స్పందకోచనాయ భవతే స్వాహా॥౪॥

యో దేవః భూతానాం పృథివ్యాదీనాం సర్వాధిరక్షణాయ
పృచ్ఛ్యధిరక్షణాయ మోహయన్ మోహం కర్షన్ అప్రమత్తః
భవతాత్ అస్తు. యో దేవః త్వం భూతానాం సంకోచనాయ సంహ-
రాయ సంకోచ స్సాకుచతి సంహరతీతి సంకోచః సంహరకో భవ
తాత్ ॥౩॥

యో వా దశాత్మా ఉపరి స్పృశన్వా దేవానాం జ్యోతిర్జ్యోతిషా
ముత్తరః స్వయం వా స్పృశన్ జ్యోతి
ర్జ్యోతిషే స్వాహా ॥౪॥

(శ్రీ)॥—యః పరమాత్మా దశాత్మా మత్స్యదిదశావతారయాపీ.
ద్వాదశాశ్మేతి కేనాంచి త్పాఠః. వాశబ్ద ఇచ్ఛార్థే. ఆదిత్యమణ్డల
మధ్యవర్తీ ఉపరి స్పృశన్ సర్వేషాముపరి స్థిత్యా స్వరక్షైః
మేధ్యాః మేధ్యాదికం స్పృశన్. దేవానాం మధ్యే జ్యోతిరూపః
జ్యోతిషాం చంద్రాగ్నిర్జ్యోతిషా ముత్తరః ఉత్తమః స్వయం వా ౭
స్పృశన్ తై రమేధ్యై రస్పృష్టః జ్యోతిర్జ్యోతిషే జ్యోతిషాం జ్యోతి
షే. తస్మై ॥౫॥

చ స్త్రి కా

స్వయంవా స్వయ మే వేత్సర్థః. ఏతేన కలితార్థ మాహ, “తై
రమేధ్యై రస్పృష్టః” ఇతి ॥౬॥

భట్టభాస్కరీయపాఠః

యో ద్వాదశాత్మా ఉపరి స్పృశన్వా దేవానాం జ్యోతిర్జ్యోతిషా
ముత్తరః । స్వయం వా స్పృశన్ జ్యోతిషే స్వాహా ॥౭॥

యో దేవః స్వయం ద్వాదశాత్మా ద్వాదశవిధః ఆత్మా యస్య
సః ద్వాదశాత్మా సూర్యస్సన్. ఉపరి ఉర్ధ్వలోకే దేవానా మ్చంద్రా-
నాం జ్యోతిః లేతః స్పృశన్ జ్యోతిషాం నక్షత్రాదీనాం జ్యోతిః

తేజః స్పృశన్ ఉత్తరః ఉత్తమశ్చ వాశబ్ద శ్చార్థే జ్యోతిష
జ్యోతిరూపాయ తస్మై ఇదం హవిః ॥౫॥

యో బ్రహ్మ బ్రహ్మ విదా మాత్రా స్యా దాత్మ చక్షుషామ్ ।

భూతి ర్భూతిమతాం సుకృతం కృతాయ స్వాహా॥౬॥

శ్రీ॥—యః పరమాత్మా బ్రహ్మవిదాం బ్రహ్మ ఛాన్దసత్వా
ద్దీప్తిః పరంబ్రహ్మ ఆత్మా స్వా ద్వాచక్షుషా మున్నః ప్రశస్య
నియన్తాః శ్చాత్మా పరమాత్మత్వేన పశ్యతాం పరమాత్మా భూతి
ర్భూతిమతాం విశ్వవృక్షతాం విశ్వవృక్షయాః సుకృతం కృతాయ
కృతవతే తస్మై॥౬॥

చంద్రి కా

విశ్వవృక్షం అణిమాదికం కృతాయ క్తవస్వార్థే క్తః ఛాన్దసః అశ్యే
తు సుకృతః కృతా యేతి పఠన్తి॥౬॥

భక్తిభాస్కరీయపాఠః

యో బ్రహ్మ బ్రహ్మవిదా మాత్రా స్యా దాత్మ చక్షుషామ్ ।

భూతి ర్భూతిమతాం స్వకృతః కృతాయ స్వాహా॥౬॥

యో దేవః బ్రహ్మవిదాం యోగినాం బ్రహ్మ భవతి. ఆగ్నే
చక్షుషాం ఆత్మని చక్షుషాంషి దేహం లేహ మాగ్నిచక్షుషాం
యోగినామ్ ఆత్మా స్వాత్ భవతి. భూతిమతా మైశ్వర్యవృక్షతాం భూతి
రైశ్వర్యం భవతి. స్వకృతః స్వకృతధర్మసేవోః కృతాయ రక్షణార్థం
కృతావతారాయ తస్మై ఇదం హవిః॥౬॥

సారస్వతో వా ఏష దేవో ౨ యం న వా హయః పారమా

త్మికో । యో భయో వా సర్వం సమ్రుషే స్వాహా॥౭॥

శ్రీ॥—హయగ్రీవమస్త్రీః । ఏష దేవో లీలా విభుతా
హయగ్రీవరూపేణ స్థితః న వా అయం న వా హయః శేనలహయో

సభవతి. ఇస్తు అభయః భయ రహితః సారస్వతః అఖల విద్యా ధార
స్వరూపి. పారమార్థిక. పరమాత్మా జగత్ సర్వం సద్గుప్తే కృపా
కటాక్షేణ ప్రేక్షయతే తుభ్యమ్ ॥2॥

చన్నికా

శేషుచి త్కోశేషు “పారమార్థికో అభయో అభయోవా”
ఇతి. క్వచిత్ “పారమార్థికో అభయో హయో వా” ఇతి దృశ్యతే.
ఏకస్యా అభయ శబ్దస్య భయ రహిత ఇతి అన్య స్యా అభయప్రద
ఉత్సర్గః. కేచిత్తు “సారస్వతో వా ఏష దేవో అయం వా హయః |
పారమార్థికో భియో భయో వా సస్వసంధుషే” ఇతి పఠంతః సార
స్వః సముద్రరూపం భియో భీతే రపి భయః హయరూపః “సర్వం ప్రపంచం
సద్ధా”తీతి సర్వసంధు రితి వ్యాచక్షతే ॥2॥

భట్టభాస్కరీయపాఠః

సారస్వతో వా ఏష దేవో యోవా అభయః పారమార్థికః
భియో భయో వా సర్వసద్గుప్తే స్వాహా ॥2॥

ఏష దేవః సారస్వతః సముద్రస్వసంబంధీ సారస్వతః సముద్ర
రూపః భియో భయః భీతే రపి భయః భయరూపః అభయః భయ
రహితః యో వా పారమార్థికః వాశబ్ద శ్కార్థః “సర్వం ప్రపంచం
సద్ధా”తీతి సర్వసంధుః తస్మై ఇదం హవిః ॥2॥

యో వా పరంజ్యోతిః పరం సద్ధానః

పరమాత్మా పురుషం సంజ్ఞనయిష్యసే స్వాహా ॥౩॥

(శ్రీ)॥—యః పరంజ్యోతిః పరమాత్మా యం నిర్వేతుః కృపా
కటాక్షేణ రక్షితు మిచ్చతి తం పురుషం పరం సద్ధానః ఉత్పత్త
గుణం సద్ధానం సంజ్ఞనయిష్యసే సంజ్ఞనయతి తుభ్యం వ్యత్యయః,
యద్వా రామకృష్ణాద్యవతారాదిషు వసుదేవకళకథాదిషు పఠన

సద్దధానః పురుషం ప్రతి సమ్యక్ జనిష్యతే “జనీ ప్రాదుర్భావే” ఇతి ప్రాదుర్భావం ప్రజననం కుర్వతే.

“స తస్య జన్మనో హేతుః కర్మణో వా మహిపతే

ఆత్మమాయాం వినేశస్య పరస్య స్రష్టురార్థిన” ఇతి

“నాయ మాత్మా ప్రవచనేన లభ్యో న మేధయా న బహునా శ్రుతేన యే మేవైష వృణుతే తేన లభ్య స్తస్యైష ఆత్మా వివృణుతే తనూం స్వామ్” ఇతి

“జాయమానం హి పురుషం యం పశ్యే స్మధుసూదనః

సాత్త్విక స్సతు విజ్ఞేయ స్సవై మోక్షార్థ చింతక

పశ్యత్యేనం జాయమానం బ్రహ్మ సద్దోషో న వా పునః

రజసా తమసా చాఽస్య మానసం సమభిప్లుతమ్॥” ఇతి

అనేన నిర్దేశ్యత్యం ప్రతిపాదితమ్. అధికారివిశేషం నిర్దేశ్యత్యం సహేతుకం చేతి కేచిత్ తా.

చ ద్వి రా

సద్దధాన ఇతి “ద్వితీయాశ్చే ప్రథ” మేత్స్యభిప్రాయే గాహ సద్దధాన వితి. వ్యత్యయ ఇతి సంజనయ తీ : క్తవ్యే “సంజనయిష్య” నీతి లక్షణే లృట్ ప్రథమపురుషాశ్చే మధ్యమ పురుష ఇతి వ్యత్యాస శ్చాననో ఇత్యర్థః. పక్షే-రా నర మాహ యద్యేతే. పురుషం ప్రతి తంతం పురుష ముద్దిశ్య ప్రాదుర్భావం కుర్వత ఇత్యర్థః. స జననం ఉత్పత్తిం సప్రాప్నోషీత్యర్థః. తత్ర ప్రమాణ మాహ “సతస్యేతి. నిర్దేశ్యత్యకటాక్షేణవరణే శ్రుతిప్రమాణందర్శయతినాయమాత్మేతి తా.

భట్టభాస్కరీయపాఠః

యోవా పరంజ్యోతిః పరం సద్దధానః । పరమాత్మా

పురుషం సంజనయిష్యతే స్వాహా॥

తానాదేనః పరంజ్యోతిః పరంజ్యోతి స్వరూపః సకలప్రపంచస్యం

పర ముత్సృష్టం యథా తథా సద్దధాతీతి పరం సద్దధానః. పర మాత్మా పరమాత్మయాః స త్వం పురుషం బ్రహ్మణం సమ్యక్ జనయిష్యసే ఉత్పాదయిష్యసే తస్మై ఇదం హవి రితి శేషః॥౮॥

యో దోష శ్చతుర శ్చతుర్థ శ్చతురః పదార్థాన్ సర్వలోకస్య సద్దధాన స్సతే సత్త్వ మాదధానాయ స్వాహా ॥౯॥

యో దోషః యస్య పరమాత్మనో బాహు శ్చ చతుర్థః పర ప్రదానహస్తః. చతుర వరప్రదానే చతుర సమర్థః. చతురః పదార్థాన్ ధర్మాత్థికామమోక్షాన్ సర్వలోకస్య సర్వజనానాం సద్దధానః ప్రయచ్ఛమానః సతే సత్సు. స త్వ మాదధానాయ "ఏకో బహూనాం యో ఏదధాతి కామాన్" ఇతి శ్రుతిః. శే ఇదమ్॥౯॥

చన్దికా

చతుర్థః చతుర్థాం బహూనాం శంఖచక్రాభయవరధరాణాం చతుర్థో నిరహస్త ఇత్యర్థః. స త్వం స త్వగుణ మిత్యర్థః. అనేయేతు "యోదోష శ్చతుర శ్చతుర్థా చతురః పదార్థాన్ సర్వం లోకస్య సద్దధాన స్సే సతే సత్త్వమాయ స్వాహా" ఇతి పఠన్. చతురో దోషః హస్తాన్ చతురః పదార్థాన్ శఙ్ఖచక్రగదా పద్మానీ త్యాది వ్యా చక్షుతే॥౯॥

భట్టభాస్కరీయపాఠః

యో దోష శ్చతుర శ్చతుర్థా చతురః పదార్థాన్ సర్వం లోకస్య సద్దధాన స్సే సతే సత్త్వమాయ స్వాహా ॥౯॥

యో దోషః చతురో దోషః హస్తాన్ సద్దధానః అనుసద్దధానః చతుర్థా చతుః కదాన్ చతురః పదార్థాన్ శఙ్ఖచక్రగదాపద్మాని సద్దధానః లోకస్య సర్వం సర్వవ్యాపారం సద్దధానః. తస్మై తే సతే సత్ పురుషాయ సత్త్వమాయ సత్పురుష శ్రేష్ఠాయ ఇదం హవిః ॥౯॥

యన్యై తా బ్రహ్మమూర్తయో బృహ ద్రహ్మణం బ్రహ్మ
అదధానః । యం బ్రహ్మ బ్రహ్మ గుప్తయే పరం
పరాయ స్వాహా॥౧౦॥

శ్రీ॥-యస్య పరబ్రహ్మణ ఏతా వక్ష్యం బ్రహ్మమూర్తయః
వేదాః, బ్రహ్మ పరం బ్రహ్మ బృహత్ బ్రహ్మణం చతుర్ముఖ మాద
ధానః, స్వపదే స్థాపయన్ యస్య చతుర్ముఖస్య ఏతా వేదమూర్తయో
దత్తా యం చతుర్ముఖం బ్రహ్మగుప్తయే వేదగుప్తయే పరంపరాయ
పరంపరయా సృజంతి తస్మై శ్వేతాశ్వతః, “యో బ్రహ్మణం
విదధాతి పూర్వం యోనై వేదాగ్నింశ్చ ప్రహణోతి తస్మై” ఇతి
శ్రుతేః ౧౦।

ఇతి శ్రీ మత్కౌశిక గోత్రేణ శ్రీ గోవిందాచార్య నూననా
వేదాంత దేశికేన శ్రీ శ్రీనివాసాచార్య యజ్ఞనా
విరచితే శ్రీ పారమార్థి కోవిలపద్మాక్షే
తృతీయానువాకః

చ ద్వి తా

.బ్రహ్మశబ్దస్య వేదవాచకతయా తథా వ్యాచక్షే బ్రహ్మ
మూర్తయో వేదా ఇతి. పరమాత్మ స్వరూపా వేదా ఇత్యర్థః. “వేదో
నారాయణ స్సాక్షా” దిత్యుక్తే. అస్య పుస్త్యస్య యః పరమార్థా
బ్రహ్మణం సృష్ట్యా తస్మై వేదాన్ దత్వా తంసృష్టిపదే అస్థాపయత్
వేదరూపాయ తస్మై ఇతి సముది తోర్థః. అత్ర శ్రుత్యంతర ముదా
హరతి “యో బ్రహ్మణం వితి. అపరేతు “యస్యైతా బ్రహ్మమూర్తయో
బృహ ద్రహ్మణో బ్రహ్మ అదధానః” ఇతి పతన్తః బ్రహ్మణః సవ

బ్రహ్మసంజ్ఞితా యవతా యస్య దేవస్య బృహంతి వ్యాఘ్నవంతీతి
బ్రహ్మణః తాశ్చ మూర్తయశ్చ బ్రహ్మమూర్తయః శరీరాణి ఇత్యాది
వ్యాచక్షతే॥౧౦॥

ఇతి శ్రీవైఖానసాత్రేయగోత్రసంజాత శ్రీవరదరాజసూరినష్టన
శ్రీసున్దరరాజసూరి విరచితాయాం శ్రీపారమార్థికభోజనవిధాన
విధానము చంద్రికాయాం తృతీయానువాకః

భట్టభాస్కరీయపాఠః

యస్మై తా బ్రహ్మ మూర్తయో బృహ ద్రుహ్యోణో బ్రహ్మ
ఆదధానః । యోబ్రహ్మ బ్రహ్మగుప్తయే పరం పరాయ
స్వాహా॥ ౧౦॥

బ్రహ్మణః నవబ్రహ్మసంజ్ఞితాః యవతాః యస్య దేవస్య
“బృహంతి వ్యాఘ్నవంతీ” తి బ్రహ్మణః తాశ్చ తాః మూర్తయశ్చ
బ్రహ్మమూర్తయః శరీరాణి బృహత్ మహత్ బ్రహ్మ వేదం ఆదధానః
స్వీకుర్యాణః బ్రహ్మగుప్తయే వేదగుప్తయే యః దేవః బ్రహ్మ
జగద్వ్యాపకః పరం పరాయ తస్మై ఇదం వాచి॥౧౦॥

ఇతి శ్రీనరహరిభట్టనూననా భట్టభాస్కరేణ
విరచితే శ్రీవైఖానససూత్ర ఖిలముక్
మస్త్రవ్యాఖ్యానే సప్తమ ప్రశ్నే
తృతీయానువాకః

శ్రీ పారమాత్మికోపనిషద్భాష్యమ్

(చతుర్థోఽనువాకః)

వాకో వా అనువాకో వాకం వాకం సంజుషమాణః తేవ
• స్వస్వం స్వగుప్తయే స్వయం జ్యోతిషే జ్యోతిషే స్వాహా ॥౧॥

శ్రీ॥—వాకం అనువాక ఏవ యద్వా వాక్యరూపః. వాక
వాకం ప్రత్యనువాకం ప్రతివాక్యం వా సంజుషమాణః అస్య మన్త
స్యాఽధ్యేతరి ప్రీయమాణః

“వేదాక్షరాణి యావన్తి కలితాని ద్విజాతిభిః
తావన్తి హరినామాని కీర్తితాని స సంశయ
తపసా విద్యయా తుష్ట్యా ధత్తే వేదం హవే స్వను” మితచ

స్వనామత్వాత్, స్వతరుత్వాచ్చ, “తస్య హవా ఏతస్య
మహతో భూతస్య నిశ్చ్యుసిత మేత ద్య ద్భగ్వేద” ఇత్యాది శ్రుతే
ర్నిశ్వాసరూపత్వాచ్చ; “వాకం వాకం సంజుషమాణ” ఇత్యుక్తమ్.
తేవః “దివ క్రీడా విజగీషా న్యసహర ద్యుతి స్తుతి మద మోద కాన్తి
స్వప్న గతి” ప్సిని సతేవః స్వం స్వతేజోరూపం స్వగుప్తయే
స్వకృత లోకమర్యాదా రక్షణార్థం త్రయీమయం సూర్యం జ్యోతిషే
అకల్పయత్ “సూర్యా చంద్రమసౌ ధాతా యథాపూర్వ మకల్ప
యత్” ఇతి శ్రుతిః. “ఆదిత్యో వా ఏష ఏత స్మణ్డలం తపతి తత్రితా
ఋచ స్తదృచాం మణ్డలగ్ంసఋచాం లోకోఽథయ ఏష ఏతస్మి
న్మణ్డ లేఽర్చి క్రిష్టతే తాని సామాని స సామ్నాం మణ్డలగ్ం స
సామ్నాం లోకోఽథయ ఏష ఏతస్మిన్మణ్డలేఽర్చిషి పురుష స్తాని
యజాగ్ంషి సయజమాం మణ్డలగ్ంసయజమాం లోకస్సైషాత్రయ్యేవ
విద్యా తపతియ ఏషోఽస్తరాదిత్యే హిరణ్మయః పురుషః” ఇత్యాది
స్వయం జ్యోతిషే అనశ్వర జ్యోతిషే తుభ్యమ్ ॥౧॥

చ చ్చి కా

సంజుషమాణ ఇతి జన్మ ప్రీతి సేవనయో రితి ధాతోచ్ఛానచ్ అత
అహ ప్రీయమాణ ఇతి. అనువాకస్య (శ్చ) వేదభాగ విశేషస్య సంజ్ఞా.
దీవ్యతీతి దేవః క్రీడతి విజగీషతే వ్యవహర తీత్యాది రర్థ ఇతి జ్ఞాప
యితు మాహ దివ క్రీడత్యాది. జ్యోతిషే. ప్రకాశా యేత్యర్థః.
ఇతరేతు “దేవ స్వస్వం స్వగుప్తయే” ఇతి పతన్తః దేవానాం ధన
స్యాపి ధనరూప మితి వ్యాచక్షతే॥౧॥

భట్టభాస్కరీయపాఠః

వాకో వా అనువాకో వాకం వాకం సంజుషమాణః । దేవ

స్వస్వం స్వగుప్తయే స్వయం జ్యోతిషే స్వాహా॥౧॥

ఉచ్యత ఇతి వాకః వత్సరీతివా వాకః ప్రశ్నః తద్రూపః అను
వాకః తదన్తర్భూతానువాకరూపః స్వగుప్తయే స్వకర్తృకరక్ష
ణాయ దేవః స్వస్వం దేవానాం ధనస్యాపి ధనభూతం వాకం వాకం
సర్వానువాకాన్ సంజుషమాణః సమ్యక్ కేచ్యమానా స్వయ మేనం
జ్యోతి రూపాయ తస్మై వేదస ఇదం హవిః॥౧॥

ద్వా వేదా పక్షీ అచరం చరన్ నా ధురం వ్యధునీతే ।

య త్రైచరం భునక్తి భోక్త్రే స్వాహా॥౨॥

(శ్రీ॥—శరీరే స్థితౌ ఏతౌ ద్వా జీవాత్మపరమాత్మానౌ పక్షీ
పక్షీప్రాయా అచరం ప్రకృతిం చరన్తౌ శరీరే స్థితౌ. యద్వా “నర
గతి భక్షణయో” యి ప్రయోజ్యప్రయోజకభావేన ప్రకృతిం భక్ష
యన్తౌ యద్వా కర్మఫలమ్ ఉపనిషదన్తరే. “ఋతం పిబన్తౌ సుకృ
తస్య లోకే గుహం ప్రవిష్టౌ పరమే పరాధ్యౌ ఛాయాతపో బ్రహ్మ
విదో వదన్తి పశ్చాన్నయా యేచ త్రిణాచికేతాః” ఇతి. నాధురం
వ్యధునీతే తత్ర పరమాత్మా ధురం భారం అధునీత ఇతి న ధునీత
ఏవ. శ్వేతాశ్వతరే శ్రుత్యన్తరే “ద్వా సుపర్ణా సయుజా సఖాయా

సమానం వృక్షం పరిషస్వజాతే తయో రస్య విప్లవం స్వాద్వ త్య
 సత్త్వ స్వనోఽభిచాకశీతి యశ్చైకం భువక్తి యః పరమాత్మా
 ఏకం జీవాత్మానం చకారా త్రవృత్తిం చ భువక్తి సంహరతి శ్రుతిః
 “యస్య బ్రహ్మచక్షత్రంచ ఉభే భవత ఏకవ మృత్యు ర్యస్యోపసే
 చనం క ఇథా వేద యత్ర సః” ఇతి. హర్షే సేవ సర్వసంహరకత్వం
 శ్రూయతే. శ్రుతిః “హరిగ్ం హరన్త మచయన్తి దేవా విశ్వ
 స్వేశానం వృషభం మతీనామ్” ఇతి. నను ఈశానశబ్దశ్రవణాత్ రుద్ర
 ఏవేతి చేతనత్వం విశ్వ స్వేశాన మిత్యుక్తత్వాత్, “ఏవం విశ్వ స్వాత్మే
 శ్వర” మిత్యుక్తత్వాత్, “అస్వేశానా జగతో విష్ణుపత్నీ” ఇత్యాది
 శ్రుతిషు లక్ష్మీనారాయణయో ర్జగదీశ్వరత్వశ్రవణాత్, కేవలేశాన
 శబ్దశ్రవణాభావాత్, “ఈశాన సర్వవిద్యానా” మితి విద్యా
 మాత్రేశానత్వస్య శ్రవణాత్.

“బ్రహ్మ శంభు స్తదైవార్క- శ్చంద్రమాశ్చ శతక్రతుః
 ఏవ మాద్యా స్తథా చాన్యే యుక్తా వైష్ణవతేజసా
 జగత్కార్యావసానే తు వియుజ్యన్తే చ తేజసా
 విలేజసశ్చ సై సర్వే పశ్చాత్వ ముపయాన్తి చ || ఇతి

అత ఏవ సర్వసంహరకత్వం శ్రీమన్నారాయణస్య. సర్వ సంహర
 కాయ తుభ్యమ్ || ౨ ||

చ ద్వి కా

అచరశబ్ద ప్రకృతి నాచకః ప్రకృతి స్వామ శరీర మిత్యభిప్రే
 త్యాహ అచరం ప్రకృతి మితి. చర ధాతోగః త్యక్తకత్వాత్ శరీరే
 స్థితా విత్యుక్తమ్. అథ తస్య భక్షణార్థత్వాచ్చ ప్రకారాన్తరే ణార్థ
 మాహ యద్యేతి. పునః ప్రకృతిశబ్ద స్వాభావర మాహ కర్మఫల
 మితి. ప్రయోజ్య ప్రయోజక భావేన భక్షయన్తా విత్త్యర్థః. యద్యపి
 పరమాత్మనః కర్మఫలానుభవో నాస్తి తథాపి ప్రయోజకతయా
 తస్యాపి భోక్తృత్వ వ్యపదేశః. తథా శ్రుత్యన్తర ముదాహరతి ఋత
 మితి. ఋతం కర్మఫల మిత్త్యర్థః. “నాధురం వ్యధునీత” ఇత్యస్య పర్య

వసితార్థమాహ ధునీత ఏ వేతి. బ్రహ్మత్వతయో ర్గ్రహణం సర్వ
లాకోపలక్షణమ్ “మృత్యు ముపదంశం కృత్వా సర్వం జగత్ భక్ష
యతీ” త్యర్థః. అన్యేతు “నోధురం వ్యధునీత” ఇతి “యశ్చైకో భువక్తి
భోక్తే” ఇతిచ పరస్త ఏకోజీవః భువక్తి కర్మఫలమనుభవతి తస్మై
భోక్తే కర్మ ఫలానుభవిత్రే జీవరూపాయేతి వ్యాచఖ్యుః॥౨॥

భట్టభాస్కరీయపాఠః

ద్వా వేదా పక్షి అచరం చరస్తే నోధురం వ్యధునీతే ।
యశ్చైకం భువక్తి భోక్తే స్వాహా ॥౨॥

ద్వా వేదౌ పక్షౌ పక్షిణౌ జీవాన్మౌపరమాత్మానౌ అచరన్ అచ
రన్నేవ చరన్తౌ సంచరన్తౌ ధురం భువనధరం నోవ్యధునీతే నో విక్షి
పతః తయో యశ్చ ఏకః జీవాత్మా భువక్తి స్వకర్మఫల మనుభవతి
తస్మై భోక్తే స్వకర్మానుభవిత్రే జీవాత్మరూపాయేదంహవిః ॥౨॥

యోవా ఆయుః పరమాత్మానం మీఘం పారం పర్యా
త్పర పరాయణః । పరో లోకానాం పర మాదధానః
పరత పరాయ స్వాహా ॥౩॥

శ్రీ॥—యః పరమాత్మా నారాయణః మీఘయో రుద్రస్య
“స మోరుద్రాయ మీఘపే” ఇతి. పరమాయుః ఆపన్ని వారకత్వాత్,
పరమ మృత్యుత్వాచ్చ, ఆరణ్యకే “కిం త ద్విష్ణో ర్భుల మాహుః”
ఇత్యారభ్య బలాదిక ముక్త్యా “పృచ్ఛామి త్వా పరం మృత్యుం”
ఇతి ప్రశ్నస్య ప్రతివచనం “అసు మాహు. పరం మృత్యుం న
మానం తు మధ్యమం అగ్ని రేవానమో మృత్యుః చస్త్రీమా శ్చతు
రుచ్ఛకే” ఇతి భగవత ఏన పరమ మృత్యుత్వం ప్రతిపాదితమ్. పర
మాత్మానం అస్తర్యామిణం విధక్తి వ్యత్యయః. పరమాత్మా పారం
పర్యాత్ పరం పరయా లోకానాం పరః ఉత్కృష్టః పరః భిన్నః పర
శ్చతు శ్చ పర మాదధానః పరం ఉత్కృష్టత్వం ఆదధానః ప్రయచ్ఛతి

మానః అతి ఏవ పరాయణః పరమగతి భూతః మోక్షోపాయ భూత
 ఇత్యర్థః. యద్వా చతుర్విధ పురుషార్థానాం గతి భూతః. పరత పరాయ
 ఉత్కృష్ట గతి భూతాయ. నను “యో బ్రహ్మ బ్రహ్మణ ఉజ్జహర
 ప్రాణేశ్వరః కృత్తివాసా. పినాకీ ఈశానో దేవ సు న ఆము
 ర్దధాతు తస్మై జహోమ హవిషా ఘృతేన” ఇతి ఆయుషో నిష్కర్తే
 త్తం కథం రుద్ర ప్రాణినా ప్రతిపాద్యత ఇతి చేత్ సత్యం. భారతే॥

తత స్తే చ సురా సుర్యే బ్రహ్మ తే చ మహర్షయః
 వేదదృష్టేన విధినా వైష్ణవం క్రతు మారభన్
 తస్మిన్ సత్రే తదా బ్రహ్మ స్వయం భాగ మకల్పయత్
 దేవా మహర్షయః శ్చైవ సర్వే భాగా నకల్పయన్
 తే కార్తయుగధర్మాణో భాగాః పరమసత్పుతాః
 ప్రాపు రాదిత్య వర్ణం తం పురుషం తమసః పరమ్
 శ్రీభగవాన్॥-యేన యః కల్పితో భాగః స తథా సముపాగతః
 ప్రితోహం ప్రదిశా మృద్య ఫల మావృత్తి లక్షణమ్
 యజ్ఞే శ్యేచాపి యత్యన్తి సర్వలోకేషు వై సురాః
 కల్పయిష్యన్తి వై భాగాం స్తే సరా వేద కల్పితాన్
 యో మే యథా కల్పితవాన్భాగ మస్మి న్మహాకృతో
 స తథా యజ్ఞభాగార్హో వేదసూ త్రేమయా కృతే॥ ఇతి

అతోబ్రహ్మ రుద్రాదీనాం తత్తత్కర్మసు పూజార్హత్వం భగ
 వతో నారాయణస్య వరప్రదానలభ్యమ్. యద్వా సంహారకేస్విన
 భగవతా సృష్టత్వా తత్పుణేతి. ఇదం ప్రపన్నవిషయం న భవతి.
 భగవన్నస్త్రీస్య మృత్యుజ్ఞయత్వం మహామృత్యుజ్ఞయ సూక్తే
 ప్రతిపాద్యతే. యథా “ఏవే సహస్ర మయుతం పాశా మృత్యో
 మర్త్యాయ హస్తవే తాన్ యజ్ఞస్య మాయయా సర్వా నవయచా
 మహే” ఇతి. అస్యార్థ హేమృత్యో మర్త్యాయ హస్తవే తవ సహస్ర
 మయుత మేతే పాశా తాన్ పాశాన్ యజ్ఞస్య విఘ్నో మాయయా
 “యజ్ఞో వై విఘ్నో” ఇతి శ్రుతే. ఉపనిషద స్తరే

“యజ్ఞాభ్యః పరమాత్మా యః ఉచ్యతే చతుర్హాతృభిః
ఉపవీతం తతో స్వైత తస్మా ద్యజ్ఞోపవీతకమ్” ఇతి.

విష్ణు ర్మాయయా ఆశ్చర్యకారిణ్యా వైష్ణవ్యా విద్యయా చిన్తేణ
సత్వాం ప్రాన్ సాశా నవమజామహే అధస్తా త్కుర్మః.

యదస్తస్థ మశేషేణ వాఙ్మయం వేద వైదికమ్

తస్మై వ్యాపకముఖ్యాయ మన్త్రాయ మహాతే నమః

స్యోక్తం హి భగవాన్దేవ సాన్తా న్నారాయణ స్వయమ్
అష్టాక్షరేణ రూపేణ ముఖేషు పరివర్తతే ఇతి.

భగవన్మన్త్రాః శేవలం మృత్యుజ్ఞాయా నభవన్తి. కిన్తుచతుర్వక్త
ఫలపదాః॥౩॥

చ చ్చి కా

కత్తుశ్చేతి “పరమమృత్యుత్వా” దితి భావః. “భగవతో రుద్రా
య్యుప్యే సతి రుద్రస్యాయ్యుర్నిమిత్తప్రార్థనా స సంగచ్ఛత” ఇతి
శబ్దతే నన్వితీ. సమాధత్తే సత్యమితి. భగవత ఏవ సర్వకర్మఫలప్రద
తయా ప్రార్థనీయత్వేపి క్వచిత్క్వచిత్ బ్రహ్మరుద్రాదీనాం ప్రార్థనం
భగవత్కుత వరదానసిద్ధిమ్ తత స్స ఏవత తిదస్తస్యాయితయా ప్రార్థ్య
నూనో భూత్వా ఫలం దిశతీతి భావః. మాయాయా యజ్ఞసంబధిత్య
త్రవణాల్ యజ్ఞశబ్దవాచ్యో విష్ణు రేవేతి. తత్ర త్రుతిం దర్శయతి.
“యజ్ఞోవై” ఇతి. క్వచిత్కోశే మహాతే నమ ఇత్యనస్తరం నన్విత్వార
భ్యాధికపాతో దృశ్యతే. సప్రక్షిప్త ఇతిభావే తథాపి తత్ప్రకారో
బ్రతిలిఖ్యతే యథా నను “హరిగం హరస్త మనుయన్తి దేవాః విశ్వ
స్యేకానం వృషభం మతీనాం బ్రహ్మ స్వరూప మనుమేద మాగా”
దిత్యాదిషు హరిం నృసింహం హరస్తం శరభరూపేణ ఈశానం
బ్రహ్మం దేవా అనుయన్తి గతిం కుర్వన్తి. అత స్సర్వసంహారో రుద్ర
ఏవేతి త్తదవత్. పూర్వాపర పరామృష్టకల్పానాం “కురుతేమతి”
మితి పూర్వానువాదే, “భర్తా సన్నియమాణో విభ” ర్రిత్యారభ్య

“ఏకో దేవో బహుధా నివిష్టః త మేవ మృత్యు మమృతం త మాహుః
 తం భర్తారం తము గోప్తార మాహుః” ఇత్యాదిషు భర్తృకర్తృన
 “వ్యవృత్తాన్ ద్రోదనీ విష్ణు రేతే దాధార పృథివీ మభితో మయాత్మై”
 రితి స్వకాన్త్యేవాఽపరమాపేణ జగద్భరణమ్; “ఃం త ద్విష్ణో ర్భుల
 మాహుః తా దీప్తిః ఃం పరాయణమ్ ఏకో య ద్ధారయ దేవః రేచితీ
 తోదనీ ఉభే వాతా ద్విష్ణో ర్భుల మాహుః తా దీప్తిః ఃం పరా
 యణ” మిత్యాదభ్యః “పుచ్చాచ్చమి త్వా పరం మృత్యు మవమం మిధ్య
 మంచ తుమ్ తోకం చ పుణ్యపాపానా మేత త్పుచ్చామి సంప్రతి
 అము మాహుః పరం మృత్యుం పనమానన్తు మధ్యమమ్ అగ్ని
 రేవావమా మృత్యు శ్చన్ద్రీమా శ్చతు రుచ్యతే” ఇతి పరమాత్మనో
 విష్ణో రేవ పరమమృత్యుత్వం ప్రతిపాదితమ్, దేవశబ్ద స్సామాన్య
 వాచీతి ఏకో దేవ ఇత్యుక్తః, “ఏకో దేవో నారాయణః” అపహత
 పాపా దివ్యో దేవ ఏకో నారాయణః” రుద్రాస్తు బహవః “సహ
 ప్రాణి సహస్రణో యే రుద్రాః” ఇతి, “తమేవ మృత్యుం పరం
 మృత్యో అను పరే హి సన్ధా” మితి, నృసింహతాపనీయోపనిషది,
 “ఉగ్రం వీరం మహావిష్ణుం జ్వలన్తం సర్వతోముఖమ్ నృసింహం
 భీషణం భద్రం మృత్యుమృత్యుం నమా మ్యహమ్” ఇతి, తన్మైవ
 కస్మా దుచ్యతే ఉగ్రమితి, “స హేమావాచ ప్రజాపతిః యస్మా
 త్స్వమహిమ్నా సర్వాన్లోకాన్ స్పర్వాన్దేవాన్ స్పర్వా నాత్మవ
 స్పర్వాణి భూతాన్యద్యద్యో త్యజస్రం సృజతి విసృజతి వా సయత్యు
 క్త్యాహ్యత ఉక్త్యాహ్యతే” “స్తుహి శ్రుతం గర్తనదం యవానం మృగం
 వ భీమ ముపహత్సు ముగ్రమ్ మృదా చరితే సింహ స్తవానో
 అన్యంతే అస్మిన్నివపస్తు సేనాః” తస్మా దుచ్యతే ఉగ్ర మితి, అథ
 కస్మా దుచ్యతే వీర మితి, యస్మా త్స్వమహిమ్నా సర్వాన్ లోకా
 న్ స్పర్వాన్దేవాన్ స్పర్వా నాత్మవ స్పర్వాణి భూతాని విరమతివిరా
 మయ త్యజస్రం సృజతి విసృజతి వాసయతి యతో వీరః కర్మణ్య
 స్సుకన్తో యుక్తగ్రావా జాయతే దేవతాభ్యం బ్రహ్మవిష్ణుశివాయ
 వేతి అథ కస్మా దుచ్యతే మహావిష్ణు మితి, ప్రస్తుతమహిమ్నా

సర్వాన్ లోకాన్ సర్వాన్ దేవాన్ సర్వానాత్మన సర్వాణిభూతాని
 వ్యాపీతి వ్యాపయతి స్నేహో యథా పలపిణ్ణం శాస్త్రమాల
 మోతం ప్రోత మనువ్యాప్య వ్యతి(ష)షిక్తో వ్యాప్యతే వ్యాపయతే,
 యస్మాన్న జాతః పరో అన్యో అస్తి య ఆవివేక భవనాని విశ్వా.
 ప్రజాపతిః ప్రజయా సంవిదాన స్త్రీణి జ్యోతీగంషి సచతే సహాదశీ.
 తస్మా దుచ్యతే మహావిష్ణు మితి, అథ కస్మా దుచ్యతే జ్వలన్త మితి.
 యస్మా త్వమహిమా సర్వాన్ లోకాన్ సర్వాన్ దేవాన్ సర్వా
 నాత్మన సర్వాణి భూతాని స్వతేజసా జ్వలతి జ్వలయతి జ్వల్యతే
 జ్వలయతే సవితా ప్రసవితా దీప్తా దీపయ దీప్యమానః జ్వలన్
 జ్వలితా తప నివృతప స్స వైశన్. రోచనో రోచమానశ్శోభన శ్శోభ
 మానః కల్యాణః, తస్మా దుచ్యతే జ్వలన్త మితి. అథ కస్మాదుచ్యతే
 సర్వతోముఖ మితి. యస్మాత్స్వమహిమా సర్వాన్ లోకాన్ సర్వా
 దేవాన్ సర్వా నాత్మన సర్వాణి భూతాని స్వయ మనిద్రియోపి
 సర్వతః పశ్యతి సర్వతః శ్రుణోతి సర్వతో గచ్ఛతి సర్వత ఆదత్తే
 సర్వగ సర్వగత స్తిషతి, ఏకః పురస్తాద్య ఇదం బభూవ యతోభభూవ
 భువనస్య గోపాః, య మప్యేతి భువనగం సామృతాయే సమామి
 తమహగం సర్వతోముఖమ్, తస్మా దుచ్యతే సర్వతోముఖ మితి.
 అథ కస్మా దుచ్యతే పుసింహమితి, యస్మా త్వస్యేహం భూతానాం
 నా వీర్యతమః శ్రేష్ఠతమశ్చ పుసింహా వీర్యతమః శ్రేష్ఠతమశ్చ,
 తస్మా పుసింహ ఆసీ త్పురమేశ్వరో జగదితం నా ఏతద్దూపం
 యదక్షరం భవతి, ప్రతద్విష్ణుః స్సవతే వీర్యాయ మృగో న(ను)భీమః
 కుచరో గిరిప్తాః(గరిప్తః)యస్యోరుషుత్రిషునిక్రమణే వ్యధిక్తి(తు)యన్తి
 భువనాని విశ్వా. తస్మా దుచ్యతే పుసింహ మితి, అథ కస్మా
 దుచ్యతే భీషణమితి, యస్మా ద్భీషణం యస్య రూపందృష్త్వా సర్వే
 లోకా సుర్వే దేవా సర్వాణి భూతాని భీత్యా పలాయన్తే స్వయం
 యతః కుతశ్చ న బీశేతి, భీషా స్మాద్వాతః పవతే భీషా దేతి సూర్యః
 భీషా స్మా దగ్ని శ్చేద్యేత్సర్వ మృత్యుర్ధావతి పంచమ ఇతి, తస్మా
 దుచ్యతే భీషణమితి, అథ కస్మా దుచ్యతే జగదమితి, యస్మాత్సర్వమితి

భద్రో భూత్వా సర్వదా భద్రం దదాతి “రోచనో రోచమాన
శ్శోభన శ్శోభమానః కల్యాణః”. భద్రం కర్ణేభి శ్రుణుయామ
దేవాః భద్రం పశ్యేమా మభి ర్యజతాః స్థితై ర్జై స్తుష్టువాగ్ంస
స్తనూభిః. వ్యశేమ దేవహితం యదాయుః. తస్మా దుచ్యతే భద్ర
మితి. అథ కస్మా దుచ్యతే మృత్యుమృత్యు మితి. యస్మా త్స్వి
మహిమాన్మ సృభక్తానాం స్మృత ఏవ మృత్యు మపమృత్యుం చ
మూరయతి య అత్మదా బలదా యస్య విశ్వ ఉపాసకే ప్రశంస
యస్య దేవాః యస్య చాచూ మృతం యస్య మృత్యుః కస్మై
దేవాయ హవిషా విధేమ. తస్మా దుచ్యతే మృత్యుమృత్యు మితి.
అథ కస్మా దుచ్యతే సమామీతి. యస్తా ద్యం సర్వేదేవా సమసి
ముముక్షువో బ్రహ్మవాదిశచ్చ ప్రనూనం బ్రహ్మణస్పతి ర్మత్తం
సద త్యుక్త్యం యస్మిన్నిస్త్రో వరుణో మిత్రో అర్యమా దేవా
ఓకాంసి చక్రే. తస్మా దుచ్యతే సమామీతి. అథ కస్మా దుచ్యతే
అహమితి. అహమిస్మి ప్రథమజా ఋతస్యపూర్వం దేవేభ్యో అమృ
తస్య నాభి యో మా దదాతి స ఇ దేవమాహవా. అహ మన్న
మిన్న మదస్త మాద్మి. అహం విశ్వం భువన వభ్య భవామ్ సువర్ణ
జ్యోతిః. య ఏనం వేదే (దితిమ) త్యుజ్జవత్. (ఉహి పతన్)
సృసింహస్య ప్రభావా ఏవం శ్రూయంతే. తత్పురాణే చ

“బ్రహ్మరుద్రేష్ట్రవహ్ని స్తుదివాకరమనుగ్రహః |
తచ్ఛక్త్యాఽధి స్మితా గుప్తో మోదతే దివి దేవతా ||

జగత్కార్యాపసానే తు వియుజ్యంతే చ జిజ్ఞసా |
విశేజనశ్చ తే సర్వే ఇహ తాముపయాన్తి చ ||” ఇతి.

భాంలే || “సర్వ మాదాయ సర్వేషాం తేజసే ధ్ధివౌకసామ్ |
తేజసా వ్యధికో భూత్వా భూయో ప్యతిబలోఽభవత్ ||

తతః ప్రభృతి దేవానాం దేవదేవో భవద్భవః |
పతిశ్చ సర్వభూతానాం పశూనాం చాభవ త్తదా ||

శ్రీ కామమూర్తికోపనిషత్సాక్ష్య సత్యాభ్యాసే

భాసయామాస య స్సర్వాన్ దేవదేవోమహాద్యుతిః ।

అర మాదాయ సర్వేషాం తేజసా ప్రజ్వలన్నివ॥

తతోఽభిషించతు స్సర్వే సురా రుద్రం పురారిణమ్

మహాదేవఇతి హ్యసీత్ దేవదేవో మహేశ్వరః॥ ఇతి.

అర ఏవ మహాదేవశబ్ద వాచ్యత్వం రుద్రస్య పరప్రదానలబ్ధమ్. తపన తమేవ మృత్యుమిత్యుక్తమ్. అత్ర పరబ్రహ్మణ ఏవామృతశబ్దవాచ్యత్వం నతు రుద్రస్య. శ్రుతిః. ఆరణ్యకే “నైవ దేవోనమర్త్యః పరాజావరుణో విభుః నాగ్ని ర్నైవ” ఇత్యారభ్య, “తస్మాద్ద్యస్సప్రపవర్త్యేణ యజ్ఞేన యజతే రుద్రస్య సశిరః ప్రతిదధాతి నైవగం రుద్ర ఆరుణో భవతి” ఇతి, త్రిపురసంహారకస్య రుద్రస్య పశుపతిత్వాది ప్రార్థనా శ్రూయతే. యజుషి “తేషా మమరాణాం త్రిసః పుర ఆసన్” ఇత్యారభ్య “తస్మాద్రుద్రః పశూనా మధిపతిః” ఇత్యాదినా, శ్వేతాశ్వతరే “తం విశ్వరూపం భవభూత మీద్యం దేవం స్వచిత్తసముపాస్య పూర్వ” మిత్యారభ్య, “న తస్య కశ్చిత్ పతి రస్తి తోశ్చి న శశితా నైవచ తస్యలిజ్జమ్ స కారణం కరణాధిపాధిపా నచాస్య కశ్చి జ్జనితా నచాధిప” ఇత్యాది. “తంవిశ్వరూప” మిత్యారభ్య, ప్రతిపాదితాని విశేషణాని రుద్రపరాణీ చేతి రుద్రసత్. “సహస్రశీరసా పురుషః”, “సహస్రశీరపం దేవమ్” “శివమచ్యుతమ్” ఇత్యాది, మణ్డోపనిషది, “అగ్నిర్యూర్ధా చతుషీ చన్ద్రసూర్యాదికశ్చక్రితే వాగ్విపుతాశ్చ వేదాః వాయుః ప్రాణో హృదయం విశ్వమస్య పద్భ్యాం పృథివీ హేమ సర్వభూతాస్తరాత్మా” ఇత్యాది. దివాకసామర్థ తేజసాఽప్యాయితస్యాఽఖిలదేవతావరప్రదానపశుపతిత్వాదికం ప్రాప్తస్య పశుపతే స్సర్వసంహారకత్వం నోపపద్యతే. కించ, “సమామ్యహం పాపనుడం భగేకం జ్ఞాత్వాఽత్మస్థమమృతం విశ్వధామ త మీశ్వరాణాం పరమం మహేశ్వరం త దైవతాసాం పరమంచ దైవతిమ్ పతిం పతీనాం కరమం పరస్తా ద్విదామ దేవం భువనేక మీద్య” మిత్యాద్యుపనిషద్వాక్యేషు భగవన్మహిమా ప్రతి

భట్టహస్కరీయపాఠః

యో వా ఆయుః పరమాత్మా మీధుషః పారంపర్యా త్పరః

వరాయణః । పరో లోకానాం పర మాదధానః పరతః

పరాయ స్వాహా॥౩॥

యో ఆయుః వై పరమాత్మా ఆయుః జీవితకాలరూపః మీధుషః
సేతువర్షక స్వేద్రస్య పారం తీరసమీపం పర్యా త్పరితో గచ్ఛతి
పరః ఉత్కృష్ట పరాయణః పర ముత్కర్షయతి గచ్ఛతీతి పరా
యణః లోకానాం పరః అన్యః పర ముత్కర్ష మాదధాతీతి పరమాద
ధానః పరతః పరాయ పరాత్ పరాయ తస్మై ఇదం వాచి॥౩॥

యోవా తేజ స్తేజసాం తేజ స్తేజ ఆదధానః సత్య స్తేజ

స్తేజసాం తేజస్తేజ స్తేజసే స్వాహా॥౪॥

శ్రీ॥—యః పరమాత్మా తేజ స్తేజసాం తేజసాంతేజః, తేజస్తేజ
ఆదధానః నక్షత్రాగ్ని చంద్రసూర్యాణా ముత్తరోత్తరం తేజః
ప్రశుచ్ఛమానః సత్య స్తేజస్తేజసాం సూర్యాదీనాం తేజోయక్తానాం
యదాకదాచిత్రేజోదర్శనాభావాత్, కవచస్థితం “న తత్ర సూర్యో
భాతి స చంద్రోరారకమ్ నేమా విద్యుతో భాన్తి కుతోఽయ మగ్నిః
త మేవ భాన్త మనుభాతి సర్వం తస్య భాసా సర్వ మిదం విభాతి॥”
ఇతి. సూర్యాద్యపేక్షయా అధికతేజోరూపత్వశ్రవణాత్, నాశరహి
తత్వాచ్చ, “సత్య స్తేజ స్తేజసా” మిత్యుక్తమ్. తేజస్విషు స్థితానాం
“తేజసాం తేజాం తేజసా మపి తేజసే” పరాభిధవసనామర్థ్యం తేజ
ఇతి తస్మై॥౪॥

చ ద్వి కా

“తేజ స్తేజ ఆదధాన” ఇతి ద్విరుక్తస్య తేజశ్చైద్రస్వార్థరూపా “ఉ త
రోత్తరం తేజ” ఇతి. యదాకదాచిత్రేజోదర్శనాభావో నమయత్కర్తృత్వం.

తేజస్తేజస్తేజస ఇతి తేజోరూపేషు సూర్యాదిషు విద్యమానం య తేజః
తస్య తేజసే అభిభవన సామర్థ్యరూప తేజస్వరూపిణో ఇత్యర్థః. అన్యేతు
“తేజస్తేజసే” ఇతి పఠనః తేజస్తేజయతి తేజస్తేజః తస్మై ఇతి
వ్యాచక్షతే॥౮॥

భట్టభాస్కరీయపాఠః

యో వా తేజస్తేజసాం తేజస్తేజ ఆదధానః।

సత్యస్తేజస్తేజసాం తేజస్తేజస్తేజ సే స్వాహా॥౮॥

యో వా తేజస్తేజసాం తేజః తేజసస్తేజోరూపస్య తేజః ఆదధానః।
సూర్యాది సత్య సత్యరూపః. జేహంసి తేజయన్తి దీపయన్తి తేజస్తేజః
జేహంసూర్యాదీనాం తేజః తేజోరూప తేజోఽసి తేజయతి తేజస్తేజః
తస్మై ఇదం హవిః॥౮॥

సహ సంపాయా స్త్య మాశిష మాశీ రూతాభూతమ్।

ఆశిష మాశీ రాశీరాశి రనుభూమి స్వాహా॥౯॥

(శ్రీ) — చేతనాచేతనేషు సర్వత్రా సత్త్వరూపిత్వేన వసన్
వైషమ్యైర్నైర్గుణ్యాభావా చ్చక్రమిత్రోదాసీవాన్. సహ సమత్వేన
సంపాయాః పాసి. భూతాభూతం దానభూత మభూతంచ. త్వమా
శిష మాశీః ఆశిషామాశీః ఆశీరాశిః ఆశిషాంరాశిః ఆశిషా మను
భూమిః ఉత్పత్తిస్థానమ్. తుభ్య మిత్యర్థః ॥౯॥

చ ద్వి కా

దానభూతం, అభూత మదానభూతం చేత్యర్థః. పాసి త్వనుషణ్యతే,
పున స్త్యం కీదృశ ఇత్యత్రాహ త్వమితి. ఆశిష మితి షష్ఠ్యకే ద్వివీయే
త్వత్ప్రేత్యాహ ఆశిషామితి ఆశిషా మపి త్వమాశీ రసీత్యర్థః. ఏవం
భూతాభూతమిత్యన్తం వ్యాఖ్యానయాశిషమాశీ రిత్యాది వ్యాచక్షే.
ఆశిషం త్వత్వాశీరసి, ఆశిషాం రాశిః సమాహా, ఆశిషా మనుభూమి

దుత్పత్తిస్థానం చాసీ త్యర్థః. అన్యేతు “సాహం వా యాం సమాశిష
మాశీ యృతా భూతా ఆశిష మాసీ రాశీ రాశీ రనుభూమ ” ఇతి
పఠంతః. హేదేవ! అహం యా మాశిషం సమాశిషం ఆశాంకరోమి. సా
వా సైవాశీః సంభూతా ఇత్యన్వయః. సమ్యక్ భూతా భూతాజ్ఞాతా
హేఆశీః ఆశీరూప. ఆశీరాశీః ఆశిషాం రాశీ స్సమూహా ననుభూమ
అనుభూతవస్త ఇతి వ్యాచక్షతే ||౧||

భట్టభాస్కరీయపాఠః

సాహం వా యాం సమాశిష మాశీ యృతా భూతా ఆశిషమ్.

ఆశీరాశీ రనుభూమ స్వాహా||౨||

హేదేవ ! అహం యా మాశిషం సమాశిషం ఆశాంకరోమి. సా
వా సైవాశీః సంభూతా ఇత్యన్వయః. సమ్యక్ భూతా భూతా జ్ఞాతా
ఆశీరాశీః ఆశిషాం రాశీః సమూహా అనుభూమ అనుభూతోఽస్మి||౧||

యో వా సంయోగ స్సంజుషమాణ స్సన్ధు స్సన్ధుక్షణానామ్ ।

సంయోగ స్సన్ధుధానః పుణ్యః పుణ్యానాం

పుణ్యాయ స్వాహా||౨||

(శ్రీ) - జీవాత్మపరమాత్మనో యో వా సంయోగః ఉపాయత్వేన,
ఉపేయత్వేన చ, ధ్యానసంయోగః, ఉపాయత్వే నోపేయత్వేన చ,
ప్రీతిపూర్వకం సంజుషమాణ సేవమాసః, సన్ధుక్షణానాం కృపా
కటాక్షణ ప్రేక్షణాఽప్రేక్షణానాం విషయభూతః. సన్ధుః సమ్యక్
ప్రేక్షిత ఇత్యర్థః. సంయోగః సన్ధుధానః, ఏవంభూతః సంయోగః
సన్ధుధానః పుణ్యానాం పుణ్యశరీరాణాం “ఏష ఏవ సాధుకర్మ
కారయతి. య మేభ్యో లోకేభ్య ఉన్నిసీషతి. ఏషఏవాసాధుకర్మ
కారయతి య మేభ్యో లోకేభ్యోఽఘో నిసీష” తీతి.

(శ్రీ) గీతాయామ్

“తేషాం సతతయుక్తానాం భజతాం ప్రీతిపూర్వకమ్

. కదామి బుద్ధియోగం తం యేన మా ముపయాన్తి తే” ఇతి

యద్యా, పుణ్యానాం పుణ్యః ఇతరేషాం మధ్యస్థః “తేన ఏనా
త్పూజాగ్ర మపి న చల”తీతి, పుణ్యాయ పుణ్యస్వరూపిణే తుభ్యమ్॥౬॥

చ వ్రి కా

పరమాత్మా నారాయణ ఏవ ఉపాయభూత, ఉపేయభూత క్షేపి
యో ధ్యానసంయోగః తేన సంజుషమాణ స్సేవమానః పురుషః
ఏవంభవతి. కీదృశో భవ తీతి? తత్రాహ. సంఘక్షణానా మిత్యాడినా
ప్రేక్షిత ఇత్యన్తేన. తాదృశం సంయోగంచ పరమత్మైవ సంధధాతీ
త్యాహ సంయోగమితి. కేషాం సంధధా తీత్యత్రాహ పుణ్యానామితి.
అత్ర త్రుత్యన్తర ముదాహరతి యమేభ్య ఇతి. అస్య మన్తస్య స్వేన
ప్రతిపాదితార్థవిశ్చయాయ తథావిధార్థప్రతిపాదకం భగవద్వచన
ముదాహరతి “తేషా” మితి ॥౬॥

భట్టభాస్కరీయపాఠః

యో వా సంయోగం సంజుషమాణః సన్ధు స్సన్ధుక్షణానామ్।

సంయోగం సన్ధధానః పుణ్యః పుణ్యానాం పుణ్యాయ స్వాహా॥౬॥

తా దేవ స్సంయోగం జీవాత్మపరమాత్మసంయోగం సంజుష
మాణః సమ్యక్సేవ్యమానః సంఘక్షణానాం సన్ధుః జీవాత్మపరమాత్మ
యోగసంధానం ఇచ్ఛతామ్ సన్ధుః సంధానకర్తా. సమ్యగ్యోగం కర్మ
యోగం సన్ధధాతీతి సంధధానః పుణ్యః సుకృతరూపః పుణ్యానా మపి
పుణ్యాయ తస్మై ఇదం హవిః ॥౬॥

సహస్రం వా యస్య వై వితాన మాదధాన స్సహస్రం వా

అశిష స్సాపికాః। సహస్రం యస్య వై సాపికా

స్సహస్రం సహస్రాయ స్వాహా ॥౭॥

శ్రీ॥— ముక్తానా మైశ్వరం ప్రతిపాదయతి. యస్య ముక్తస్య
పరమపతం గచ్ఛతి. సహస్రంవా వితానం మణ్డపోపశ్యాచ్ఛాదనా
దికం అదధానః. స్వయమేవ (అతప మ)ప్రయచ్ఛమానః సహస్రంవా

ఆశిషః స్రక్ చన్దనాదయః సాసికాః ఆసనాదిభి స్సహితాః సహస్రం
యస్య వై సాసికాః ఆసనే సహస్రం రన్తుం యోగ్యాః స్త్రియః సహస్రం
సహస్రాయ “సహస్రశీర్షా పురుష” ఇత్యాది శ్రుతినిదానై ర్భవ్యమ్.
“తం పంచశతా వ్యప్సరసాం ప్రతిధావన్తి కతం మాలాహస్తా”
ఇత్యాది ||2||

చ విక్రీ కా

అడధాన ఇతి పరమార్థానో విశేషణమ్. రన్తుం యోగ్యాః స్త్రియ
ఇతి. స్వాత్కారే శ్రుతిం దర్శయతి “తం పంచశతా” నీత్యాది. అపరేతు
వితాన మాదధాతి న ఇతి ఆశిష స్సాశికా ఇతి చ పతంతః నః సహస్రం
ఆశిష ఆశీర్వాదా నాడధాతి సాశికా అసిసహితాః, కసయో
రభేద ఇతి వ్యాచక్షతే ||2||

భట్టభాస్కరీయపాఠః

సహస్రం వా యస్య వై వితాన మాదధాతి న సహస్రం వా
ఆశిష స్సాశికాః సహస్రం యస్య వై సాశికా
సహస్రసహస్రాయ స్వాహా ||2||

. యస్య వై యస్యైవ వితానం విస్తారం సహస్రం అతిబహుళం
యః నః సహస్రం వా ఆశిషః ఆశీర్వాదా నాడధాతి. యస్య వై
సహస్రాః సాశికాః అసిసహితాః కసయోరభేదః అసికాః సహస్రం
సన్తి యస్య సాశికాః సహస్రసహస్రా సన్తి ||2||

స్వాతిగా గుప్తయో గుప్తి స్పృత్యం సత్వానాం సాత్వం
పదమ్. త త్పత్వం సత్వ మాసీ త్పత్వం సాత్వం
వై సాత్వ మాదధానాయ స్వాహా ||౨||

. శ్రీ||— స్వాతిగా గుప్తయః స్వరక్షకం పరమార్థానం నారా
యణ మతిక్రమ్య దేవతాన్తర మన్తాన్తర సాధనాన్తర ప్రయోజనాన్త
రాక్షీనా ముచిత్కరత్వాత్, తేషాం గోప్తృత్వక క్త్యభావాత్,

గోప్తవ్యేన కృతవస్త్రః అవరణం గుప్తయః. యద్వా స్వాస్త్ర్యా
మిదః పరమాత్మన ఏవ గోప్తవ్యత్వాదయః.

“అనుకూల్యస్య సంకల్పః ప్రాతికూల్యస్య వర్జనమ్
రక్షిష్య తీతి విశ్వాసో గోప్తవ్యవరణం తథా
ఆత్మనిత్యేపశార్పణ్యే పక్షిధా శరణాగతిః
అనన్యసాధ్యే స్వాభీష్టే మహావిశ్వాసపూర్వకమ్
తదేతోపాయతాయాచ్ఛా ప్రపత్తి శృరణాగతిః” ఇతి

గుప్తిః రక్షణం. సత్యం యథార్థం సత్యానాం సత్యం భూతహిత
మితి, భూతహితయుక్తానాం సాత్త్వికం పదం సత్త్వపదప్రపదం. తత్సత్యం
తత్ సాత్త్వికపదం నాన్య దితి. “యత్పదం సాత్త్వతాభిఖ్యం తత్
పరమం పదమ్, విష్ణులోకే మహీయతే దేవైస్సుకృతకర్మభి స్తత
మా మమృతం కృధీన్ద్రాయే న్ద్రోపరి స్రవ” ఇతి ఋగ్వేదబ్రాహ్మణే.
యద్వా, పరమాత్మనో గుప్తయః, గోప్తవ్యాదిక మేవ ధర్మాంత
రాపేక్షయా సత్యం యథార్థ మితి, యే గృహ్ణంతి తేషాం సత్యానాం
సత్యత్వేన గృహీతానాం సత్త్వం పదం పరమపదం. సత్త్వ మాసీత్
సాత్త్విక మేవాసీత్ సాత్త్వం సాత్త్వంవై సత్త్వమేవ సాత్త్వత
శబ్దవాచ్యం నామైకదేశే నామగహణం. భీమా భీమసేన ఇతివత్.

“నిత్యవైమిత్తికాజ్ఞసా యాజ్ఞేయాః పరమాః క్రియాః
సర్వం సాత్త్వత మాస్థాయ విధిం చక్రే సమాహిత” ఇతి

సత్త్వ (సాత్త్విక) ప్రధానత్వా, త్సాత్త్వతశబ్దప్రయోగః, భారతోక్త
సాత్త్వతశబ్ద వాచ్యం సాచ్చరాత్రం స భవతి. సాత్త్వతనామత్వేన
ప్రగీతత్వాత్.

“అథాంశో స్సాత్త్వతో నామ విష్ణుభక్తః ప్రతాపవాన్
మహాత్మా దాశనిరతో ధనుర్వేదవిదాం పరః
స నారదస్య వచనా ద్వాసుదేవార్చనే రతః
శాస్త్రం ప్రవర్తయామాస కుర్ణగోళాదిభి శ్చిరమ్
సకం నామా, ను విజాంతం సాత్రంతం నామ శోభనమ్

ప్రవర్తతే మహాకాస్త్రం కుడ్డావీనాం హితావహమ్" ఇతి
కాశ్యే—సాంబపురాణేతు

శ్రుతిభవ్య శ్రు(స్మృ)తిప్రొక్షప్రాయశ్చిత్తే భయం గతః
క్రమేణ శ్రుతివిధ్యర్థం మనుష్య స్తస్మిన్ మాత్రయేత్
ధర్మకాస్త్రే పురాణేచ ప్రొక్షం హి మరణాంతిక్
ప్రాయశ్చిత్తం మనుష్యాణాం సాహితానాం మదారుణమ్
భయ స్వబలచిత్రానాం మరణే జాయతే భృశమ్
లేషా మేవాభిరత్యార్థం ఖల్యహం తస్మిన్ ముక్తవాన్
సాశ్చరాత్రం భాగవతం తస్మిన్ సాత్త్వరనామకమ్
వేదాగ్రహ స్సముద్దిశ్య కమలాపతి రుక్తవాన్" ఇతి

భాగవతే—

"త్రివ్రాతా ఉపశ్లోకః పుత్రః కృష్ణ మహావ్రతః
శిష్య స్సాహ న్నారదస్య దదా చిత్త మఖడ్జితమ్
తేనోక్తం సాత్త్వతం తస్మిన్ యద్భాల్వా ముక్తి భాగ్యవేత్

యత్ర స్త్రీశూద్రదాసానాం సంస్కారో వైష్ణవ స్స్మృతః" ఇతి
పరమాత్మపరత్వాత్ పారమాత్మికం సాత్త్వత శబ్దవాచ్యం,
స్వాతంత్ర్యేణ దేవతాస్తర మస్త్రాస్తర ప్రతిపాదనాభావాత్,
వైదికత్వేన ప్రసిద్ధమ్ శ్రీవైఖానసం సాత్త్వత మేవ. సత్త్వ మాద
ధానాయ సాత్త్వికగుణం ప్రయచ్ఛమానాయ తుభ్యమ్ ॥౮॥

చ జ్ఞి కా

స్వశబ్దః స్వరక్ష (కా) కార్థాస్తరతయా పరమాత్మ పర ఇత్యభి
ప్రేత్యాహ స్వరక్షకమితి. స్వాతిగా అగుప్తయః సన్ధి శ్చాస్తనః.
పక్షేర్థాస్తరమాహ యద్యేతి. తత్ర స్వాతిగాః గుప్తయ ఇతి
చ్యేతః. పరమాత్మ గోప్తృత్వాదయ ఏవ గుప్తిః. సత్యం రక్షణ
మిత్యర్థః. అత్ర సాత్త్వ శబ్దేన సాత్త్వతైకదేశ గ్రహణాత్ సాత్త్వత
శబ్దస్య సాశ్చరాత్ర పరతాళంకాం నివారయతి "నిత్యనైమిత్తికా"
ఇత్యాదినా. భారతగృహీత సాత్త్వతశబ్దః స సాత్త్వికతయా

శ్రీ పారమార్థిక భాషాపరివర్తన సభాపత్యుని

యత్నః, అపితు పాశ్చాత్యపరతయా సాత్త్వికనామక ప్రణా-
త్యాత్ సాత్త్విక ఇత్యర్థః. శ్రీవైఖానసస్య సాత్త్వికత్వం యత్న-
త్యాహ పరమాత్మపరత్వా దిత్యాదినా. శ్రీవైఖానసస్య సాత్త్వి-
కయా సాత్త్వికత్వ ముపపన్న మిత్యర్థః. ఇతరే తు “స్వానీకా-
వప్తయోగుప్తి” రితి పతన్తః స్వానీకాః స్వస్వానీకాః భృత్యా
వప్తయః జగద్రక్షకా ఇత్యాది వ్యాచక్షతే ||౮||

భట్టభాస్కరీయపాఠః

స్వానీకా గుప్తయో గుప్తి స్సత్త్వం సత్త్వానాం సాత్త్వం వదమ్।

యత్సత్త్వం సత్త్వమాసీ త్సత్త్వం సాత్త్వం వై సత్త్వ

మాదధానాయస్వాహా ||౯||

స్వానీకాః స్వస్వానీకాః భృత్యాః గుప్తయః జగద్రక్షకాః
గుప్తిః స్వయమేవ రక్షయిష్యః సత్త్వానాం జన్మానాం సత్త్వం సత్త్వ
స్వరూపః సాత్త్వం సత్త్వసంబద్ధి పదం సానం యత్ సత్త్వం యస్య
సత్త్వం సాత్త్వం సత్త్వసంబద్ధి సత్త్వ మాసీత్ అస్య సత్త్వ మేవ
సత్త్వానాం సత్త్వం సాత్త్వం సత్త్వసంబద్ధి సాత్త్వం ఆదధానాయ కుర్వా-
ణాయ తస్మై ఇదం హవిః ||౯||

సత్త్వం వా ఉద్రేక మాసీ ద్య త్సత్త్వ ముభయో

రనుగోష్ఠా తత్సత్త్వం సత్త్వం వదాయ సత్త్వాయస్వాహా ||౧౦||

శ్రీ||—సత్త్వం వా సాత్త్వికమేవ య త్తస్య పరమాత్మనః ఉద్రేక
మాసీత్ ప్రచురమాసీత్. యత్ సత్త్వం సాత్త్వికప్రధానం బ్రహ్మ
ఉభయో రైహికాముష్మికయో రనుగోష్ఠా సాకల్యేన గోష్ఠా.
యద్వా స్థావరజంగ మాత్మకయోః యద్వా మృతిజన్మనోః
౫౩ కా. చా. ౪. ౧౦౦ సతంపదాయ బ్రహ్మపదాయ పరమపదాయ

సత్యం పరమపదప్రాప్తయే సత్య మిత్యర్థః. “నాన్యః పన్థా అమనాయ విద్యత” ఇతి శ్రుతేః. సత్యాయ యథార్థ భూతాయ తుభ్యమ్॥౯॥

చ స్త్రీ కా

ప్రచురం బహుళం, బ్రహ్మణ స్సాత్త్వికప్రధానతయా ౭-త్ర సత్త్వ శబ్దేన వ్యపదేశః. అనుగోపేత్యతానుశబ్దస్య సాకల్యార్థ తయా వ్యాచక్షే సాకల్యేన గోపేతి. త్యజన్తోవా, తిజన్తోవా, బోధ్యః. అన్యేతు“సత్త్వం వదాయ సత్యా” యేతి పఠంతః. సత్త్వం వదతీతి సత్త్వంవద ఇతివ్యాచక్షతే॥౯॥

భట్టభాస్కరీయపాఠః

సత్త్వం వా ఉద్రేక మాసీ ద్య త్సత్త్వ ముభయో రనుగోప్తా

త త్సత్త్వం సత్త్వంవదాయ సత్యాయ స్వాహా॥౯॥

య త్సత్త్వంవై ఉద్రేకంప్రవృద్ధమాసీత్. య త్సత్త్వ ముభయో ర్లోక యాః అనుగోప్తా రక్షకః సత్యం యత్ తద్య త్సత్త్వ దమృత మథ య త్తీత స్మర్త్య మథ య ద్యంతే నోభేయచ్చ తీతి తత్సత్త్వం వదతీతి సత్యంవదః తస్మై సత్యాయ సామర్థ్యరూపాయ తస్మై ఇదం హవిః॥౯॥

సత్యో జ్యోతి స్సత్యాన్తరాత్మా సత్యోద్యోగ సత్య స్సత్తరాశి

సత్యం సత్యవితాన మాసీ త్సత్త్వం సత్యాయ స్వాహా॥౧౦॥

శ్రీ॥—వినాశరహితత్వాత్ సత్యోజ్యోతిః, యద్వా భూతహితత్వాత్ సర్వేషాం హిత (పరః) రూపః జ్యోతిః తీ ప్తిః. సత్యాన్తరాత్మా సత్యస్వభావః. సత్యోద్యోగః సత్యసంకల్పః సత్యః నిత్య సత్కర్మా శోభనకర్మా, నను యది పరమాత్మా విష్ణుః సత్కర్మా తస్మై భృగుపత్న్యాదిశ్రీవధాదిక మేవ నోపపద్యత ఇతిచేత్ సత్యం

ఉత్తర శ్రీరామాయణే॥

“శ్రుణు రాజ స్యధావృత్తం పురాదేవాసురా యుధి
దైత్యా సుసైరై ర్భజ్యమానాః భృగుపత్నీం సమాశ్రితాః
యదా దత్తాభయాన్మృత స్యవసన్నిర్భయాన్మదా
తయా పరిగృహీతాంస్తాన్దృష్ట్వా కృద్ధస్సురోత్తమః
చక్రేణ శితధారేణ భృగుపత్న్యై శ్శిరోఽహరత్
తతస్తాన్నిహతాన్దృష్ట్వా పత్నీం భృగుకులోద్భవః
శశాప సహసా క్రుద్ధో విష్ణుం షరబలార్ద్రనమ్
యస్మాదవధ్యాం మే పత్నీ మవధీః క్రోధమూర్ఛితః
తస్మాత్త్వం మానుషే లోకే జనిష్యసి జనార్దన
తత్ర పత్నీవియోగం త్వం ప్రాప్స్యసి బహువారికమ్
తతః ప్రతిహరిత శ్శాప స్తమృషిం పునరాగమతీ” ఇత్యాది.

సృష్టి స్థితి సంహారకర్తృత్వా, ద్దుష్టనిగ్రహకర్తృత్వాచ్చ,
“అప్రమేయోఽనియోజ్యశ్చ యత్ర కామగమా వశీ
మోదతే భగవాన్సూభతై ర్బాలః క్రీడనక్తే రివ॥” ఇతి

లీలావిభూతికర్తృత్వే, సర్వాత్మకర్తృత్వే, నిరంకుశస్వతస్సృ
త్వాచ్చ, సదోషః, అతఏవ సత్కర్మా. సత్యం సత్యవితాన మాసీత్
సత్యం యథార్థం భూతహితం సత్యాయ యథార్థ భూతాయ
తుభ్యమ్॥౧౦॥

గ ద్య

ఇది శ్రీమత్కౌశికగోత్రేణ శ్రీగోవిందాచార్య సూనునా
వేదాంత దేశికేన శ్రీ శ్రీనివాసాచార్య యజ్ఞనా
విరచితే శ్రీ పారమార్థికోపనిషత్సామ్యే
చతుర్థానువాకః

చష్టికా

తీప్తిః ప్రకాశయాప ఇత్యర్థః. భగవతః సత్కర్మణ్యే శంకతే
 సన్నితి. సమాధత్తే సత్య మిత్యాదినా. భగవత్కృతస్య స్త్రీవధస్యాపి
 అదోషత్వే బహూన్ హేతూ నాహ సృష్టిసిద్ధిసంహారక ర్తృత్వా దితి.
 పరమాత్మనా సృష్టి రక్షణయో రివ సంహారస్యాపి కర్తవ్యత్వా
 దదోష ఇతిభావః. పునశ్చాహ దుష్టనిగ్రహ కర్తృత్వాదితి. దుష్ట
 నిగ్రహే కృతే ఏవ సాధురక్షఃసంభవాత్, స్త్రీవధాదిక మపి సత్త
 ర్తైవేత్యర్థః. పున శ్చాహ లీలావిభూతికత్వా, దితి. భగవతః నిగ్రహ
 స్యాపి లీలామాత్రతయప్రయోజనోద్దేశభావాత్, నదోష ఇత్యర్థః.
 స్వప్రయోజన ముద్దిశ్య య దసాధుకర్మక్రియణే తదేవ హి దోషా
 వహమ్. పునశ్చాహ సర్వాత్మకత్వా, దితి. సర్వాత్మకస్య కిం సాధు
 కిమసా ధ్యిత్యర్థః. పునశ్చాహ స్వతంత్రత్వాదితి. చేతనవత్ కర్మ
 వశ్యత్వాభావా, దితి తదర్థః. అన్యేతు. సత్యం సత్యవితాన మాసీత్
 సత్యసత్యాయ స్వాహ ఇతి పఠంతః సత్యవితానం సత్యవిస్తార
 మాసీత్ సత్యం సత్యం యస్యేతి సత్యసత్యాయ ఇతి వ్యాచక్షణేన॥౧౦॥

ఇతి శ్రీ వైఖానసాత్రేయ గోత్రసంజాత శ్రీ వరదరాజసూరి

సన్దన శ్రీ సుందరరాజసూరి విరచితాయాం

శ్రీపారమాత్మికోపనిషద్భాష్య చష్టికాయాం

చతుర్థానువాకః

భట్టభాస్కరీయపాఠః

సత్యో జ్యోతి స్సత్వాన్తరాత్మా సత్యోద్యోగ సత్య స్సత్కర్మ ।
సత్యం సత్వవితానమాసీత్సత్యసత్త్వాయస్వాహా॥౧౦॥

సత్యో నిశ్చితః జ్యోతి స్సేజోరూపః లింగవ్యత్యయః, సతః
శ్వాసావన్తరాత్మాచ సత్వాన్తరాత్మా సత్యః ఉద్యోగోయస్యస
సత్యోద్యోగః, సత్య స్సత్యరూపః, సత్ శుభంకర్మయస్యసః సత్తర్కా
సత్యం సత్త్వంవితానం సత్త్వవిస్తార మాసీత్, సత్యం సత్త్వం యస్యసః,
సత్యసత్యః తస్మై ఇదం హవిః॥౧౦॥

ఇతి శ్రీనరహరిభట్టనూనునా శ్రీ భట్టభాస్కరేణ
విరచితే శ్రీవైఖానససూత్ర ఖలముక్
మస్త్రవ్యాఖ్యానే సప్తమప్రశ్నే
చతుర్థానువాకః

శ్రీ పా ర మా త్రి కో ప ని ష ద్భాష్యమ్

(ప ణ్డ మో ౭ ను వా కః)

సత్య సత్త్వం పుణ్య మాసీ త్పుణ్యో వా దైవికమ్.

సత్యం సత్త్వ మార్షం సత్యం సత్త్వం సత్త్వ

థాయ స్వాహా ॥౧॥

శ్రీ॥— సత్యః చిదవిదాత్మకః పరమాత్మా. సత్త్వం పుణ్య మాసీత్ సత్త్వశబ్దేన మోక్షోపాయభూతజ్ఞానరూపః పుణ్యశబ్దేన ఇష్టాపూర్తాదయః. స్వయమేవాసీత్. పుణ్యోవా దైవికమ్. “యాని త్రేతాయాం బహుధా సన్తతాని తా న్యాచరథ నియతం సత్య కామాః ఏష వః పన్థాస్సుకృతస్య లోకే” ఇతిశ్రుతిః. భగవద్వీ త్యర్థం కృతం పుణ్యం దైవికం కాలాంతరే అపరస్థిపదం. సత్యం సత్త్వ మార్షమ్ “మోక్షోపాయభూత జ్ఞానరూపం శుభాశ్రయ సంశీలనం మనన” మితి. మననవిషయత్వా, దాత్త మిత్యక్తం. తత్ పరంబ్రహ్మ “నారాయణపరంబ్ర” హేతిశ్రుతేః శ్రీమన్నారాయణ ఏవ. సత్యం సత్త్వం సత్త్వథాయ సమార్గభూతః సత్త్వశబ్దవాచ్యః పరమాత్మా అర్చిరాది మార్గభూత ఇత్యర్థః. “యే చ త్వారః పథయో దేవయానా” ఇతి దేవయానమార్గా శ్చతుర్విధాః॥

“స్వామిన్! స్వశేషం స్వవశం స్వభరత్వేన నిర్భరమ్

స్వదత్తస్వధియా స్వార్థం స్వస్మిన్నస్మిన్మహాం స్వయమ్॥” ఇతి.

న్యాసవిద్యానిష్ఠానా మర్చిరాదిమార్గాః ప్రతిపాద్యంతే. “అర్చి షోఽహ రహ్న ఆపూర్యమాణపక్ష మాపూర్యమాణపక్షా ద్యాన్ పదుద ఙ్గేతి మాసాం స్తాన్ మాసేభ్య స్సవంత్సరం సవత్సరా చాదిత్య మాదిత్యా చ్చంద్రిమసం చంద్రిమసో విద్యుతం తత్పురుషో ఽమానవ స్స ఏనాన్ బ్రహ్మ గమయ” తీర్త్యాది.

“యే తు దగేననా లోకే పుణ్యపాపవివర్జితాః
 తేషాం వై క్షేమ మధ్వానం గచ్ఛతాం ద్విజసత్తమ
 సర్వలోకతమోహంతా ఆదిత్యో ద్వార ముచ్యతే
 జ్వాలామాలీ మహాతేజా యే నేదం ధార్యతే జగత్
 ఆదిత్యదగ్ధసర్వాంగాః అదృశ్యాః కేచన క్వచిత్
 పరమాణ్వాత్మభూతాశ్చ తం దేశం ప్రవిశన్తుత
 తస్మాదపి వినిర్ముక్తా అనిరుద్ధం తథాస్థితాః
 మనోభూతా స్తతో భూయః ప్రద్యుమ్నం ప్రవిశన్తుత
 ప్రద్యుమ్నాచ్చ వినిర్ముక్తాః జీవా స్సంకర్షణం తతః
 ప్రవిశన్తితి శేషః

తత స్త్రైగుణ్యహీనాస్తే పరమాత్మైవ (మం) మోక్షసా
 సర్వావాసం వాసుదేవం క్షేత్రజ్ఞం విద్ధి తత్త్వతః
 సమాహితమనస్కాస్తే నియతా స్సంయతేన్ద్రియాః
 ఏకాన్తభావోపహితా వాసుదేవం వ్రజన్తి తే॥”

“శ్వేతద్రోణ మితః ప్రాప్య విశ్వరూపధరం హిమే
 తతో నిరుద్ధ మాసాద్య క్రమాత్ క్షీరోదధౌ హరిమ్
 తతః ప్రద్యుమ్న మాసాద్య దేవం సర్వేశ్వరేశ్వరమ్
 తత స్సంకర్షణం దివ్యం భగవన్తం సనాతనమ్
 అయ మప్యపరో మార్గి సుదా బ్రహ్మహితైషిణమ్
 పరమైకాన్తిసిద్ధానాం శఞ్చకాలరతాత్మకమ్
 తేభ్యో విశిష్టా జానామి గతి మేకాన్తినాం సృణామ్
 ఉత్క్రామన్తి చ మార్గిస్థాః శీతభూతో నిరామయాః
 దేవయానః పరః శ్శా యోగినాం క్షేత్రసంక్షయే
 అనన్తా రశ్మయ స్తస్య దీపవ ద్య స్థితో హృది
 సితాసితాకృష్ణసీలాః కపిలాః పీతలోహితాః
 ఊర్ధ్వ మేతే స్థితాస్తేషాం యో భిత్వా సూర్యమద్ధలమ్
 ... మానం యాతి పరాం గతిమ్

య దస్యాన్నద్రవ్య మస్తి హ్యార్థస్య మేత ద్వ్యవస్థితమ్
తేన దేవశరీరాణి సభామాని ప్రపద్యతే
ఏకైకయాసా శ్చాధస్తా చ్చర్మ యేస్యా =మృతప్రభాః
ఇహ కర్మప్రభోగాయ తై స్స న్నరతి రేవ సః॥ ” ఇతి

“అగ్నయో వై త్రయీ విద్యా దేవయానః పనా, గార్హపత్య
ఋక్ పృథివీ రథ స్తర మన్వాహర్యపచసమ్, యజు రస్తరిక్షం వామ
దేవ్య మాహవసీయ స్సామ స్సువర్ణో లోకో బృహ త్తస్మా దగ్నిన్
పరమం వదన్తి.” ఇతి శ్రుతిః

అథా౨య మాత్మాదేహ మయం జన్మ కృత్వా భార్యమయ
పాశబద్ధితో భగవన్మాయయా మోహితత్వాత్ కామక్రోధ
లోభమోహమదమాత్సర్యహింసాదీని కరోతి. యోనిద్వారేణ
నిమగ్నమ్య పునః పాపీయసీం యోనిం ప్రాప్య పున ర్జాయమానః స్వర్గ
సరకఫలేషు కర్మసు ప్రవర్తతే. తస్మా ద్భగవన్మాయయా మోహి
తత్వాత్ భగవన్తం సమాశ్రిత్య భక్త్యా నారాయణ ముపాసీత.
తదుపాసనాత్ సోపి భక్తవత్సలత్వాత్ భక్తానకమ్పయా స్వమా
యాం విమోచయతి. తత స్స ఆత్మా సమ్యక్ జ్ఞానం ప్రవిశతి. పశ్చా
దాశ్రమధర్మసంయక్తో భగవదారాధనం కరోతి తదారాధనేన
సంసారార్ణవనిమగ్నో జీవాత్మా పరమాత్మానం నారాయణం
పశ్యతి. సో ప్యపునరావృత్తికం దివ్యలోకం ప్రాప్యతి. పశ్చాత్కృత
కృత్యో భవతి. సంసారాన్ముక్తి ర్మోక్షం. సో౨పి (తదపి) సమారాధన
విశేషా చ్చతుర్విధపదావాప్తిః. సాలోక్యం సామీప్యం సారూప్యం
సాయుజ్య మితి. ఆమోడప్రాప్తి స్సాలోక్యం. ప్రమోడప్రాప్తి
సామీప్యం. సమ్మోడప్రాప్తి సారూప్యం. వైకుంఠప్రాప్తి సాయుజ్య
మితి. (తచ్చ) నిత్యానన్త మమృత రససానవ త్వర్వదా తృప్తికరం
పరమాత్మనో నిత్యనిషేవణం పరఃశ్రోతిఃప్రవేశనం “త ద్విష్ణోః
పరమం పదగం సతా పశ్యన్తి సూరయః” ఇతి శ్రుతిః. భగవన్తం
సాన్యధాప్రాప్నోతీతి విజ్ఞాయతే” ఇతిమోక్షే౨పి తారతమ్యక్రవగాత్

బహువిదాం భగవదారాధకానా మగ్నిహోతిణా మర్చిరాదినా
 బ్రహ్మప్రాప్తిః, “అర్చిరాదినా తత్ప్రీతిః” ఇతి వేదాంతసూతే ఉక్త
 త్వాత్, “భక్త్యా భగవంతం నారాయణ మర్చయే త్ప్రద్యుష్ణః
 పరమం పదం గచ్ఛ తీతి విజ్ఞాయత ” ఇతి అర్చిరాదిమార్గప్రతిపద
 నాచ్చ న్యాసవిద్యానిష్ఠానా మర్చిరాదినా పరమపదప్రాప్తిః, సాంఖ్య
 నాం యోగనిష్ఠానా మామోక్షప్రాప్తిః, ఏకాన్తినాం ప్రమోక్షప్రాప్తిః,
 పరమైకాన్తినిష్ఠానాం పంచకాలరతాత్మనాం శ్వేతదీప్తిపాదినా బ్రహ్మ
 ప్రాప్తిః, ఆమోక్షప్రాప్తిః కేవలస్వామోక్షవన, తత్తాపి స్వానుభవ
 వన, ఛాన్దోగ్యే, “యథాకతు రస్మిన్లోకే పురషో భవతి తథేతః
 ప్రత్య భవ తీతి శ్రుతే, తం యథా యథో పాశతే తద్భవ
 భవతీతి. ||౧||

ସଂସ୍କୃତ

సత్యః చిదవిదాత్మక ఇతి “సచ్చత్వచ్ఛాభవ” దిత్తిశ్చతః సచ్చబ్ద
శ్చిద్వాచకః త్వచ్ఛబ్దః అచిద్వాచక ఇతి భావః. ఇష్టం యజ్ఞాది
ధర్మః, పూర్ణం తటాకఖననాదిధర్మః. భగవన్తం సమాశ్రిత్య ప్రపద్యే
త్వర్థః, భగవదారాధనాంకరోతీతి ఆరాధనశబ్దేనాచరణం విధీయతే.
ఇతిచిదోవాసనస్య “నారాయణమహాసీ”తేతి పూర్వం విహితత్వాత్.
ఆరాధనసైవ భగవత్సాక్షాత్కారహేతుత్వం దర్శయతి ఆరాధనే
నేత్యాదిना. అర్చిరాదీతి అర్చిశ్చబ్దేన సూర్య ఉచ్యతే అర్చి
రాదిమార్గప్రతిపాదనా చేతి భగవతా విఖనసా “నారాయణ
మర్చయే తద్విష్ణోః పరమం పదం గచ్ఛ తీతి పరమపదప్రాప్త్యవాయ
తయా లర్చనావిధాయ ఉత్తరత్రా లర్చిరాదిమార్గప్రతిపాదనాల్
భగవదారాధకానాం తేన మార్గేణ పరమపదప్రాప్తి స్సిద్ధ్యతీత్యర్థః.
“యేతుడగేననాలోకే” ఇత్యాద్యుదాహృతప్రమాణైః తేషాం తేషాం
తత్త్వదావాప్తిమాహ న్యాసవిద్యానిష్ఠానా మిత్యాదినా. స్వానుభవ
వీవన్వన్వరూపానుసంధానానంక వీవ. నతు పరమాత్మానుభవ ఇత్యర్థః.
తత్ర ప్రమాణం దర్శయతి యథాక్రతురితి యథాకర్మేత్యర్థః. అజమా

అత్తానమే వేహోపాస్తే స తత్ర స్వస్వరూపానుభవానంద మనుభవతి.
యః ఇహ నిరవధికకల్్యాణగుణానిధిం పరమాత్మానం నారాయణం తదేక
నిష్ఠ ఆరాధయతి సః తత్ పదం ప్రాప్య బ్రహ్మానుభవానంద మనుభవతి
“సో ఽశ్నుతే సర్వా నామాన్ సహ బ్రహ్మణా విశ్చి”తేతి.
“తద్విష్ణోః పరమం పద” మిత్యాదిశ్చ తేః ఇతి ||౧||

భట్టభాస్కరీయపాఠః

సత్యం సత్త్వం పుణ్య మాసీ త్పుణ్యో వా దైవికమ్ ।

సత్త్వం సత్య మార్షం సత్యం సత్త్వం

సత్పథాయ స్వాహా ||౧||

యో దేవః సత్యం నిశ్చితం పుణ్యం పుణ్యరూపం సత్త్వ మాసీత్ .
పుణ్యోవా పుణ్యరూపశ్చ సత్యం దైవికం దైవసంబన్ధి సత్య మాసీత్
సత్యం నిశ్చిత మార్షం ఋషిసంబన్ధి సత్త్వ మాసీత్ సత్పథాయ
సన్మార్గాయ తస్మై ఇదం హవిః||౧||

సత్యో జ్యోతి సత్త్వం ప్రాణా సత్త్వాధార సత్త్వ

సంధానః। సత్య సత్త్వం ప్రకాశం జ్యోతి

జ్యోతిషే స్వాహా||౨||

శ్రీ||—హేపరమాత్మన్ సత్యోజ్యోతిః జ్యోతిష్మత్సు పఞ్చాన
వికారహితత్వాత్ ఏకరూపఇత్యర్థః. సత్త్వప్రాణాః “నవతై పురుషే
ప్రాణా” ఇతి వాగాద్యభిమానిదేవతాస్త్రాయా. సత్త్వాధారః
వాగాదయ సత్త్వాధారాః ఆధారభూత ఇత్యర్థః. సత్త్వసంధానః,
సత్త్వగుణం సంధానః, సత్యః భూతహితః. సత్త్వం “సత్త్వాత్
సంజాయతే జ్ఞాన” మితి జ్ఞానరూపజ్యోతిః ప్రకాశం జ్యోతిః తస్మై
జ్యోతిషే తుభ్యమ్||౨||

చ న్ది కా

జ్యోతిష్మత్సు సూర్యాదిషు పఞ్చానవికారా ఉత్పత్త్యాదయస్సస్తి.
తద్రహితత్వా దేకరూప ఇతి పర్యవసన్నార్థ ఉక్తః. “సత్త్వాధారః”

ఇత్యస్త్యార్థమాహ వాగాదయ ఇతి. తస్యపర్యవసన్నార్థమాహ ఆధార భూత ఇతి. సత్త్వశబ్దస్య జ్ఞానపరత్వే ఉపపత్తి మాహ సత్త్వా దితి ||౨||

భట్టభాస్కరీయపాఠః

సత్వోద్యోగ సత్త్వప్రాణ సత్త్వాధార సత్త్వసన్ధానః ।

సత్య సత్త్వప్రకాశం జ్యోతిర్జ్యోతిషే స్వాహా ॥౨॥

స త్వేన ఉద్యోగో యస్య సః సత్త్వోద్యోగః. సత్త్వమయః ప్రాణః యస్య సః సత్త్వప్రాణః సత్త్వస్య ఆధారః సత్త్వస్య సన్ధానః సన్మార్గః. సత్య సత్త్వరూపః సత్త్వం సామర్థ్యం ప్రకాశయతీతి సత్త్వప్రకాశం యత్ జ్యోతిః తేజః తద్రూపః జ్యోతీరూపాయ తస్మై ఇదం హవిః ॥౨॥

కా మీ ముమా మీశిష మీశిష సత్త్వ మీశిష మీశిషాణామ్ ।

త త్సత్త్వం సత్యరూపం సత్యం సత్యాయ

సన్ధానాయ స్వాహా ॥౩॥

శ్రీ||—“క ఇతి బ్రహ్మణో నామ ఈశో ౨హం సర్వదేహినామ్

ఆవాం తవాగ్నే సంభూతో తస్మా తే-శవనామవా ” నితి కాం సరస్వతీం ఈం లక్ష్మీం ఉమాం పార్వతీం ఈశిషం.

“సృష్టిసిత్యస్తకరణేం బ్రహ్మవిష్ణుశివాత్మికామ్

స సంజ్ఞాం యాతి భగవా నేక ఏవ జనార్దనః” ఇతి తత్తద్రూపేణ పాలయంతం. ఈశిష సత్త్వ మీశిషం రుద్రస్యాపి పాలకం. ఈశిషాణాం తత్ సత్యం సత్త్వరూపం “త మీశ్వరాణాం పరమం మహేశ్వర ” మితి శ్రుతేః. తత్ పరమమహేశ్వర త్వం సత్యం యథార్థం సత్త్వరూపం యథార్థరూపం సత్యం సత్యాయ చిదచిదాత్మక ప్రపంచాయ సత్యం హితం సన్ధానాయ ప్రయచ్ఛమానాయ తుభ్యమ్ ॥౩॥

చ ద్వి కా

కేత్యస్య సరస్వతీపరత్వం సాధయితు మాహ క ఇతి బ్రహ్మణ
 ఇతి. బ్రహ్మణః కళబ్దవాచ్యత్వా త్సరస్వత్వా అపి తథాత్వ
 మిత్యర్థః. ఈశిష మిత్యస్యార్థ మాహ తత్తద్రూపేణ పాలయన్తమితి.
 బ్రహ్మరూపేణ సరస్వతీం, విష్ణురూపేణ లక్ష్మీం, రుద్రరూపేణ పార్వ
 తీం, రక్షన్త మిత్యర్థః. ఈశిష ఇతిషవ్యస్తమ్, రుద్రపర మిత్యా
 శయే నాహ రుద్రస్యాపీతి. తచ్ఛబ్దః పరమమహేశ్వరత్వపరామర్శీ
 త్యాహ పరమ ఇత్యాది. సత్యాయేతి చతుర్థ్యన్తం, “సచ్చత్యచ్ఛ”తి
 శ్రుత్యా ప్రపఞ్చపర మిత్యాహ చిదచిదిత్యాదినా. అన్యేతు “కామీ
 ముమా మీశిష మీశిష” మితి పఠన్తః కామయత ఇతి కామీ
 కామినీ తాం ఉమాం గౌరీ మీశిషం పాలయన్తం శివం ఈశిషం
 పాలయన్త మితి వ్యాచక్షతే || 3 ||

భట్టభాస్కరీయపాఠః

కామీ ముమా మీశిష మీశిషం సత్య మీశిష మీశిషాజాం
 తత్సత్త్వం సత్యరూపమ్. సత్యం సత్యాయ
 సద్దహనాయ స్వాహా || 3 ||

యత్ సత్యం కామయతీతి కామీ తాం కామీ ముమాం గౌరీ
 మీశిషం పాలయన్తం శివ మీశిషం ఈశిషాజా మపి సత్యం నిశ్చిత
 మీశిషం ఈశ్వరం సత్యరూపం తత్ సత్యం సత్యనిశ్చితం సద్దహ
 నాయ అనుసంధీయమానాయ సత్యాయ సత్యరూపాయ తస్మై
 ఇదం హవిః || 3 ||

ఆరిణీ వా ఆరస్త ఆవారస్తో ౨యమారస్తః |

మారస్త ఆనస్తతే స్వాహా || ౪ ||

శ్రీ||—అయం పరమాత్మా అరం వేగః ఏషా మస్తీతి అరిణః
 ఆ.సమనాత్ తా న్నయతీతి ఆరిణీ వేగవత్సు ముఖ్యః. వేగవాసేవ

ఆరస్యః, ఆసమన్తాదరం వేగం దదాతీతి ఆరస్యః, ఆవారస్యః అపగతవేగం
మాస్యం దదాతీతి ఆవారస్యః, ఆరస్యః ఆర పీడయా మితి పీడాప్రదః.

“యస్యా నుగ్రహ మిచ్ఛామి తస్య విత్తం హరా మ్యహమ్

బహూన్వా నాశయిష్యామి వ్యాధీ సుత్పాదయా మ్యహమ్” ఇతి
అయం పరమాత్మా మారస్యః మారం కామం దదా తీతి మారస్యః
కామప్రదః, ఆనన్దతే ఏవమాకారేణ క్షీడతే,

“అప్రమేయో ఽనియోజ్యశ్చ యత్ర కామగమో వశీ

మోదతే భగవా న్భూతై ర్బాలః క్షీడనకై రివ॥” ఇతి తుభ్యమ్॥౪॥

చ న్ని కా

అరశబ్దాది నిప్రత్యయే అరిణి ఇతి బహువచనమ్. అరిణీతి గ్రామణీ
శబ్దవత్ సులోప శ్చాస్యస్యః, ఫలితార్థ మాహ వేగవత్సు ముఖ్య
ఇతి, ఏవేతి వాశబ్దార్థ ఉక్తః, “యస్యానుగ్రహ” మితి యే విత్తబన్ధు
నిర్వాహిత్యాదిభి ర్మూర్తా భగవన్తం న భజన్తే తద్విషయానుగ్రహే
చ్ఛాయాం భగవతో వచమ్, నభక్తవిషయమ్, ఆన్యే తు “అరిణీవా
ఆరస్య ఆవారస్యోఽఅయమారస్యః మారస్యమ మారస్యమాశిషే స్వాహా”
ఇతి పత స్యః, ఆరస్యస్యే ఖణ్డయతీతి ఆరస్యః దో అనఖణ్డనే మారం కామ
స్యమయతీతి మారస్యమః త మాశిషే ఆశాంకరో మూతివ్యాచక్షతే॥౪॥

భట్టభాస్కరీయపాఠః

అరిణీ వా ఆరస్య ఆవారస్యో ఽయ మారస్యః॥

మారస్యమ మారస్య మాశిషే స్వాహా॥౪॥

అయం దేవః అరంవేగః ఏషామస్తీత్యరిణః, నీయతే ఆసమంతా
దనుసంక్షధా తీత్యారిణీ వేగముఖ్యః, వావివార్థే, ఆ సమంతా దరం
వేగం దదాతీత్యారస్యః, అవారం అపగతవేగం ఆదధాతీ త్యవారస్యః,
అరం ఆదదాతి ఖండయ తీత్యారస్యః, దో అనఖండన, మారంకామం
దమయ తీతి మారందమః, మారందదాతీతి మారంద మాశిషే ఆశాం
కరౌకౌ గపె ఽ ఇదం హవిః॥౪॥

తత్సత్వో వా విష్ణు రుద్రోగ స్సూర్యో గోవా విషు ర్విశత్.
విశ్వం విశ్వం సప్తధాన స్తద్విశ్వం విష్ణవే విశ్వరూపాయ స్వాహా॥౫॥

శ్రీ॥— “య త్సత్వం స హరి ర్దేవ ఇతి జీవజాత మిత్యర్థః.
విష్ణుః వ్యాప్తిమాన్ ఉద్యోగ సర్వోపాయభూత ఇత్యర్థః. సూర్యో
గోవా సూర్యకిరణంచ విష్ణు ర్విశత్ విశ్వం విష్ణవే సప్తధానః ప్రవిశ్య
చిద చిదాత్మకం జగత్

“వసన్తే గ్రీష్మకే రశ్మి శ్శతై స్సప్తసం ప్రభి.

తథా శరది వర్షాను వర్ష త్యేష చతుశ్శతైః

సేషున్తే శిశిరే చైవ హేను ముత్సృజతి త్రిభిః” ఇతి

భారతే:— “ఉదితే వర్ధమానాభి రామధ్యాహ్న తపస్రవిః
తతః పరం హ్రస్వనీభి ర్లోభి రస్తం నిగచ్ఛతి॥”

“తదేవా నుప్రవిశత్” ఇత్యాశ్రిత్యేః ప్రవిశ్య విశ్వం జీవం విశ్వం
లోకం సప్తధానః ధారయన్. తద్విశ్వం జీవాత్మానం విష్ణవే విశ్వ
రూపాయ సర్వభూతాత్మకాయ స్వాహా దదామితి ఆత్మసమర్పణ
ముచ్యతే

“నీచీభావేన సంయోజ్య హ్యత్మనో య త్సమర్పణమ్

విష్ణోదిషు చతుర్థా తత్సప్రదానప్రదర్శినీ

నీచీభూతో హ్యసా వాత్మా యత్సంరక్త్యత యోచ్యతే

తతఃస్మా ఇత్యపేక్షాయాం విష్ణవే స ఇతిర్యతే॥” ఇతి

ఆత్మసమర్పణ ప్రతిపాదనా న్నామవిద్యా.

“హవి ర్బ్రహ్మత్వా స్వత్మానం వసురణ్యేతి మస్త్రతః

జహుయా త్రప్రణవే నాగ్నా వచ్యతాభ్యే సనాతనే॥”

యోగరత్నే:—

యే ముముక్షువో లబ్ధౌ వాయుభక్షాః శీర్ణపల్లాశినో హ
నులోష్ఠాశ్మకాంచనా వాగ్యతాః ప్రాణాయామాద్యాసన నిరతా

స్వర్వహితేరతా బహిష్కృతసర్వకామాః పరమశాస్త్రాః పరమాత్మని
 గోవిందే సదానిహితమానసాః వసురణ్య మస్త్రముచ్చారయస్త ఆత్మానం
 తేజోమయే పరమాత్మాగ్నో జహ్వతి. తేఽపిముక్తాభవన్తి. ఏష
 జీవాత్మ పరమాత్మనోర్యోగో మోక్ష ఉక్త ఇతి విజానీయాత్. ఏతత్
 జ్ఞానమాత్రా దేవా చిరాన్మోక్ష సిద్ధ్యై తీరిజానీయాదితి. ప్రసంగా
 ద్వసురణ్య మస్త్రస్యార్థ ఉచ్యతే “హే ప్రత్యగాత్మన్ నను సర్వేషాం
 నవితాసి సర్వేషాం ధామివాసీతివా. రణ్యః రణ హోషే శబ్దేచ
 నర్వైః కీర్తనీయశ్చాసి. విభు రసి సంకల్పమాత్రేణ వివిధం భావ
 యితాసి. ప్రాణే త్వమసి సంధాతా ప్రాణే వసన్ సర్వస్యానుసం
 ధాతా చాసి. బ్రహ్మన్ బృహత్తర స్త్వమసి. విశ్వం త్వమేవాసి
 విశ్వస్రష్టా చాసి తేజోదా స్త్వమస్యగ్నే “తేజసీ భాస్కరాగ్నేయే
 ప్రకాశోష్ణస్వరూపిణి” ఇతి పరాభిధవన సామర్థ్యం తేజ ఇతి. అగ్నే
 స్తేజసా దాతావా వర్చోదా స్త్వమసి సూర్యస్య వర్చోదా అసి
 దీప్తిపదః. ద్యుమ్నోదా స్త్వమసి చంద్రమసః ద్యుమ్నశబ్దో దీప్తి
 విశేషపరః ఉపయామ గృహీతోఽసి హవిషోఽస్కందనే హేతు
 భూత ఉపభృదాదీరూప ఉపయామః. అత్రప్రకృతిపురుషజ్ఞాన ముప
 యామః. తేనగృహీతోఽసి. “బ్రహ్మణే త్వామహం ఓ మిత్వా
 త్మానం యుజ్జీతః.”

అకారేణోచ్యతే విష్ణు స్వర్వలోకేశ్వరో హరిః
 ఉద్భృతా విష్ణునా లక్ష్మీ రుకారేణ తథోచ్యతే
 మకారస్తు తయో ద్దాస ఇతి ప్రణవలక్షణమ్

సర్వశేషిం స్వదో మతి అకారవాచ్యాయ సర్వకారణభూతాయ
 సర్వరక్షకాయ సర్వశేషిణే శ్రియః పతయ ఏవాహ మనన్వార్హ
 నిరుపాధిక శేషభూత స్తచ్చరణారవింద యోరేవాత్మాత్మీయభరం
 న్యస్యోమి, నారాయణాయైవ సర్వదేశ సర్వకాలసర్వావస్థాచిత సర్వ
 విధైః జగత్కార్యణిస్యః ఇతి సర్వకారణభూతాయవిష్ణవే నమః॥

చన్దికా

విష్ణో స్సత్త్వి శబ్దవాచ్యత్వే ప్రమాణం దర్శయతి. యత్ సత్త్వి
మితి సర్వాణి సత్త్వాని విష్ణురూపాణీత్యర్థః. సూర్యశ్చితి ద్వితీయాశే
ప్రథమా. గోఇతి ప్రాతిపదికాత్ ద్వితీయావిధక్తిరౌప శ్చాచ్యస
ఇత్యభిప్రేత్యాహ. సూర్యం కిరణం చేతి, గోశబ్ద కిరణవాచకః ఏవ
విశ్వశబ్దః సర్వవాచకః అన్యోజగద్వాచక ఇత్యాశయేనాహ ప్రవి
శ్యేత్వాదినా. విష్ణురేవ సూర్యం కిరణంచ ప్రావిశత్. తత్తద్భుతుః
సన్తాపాదికం కరోతీత్యత్ర భారతవచన ముదాహరతి ఎనస్తఇత్యా
దినా. విష్ణోద్విష్యతి విష్ణుశబ్దాదిషు చత్తర్థీ విధక్తిః. తత్సంప్రదాన
ప్రదర్శిసి. తే విష్ణోదయ స్సంప్రదానకారక మితి జ్ఞాపయతీత్యర్థః.
అత్ర విష్ణవే విశ్వరూపాయ స్వాహా. విష్ణోః సంప్రదానత్వాత్.
తద్విశ్వ మిత్యనేన జీవాత్మగ్రహణాత్, స్వాహా శబ్దస్య ప్రదానార్థ
కత్వాత్, మన్త్రోఽయ మాత్మసమర్పణప్రతిపాదక ఇత్యాహ తద్విశ్వ
మిత్యాదినా. హవి ర్గృహీత్వా స్వాత్మాన మితి. స్వాత్మరూపం
హవిః హోమద్రవ్య మిత్యర్థః. ఆత్మసమర్పణే ప్రమాణం దర్శయతి.
యోగరత్న ఇతి. ఆయం వసురణ్యమన్త్రః “వసురణ్యో విభు రసి
ప్రాణే త్వమసి సంధాతా బ్రహ్మ స్త్వమసి విశ్వస్య క్రేజోదా స్త్వమ
స్యగ్నే ర్వరోచదా స్త్వమసి సూర్యస్య ద్యుమ్నాదా స్త్వమసి
చంద్రమస ఉపయామ గృహీతోఽసి బ్రహ్మణే త్వా మహస ఓ
మిత్యాత్మానం యుజ్జీత, ఇతి. ఆయంమన్త్రః తత్సత్త్వోవాఇతి
మత్త్రీశ్చ ప్రాయస్సంవదత ఇత్యవగమ్యతే. తథాపి అత్ర సూర్యో
గోవాఇతి తత్రవరోచదా స్త్వమసి సూర్యస్య. అత్ర సద్దధానఇతి.
తత్ర సంధాతేతి. అత్ర విశ్వమితి. తత్ర విశ్వస్యగితి, అత్ర విష్ణవే
విశ్వరూపాయేతి. తత్ర బ్రహ్మణే మహస ఓమితి. బ్రహ్మశబ్దో విష్ణు
వాచకః. “సమో విష్ణవే బృహతే కరో”మితిశ్రుతేః. ఇత్యలం విస్త
రేణ, అన్యేతు “ఉద్యోగ సుద్యోగో వా విష్ణువిశన్” ఇతి పతన్తః.
సన్ శోభనో యోగో యస్యేతి సద్యోగ ఇతి వ్యాచక్షతే ||౫||

భట్టభాస్కరీయపాఠః

త త్సత్వోవా విష్ణు ర్దద్యోగ స్సద్యోగో వా విష్ణుం విశన్ ।

విశ్వం విశ్వం సప్తధాన స్తద్విశ్వం విష్ణవే

విశ్వరూపాయ స్వాహా॥౨॥

సత్వ స్సత్వరూపః. వ్యాప్నోతి విష్ణుః. ఉద్గతో యోగో యస్యసః
ఉద్యోగః. సద్యోగః. శోభనో యోగో యస్య సద్యోగోవా విష్ణుః
వ్యాప్తం లిత్ విశ్వం జగత్ విశన్ ప్రవిశన్. విశ్వం సర్వం.
తద్విశ్వం జగత్ సప్తధానః విశ్వరూపాయ జగద్రూపాయ విష్ణవ
ఇదం వాచిః ॥౨॥

తద్భూ ర్భూస్థం భూర్థోవా విశ్వరూప స్తద్భూః ప్రాణ

స్సంఖ్యాతః । భూర్భూ రాసీ ద్భూరసి భువోఽసి

సువ రసి భూర్భూతయే స్వాహా ॥౩॥

శ్రీ॥— తద్భూః ఆకాశః. భూస్థం జలం. భూస్థః అగ్నిః. విశ్వ
రూపః నానారూపః. సంఖ్యాతః శ్చ సంఖ్యా త్వేన విద్యమానః.
ప్రాణః తద్భూః శ్రుతిః “తస్మా ద్వా ఏతస్మా దాత్మన ఆకాశ స్స
మూర్తః. ఆకాశా ద్వాయుః. వాయో రగ్నిః. అగ్నే రాషః. అదభ్యః
ప్రథివీ. ప్రథివ్యా ఓషధయః” ఇత్యాది భూర్భూరాసీత్ భూమేరపి
భూమిః. ఆధారభూత ఆసీదిత్యర్థః. భూరసి భువోఽసి సువరసి భూరాది
లోకరూపోఽసి. భూర్భూతయే భూరాదిలోకానా మైశ్వర్యభూతో
ఽసి తుభ్యమ్ ॥౩॥

చ వి క్తా

తద్భూరితి తచ్చబైనాత్మా ప్రతిపాద్యతే. తస్మాద్భవతీతి తద్భూః
ఆకాశస్య తద్భవత్వం “ఆత్మన ఆకాశ” ఇతి శ్రుతిబోధ్యమ్. అన్యేతు
“తద్భూర్భూ స్తద్భూస్థోవా” ఇతిపఠంతః భూః తద్భూరిత్యాదినా
వ్యాచక్షతే॥౪॥

భట్టభాస్కరీయపాఠః

తద్భూ ర్భూ స్తద్భూ స్థోవా విశ్వరూప స్తద్భూః ప్రాణ
స్సంఖ్యాతః। భూర్భువస్సువరసి భూరసి భువోఽసి
సువరసి భూర్భూతయే స్వాహా ॥౬॥

భూర్భూమిః తద్భూః తస్మా ద్భువనీతి తద్భూః అథవా తద్భూస్థః
తస్మాం భువి తిష్ఠతీతి తద్భూస్థః. విశ్వరూపో జగద్రూపః ప్రాణో
జగత్ప్రాణః. తద్భూః తస్మాద్దేవాత్ ధనతీతి తద్భూః సంఖ్యాత
స్తత్వవిద్భిరుక్తః భూః భువః సువ రేన నివాసస్థానమసి హే దేవ
సత్వం భూలోకస్య భూతయే విశ్వవ్యాయ భూరసి భువోఽసి అస్తరిక్ష
మసి సువరసి సువరోక్లోఽసి॥౬॥

అపో వా ఆప ఆపో న్తరాత్మా యో వేనో వేదానా మాధారః।
వేదా న్తరాత్మా సరసో రససంఖ్యాతో రసం రస
మాసీ ద్రసాయ స్వాహా ॥౭॥

(శ్రీ)॥— యః పరమాత్మా సర్వకారణభూతా ఆపః అపః ఆపః
ఆప సృష్ట్యర్థ మిత్త్యర్థః. అణ్ణస్యాపి కారణభూతా ఇత్యభిప్రాయేణ
పృథక్త్వే నోపాదానం “తోయేన జీవాన్వయసర్వ భూమ్యా” మితి శ్రుతిః

“అప ఏవ ససర్జాదా తాసు వీర్య మహస్పృజత్
త దణ్ణ మథన దైమం సహస్రాంశు సమప్రభమ్॥” ఇతి

ఆపో న్తరాత్మా “యోపుతిష” నిత్తి. యః పరమాత్మా వేదః
వేదరూపః. వేదానా మాధారః “తస్య హనా ఏ తస్య మహతో
భూతస్య నిశ్వసిత మేత ద్యదృగ్వేదః” ఇత్యాది. వేదా న్తరాత్మా
తదన్తర్యామి, సరసః అస్త ర్భహిశ్చ సారవాన్. రససంఖ్యాతః
చతుర్వర్గరస సంఖ్యాతః. యద్వా సమగ్రపాద్యణ్యపరిపూర్ణః, యద్వా
“శృంగారహాస్యకరుణాద్భుతవీరభయానకాః భీభత్సరాద్ర శాస్తా శ్చ
రసా శ్చ నవ క్షీర్తితాః॥” ఇతి. యద్వా లవణామ్ల కటుతిక్రమధుర

కషాయాః. రసం రస మాసీత్ రసానాం రస ఆసీత్. రసాయ రస
రూపాయ తుభ్యమ్ ||2||

చ వ్రి కా

ఆపఞ్చత్యత్ర ఏకస్సుబంతః. అన్యస్తిజంతః. ఆదా విభక్తివ్యత్యయ
శ్చాన్వసః. అన్యత్ర విసర్గ శ్చాన్వసః. ఆప ప్రాప్తవాన్. పృథక్తేన
పృథివ్యాది స్వస్వరూపతానా మప్యపాం పార్థక్తేన ఉపాదానం
గ్రహణం చతుర్వర్గేతి ధర్మార్థకామమోక్షరూప రససంఖ్యాత ఇత్యర్థః.
భాగవతే:-“ఏ కాన్యనో ఽసాద్విఫల ప్రీత్యుల శ్చతూరస” ఇత్యాది.
అథ రసశబ్దస్య షట్సంఖ్యాద్యోతకతయా ఽర్థాంతర మాహ
యద్యేతి ||2||

భట్టభాస్కరీయపాఠః

ఆపో వా ఆప ఆపోఽన్తరాత్మా యో వేదో వేదానా

మాధారః। వేదాన్తరాత్మా సరసో రససంఖ్యాతో

రసం రస మాసీ ద్రసాయ స్వాహా||2||

భ॥— యోజనః ఆపో వై జలాని. ఆపః సముద్రశాయిత్వాత్
శయనార్థం ప్రాప్తస్య సిద్ధస్య ఆపః అన్తరాత్మా వేదః వేదరూపః.
వేదానా మాధారః ఋగాదీనా మాధారః నివాసస్థానం వేదానా
మన్తరాత్మా వేదాన్తరాత్మా సరసః శృంగారాదిరస సహితః. రసై
స్సంఖ్యాతః రససంఖ్యాతః. రసం యస్య రసం తస్య తస్య రసస్య
రసం రసరూపః రసాయ రసరూపాయ తస్మై ఇదం హవి రితి శేషః||2||

త్రయీ వా కామం త్రయీమయం త్రిగుణం త్రేతాత్మకమ్।

త్రయీ వా జ్యోతి త్రిగుణం త్రిగుణాత్మకం తస్మై

త్రేతాగ్నయే త్రిగుణాయ స్వాహా ||౨||

శ్రీ॥— త్రయీ వా కామ మి త్యనేనైవ వేద వాక్యవ్యతిరిక్త
భాషాన్తరవ్యాప్నోతి ;

కాన్తిపర్వతః-ఓంకార ముత్తర న్నేతాం (స్వక్రాత్) సావిత్రీం చ
తదస్యయాత్

శేషేభ్య శ్చైవ సక్తేభ్య శ్చతుర్వేదగతం వసుమతి,
త్రయీమయమ్ వేదస్వరూపం వేదేషుప్రాచుర్యేణప్రతిపాద్యం వేదభేదా
దుచ్చనీవాదిస్వరభేదేన త్రిగుణప్రతేతాత్మకం గార్హపత్యాన్వాహార్య
శ్చచనాహవనీయభేదేన ప్రతేతాత్మకమ్, యద్వా గార్హపత్యాదీనాం
ప్రాణభూతత్వా త్రేతాత్మక మిత్యుక్తమ్, త్రయీ వా జ్యోతిః వేద
రూపజ్యోతిః, త్రిగుణ నిత్యనైమిత్తిక కామ్యభేదేన త్రిగుణమ్,
యద్వా సాత్త్విక రాజసతామసభేదేన త్రిగుణమ్, త్రిగుణాత్మకం
ప్రకృతేః ఆధారభూత మేవం భూతాయ తస్మై ప్రతేతాగ్నయే
త్రిగుణాయ గుణతయసహితాయ తుభ్యమ్ ||౮||

చ స్త్రి కా

త్రయీవేత్త్యత్ర వాశబ్ద ఏవకారార్థక ఇతరవ్యావృత్తిపర ఇత్యాహ
భాషాన్తరవ్యావృత్తిరితి, వేదఏవ పరమాత్మసంధనః, సతుభాషాన్తర
మిత్యుక్తమ్, తత్ర భారతచచనన్దర్శ యతి ఓంకారమితి, త్రయీమయ
మిత్వత్ర మయత్, ప్రాచుర్యార్థక ఇత్యాహ ప్రాచుర్యేణేతి, త్రిగుణ
మిత్వత్ర గుణశబ్దఃకర్మపర ఇత్యాహ నిత్యేత్యాదినా, త్రిగుణాత్మక
మిత్వత్రా త్మశబ్ద ఆధారపర ఇత్యభిప్రేత్యాహ ఆధారభూత మితి||౮||

భట్టభాస్కరీయపాఠః

• త్రయీ వా కామం త్రయీమయం త్రిగుణం త్రేతాత్మకమ్,
త్రయీవా జ్యోతి స్త్రి గుణస్త్రిగుణాత్మక స్తస్మై
త్రేతాగ్నయే త్రిగుణాయ స్యాహ||౮||

భ||— యో దేవః కామం యథాకామం త్రయీవా వేదత్రయ
రూపం త్రయీమయం త్రిగుణం త్రిగుణితం త్రిరూపం గార్హపత్యాహ
వనీయదక్షిణాగ్నయ స్త్రేతా ఇత్యుచ్చయే, త్రేతాత్మక మగ్నిత్రయాత్మ

కమ్, త్రయాణాంసమాహార శ్రుయీ వాజ్ఞోతి శ్రీప్రకారకంజ్యోతిః
 త్రిగుణం సాత్విక రాజసతామసా శ్రుయో గుణాః యస్యసత్రిగుణాః
 త్రయోగుణా ఏవ ఆత్మా యస్య తత్త్రిగుణాత్మకమ్, యోదేవః ఏవం
 విధజ్యోతీరూపః త్రిగుణాయ గృహపతేర్భావః గార్హపత్యః అను
 ఆహవనీయస్య పశ్చాదాహిత ఇత్యన్వాహర్యః హూయతే తస్మి
 న్నిత్యాహవనీయః ఏవం త్రిగుణాయ త్రేధాగ్నయే త్రేధాగ్ని
 రూపాయ తస్మై ఇదం హవిః॥౮॥

ద్వౌ వా ముఖ్యౌ ముఖ్యాదౌ ససుఖౌ సానన్దౌ, సస్మేరా
 స్మేరాయతౌ సానన్దమానన్దతే స్వాహా ॥౯॥

శ్రీ॥—ద్వౌ బ్రహ్మరుద్రౌ, యద్వా ప్రకృతిపురుషే అముఖ్యౌ
 ముఖ్యాధారౌ అస్యశస్త్రౌ పరమాత్మాధారౌ “అన్తరస్మిన్నిమే
 లోకాః” ఇతి, ససుఖౌ సుఖసహితౌ, సానన్దౌ హితరూపం సుఖం
 అహితం దుఃఖం సస్మేరా స్మేరాయతౌ హాససహితౌ స్మేరాయతౌ.

“ఏతౌ ద్వా విబుధశ్రేష్ఠౌ ప్రసాదకోధజౌ స్మృతౌ
 తథా (దా)దర్శితపనానౌ సృష్టిసంహారకారకౌ
 బ్రహ్మరుద్రేన్ద్రేవస్నీన్ద్రు దివాకరమనుగ్రహః

తచ్ఛక్త్యా ౭ ధిష్ఠితా స్సన్తో మోదన్తే దివి దేవతా॥” ఇతి
 సానన్దం ఆనన్దసహితమ్, ఆనన్దతే

“ఇష్టే వస్తువి దృష్టేచ (వా)ప్రియ మేవానభాసతే
 తద్యస్తులాభా నోద స్సస్య తప్తమోద స్తస్య భోగతః
 ఏతే స్మ జతరానన్దా తస్మిన్దన్తే జలధే రివ॥” ఇతి

“పైషా ౭౭ నన్దస్య మీమాగ్ంసా భవతి, యవా స్వా
 త్సాను యవాధ్యాయికః, ఆశిష్టో దృశిష్టో బలిషః, తస్మ్యేయం పృథివి
 సర్వా విత్తస్య పూర్ణా స్వాత్, స ఏకో మానుష ఆనన్దః, ఇత్యారభ్య
 “సఏకో బ్రహ్మణ ఆనన్దః” ఇత్యన్తం మానుష మనుష్యగన్ధర్వదేవ
 గన్ధర్వాణాం పితౄణా మానానజానాం కర్మదేవానాం దేవానా

మిద్దస్య బృహస్పతేః ప్రజాపతే ర్బ్రహ్మణ ఇతి మానుసానన్త ముప
క్రమ్య బ్రహ్మనన్తపర్యన్త ముక్త్వా బ్రహ్మనన్తస్యాఽపరిమితత్వాత్,
ఆనన్దో బ్రహ్మేతి నిరతిశయానన్తస్వరూపత్వాచ్చ, బ్రహ్మణః
“యతో వాచో నివర్తంతే అప్రాప్య మనసా సహే”త్యుక్తమ్. ఏవం
భూతాయ తుభ్యమ్ ॥౯॥

చన్ద్రికా

పరమాత్మన స్సర్వలోకాధారత్వాత్ బ్రహ్మగుడయో రప్య
ధారత్వం సిద్ధ్యతీత్యాశయేన శ్రుతిద్వర్ణయతి. అన్తరస్మిన్నితి. తే
బ్రహ్మగుడౌ ప్రతిస్పృరాయతా నిత్యతాప్వయః. ద్వావిధి బ్రహ్మ
గుడయో ర్నివాసే ప్రయోగ స్థర్ణయతి ఏతోద్వానితి. “తస్య ప్రియ
మేన శిరః మోదో దక్షిణః పక్షః ప్రమోద ఉత్తరః పక్షః” ఇత్యత్ర
విద్యమానానాం ప్రియూదిశబ్దానా మర్థభేదం దర్శయతి ఇష్టేతి.
అన్యేతు సానన్త మానన్తదౌ ఇతిపతన్తి ॥౯॥

భట్టభాస్కరీయపాతః

ద్వౌవా ముఖ్యౌ ముఖ్యధారౌ ససుఖౌ సానన్దౌ | సన్మేరౌ
స్మేరాయౌ సానన్త మానన్తదౌ స్వాహా ॥౯॥

ద్వా జీవాత్మపరమాత్మానౌ ముఖ్యౌ ద్వావేవ ముఖ్యౌ ముఖ్యం
ఆధారం శరీరం యయో స్తౌ ముఖ్యధారౌ. ససుఖౌ సుఖసన్నిహితౌ
సానన్దౌ ఆనన్దసహితౌ సన్మేరౌ దరహాససహితౌ అనన్తం దదత ఇత్యా
నన్దదౌ తే జీవాన్తరాత్మానా వుద్దిశ్య సానన్త మానందసహితం
యథాతథాస్మేరాయ దరహాససహితాయ దేవా యేదం హవిః ॥౯॥

•స ఏకైక స్పాదార స్పాధిష్ఠానో నాధిష్ఠానః ।

కం కం పదేపాతః పాదాయ పాదితే స్వాహా॥౧౦॥

• శ్రీ॥— స పరమాత్మా ఏకైకఇత్యనేన “సదేవ సోమ్యేద
మగ ఆసీ దేశ మేవాదిగతీయ” మితిశ్రుతేః, సృష్టేఃప్రాక నిమిత్తో

పాదానకారణాంతరరహిత (ఇత్యుక్తం) సాధారః హృదయకమలా
 ద్వాధారః. సాధిష్ఠానః “తద్విష్ణోః పరమం పద” మిత్రశ్రుతేః పరమ
 పదాద్యధిష్ఠానసహితః. సాధిష్ఠానః ద్వాధారకత్వేనాధిష్ఠానభూతో న
 భవతి, యద్వాధారకాంతరరహితః. ఏనంభూతస్య పరమాత్మనః
 పాదాయసాతః ప్రణయః కం కం పురుష మపి పాదితే పరమాత్మనా
 సంపాదితే కల్పితే

“అమోదశ్చ ప్రమోదశ్చ సమ్మోద స్తదనంతరమ్
 వైకుణ్ఠ మితి విజ్ఞేయా స్తేనోవ్యవ్య ముచరి సితాః
 అతః పరం చత్వర్థ స్వాస్య ల్లోక ఏరమభాస్వర
 వాసుదేవస్య సుమహా త్తద్విష్ణో జ్జగత్కృతమ్
 ద్వాదశావరణోపేతం పూర్ణచంద్రా క్షుతప్రభమ్
 గర్వజోమయం భాస్వ ద్దేవ్య సురై రపి
 అనన్తం నామ తల్లోకం పరమానన్త మద్భుతమ్
 యస్మి న్కస్మి న్కలే జాతం యత్రకుత్రనివాసిన్
 వాసుదేవరతా నిత్యం యమలోకం స యా నిత్యే” ఇతి

పదేపదే అమోదాదిపదే పదాంతరేవా స్థావయతీతి శేషః నిత్య
 ముక్తబద్ధైశ్చకీడతేతుధ్యమ్ ||౧౦||

ఇతి శ్రీమత్కౌశిక గోత్రేణ శ్రీ గోపీనాథాచార్య సూనునా
 వేదాంత దేశికేన శ్రీ శ్రీనివాసాచార్య యజ్ఞనా
 విరచితే శ్రీ పారమార్థికోపనిషద్భాష్యే
 పంచమానువాకః

చంద్రికా

ఏకైకః ఏకఏత్యర్థః. తథాశ్రేణుత్య స్తరండర్శయతి “సదేవే”తి. పాతః ప్రణిపాత ఇత్యాహ ప్రణతి రితి. పాతశబ్దః ఉత్తరత్ర స్థాపయతి త్యధ్యాహృతేన కర్తృతయా సన్వేతి. “సదేవే” ఇతి ద్విరుక్తిః పదానా మనేకత్వం బోధయతీతి భగవత్పదవిశేషా నాహ ఆమోహ ఇత్యాదినా. ఆరాధనవిశేషాత్ తంతంపురుష మామోదాదిపదేస్థాపయతీత్యర్థః. భగవాన్మరీచిరాహ “సమారాధనవిశేషా చ్చతుర్విధపదావాప్తి” రితి. అస్మిన్ పాతే కృష్ణైశ్చి పద స్మరిభాతి. తస్య వ్యాఖ్యానాభావాత్. అశ్వేణు “సాధిస్తానో వాధారః కంఠం కష్టైః పదే పదే పాతః పాదయతి పాదితే స్వాహా” ఇతి సత స్వైః బ్రహ్మణే పదే పాతః ప్రణతి ఇత్యాదినా వ్యాచక్షత్ (౧౦).

ఇతి శ్రీ వైఖానసాత్రేయగోత్ర సంజాత శ్రీ సరదరాజసూరి

సద్దన శ్రీ సుందరరాజసూరి విరచితాయాం

శ్రీ పారమాత్మికోపనిషద్భాష్య చంద్రికాయాం

శిష్యమానువాకః

భట్టభాస్కరీయపాఠః

స ఏకైక స్వాధార స్వాధిష్ఠానో నాధారః కం కం
కస్మై పదే పాతః పాదయతి పాదితే స్వాహా ॥౧౦॥

స దేవః ఏకః అద్వితీయః సచాసౌవకోముఖ్యః ఏకైకః సాధారః
ఆధారసహితః, ఆధారకమలస్థ స్వాధిష్ఠానః అధితివృత్త్యస్మిన్నితి
అధిష్ఠానః వైకుంఠః హృత్క-మలాదిదేశనివాస స్తత్సహితః సాధిష్ఠానః
అనాధారః స్వయంసర్వాధారః స్వయమాధారరహితః సదేవః
కం కం సర్వమపి పుమాంసం కస్మై పదే పాతః ప్రతిపాదితే ఆత్మనా
ఆపాదితే పదే స్థానే వైకుంఠాదౌ పాదయత్యాపాదయతి ॥౧౦॥

ఇతి శ్రీ సరహరిభట్ట సూనునా శ్రీ భట్టభాస్కరేణ
విరచితే శ్రీ వైఖానస సూత్రఖిలముక్
మస్త్ర) వ్యాఖ్యానే సప్తమ ప్రశ్నే
శిష్యామానువాకః

శ్రీ పారమాత్మికోపనిషద్భాష్యమ్

(పాఠో ౭ శ్లోకః)

స్వయ మాది స్పర్వాస్తరాత్మా దేవ స్స స్వయం క్రిడాత్మక
మవాస్పజత్ య స్వయం లోక మవధార
మవధారయ వైస్విహో ||౧||

శ్రీ||—అథః పరం పరబ్రహ్మణో నారాయణస్య పరత్వాస్తర్వా
మిత్వాది ప్రతిపాదనముఖేనాఽర్చావతారాదికం ప్రతిపాదయతి స్వయం
మాది రిత్వాదినా. స్వయమిత్వేన “యతోవా ఇమా”నిత్వాదిశ్రుతే
ర్జగత్కారణత్వేన ప్రసిద్ధమ్, “స దేవ సోమ్యేష మగ్ర ఆసీదేకమేవా
ద్వితీయ” మితిశ్రుతే రభిన్న నిమిత్తోపాదాన కారణభూతం “సత్యం
జ్ఞాన మనంతం బ్ర” హ్మేత్వాదిభిః సత్యత్వ జ్ఞానత్వానస్తత్వవిశిష్టం
“ఆనందో బ్ర” హ్మే తినిరతికయానందస్వరూపం “నారాయణపరం
బ్ర” హ్మే త్వాదిభిఃపరంబ్రహ్మపరంతత్వ పరంజ్యోతిః పరమాత్మాది
శబ్దవాచ్యం, నారాయణ మేవాహ స్వయ మితి.

“నార స్త్వీతి సర్వపుంసాం సమూహః పరికీర్తితః

గతి రాలంబనం తస్య తేన నారాయణ స్మృతః||”

ఇత్యుభయజగత్కారణభూతో నారాయణ ఏవాదిరిత్యుచ్యతే. యద్వా
ఆదికజ్జేన పరత్వమ్, పరత్వంనామ

“వైకుణ్ఠేతు పరే లోకే శ్రియా సార్థం జగత్పుతిః

ఆస్తే విష్ణు రచిన్యాత్మా భక్తై ర్భాగవతై స్సహ||” ఇతి
అస్యార్థః పరే లోకే “అథః పరం చతుర్థ స్సాన్య” దిత్వాది.
శ్రియాసార్థమ్!

“నిత్యైవైషా జగన్మాతా విష్ణో శ్రీ రససాయిని

యథా సర్వగతో విష్ణు స్తథై వేయం ద్విజోత్తమ||” ఇతి
జగత్పుతిః “పతిం విశ్వస్య త్రైత్వరం శాశ్వతం శివ మచ్యుతమ్”

“ఏక ఏన జగత్స్వామీ శక్తిమా నమ్యతః ప్రభుః
తదంతా చ్చక్తి (శాన్తి) మనో = న్యే బ్రహ్మేశానాదయో

మరాః

బ్రహ్మదిదేవసంఘేషు స ఏన పురుషోత్తమః

స్త్రీప్రాయ మితర త్సర్వం జగ ద్బ్రహ్మపురస్కర” మితి

విష్ణుః॥ “విశ్వవ్యాపకశీలత్వా ద్విష్ణుః” రిత్య భిధీయతే.

అచిన్త్యాత్మా॥ “న యస్య రూపం న బలప్రభావో నచ స్వభావః
పరమస్య పుంసః విజ్ఞాయతే శర్వ పితామహదైవ స్తం నానుదేవం
ప్రణమా మ్యచిన్త్యమ్” ఇతి

భక్తైః॥ తద్భక్తజనవాత్సల్యం తత్పూజా స్వమరంజనమ్ (మోదనమ్)

తత్కథాశ్రవణే భ(స)క్తిః స్వరసేత్రాంగవిక్రియా

తదనుస్మరణం నిత్యం తదర్థే దంభనర్జనమ్

నిత్యం తదేకశేషత్వం యత్త్యజన్నోపజీవతి॥” ఇతి

భాగవతైః॥ “ఉత్పత్తిం చ వివాళించ భూతానా మౌగతిం గతిమ్

వేత్తి విద్యా మవిద్యాం చ స వాచ్యో భగవానితి

పంచశక్తిమయో విష్ణు ర్వాసుదేవ స్సనాతనః

లోకస్థితి ముమాం దీరాం విశాలా మతివిస్తరామ్

పశ్యన్నాస్తే హృషీకేశః పరమే వ్యోమ్న భాస్వతి॥” ఇతి

ఏవం పరత్వముపపాదితమ్. “సర్వాస్తరాత్మే” త్య నేన “అస్తః ప్రవిష్ట
శ్వాస్తా జనానాం సర్వాత్మా” “యస్యాత్మా శరీరం యస్య పృథివీ
శరీర” మిత్యాద్యస్తర్వామిత్యమ్. స్వయ మాది రిత్యుక్తత్వాత్
దైవికమానుషభేదేన పూర్వాహోద్వినిధః. భారతే యుధిష్ఠిరః

“కథం త్వ మర్చసియోఽసి మూర్తయః కీదృశా స్తు తే

వైభావసాః కథం బ్రూయుః కథం వా పాశ్చరాత్రికాః

శ్రీభగవాన్ ॥

శ్రుణు పాణ్డవ తత్సర్వ మర్చనాక్రమ మాత్మనః

సజ్జితే పద్మకం కృత్యా సాష్టపత్రం సకర్ణికమ్

అష్టాక్షరవిధానేన అథవా ద్వాదశాక్షరైః

వైదికై రథవా మనై ర్మమ సూక్తేనవా పునః

స్థితం మామంత (స్థావితం మాం త) త స్తస్మి న్నర్చయిత
సమాహితః

విష్ణుంచ పురుషం సత్య మచ్యుతం చ యుధిష్ఠిర

అనిరుద్ధంచ మాం ప్రాహు రైవభానసవిదో జనాః

అన్యే త్వేవం విజానన్తి మాం రాజ న్నాశ్చరాత్రికాః

వాసుదేనాశ్చ రాజేన్ద్ర సంతర్జన మథాపివా

ప్రమృష్నుశ్చానిరుద్ధంచ చతుర్ముక్తిః ప్రచక్షతే

ఏతా శ్చాన్యా శ్చ రాజేన్ద్ర సంజ్ఞాభేదేన మూర్తయః

విధ్య నర్కాన్తరా ఏన మామేనాశ్చర్యయే ద్బుధః॥ ఇతి

వైధవా స్వవతారాః॥—“మత్స్యః కూర్మో వరాహశ్చ నారసింహో
అథ వామనః

రామో రామశ్చ రామశ్చ కృష్ణః శ్రీకృతి తే దశ॥” ఇతి

దేశశబ్దప్రయోగసామర్థ్యా ద్వాప్యహవిధవా వభిషేతౌ. స స్వయ
మిత్యనేన “పంచధా పంచాత్మా ఇత్యాదిశుత్యర్థో అత్రానుసంధేయః.
పంచధేత్వనేన పరమృహవిధవాన్తర్యామ్యర్చావతారా ఇతి పశ్చాదా
ప్రతిపాదితేషు

“వాస్తీ కాన్తి ప్రవేశేచ్ఛా తత్త్రియానునిబన్ధనాః

పరత్వే పృథికం విష్ణో ద్వేవస్య పరమాత్మనః” ఇతి

“ముక్తోపభోగ (నిత్యముక్తోప) భోగ్యత్వాత్పరమృహత్మనో హతః

తత్కాలనన్నికృష్టైకలక్ష్యత్వా ద్విధవాత్మనః

• విశుద్ధ ర్శోగసంసిద్ధ శ్చిన్త్యత్వా దన్తరాత్మనః

అర్చాత్మ న్యేవ గర్వేషా మధికారో నిరంకుశః

అర్చావతారవిషయే మయా అప్యుద్దేశిత స్తథా

• ఉక్తా గుణా న శక్యన్తే వక్తుం వర్తకతై రపి

ఏవం పశ్చాత్ప్రకారో హ మాత్మనాం పతతా మథః

పూర్వస్థా దపి పూర్వస్థా జ్ఞాయాం శ్చైవోత్తరోత్తరః

సౌలభ్యతో జగత్స్వామీ సులభో హ్యుత్తరోత్తరః॥ ఇతి
పరత్వాదిషు సౌలభ్యాభావాత్ సర్వసులభత్వా దర్శనతాతే.

“శిలా దారు చ తామ్రం చ రజతం కాంచనం మణిః

ఉక్తాని కాతుకార్థం తు పద్ధివ్యాణి మనీషిభిః॥” ఇతి

శైలజాదిరూపేణ విగ్రహపరిగ్రహాదికం భగవతః ప్రతిపాదయ
తీయంతిః “క్రీడాత్మక మవాస్థజత్” ఇతి. సృసింహతాపనీయోపని
షది “అథ కస్తా దుచ్యతే వీరమితి. యస్తాత్ స్వమహిమ్నా సర్వాన్
లోకాన్, సర్వాన్ దేవాన్, సర్వా నాగ్మనః సర్వాణి భూతాని
విరవతి విరావయతి అజస్రం సృజన్ విసృజతి వాసయతి. యతో
వీరః కర్మణ్య సుపక్షో యుక్తగ్రావా జాయతే దేవకామః. తస్మా
దుచ్యతే వీరమితి” ఇత్యాది. యతః భక్తసంరక్షణాది హేతుత్వేన
వీరః

“యది హ్యహం న వర్తేయం జాతు కర్మ ణ్యత్పత్తిరః

మమ వర్తూ హనునర్హినే మనష్యాః పార్థ సర్వశః

ఉత్పదేయ రిమే లోకా న కుర్యాజ్కర్మ చే దహమ్

సజ్జరస్య చ కర్తా న్య మపహన్యామిమాః ప్రజాః॥” ఇత్యాది
భగవద్వచనానురోధేన నిత్యవిభుతో పాదప్రత్యక్షనాదికర్మకరణే
యోగ్యతాభావాత్ లీలావిభుతో పాదప్రత్యక్షనాచమనన్నాదికర్మ
కరణయోగ్యతా మిచ్ఛన్. సుదక్షః, సుతరాం స్వారాధకాదీనాం
యథాయోగ్యం కామితఫలప్రదానసమర్థః. యుక్తగ్రావా జాయతే
దేవకామః దేవతాత్వ మిచ్ఛన్ శ్రీవైఖానసాదిశాస్త్రాశ్చైలజాది
ప్రతిమారూపః. జాయతే గ్రావగ్రహణం సువర్ణరజతాదీనా మప్య
పలక్షణమ్. కిచ్చ “విశణ్ణరూప స్సుధరో వయోధా శ్రుష్టీ వీరో
జాయతే దేవకామః” విశంగరూపః సువర్ణవర్ణః సుధరః సుఖేన

భర్తృశక్యః వయోధాః వయసా గరుడేన నిఘోరభితి వయోధాః.
వీరశబ్దేన పూర్వోక్తమస్తప్రతిపాద్య ఏవాఽత్రాపి ప్రతిపాద్యతే.
విశంగరూప ఇత్యాది గుణవిశిష్టత్వేనోక్తత్వాత్. నాలగ్రామపరత్వేన
వా కేవల గ్రామపరత్వేన వా వక్తు మయ్యుక్త మిత్యవగమ్యతే.

భారతే— “సురూపాం ప్రతిమాం విష్ణోః ప్రసన్నవదనేక్షణమ్

- కృత్వా తత్తనః ప్రీతికరీం సువర్ణరజతాదిభిః
తా మర్చయేత్తా మృణమ త్తా జ్ఞవే త్తాం విచిన్తయేత్
విశ త్యచా న్నదోషస్తు తా మేవ బ్రహ్మరూపిణీ”మితి.

గ్రన్థాంతరే—“ద్వీపవర్ష విభాగేషు తీరే హ్వయతనేషు చ
మానుషార్చాత్మనా చాహం గ్రామే గ్రామే గృహేగృహే
పుంసి పుంసి భవిష్యామి దామలోహశిలామయః
ఆహం పశ్యోపనిషదః పరపూజాదిషు స్థితః
ఆవిర్భావేషు సర్వేషు స్వసంకల్పకరీరవాన్
ఆవేశాంశావతాగేషు పాంచభౌతికవిగ్రహః
దామలోహశిలామృతాన్నిశరీరే త్సర్వాత్మక స్మృతః
చేతనాచేతన్తేజోః పరమాత్మా భవా మ్యహమ్
అర్చాత్మనా తత్త్వేన మాం జానంతోఽపి విమోహితాః
కృత్వా దామశిలాబుద్ధిం గచ్ఛంతి సరళాయుతమ్
స్వయంవ్యక్తవిమానానా మభితో యోజనద్వయమ్
త్రైతం పాపహరం ప్రోక్తం మృతానా సుపనర్థదమ్
యోజనం దివ్యదేశానాం సిద్ధానా మర్థ మేవ చ
మానుషాణాం విమానానా మభితః శ్రోత ముత్తమమ్

గృహమాత్రం ప్రశస్తం త ద్ధృహార్చా యత్ర విద్యతే” ఇతి
పురుషసంహితాయాం, నారదప్రతి సనత్కుమారః:-

“పురా నారాయణో దేవః కృపయా పరయా తన్వితః
దేవతిర్యజ్ఞమహ్యావీ స్వీత్య సంసారమధ్యగాన్
ఏవం సజ్ఞిస్తయామాస సంస్కర వైభవం స్వకమ్

స్వతః ప్రమాణవాక్యాని దుర్విజ్ఞానం వదన్తి మామ్
అణో రణీయా న్నహతో మహీయా నిర్గుణో గుణీ
దిగ్దేశకాలావసాద్యై రనవచ్ఛేద్యవై భవః
వృద్ధిక్షయవిహీన శ్చ సత్యకామో నిరంజనః
వినోద్వియేణ సర్వజ్ఞో వినా పాదేన సర్వగః
అనాసో ఽనుభవ స్థనం స్పృశన్ సర్వ మపాణికః
శ్రుద్ధిన్ శ్రుతిం వినా శబ్ద మజహ్వో విలిహ న్రసమ్
సాధనేన వినా సర్వం సాధ్యం సాధయతే ఽన్యహమ్
తస్మా త్సర్వప్రమాణేన సుదుర్జ్ఞానతతో స్మృహమ్

మద్రానాభావతో మోక్షో న సిద్ధ్యతి కదాచన

తస్మా త్సంసారచక్రే ఽస్మిన్ భ్రామ్యంతే చ సుదు స్తరే
ఉద్ధరేయ మిమాన్ సర్వాన్ యాతనాశతసంకులాత్

ఇతి సంచి స్త్య భగవాన్ స్వచ్ఛందోపాత్తతిగ్రహః

హిత్వోపనిషదం వేదం ప్రమాణానా మగోచరమ్

సర్వేషాం హర్షదం భక్త్యా దృష్టమాత్రేణ ముక్తిమ్

సర్వకళ్యాణసంపూర్ణం గుణరాశిసమాశ్రయమ్

సహస్రముఖదృశ్యాద మాదదే రూప మద్భుతమ్॥ ” ఇతి

“ అత స్స్వయం చ భగవాన్ స్కీడాత్మక మవాస్యత

అవతారస్య సత్యత్వ మజహ తస్వస్వభావతా

శుద్ధసత్యమమత్వం చ స్వేచ్ఛామాత్రనిదానతా

ధర్మగ్లానా సముదయ సాధుసంరక్షణార్థతా

ఇతి జన్మరహస్యం యో వేత్తి నాస్య పునర్భవః ” ఇతి

పాద్యై—తేనోద్భుతాయాం మేదిన్యాం పూర్ణం తద్భూతభోక్తరే

జల వైతక్రమ ర్యాదం వ్యవచ్ఛిన్న మథా త్రదా

సంస్కాప్య పృథివీ మిథం తదుర్వాధారసిద్ధయే

దిగ్గజా నహిరాజం చ కమతం చ న్యవేశయత్

తేన మపిచ సర్వేషా మాధారత్వేన సాదరమ్

అవ్యక్తరూపం స్వాం శక్తిం యయుజేచ దయాపరః॥” ఇతి
యః పరమాత్మా స్వయం లోకం భూరాదిసర్వలోకాన్, అవధారం
అధస్తాద్భుతం.

విరావతః పుణ్డరీకో వామనః కుముదో ౭౦జనః

పుష్పదన్త స్సార్వభౌమ స్సప్రపతిశశ్చ దిగ్జహ॥ ” ఇతి

• శేషదిగ్జహాదిభిః ధృతమ్. దిగ్జహదీనా మాధారత్వేనాధస్తాత్, అవ
ధారయన్ కూర్మరూపేణేత్యర్థః. తస్మై ॥౧॥

. చ ద్వి కా

అనేన స్వయంశబ్దేనేత్యర్థః, నారాయణ మేవా ౭౦ హేత్యన్వయః,
శ్రుతిరితిశేషః. తత్కథా మిత్యత్రాహ నారకత్యాదినా. ఆదిరిత్యు
చ్యత ఇత్యనేన. నారాయణశబ్దవాచ్యస్త్యైవ కారణత్వా వగమూల్
తస్యైవాదిత్వం యుజ్యతఇతి భావః. ఆదిశబ్దేనేతి పరత్వ ముచ్యత
ఇతిశేషః. పంచసు భగవద్రూపేషు పరత్వస్య ప్రథమత్వాదితిభావః,
పరత్వం నిరూపయతి వైకుంఠఇతి, ఉదాహృతవచనస్య ప్రతిపద మర్థం
ప్రకాశయతి పరేత్యాదినా. భక్తైరితి సత్త్వాత్ భక్తలక్షణ మాహ
. తద్భక్తజనవాత్సల్య మిత్యాదినా. తథాభాగవత్తైరిత్యన్వయ ఉత్పత్తి
మిత్యాదినా. సృష్టిస్థితి సంహారానుగ్రహ తిరోధానశక్తయః పఞ్చై
త్యాహుః. అన్తర్వామిత్యమితి ఉక్త మితిశేషః. స్వయమాదిర్యుక్త
త్వాదితి ఆదిత్వం హి సాపేక్షమ్. తస్యేహ పూర్వాహాద్యపేక్షయా ౭భి
ప్రేతత్వా దూర్వాహాద్యా ఆక్షిప్యన్త ఇత్యర్థః. మమసూక్తేనేతి పురుష
సూక్తేనేత్యర్థః. “తద్విష్ణోతి మస్త్రేణ సూక్తేన పురుషేణవా”ఇతిభగ
వదర్చనస్మరణాత్. ఏతేన పురుషసూక్తస్య దేవతా స్తరపరత్వం
వదన్తో నిరస్తాః, అనర్థా స్తరావపేతి నవిద్యతే ౭ర్థా స్తరం యాసా మితి
తథా ఏకార్థకాఇత్యర్థః. వాసుదేవాదిపురుషాదిమూర్తీనా మహా మేక
వేద ప్రతిపాద్య ఇతియావత్, సతతా మథఇతి అథఃసతతా మూర్త్యాం
జ్ఞానాంరక్షణాయాహం పఞ్చప్రకారో వర్తతఇత్యర్థః. యజుష్యో

ఏర ఇత్యాది శ్రూయతే. తత్ర వీరశబ్దవాచ్యో విష్ణు రితి ప్రఖ్యాప
యితుం సృసింహతాపిన్యామపి దృశ్యమానాం తామేవ శ్రుతి ముదా
హరతి యత ఇతి. ఉగ్రంపీర మిత్యాదికే శ్రీసృసింహమస్తే విద్యమాన
వీరశబ్దవాచ్య ఏవ “యతో వీర” ఇత్యాదిశ్రుత్యా ప్రత్యభిజ్ఞాపిత ఇత్య
భిప్రాయః ॥౧॥

భట్టభాస్కరీయపాఠః

స్వయ మాది స్వర్వాస్తరాత్మా దేవ స్వయం క్రీడాత్మకం
వాఽస్మజత్. యస్వయం లోక మవధార మవధారయన్ద్వాహా ॥౧॥

ఆది స్వర్వేషాం దేవానా మాదిః. సర్వేషా మస్తరాత్మభూతః.
స్వర్వాస్తరాత్మా యోఽయం. సదేవః స్వయమేవ లోకం అవధారం
అనాధార మవధారయన్ విచిత్త్య స్వయ మాత్మానం క్రీడాత్మకం
క్రీడా కూర్మాకృతిం స్వయ మస్మజత్ సృష్టవాన్ ॥౧॥

య స్వయం సృష్ట మాత్మనా గుప్త మనుసంవితాన
మచరచ్చరస్తమ్. స్వయం క్రీడ స్క్రిడయ
స్క్రిడాస్తర మనుప్రవిశ త్వాహా ॥౨॥

శ్రీ॥—యః పరమాత్మా స్వయం సృష్టం స్వేన సృష్టమ్. ఆత్మనా
ఆత్మభూతేన స్వేనైవ గుప్తం, రక్షితమ్. అనుసంవితానం సాకర్షేన
జీవస్యాచ్ఛాదనభూతం అచరం స్వాతంత్ర్యేణ గతిరహితమ్. చరస్తం
జీవమ్. యద్వా స్థానరజంగమాత్మకం తం ప్రత్యగాత్మానం క్రీడన్.

“అప్రమేయో ఽనియోజ్యశ్చ యత్ర కామగమో వశీ
మోక్షతే భగవా న్భూతైః బాలః క్రీడనక్తే రివ ॥” ఇతి

(అ) స్వతంత్ర్యాత్మాత్మతమాప్రాయేణ క్రీడన్ క్రీడయన్ అన్యో
స్యం చేతనవర్గాన్ ప్రతి క్రీడాం కారయన్ స్వయం క్రీడాస్తరమ్ వరా
హాదిరూపాస్తరమ్. అను సాకర్షేన ప్రవిశత్. యద్వా కూర్మవిషయ

తేన స్వస్థం మందరపర్వతం సముద్రమథనే సముద్రోపరి చరన్తం
గతిం కుర్వస్తమ్, స్వయం క్రిడయన్ తద్ధారణేన క్రిడయన్, క్రిడా
న్తరం అమృతప్రదానార్థంస్త్రీవేషధారణాదికం సాకల్యేనప్రావిశత్.

“దేవతిర్యజ్ఞనుష్యాద్యాం చేష్టాం యాతి స్వలీలయా
జగతా ముపకారాయ న సా కర్మనిమిత్తజా

• • సమస్తకళ్యాణగుణాత్మకో ౨సా స్వశక్తిశా ధృతభూతస్యః
ఇచ్ఛాగృహీతాభిమతోరుదేహ స్సంసాధితా ౨శేషజగద్భితో
౨సా” ఇతి తస్మై॥౨॥

చ స్త్రి తా

సాకల్యేనేతి అనుశబ్దార్థ ఉక్తః ప్రత్యగాత్మ్యం క్రిడ నితి తేన
విహరన్నిత్యర్థః. అతఏవాహ ప్రతిమాప్రాప్యేణే. సా చేష్టా న కర్మ
నిమిత్తజా అపితు లీలేత్యర్థః. ఇమా మేవ శ్రీశ్రుమనుసంధాయ భగవా
న్పాదరాయణః శారీరక శాస్త్రే “లోకవత్తులీలాకై వల్య” మిత్యాహ॥౨॥

భట్టభాస్కరీయపాఠః

య స్వయం సృష్ట మాత్మనా గుప్త మను తం వితాన
మచరచ్ఛరస్తమ్. స్వయం క్రిడ స్క్రిడయస్క్రిడాన్తర
మనుప్రావిశ ధ్వాహా॥౨॥

• మత్స్య స్థాయమ్. యోదేవః స్వయ మాత్మనైవ సృష్ట ముత్సా
దితం అత్మనా స్వేనైవ గుప్తం రక్షితమ్. అచరం స్థావరమ్. చరన్తం
జంగమం తం వితానం విస్తారం ప్రపంచం స్వయ మనుక్రిడన్ తంప్రతి
కూర్మమత్స్యాదిరూపైః క్రిడన్ తం క్రిడయన్ క్రిడితం కారయన్
క్రిడాంతరం అన్యక్రిడావిహరరూపక్రిడాం అనుప్రావిశత్ ప్రవిష్టవాన్
తస్మై ఇదం హవి రితిశేషః ॥౨॥

స్వాజసా సర్వ మాదధాతి యః పాపీయాంస మనుషద
మాహింసత్ । సుపుణ్యం పుణ్యాత్మకం పుణ్యవితాన
న్దాధర దేవాయ స్వాహా॥౩॥

(శ్రీ॥—యః పరమాత్మా స్వాజసా పరబలహరణశక్త్యా సర్వం
జగత్ . ఆదధాతి స్థానయతి. యః పరమాత్మా బలభద్రరూపేనాపీ
యాంసం ప్రలంబాసురం. అనుషదం లీలా (క్రీడా) కాలే గృహీత్వా
గచ్ఛన్తంషద మనుసృత్య ఆహింసత్ హింసితవాన్. (శ్రీవైఖానసే॥-

“యోగనిదే మమాదేశా త్పాతాళతలసంశయాన్
వృక్షకశక్చ పద్ధర్భా నేనకీజరం నయ
హతేషు తేషు కంసేన శేషా ఖ్యాంశ స్తతో మమ
అంశాంశేనోద(రే)రా తస్యా స్పృష్టమ స్పృధావివృతి
గోకులే ననుదేవస్య తథా నైవ్యా రోహిణీ సితా
తస్యా స్పంభూతిసమయే స వినేయ స్త్వయోదరమ్॥ ఇతి

సుపుణ్యం సుతరాం పుణ్యస్వరూపమ్. పుణ్యాత్మకం పుణ్యశబ్దవా
చ్యానా మన్తర్యాఢిణం పుణ్యవితానం వితానరూపత్వేన దధార
శేషరూపేణ శ్రీకృష్ణం దధార. సంకర్షణమూర్తిత్వేన క్రీడమాన
స్తస్మై. యద్వా పాపీయాంసం సర్వయజ్ఞవినాశకం హిరణ్యాక్షం షద
మనుసృత్య ఆహింసత్ హింసితవాన్. సుపుణ్యంపుణ్యరూపం పుణ్యా
త్మకం యజ్ఞం “యజ్ఞోవేదిషు” రితి. పుణ్యవితానం దాధార “త్రయీ
సంవరణంయత ” ఇతి వేదమూలత్వా దాచ్ఛాదకం దాధార
స్థాపితవాన్॥

భృగుః॥—

“హిరణ్యాక్షోఽథ దైత్యేంద్రో బలవాన్ బలినాం వరః
వరేణ గర్వా ద్ధుర్బుధి ర్యజ్ఞవిద్యేషకోఽభవత్
తం ద్విధా కృతవా నిష్ఠుర్నరసూకరమూర్తిమాన్
మాతా నదే శ్శం సబలం పశ్యాద్వజ్జా నవర్తయత్”॥ ఇతి

యజ్ఞవరాహరూపితే ఇత్యర్థః, కిచ్చ

“అద్యే కలియుగే ప్రాప్తే సామకేన మృతా త్రయా”

ఇత్యారభ్య

“అథ మత్స్యకృతి శ్రీశః ప్రవిశ్యామ్భుని మధ్యమమ్
 నిర్మధ్య సోమకం వేదా నదా త్పజ్జ-జయోనయే
 తాదృశం పుణ్డరీకాక్షం స్తోత్రై స్సన్తోష్య పద్మభూః
 ఉవాచ నచనం ప్రేక్షా దణ్డం త్ప్రీణిపత్య చ
 తాన్నికేణ పురా ప్రోక్తం మార్గేణ భవదర్చనమ్
 న ప్రసీదతి చాస్తాకం మనః కమలలోచన
 వైదికేన త్వదర్చనం మే యథాపూర్వం వదామ్యుత
 ఇత్యుక్తో భగవాన్దేవ శ్శాస్త్రం శ్రుతిపథా నైగతమ్
 సహస్రకోటిభిః శ్లోకై స్సంఖ్యాతం బహువిస్తరమ్
 సూక్ష్మమూల మనాద్యంతం కల్పే కల్పే ససూశితమ్
 ఉవాచ జగతాం ప్రీత్యై యజ్ఞానాం పూరణాయ చ
 మూలం సర్వాగమానాం చ పురాణానాం తత్తైవ చ
 స్మృతీనాం సర్వసూత్రాణాం ప్రత్యక్షోపాజ్ఞోభినామ్
 (వేదాశ్చ విఖనశ్శాస్త్రం ప్రమాణమితి చరయన్
 యథా వైఖానసం పూర్వోహంతాసమ భవతీతిచ
 యే నఖా భువి సంజాతా స్తేవై వైఖానసా ఇతి)
 శ్రుత్యుక్తం తదిదం శాస్త్రం వైఖానసమహర్ణవమ్
 ఇత్యుక్త్వా భగవా నాశ్చ స్తోత్రై వాస్తరధీయత
 తతః పరం చతుర్వక్త్రో జటాకాపాయదణ్డభృత్
 వైమిశారణ్య మాసాద్య మునిబృద్ధనిషేవితమ్
 తప స్తప్తా చిరం కాలం ధ్యాయం ప్రేజస్తు వైష్ణవమ్
 పశ్యా దపశ్య ద్విష్ణూక్త మాగమం విస్తరా త్తతః
 సక్రౌతంచ ససూత్రంచ వేద మన్తై రభిష్టతమ్
 సంక్షిప్త సార మాదాయ శాణ్డొల్లిఖితరత్నవత్
 ధాతా విఖనసో నామ్నా మరీచ్యాదిసుతా న్మునీన్

అబోధయ దిశం శాస్త్రం సార్థకోటిప్రమాణతః
మునిభి స్తై శ్చ సంక్షిప్తం చాతుర్లక్షప్రమాణతః
కల్పే కల్పే పురా విష్ణో రుద్భూతం పూర్వవ త్సదా
తస్మా ద్వైదిక మాచారం యః కర్తుం భువి వాఞ్మతి
తస్మేదం శాస్త్ర మిత్యుక్తం నేత రేషా మితీరితమ్" ఇతి
దేవాయ దేవశబ్దసామర్థ్యాత్ మత్స్యరూపేణ క్షీడ తే తుభ్యమ్ || 3 ||

చ నిర్ది కా

శ్రీబలభద్రస్య భగవదంశత్వం ప్రకాశయితుం శ్రీవైఖానసవచన
ముదాహరతి నిదేశిత్యాదినా, నిదా మాయానామ స్వశక్తిః. వితాన
మిత్యస్య సిద్ధ మర్థ మాహ శేషరూపేణేతి. అనస్తకృష్ణగ్రహేషు
దృశ్యతే హి శేషః. ఆధార త్వేనాచ్ఛాదన స్వేనచ. ఏతదభిప్రాయేణ
శ్రీకృష్ణస్య తథోక్తిః. వితానశబ్దస్యాచ్ఛాదక వాచకత్వేనాపి వేదపర
త్వానుతయే వచనద్వర్షయతి త్రయీసంవరణమితి. ఏవం
యజ్ఞస్య వేదమూలత్వాత్ వితానత్వం యుక్తమిత్యర్థః అథ
మత్స్యవతారపరత్వ మస్య ధర్షయతి. క్షిప్త్యాదినా. పూర్వోక్త
రీత్యా వితానశబ్దస్య వేదపరతయా మత్స్యరూపీ తం దాధా రేత్వర్థః.
దేవాయేతి దీప్యతి క్షీడతీతి దేవత్యాశయేనాహ క్షీడతఇతి || 3 ||

భట్టభాస్కరీయపాఠః

స్వాజ్ఞసా సర్వ మాదధాతి యః పాపీయాంస మనువద
మాహిగంసత్ । సుపుణ్యం పుణ్యాత్మకం పుణ్యవితాన
స్థధార దేవాయ స్వాహా || 3 ||

యః దేవః స్వాజ్ఞసా స్వతేజసా. సర్వం సకలం ప్రపంచం అడధాతి
కురుతే పాపీయాంసం పాపకర్మాణం, అనువదం ఆహింసత్, నదా
అనమస్తాత్ హింసిరవాన్. సుపుణ్యం శోభనం పుణ్యం పుణ్యాత్మకం
సుపుణ్యరూపమ్. పుణ్యవితానం సుకృతసమాహం దధార పుష్కళ.
దేవాయ దోతనకీలాయ. తస్మై ఇదం హవి రితిశేషః || 3 ||

జ్ఞే మేకాం సలిలావసన్నాం శ్రుత్వా స్వనన్తీ మనుసువతన్తీమ్
స్వయం భూత్వా వరాహో వర ఉజ్జహర తస్మై దేవాయ
సుకృతాయ పిత్రే స్వాహా ॥౪॥

శ్రీ॥— త్కాం భూమి మేకాం అసహాయాం సలిలావసన్నాం
ప్రలయజలాక్రాంతాం సంపతన్తీం మజ్జమానాం స్వనన్తీం శ్రోతన్తీం
శ్రుత్వా ౨ను పశ్చాత్ వరశ్శ్రేష్ఠ స్వయం వరాహో భూత్వా
ఉజ్జహర ఉద్ధృతవాన్ దేవాయ ద్యోతమానాయ సుకృతాయ
సుకృతం కృతవతే పిత్రే రక్షకాయ. శాన్తిపర్వణి॥-

“ఆదౌ (లగ్నాం) మహర్ణవే ఘోరే భారాక్రాంతా మిమాం
పునః

తథా బలా దహం పృథ్వీం సర్వభూతహిరాయ వై
సశ్చైర్ రాక్రాన్తసర్వాజ్ఞాం సప్తాం సాగర మేఖలామ్
ఆనయిష్యామి సంస్థానం(తుం)వారాహం యాప మాస్థితః॥” ఇతి
తస్మై ॥౪॥

చ ద్వి కా

దివ్ ధాతోః ద్యుత్యగ్గత్యా దాహ ద్యోతమానాయేతి. పిత్వ
శబ్దస్య పారక్షణ్యేతి ధాతుప్రకృతికత్వా దాహ రక్షకాయేతి. ॥౪॥

భట్టభాస్కరీయపాఠః

జ్ఞే మేకాం సలిలావసన్నాం శ్రుత్వా స్వనన్తీ మనుసంపతన్తీమ్ ।
స్వయం భూత్వా వరాహో వర ఉజ్జహర తస్మై దేవాయ
సుకృతాయ పిత్రే స్వాహా ॥౪॥

వరాహప్రాయం బలధద్రస్యాపి. ఏకా మసహాయాం సలిలే అవ
సన్నాం రసాతలగతాం సంపతన్తీం జలే పతన్తీం మజ్జమానాం

స్వన స్త్రీం రుద్ర స్త్రీం త్నాం భూమిం శ్రుత్వా తత్ స్వనం శ్రుత్వా
 స్వయం వరః శ్రేష్ఠో వరాహో భూత్వా ఉజ్జహర ఉద్ధృతవాన్.
 దేవాయ ద్యౌతకాయ సుశృతాయ పుణ్యాయ పిత్రే రక్షకాయ
 పాతీతిపితా తస్మై ఇదం హవిః ॥౪॥

యః కున్ధరమాణః కున్ధరా స్కున్ధరతా మిత్య వోచత్ ।
 తాగ్ం సానుమతో విదధ త్వతేజసా తస్మై
 వరిష్ఠాయ వరదాయ పిత్రే స్యాహః ॥౫॥

శ్రీ॥— యః పరమాత్మా కుం భూమిం ధరమాణః ఆధార
 కూర్మాదిరూపేణ ధారయమాణః కున్ధరాన్ పర్వతాన్ గోవర్ధన
 కర్వతభంగభయభీతానాం భయనివారణార్థం వర్షాదిభయనివారణా
 ర్థంచ గోపాన్ ప్రతి కున్ధరతాం పర్వతానాం సానుమతః పరస్వత్వధ్యా
 హరః. అవోచత్ “ఇత్యవోచది” త్యుక్తత్వాత్, బౌచిత్యవశాత్,
 సమీచీనార్థస్వీకారనియమాచ్చ, తాం భూమిం సానుమతః పర్వ
 తాంశ్చ. గోపానాం రక్షణార్థం స్వతేజసా “సహకార్యనపేక్షం య
 త్త త్తేజ సుముదాహృత” మితి విదధత్ ధృతవాన్. వరిష్ఠాయ
 శ్రేష్ఠాయ వరదాయ పిత్రే రక్షకాయ తస్మై తుభ్యమ్ ॥౫॥

చ విధి కా

“కున్ధరా” నితి పదం పర్వతపరసభీత గోపార్థలక్షక మిత్యభిప్రాయే
 నాహ గోవర్ధనేత్యాదినా. కథ స్తస్యైతావలక్షకత్వమ్? తావదధ్యా
 హరశ్చేతి శంకాయామాహ అవోచదిత్యుక్తత్వాత్, బౌచిత్యవశా
 దితి, చ. అన్యేతు కున్ధరతాం కున్ధరతా మిత్యవోచత్. తాన్
 సానుమత ఇతిపతన్తః ఏవంవ్యాచక్షతే. కున్ధరతాం కులఃస్వతేభ్యః.
 చతుర్థ్యరే షష్ఠీ. కుం భూమిం ధరతాం ధారయతేత్యవోచత్. తాన్
 సానుమతః పర్వతానిత్యాదినా ॥౫॥

భట్టభాస్కరీయ పాఠః

యః కున్దరమాణః కున్దరతా స్కున్దరతా మిత్యవోచత్ ।

తాన్సానుమతో విదధత్స్వ తేజసా తస్మైదేవాయ

వరదాయ పిత్రే స్వాహా ॥౫॥

యో దేవః కుం భూమిం ధరమాణః బిభ్రత్ కుం ధరంతీతి కుం
ధరంతః, తేషాం కున్దరతాం కులపర్వతానాం కులపర్వతేభ్యః చతు
ర్థ్యధే వష్టి కున్దరతాం భరంతా మిత్యవోచత్ అశాసత్. తాన్ సాను
మతః పర్వతాన్ స్వ తేజసా స్వకీయప్రభా వేనోపలక్ష్మితాన్ విదధత్
కారయత్ దేవాయ నరం యధేష్టందదాతీనరదః తస్మై వరదాయ
పిత్రే ఇదం హవిః ॥౫॥

యోవా (ప్ర)పుథాం ప్రప్థలన్తీం ప్రమృజ్యామృ జాంగీమ్ ।

య ఊర్వో రుపదధా త్తస్మై ముఖ్యాయ

వరదాయ పిత్రే స్వాహా ॥౬॥

శ్రీ॥—యః పరమాత్మా పృథాం భూమిం ప్రప్థలన్తీం జలమజ్జనా
యాసేన ప్రకర్షేణ స్థలన్తీం యథాస్థానే స్థాతు మసమర్థామ్. అమృ
జాంగీం పంచాదిభి ర్లిప్తకరీరాం ప్రమృజ్య కుద్ధింకృత్వా ఉర్వోరు
పదధాత్ ఉరుమధ్యే స్థాపితవాన్. తస్మై ముఖ్యాయ వరదాయ పిత్రే
తస్మై ॥౬॥

చ స్త్రి కా

అన్యేతు “ప్రమృజ్యామృతాంగీ”మితిపతన్తః అమృతం జల మ
జ్జేయస్యాస్తామ్. ప్రమృజ్య జలార్ధరేణుం పరిమృజ్య ఇతివ్యాచక్ష తే ॥౬॥

భట్టభాస్కరీయపాఠః

యో వా పృథాం ప్రస్థలన్తీం ప్రమృజ్యామృతాంగీమ్ ।
య ఊర్వో రుపదధా త్తస్మై వరిష్ఠాయ
వరదాయ పిత్రే స్వాహా ॥౬॥

యో దేవః పృథాం పృథివీ జలమజ్జనాయాసేన ప్రస్థలన్తీం
ప్రక్షరేణ స్థలన్తీం అమృతం జల మగ్నే యస్యా స్తాం అమృతాజేం
ప్రమృజ్య జలాద్ధ్రాతనుం పరిమృజ్య య ఊర్వో రుపదధాత్ నిక్షిప్త
వాన్ వరిష్ఠాయ శ్రేష్ఠతమాయా వరదాయ పిత్రే ఇదం హవిః ॥౬॥

యాజ్ఞ ముశన్తీ ముశన్నాభిపూర్ణా మారక్త నీలా మమృతాం
రజన్తీమ్ । ఆలాలయన్ లాలితకజ్జణాం తాం తస్మై
ప్రజేశాయ వరదాయ పిత్రే స్వాహా ॥౭॥

శ్రీ॥— యాం గాం భూమిం ఉశన్తీం ఆశ్రోశన్తీం భూత భార
వీడయాశ్రోశన్తీం వరాహయాపేణావతీర్య ఉశన్ శబ్దం కుర్వన్ అభి
పూర్ణాం స్థావరజంగమాభి సమృద్ధామ్. ఆరక్తనీలాం రక్తనీల
వర్ణాం అమృతాం జలేనాద్ధ్రాం రజన్తీం రజసాభిప్లుతాం లాలిత,
కజ్జణాంతాం జలాద్ధరణవేళాయాం లాలితాని జలకణాని యద్వా
లాలితాని కంకణాని యస్యాస్తాం లాలితకజ్జణాం తాం భూమిం
వరాహయాపేణావతీర్య ఆలాలయన్. యః పరమాత్మా తివృతి. ప్రజే
శాయ ప్రజానా మిశాయ వరదాయ పిత్రే తస్మై ॥౭॥

చ ద్వి కా

లాలితాని పరిమృష్టానీత్యర్థః. అర్థాంతరమాహయద్యేతి. కజ్జణాని
వలయానీత్యర్థః. భూమేః స్త్రీరూపత్వా త్తథోక్తిః. అన్యేతు. “ద్వాం
గా ముశన్త ముశనోభిపూర్ణా మారక్తనీలా మమృతాం రచన్తీ
నూలాశయన్ లాలితకజ్జణాజ్జీకీ మి”తి. పఠన్తో వ్యాచక్షతే. ఉశన్తనసా

శుక్రేణ సకలనక్షత్ర గ్రహదైవైశ్చాభిపూర్ణాం ద్యా మాతాశ్చ
ముఖస్తం ప్రకాశయస్తం మమృతం రచస్తం రచయస్తం లాలితాని
చాలితాని కజ్జణాని అంకః లాంఛనం యస్యా ఇత్యాదినా ||2||

భట్టభాస్కరీయపాఠః

ద్యాజ్ఞాముఖస్తం ముఖనోభిపూర్ణా మారక్తనీలా మమృతం
చరస్తం, ఆలాశయ ల్లాలితకజ్జణాంజ్యే తస్యై ప్రచేశాయ
వరదాయ పిత్రే స్వాహా ||2||

ఉత్తమసా శుక్రేణ సకలగ్రహనక్షత్రాదైవైశ్చాభిపూర్ణాం గాం
ద్యా మాతాశ్చ ఉత్తమస్తం ప్రకాశయస్తం ఆరక్తనీలాం ఆరక్తాచ సా
నీలాచ ఆరక్తనీలా తాం అమృతం దేనాహారం హవి రాచరస్తం
చారయస్తం శిశ్లోపః. ఇలాధారణవేషాయాం లలితాని చంచలాని
కంసంబంధీని జలసంబంధీని కణాని అంకో లాంఛనం యస్యా స్నా
తాం లాలితకజ్జణాంజ్యేం గాం భూమిం ఆలాశయత్ ఉపలాంబయన్
వరదాయ ప్రజానామీశ్వరాయ పిత్రే తస్యై ఇదం హవిః ||2||

ప్రజాపతే నత్వదేతాన్య న్యో విశ్వా జాతాని పరితా బభూవః
యత్కామా స్తే జుహుమ స్త నోష్ట్ర అస్తు వయగ్ం
స్యామ పతయో రయీజాగ్ం స్వాహా ||౨||

(శ్రీ) — ప్రజానాం పతిః ప్రజాపతిః హే ప్రజాపతి కృష్ణవాచ్య పర
మాత్మన త్వదన్యః విశ్వాజాతాని విశ్వస్మిన్ జాతాని పరితా పాల
యితా రక్షక స్రుష్టా వా నబభూవ తస్మా త్తే భవతి యత్తామాః
యోనిత్యజ్ఞానానందాదయః తాన్ ప్రతి జుహుమః ఇచ్ఛామః సః తదస్తు
||ఇచ్చ నయం రయీజాం “ధర్మ ఇష్టం ధనం సృణా” మిత్యుక్తత్వాత్
భవచ్ఛేషతైకరూప నిష్కామధర్మధనానాం పతయః తదనుష్ఠానానుభ
వైకనిష్ఠాః స్యామ భవేమ తదర్థం తుభ్యం స్వాహా ||౨||

చచ్చికా

న బభూవ త్వమేన బభూవి ధే(వే)త్వర్కః. అన్యేతు రయీణాం
విశ్వర్యాణా మితిసామాన్యేన వ్యాచక్షతే॥౯॥

భట్టభాస్కరీయపాఠః

నేదభాష్యే ద్రష్టవ్యమ్

యో ధూర్ధరం ధూర్ధరం ధూర్వరాణామ్. సుధూర్ధూ రసి
ధూర్ధరాణాం ధూరసి ధూర్వంగమే స్వాహా॥౯॥

శ్రీ॥— యః పరమాత్మా ధూర్ధరం భారస్యాపి భారభూతః.
ధూర్వరాణాం భారపహనే ఉత్ప్రస్థానాం ధూర్ధరం భారరూపం
ధురో భారస్యాపి భారరూపః ధూర్ధరాణాం భారభృతాం మధ్యే
సుధూర్ధూః శోభనభారవాహినీ ధూరసి భారభూతోఽసితుభ్యమ్॥౯॥

చచ్చికా

అస్య మస్త్రస్య శ్రీమద్దీక్షితకృతభాష్య మేతావ దేవోపలబ్ధమ్.
అన్యేతు “యో ధూర్ధరం ధూర్వరం ధూర్వరాణాం సుధూర్ధూ రసి
ధూర్ధరాణాం ధూరసి ధూర్వంగమే స్త్వం స్వాహా” ఇతి పఠంతో
వ్యాచక్షతే. య స్త్వం ధూర్ధరం. ధురో భారస్యాపి ధురంభారంధురా
భారేణ వరా శ్రేష్ఠాః తేషాం ధూర్వరాణాం ధూర్వరం భార
శ్రేష్ఠం ధూర్ధరాణాం సుష్టు భారస్యాపి ధూః భారాణా మ్మధ్యే
సుధూర్ధూః సుష్టు భారస్యాపి భారః ధూర్వరం ధూర్వతి హినస్తీతి
ధూర్వః జగద్రక్షణభారః తంగమే ప్రాపుయాః సా ధూరసి
త్వమేవాసీతి॥౯॥

భట్టభాస్కరీయపాఠః

యో ధూర్ధరం ధూర్వరం ధూర్వరాణామ్. సుధూర్ధూ రసి .

ధూర్ధరాణాం ధూరసి ధూర్వంగమే స్త్వం స్వాహా॥౯॥

య స్త్వంధూర్ధరంధురో భారస్యాపి ధురంభారం ధురాభారేణవరా.
శ్రేష్ఠాః తేషాం ధూర్ధరాణాం ధూర్ధరం భారశ్రేష్ఠం ధూర్ధరాణాం

సుష్టుభారస్యాపి ధూః భారాణాం సుధ్యే సుధూర్ధాః సుష్టుభార
స్యాపి భారః ధూర్వహం ధూర్వతి హిసన్తీతి ధూర్వః జగద్రక్షణ
భారస్తం గమేః ప్రాప్నుయాః సా ధూరసి త్వమేవాసీతి॥

యోవా వ్యహింసీ జ్వరయా జరస్తం తం దైత్యముఖ్య
మమృతాత్మరూపమ్। సుఖురం ఖురాణం కిచ్చోత్స్వనస్తం
తస్మై నృసింహాయ సురేశపిత్రే స్వాహా॥౧౦॥

(శ్రీ)॥-యః పరమాత్మా సృసింహయాపీ జరయా ౭ జరస్తం జీర్ణతా
రహితమ్ దైత్యముఖ్యం దైత్యవధయం మృతాత్మరూపం వరప్ర
దానేన దేవమనుష్యావభిరస్త్రైస్తాదిభిర్దివారాత్మైశ్చ, సురణరహితమ్
భృగుః॥—హిరణ్యకశిపుర్వామదైత్యరాట్పుబలా భవేత్

వరేణ గర్వి దైత్యేన్ద్రో హిరణ్యకశిపుస్తదా
దేవై ర్వా మానుషై ర్వాసి సృగై ర్జీవై రజీవకైః
దివారాత్మో తథా చైవ ఏభో నైసిం మమేతి చ
ఏవం సరేణ గర్వస్తం దైత్యం దేవవిరోధినమ్
సథం కర్తుం కృతోద్యోగ శ్చిస్తయిత్వా హరిః ప్రభుః
సరసింహవపుః కృత్వా దివారాత్మో (త్రం)న్యపోహ్యచ
సన్ధ్యాయాన్తు వధం కుర్యా త్వీయా జ్యేతు సఖాఙ్కురైః
బాహ్య మభ్యస్తరం హిత్వా జీవాజీవై ర్మఖై శ్చుభైః
ఏవం దైత్యనథం కృత్వా దేవదేవో జగత్పతిః॥ ఇతి

సుఖురం ఖురాణం సరసింహసఖాపేక్షయా సుకుమారసఖం కిచ్చి
త్స్వనస్తం వజ్రాధికసఖాగ్రైః హింసితత్వాత్ స్పందితు మశక్త్యా
ప్రాప్రభుత్వాద్వా, కించిత్స్వనస్తం అహింసీతే హింసితవాన్ తస్మై
నృసింహాయ సరసింహరూపిణే సురేశో బ్రహ్మ రుద్రః తస్య పిత్రే
రక్షతాయ॥౧౦॥

ఇతి శ్రీమత్తాళిక గోత్రేణ శ్రీగోవిందాచార్యసూనునా
వేదాంతదేశికేన శ్రీశ్రీనివాసాచార్యయజ్ఞనా
నిరచితే శ్రీపారమాత్మికోపనిషద్భాష్యే

షష్ఠః సువాకః

చ చ్చి కా

భృగురితి శ్రీవైఖానసే భృగురాహేత్యర్థః. స్వీయాజ్ఞే-
స్వస్యాత్సంగే స్వసస్య కించిత్వే హేతుమాహ. అశక్త్యావా,
ప్రభుత్వాద్యేతి॥౧౦॥

ఇతి శ్రీవైఖానసాశ్రమేయ గోత్రసంజాత శ్రీ వరదరాజసూరి
సద్దన శ్రీ సుస్థరరాజసూరి విరచితాయాం
శ్రీపారమార్థికోపనిషద్భాష్య చచ్చికాయాం
పప్తానువాకః

భట్టభాస్కరీయపాతః

యోవా వ్యహింసే జ్వరయా జరంత త నై త్యముఖ్య
మమృతార్పరూపమ్ । సుఖరం యురాదాం కించిత్స్వనంతం
తస్మై నృసింహాయ సురేశపిత్రే స్వాహా॥౧౦॥

యోవా దేవః జరయా వార్ధక్యేన అజరంత జీవమానం
అమృతాత్మా అమృతమయం రూపం యస్య తం అమృతాత్మ
రూపం ఖురాణాం కఠినానామపి సుఖర మతికఠినం కించిత్స్వనంతం
హింసాసహజతయా కృత స్వం తం దైత్యమఖ్యం రాక్షసశ్రేష్ఠం
హిరణ్యకశిపుం వ్యహింసీత్ హింసితవాన్ నృసింహాయ మనుష్య
సింహరూపాయ సురేశ శ్చాసౌ పితాచ తస్మై సురేశపిత్రే స్వాహా
ఇదం హవిః॥౧౦॥

ఇతి శ్రీ నరహరిభట్ట సూనునా శ్రీ భట్టభాస్కరేణ
విరచితే శ్రీ వైఖానస సూత్రఖిలముక్
మస్త్రీ వ్యాఖ్యానే గుప్తమ ప్రశ్నీ
పప్తానువాకః

శ్రీ పా ర మా త్మి కో ప ని ష డ్భా వ్యమ్

(సప్త మా ౭ ను వా ౪౩)

తపోనిధిం తపసాం రయిన్దం రయి మాయురజ్జ వ్యసనౌఘ
హింస్రమ్ సాసిష్వసన్తం సవనే సవిత్రే తస్మై
సురేశాయ సురబృన్దకరే స్వాహా॥౧॥

శ్రీ॥—తపోనిధిం “ఋతం తప స్సత్యం తప శ్రుతంతప శ్చాన్తం
తపోదానం తపో యజ్ఞ స్తపో భూభువస్సున ర్భువై తదుపాస్యైత
త్తపః” ఇతి శ్రుతేః. తపఃస్వధర్మన ర్నిత్యం తప ఇతి. తప ఇతి “తపోనాన
శనాత్పర” మిత్యాది శ్రుతి సిద్ధానాం తపశ్శబ్దవాచ్యానా మావాస
భూతమ్. తపసాం రయిన్దం తపసామపైశ్చ్యైశ్చర్య ప్రదమ్. రయిం
విశ్వర్యభూతం ఆయురజ్జ వ్యసనౌఘహింస్రమ్

‘విదిక్షు దిక్షూర్వ్య మధస్సమన్తా దన్తర్భహి ర్భగవా న్నారసింహః
ప్రాహుపయ ద్భక్తభయం స్వనేన స్వతేజసా గ్రస్తమస్తజేజాః॥’
ఇత్యుక్త్యా ౭౭ పన్ని వారకం స్వభక్తస్యాపన్ని వారకత్వం ప్రహ్లాదే
దృష్టమ్. సాసిష్వసన్తం అసిసహితాః సాగయః ప్రతిభటా ఇత్యర్థః.
తేష్వసన్తం సవనే సమయే సవిత్రే ఫలప్రదాయ సురేశాయ బ్రహ్మ
రుద్రాదీనా మిశ్వరాయ సురబృన్దకరే దేవసమూహకరే తస్మై
తుభ్యమ్ ॥౧॥

చ చ్చి కా

“ఆయురజ్జవ్యసనౌఘహింస్ర” మితి భక్తానాం ఆయుషి అగ్నే శరీ
రేచ యద్వ్యసనమాత్ తదోఘస్య హింస్రంధ్వంసకమిత్యుపాత్.
తదభిప్రాయేణాహ ఆపన్ని వారకమితి. అన్యేతు “తపోనిధీనాం

తపసాం రయింతం రయిమాయురజ్జం వ్యసనోఘహింసం స్వశిష్య
సంతం సవనే సవిత్రే తస్మై సురేశాయ సురబృంహికరే” ఇతిపతంతః
వ్యాక్షచతే. తపోనిధీనా మునీనామితి చ రయిమాయు శ్చ అంగతి
ఊర్ధ్వంనయతీతి రయిమాయురజ్జమితి. స్వశిష్యసం సుష్టుసేవ ఇతి
సురాణాంబృంహణం కరోతీతి సురబృంహికర్తా తస్మై ఇతి॥౧॥

భట్టభాస్కరీయపాఠః

తపోనిధీనాం తపసాగ్ం రయింతం రయి మాయురజ్జం వ్యస
నోఘహింసమ్. స్వశిష్యసంతం సవనే సవిత్రే తస్మై
సురేశాయ సురబృంహికరే స్వాహా ॥౧॥

తపోనిధీనాం మునీనాం తపసాం రయిం సమృద్ధిం దదాతీతిరయింతః.
రయింధనం ఆయు క్షీవితశాలం చాంగతి ఊర్ధ్వంనయతీతి రయిమా
యురజ్జం (అతఃఊర్ధ్వంగమనే. విభక్తిలోపః) వ్యసనోఘహింసం
వ్యసనోఘానా మాపత్సమాహనాం హింసా హింసకం తం దేవం
సవనే దేవయజనేన హోమేన తృతీయాధేనప్రమీ సాసిష్యసంతం
సుష్టుసేవే లక్ష్యేణం లకారః సవిత్రే సవిత్పరూషాయ సురాణా
మీశ్వరాయ సురాణాం బ్రహ్మాదీనాం స్వర్లోకే బృంహణం
సమృద్ధిం కరోతీతి సురబృంహికర్తా తస్మై దేవాయ ఇదం హవిః॥౧॥

యోవా నృసింహో విజయం చిభర్షి రారాజిమంతం రయిదం
కవీనామ్. సరాజిమంతం సజయం సహస్రం తస్మై సుయంత్రే
సుశేవధయే శేవధయే స్వాహా ॥౨॥

(శ్రీ॥—యః పరమాత్మా త్వం హిరణ్యకశిపువధాదినా విజయం
చిభర్షి. విష్ణుసూక్తే “ప్రతద్విష్ణు స్తవ తే వీర్యాయ మృగో న భీమః
కుచరో గిరిపాః, యస్యానుషు త్రిషు విక్రమణే వ్యధిక్షియన్తి భువ
నాని విశ్వా” ప్రకరేణతిస్మార్థిరణ్యకశిపువధాదికారణాత్ ఆవిర్యాత్
నృసింహానమృగః. కిన్తువిష్ణుః, భీమఃచైత్యదానవరక్షసాంభయజ్జరః.

స్థిత స్సన్ పాదచారీ భూత్వా స్థానకాలే హిరణ్యవధాదికం కృత
వాన్. యస్య విష్ణోః ఉరుషు మహత్సుతిషు వికమణేషు విశ్వా
భవనాని అధిక్షియన్తి. అధిక్షిప్తాని భవన్తి. తస్మా ద్విష్ణుః వీర్యాయ
వీర్యవత్తయా స్థనతఇతి.

శ్రీమద్వైఖానసే ఖలసంహితాయా మప్యేవ మేవో క్తమ్.

- “నారసింహస్తు భవితాకస్మాచ్చ భవనేశ్వరః” ఇత్యుపక్రమ్య
“గత్వా తత్పుర బాహ్యేతు షర్వతం శృజ్జనూపిణమ్
రత్నకూట వితిఖ్యాతం షర్వతం సుమనోహరమ్
తస్యైవ శిఖరే రమ్యే (స్థిత) దృష్ట స్స భగవాన్మిల
నారాయణస్తు సింహత్వే ముఖం కృత్వా చ దారుణమ్
దంష్ట్రాణాం చైవ తీక్ష్ణత్వం సటాభి స్కన్ధసంపుటమ్
నరరూపం వపుః కృత్వా మానుషత్వే న్యవస్థితః
సుదారుణం మహద్దూపం శత్రూణాం సాధనాయచ
నఖై స్తీక్ష్ణై స్సుదంష్ట్రై శ్చ చతుర్భి రాబ్జహుభి ర్యుతమ్
నాగరాశ్చ కిలోద్యుక్తా హిరణ్యపురవాసినః
అపరాణ్ఠే మహాసింహం షర్వతాగ్రే ప్రతిష్ఠితమ్
సహస్రాదిత్యసంజ్ఞాశం జ్వలన్తం ప్రభయా యుతమ్
ఆగచ్ఛన్తం సముప్రేక్ష్య విదుతాః కిలదానవాః
అపరాణ్ఠే మన్దభూతే రక్తాదిత్యకరప్రభే
శీఘ్ర ముచ్చార్య వేగేన మద్విరం ప్రవిశద్ధరిః॥” ఇత్యాది
“గృహీతఖడ్గం దృష్ట్వా తం హిరణ్యకశిపుం రిపుమ్
ఏకేనైవచ హస్తేన కణ్ఠం జగ్రాహ తస్యచ
అన్యేన పాణినా చోరూ సమూలంభ్యాతి కంపితమ్
ఆస్త్రేణ సహ సంయోజ్య బిభిడే తం ద్విధాహరిః॥” ఇతి

రారాజమన్తం సర్వైశ్వర్యవన్తం కవీనాం జ్ఞానినాం యద్వా భక్తా
నాం రయిదం ధనదం సరాజమన్తం సామ్రాజ్యవన్తం సజయం జయ
సహీతం సహస్రం అపరిమితం తస్మై ప్రహ్లాదాయ నమస్తే భగవ

శ్చక్తాయ యద్వా పరమాత్మజ్ఞానినే సుశేవధయే నిధిభూతాయ
స్వాత్మానందానుభవైశ్వర్యప్రదాయ శేవధయే ప్రకృతిపురుష పర
మాత్మజ్ఞానైశ్వర్యప్రదాయ తుభ్యం స్వాహానమః ॥౨॥

చ స్త్రి కా

రారాజమస్తమిత్యాది ద్వితీయాంతాని విజయవిశేషణాని. సుయన్తే
ఇతి యమ్భాతో స్త్రుజస్తం పదం ప్రహ్లాదస్మృక్తైశ్వర్య ప్రదత్వాత్
నిధిభూత ఇత్యర్థః. అన్యేతు సారాజమస్తమితపతస్తః సారా ఆజ
రస్యాస్తీతి సారాజమాన్ ఇతి వ్యాచక్షతే ॥౨॥

భట్టభాస్కరీయపాఠః

యోవా నృసింహో విజయం బిభర్షి రారాజమస్తం రయిదం
కపీనామ్ | సారాజమస్తం సజయం సహస్రం తస్మై సుయన్తే
సుశేవధయే శేవధయేస్వాహా-॥౨॥

యః నృసింహః రారాజమస్తం రాయః ధనస్యరాజః పంక్తిః సా
అస్యాస్తీతి రారాజమాన్ తం కపీనాం మునీనాం రయిం ధనం డడా
తీతి రయిదః తం సారాజః యుద్ధ మస్యాస్తీతి సారాజమాన్ తం
సజయం జయసహితం సహస్రం బహువిధం విజయం విశేషేణజయం
జయూదుత్కర్షం బిభర్షి అహరహః సుష్టుజయతి లోకం నియమయతీతి
సుయన్తా తస్మై తుభదాః శేవధయః నిధయో యస్య తస్మై సుశే
వధయే నిధిరూపాయ తుభ్యమిదం హవిః ॥౨॥

రయః కకుద్భా స్విదధ ద్వివస్థం రయిమద్విధానమ్ ।

తస్మై కకుత్త్రే వికటాయ పిత్రే స్వాహా ॥౩॥

శ్రీ॥—రయః ఐశ్వర్యరూపః. కకుద్భాన్ వృషభాచలవాన్.
యద్వా శ్రేష్ఠః విజధద్వివస్థం యేనకేన ప్రకారేణ యస్మై కస్మై
చిద్వివస్థం ప్రదార్థం వరప్రదానాది ముఖేన ప్రాప్తయన్. రయిమ
సింధానం రయిరిత్యనేన “ఋచ సామాని యజుగ్ంషి సాహి (శ్రీ)

రమ్యతా సతామ్” ఇతి శ్రుత్యుక్తమ్. విధానం విధిః శ్రుతిప్రసిద్ధ
ఇత్యర్థః. అనేన శాస్త్రయోనిత్వం దర్శితమ్. కకుత్రేకకుదిస్థితాయ
వికటాయ వేంకటాయ ఋగ్వేదే (౮-౮-౧౩) “అరాయీ కాణ
వికట గిరిం గచ్చ సదాన్వే, శిరిం బిరస్య సత్వభి స్తేభిష్టా చాత
యామసి.” ఇతి. హేఅరాయీ ఐశ్వర్యహీనే కాణే ఏకాక్షి అస్థస్య
గమనే సామర్థ్యాభావత్, కాణస్య యథాకథంచి ద్రవణయోగ్యతా
సంభవతీతి కాణే ఇత్యుక్తమ్. వికట గిరిం గచ్చ కేఘటగిరిం ప్రతి
గచ్చ, “చతుర్హా తోహవై నామైషః తంవా ఏతం చతుర్హా
తగ్ం సన్ధం చతుర్హాతేత్యాచక్షతే పరోక్షేణ, పరోక్షప్రియా
ఇవహి దేవా, ఇన్ద్రో హవై నామైషః, తంవా ఏతం విన్దగ్ం సన్ధమ్.
ఇన్ద్ర ఇత్యాచక్షతే పరోక్షేణ, పరోక్షప్రియా ఇవహి దేవా.
ప్రత్యక్షద్విష ఇతి” శ్రుతేః పరోక్షేణోక్తం. సదాన్వే సర్వదా
అన్వేషణం కురు. యద్వా, సర్వదా అన్వేషయ శిరింబిరస్య(క్రీపీరస్య)
వికటస్య

“స్వామిపుష్కరిణీతీరే కోటికందర్పరూపవాన్”

ఆస్తే అత్యౌచ ధరయా రమ న్నోడశవార్షికః॥” ఇతి

సత్వభిః సాత్వికగుణైః తేభిః తైః త్వాత్వాంచాయామసి చాత
యామః వినాశయామః॥ పాద్యే॥

స్వామిపుష్కరిణీతీరే సర్వాస్త్రామ్యధోతజః

సహస్రకీర్వా పురుష సహస్రాక్షి సహస్రపాత్

చిన్తితస్య తుసిద్ధ్యా తు చిన్తామణి మమం జగః

కేచి ద్దానప్రకత్వాచ్చ జ్ఞానాదిరితి తం విదుః

సర్వతోరమయత్వాచ్చ తీర్థాదిం ప్రాహు రుత్తమాః

పుష్కరాణాంచ బాహుళ్యా ద్ధిరావస్మిన్ సరస్సుచ

పుష్కరాదిం ప్రశంసన్తి మునయ స్సత్త్వదర్శినః

గిరా వస్మిం స్తప నేపే ధర్మోఽపి స్వాభివృద్ధయే

రిన్మా దాహు ర్వృషాదిం తం మునయో వేదపారగాః

శాతకమ్భస్వరూపత్వా త్కనకాద్రిం చ తం విదుః
 ద్విజో నారాయణః కశ్చి త్తపః కృత్వా మహా త్పురా
 విచ్ఛ దస్య స్వనామ్నా చ వ్యపదేశం మురారితః
 వైకుంఠా దాగతత్వేన వైకుంఠాద్రి రితిస్మృతః
 హిరణ్యాక్ష విరాళాయ ప్రహ్లాదానుగ్రహాయచ
 నారసింహకృతిం లేభే యస్మా త్తస్మా త్స్వయం హరిః
 సింహచల ఇతి ప్రాహు స్తస్మా దేవం మునీశ్వరాః
 అజ్ఞనాచ తపఃకృత్వా హనూమ స్త మజీజనతీ
 తదా దేవా స్సమాగత్య దేవసాహాయ్యకారకమ్
 యస్మా త్పుత్ర మసూతాసా జగు స్తస్మా దిమం గిరిమ్
 అజ్ఞనాద్రిం వరాహాద్రిం వరాహక్షేత్రలక్ష్మితః
 నీలస్య వానరేంద్రస్య యస్మాన్నిల్య మవస్థితః
 తస్మాన్నిలగిరిం నామ వదస్యేనం మహర్షయః
 వేంకటేశ్వరేనైవమృతబీజన్తు కట మైశ్వర్య ముచ్యతే
 అమృతైశ్వర్య సంఘత్వా ద్వేజ్జటాద్రి రితి స్మృతః
 యతః కదాచి దేవానాం శ్రీనివాస ఇవాబభౌ
 శ్రీనివాగిరిం ప్రాహు స్తస్మా దేవం దివౌకసః
 ఆనందాద్రి మిమం ప్రాహు ర్వైకానృపురవాసినః
 ఆహు ర్భగవతః క్రీడా ప్రాచుర్యాత్తు తథాసురాః
 శ్రీప్రదత్వా ద్భియో వాసా చ్ఛబ్దకక్త్యాచ యోగతః
 రూఢ్యా శ్రీశైల ఇత్యేత న్నామచాస్య గిరే రభూత్
 బహూని చాస్య నామాని కల్పభేదా ఢ్వపన్తిహి
 సర్వపాపాని వేం ప్రాహుః కట స్తద్దేహ ఉచ్యతే
 సర్వపాపదహో యస్మా ద్వేజ్జటాచల ఇత్యభూత్
 కలిదోష పరీతానాం నరాణాం పాపచక్షుషామ్

వేంకటేశ త్వరో దేవో నా స్వస్య శ్శరణంభవి|| ఇతి
 ఓ తే రక్షకాయ తుభ్యమ్||3||

చ స్త్రి కా

రయిమదితి రయిశబ్దేన శ్రీమచ్యుతే. సాచ త్రయీరూపేత్యాహ
 రయిరిత్యనేనేతి “శాస్త్రయోనిత్వా” దితి వేదాంతసూత్రే యదుక్తం
 బ్రహ్మణ శ్రుతిప్రమాణకత్వం తదవయా శ్రుత్యా ప్రతిపాద్యత
 ఇత్యాహ అనేనేతి. రయిమదిత్యాదేః పర్యవసితార్థ మాహ “శ్రుతి
 ప్రసిద్ధ ఇత్యర్థ” ఇతి. శ్రుతిప్రమాణకఇతి యావత్. వశతిచ తథా
 శ్రీభాష్యే “విదితజ్ఞానశక్తీనాం జీవానాం కర్తృతా యథా గోపు
 రాదా ప్రపంచే స్వాత్ బ్రహ్మశాస్త్రైకమానక” మితి. అయమరః
 కార్యభూతస్య జగతో దర్శనా తత్కర్తృత్వా కశ్చి దీశ్వర స్సాస్య దిశ్యే
 సుమానేన నశక్యతే ఈశ్వరసత్త్వా నిశ్చేతుం జీవానాం యథా గోపు
 రాదా కర్తృత్వం తథా ప్రపంచేఽపి వక్తృ మశక్యత్వాత్. తస్మాత్
 బ్రహ్మసత్త్వాయాం శాస్త్రమేన ప్రమాణమితి. అత్ర వికటాయేతి
 శ్రుత్యంతరే వికటే ఇతిచ స్రయుక్తస్య వికటకబ్దస్య వేంకటార్థత్వ
 ముపపాదయతి చతుర్న్వాత ఇత్యాదినా. జీవానాం పరోక్షప్రియత్వాత్
 యథాచతుర్న్వాత ఇతి వ్యక్తవ్యే చతుర్హోతేతి యథేంద్ర ఇతి వక్తవ్యే
 ఇద్విఇతి తథా వేంకట ఇతి వక్తవ్యే వికట ఇత్యుక్తమిత్యర్థః ||3||

భట్టభాస్కరీయపాఠః

రయిః కకుద్మా నివిదధ ద్వివస్త్వం రయిమ ద్విధానమ్

తస్మై కకుత్స్రే వికటాయ పిత్రే స్వాహా||౩||

• రయిః ధనరూపః కకుద్మాన్ గరుడధ్వజాది చిహ్నవాన్ వివస్త్వం
 ప్రమాదాకర్షణే వివస్త్వం వికటం విపర్యస్తం విధానం శాస్త్రవిహితం
 కృత్యం యజ్ఞాదికం రయిమత్ ధనవత్ సమృద్ధిమత్ పరిపూర్ణం
 విదధత్ కకుదం స్వచిహ్నం ధ్వజాదికం త్రాయణే రక్షోభ్యః రక్షత
 ఇతి తస్మై కకుత్స్రే ఛాస్తనం రూపం వికటాయ జేతు మశక్తాయ
 పిత్రే జగత్పితృరూపాయ తస్మై ఇదం హవిః ||3||

రాకా మహాగం సుహవాగం సుప్తుతీ హువే శ్రుణోతు న స్సుభగా
బోధతు త్మనా । సీవ్యత్వప సూచ్యాః చ్చిద్యమానయా
దవాతు వీరగం శతదాయ ముక్త్యగ్ం స్వాహా ॥౪॥

(శ్రీ) — రాకా పరమపురుష రంజనా ద్వాపర యద్వారాతీతి రాకా.
పరమపురుష రంజన మోగ్యా తాం అహం తాపత్రయాభిభూతోఽహం
యద్వా చతుర్విధ పురుషార్థ కామోఽహం సుహవాం శోభనహవాం
లక్ష్మ్యైరాధనమధికం శోభనార్థ మేవ. నాభిచారనిమిత్తమ్.

(శ్రీ) విష్ణుపురాణే — “స త్వేన సత్యశౌచాభ్యాం తథాశీతాదిభి ర్దుఃశైః
త్యజ్యస్తే తే సతా సద్య స్సన్త్యక్తా యే త్వయాఽమరే
త్వయాఽవలోకితా సద్య శ్శీలాద్యై స్సకలై ర్దుఃశైః
ధన్వత్స్వరైశ్చ యుజ్యస్తే పురుషా నిర్గుణా అపి
స శ్లాఘ్య స్సుగుణీ ధన్య స్సకలీన స్సబుద్ధిమాన్
సశూర స్సచ విక్రాంతో యన్త్యం దేవి నిరీక్షసే
సద్యో వై గుణ్య మాయా ని శీలాద్యా స్సకలా గుణాః
పరాజ్ఞుభి జగద్ధాతీ యస్య త్వం విష్ణువల్లభే” ఇతి

చతుర్విధపురుషార్థేష్వపి లక్ష్మ్యైవ ప్రాధాన్యేన సుహవామిత్యు
క్తమ్. సుప్తుతీ స్తుతికర్తా త్మతీయైకవచన ప్రత్యయే పూర్వసవర్ణ
దీర్ఘ సూపసర్గాత్ సకారస్య పత్యే ప్పుత్యేచ సుప్తుతీతి రూప
మిత్యభి ప్రత్య వ్యాచప్తే శోభనరూపయా స్తుత్యా హువే ఆహ్వాయే.
శ్రుణోతు సః ఆర్తనాదం శ్రుణోతు. యద్వా మమ విజ్ఞాపనం
సుభగా “భగః శ్రీకామమాహాత్యై వీర్యయత్నార్క కీర్తిషా” ఇతి

“శ్రుణోతి నిఖిలం దోషం శృణోతి చగుణై ర్జగత్
శృణోతే చాఖిలై ర్నిత్యం శ్రయతేచ పరం పద” మితి

సా భక్తస్యార్తనాదం శ్రుత్వా తన్ని వారణే యత్నం కర్తుం సమర్థా
మహానుభావా వీర్యవతీ కీర్తిమతీ త్యాదిగుణ విశిష్టే త్యభిప్రాయేణ
సుభగా ఇత్యుక్తమ్. జోధతుత్మనా వేగేనబోధతు బుద్ధ్యతామ్, సీవ్య

త్వప సూచ్యాయాఽచ్చిద్యమానయా సూచ్యగ్రసంతథారయా కృపా
కటాక్షజలేన సిద్ధితు దదాతు వీరం పరమాత్మానం యద్యా పుత్ర
పౌత్రాదికం శతవాయ ముఖ్యం ప్రాణభూతం దదాతు ప్రియచ్ఛతు.
నను“పూర్వపక్షోరాకా ౨-పరపక్షః కుపచాః” ఇతి శ్చుతేః దేవతాన్తర
పర్వతేన శ్రూయమాణో రాకాశబ్దః కథం లక్ష్మీపరోధవిష్య తీతిచే
దుచ్యతే. ప్రకరణాత్ (సుక్తా దుక్తాం) “యోగో రూఢి మపహరతీతి
న్యాయాత్, భగవచ్ఛబ్దస్య తత్త్వైవ ముఖ్యస్మృత్యాత్, పునుషకార
భూతత్వాత్ “రాజ్యహం రాజ్ఞనాత్సతా” మితి “అస్యేశానా జగతో
విష్ణుపత్నీ” ఇత్యాదిభిః సర్వశేషిత్యాచ్ఛ॥ర॥

చ స్త్రి కా

సన్విత్వాదినాఽస్య మస్త్రస్యరాకానామక దేవతాపరత్వమాశంక్య
పరిహారతి ఉచ్యతఇతి ప్రకరణా త్పరమాత్మ విషయమస్త్రస్యః
పాతాదిత్యర్థః. భగవచ్ఛబ్దస్య భగవత్సవత స్సుభగా శబ్దస్మృత్యర్థః ॥ర॥

భట్టభాస్కరీయపాఠః

వేదభాష్యేక్షిప్తవ్యమ్

వేదా హ మేతం పురుషం మహాంత్ర మాదిత్యవర్ణం తమ

సస్తు పారేసర్వాణి రూపాణి విదిత్య ధీరో నామాని

కృత్వాఽభివదన్ యదాస్తే స్వాహా॥౩॥

(శ్రీ॥—(శ్రీ) వేదా-కుశ త్వేన పూర్వప్రతిపాదితస్య పరమాత్మన
స్వరూపం స్తోతు మారభతే వేదాహమితి. ఏతం వేదా-టాచల నివా
సీనం పురుషం పురుష సూక్తేన ప్రతిపాద్యమ్. శ్రూయతేహి భగవంతం
కూర్మరూపం ప్రస్తుత్య కూర్మరూపో భగవా న్బ్రహ్మణ మాహ
“మమ తైత్వ జ్ఞమాగ్ంసా సమభూత్” ఇతి. బ్రహ్మాఽహ “నేత్యబ్ర
హ్మే” ఇతి. పునశ్చ భగవా న్కూర్మః ప్రాహ “పూర్వ మేవాఽహమి
హాస మితి తత్పురుషస్య పురుషత్వ” మితి. తదేవ స్వస్య పురుషతా
కారం దర్శయతి. “స సహస్రశీర్షాపురుషః సహస్రాక్షస్సహస్రపాత్

భూత్వాదిత్యత్వం" ఇత్యాది. మహాత్మ్యం "తేనేదం పూర్ణం పురుషేణ
సర్వమ్" ఇతి. పూర్ణత్వాత్పురుష ఇతి.

పాద్యే॥ "శబ్దోఽయం నోఽచారేణ తథా పురుష ఇత్యపి
నిరుపాధౌ(ధీచవర్తే)తే వాసుదేవే సనాతనే
సర్వలోకప్రతీత్యాచ పురుషః ప్రోచ్యతే హరిః
తం వినా పుణ్డరీకాక్షం కోఽన్యః పురుషశబ్దభాక్
బ్రహ్మవ్యా సృకలా దేవా యక్షతుంబురు నారదాః
తే సర్వే పురుషాంశత్వా దుచ్యన్తే పురుషా॥" ఇతి

ఉత్తరరామాయణే॥ అగస్త్యః॥

"అసౌ రామో మహాబాహు రతిమానుషచేష్టయా
తేజోమహత్తయా చాపి సం(మారయ)స్తార ఇతి పూరుషమ్॥"

హరివంశే॥ "గోవర్ధనాద్విధరణే నాథ సద్దసుతోఽపి సన్
పురుషస్యాంశభూత" మిత్యాది

సాన్దే॥ యథా భాసురశబ్దోఽయమాదిత్యే ప్రతితిష్ఠతి
యథా చాగ్నో బ్రహ్మద్భాసు ర్యథా వాయూ సదాగతిః
తథా పురుషశబ్దోఽయం వాసుదేవేఽనతిష్ఠతి
యథా శంకర శబ్దోఽయం యథా దేవే న్యవస్థితః॥

శ్రీవిష్ణుపురాణే॥

దేవతిర్యజ్ఞనుష్యేషు పున్నామా భగవాన్స్తరిః
స్త్రీ నామలక్ష్మీ రైశ్రేణీ నానయోర్విద్యతే పరమ్॥

నారసింహపురాణే॥

యవన వాసుదేవోఽయం పురుషః ప్రోచ్యతే బుద్ధః
ప్రకృతిస్పర్శరాహిత్యాత్ స్వతస్త్వైర్వైభవా దపి
సవీవ వాసుదేవోఽయం సాక్షాత్పురుష ఉచ్యతే
స్త్రీ, పాయ మితర త్సర్వం జగద్బ్రహ్మపురస్కరమ్॥ ఇత్యాది

“సహస్రశీర్షేత్యాది” శ్రుతిసిద్ధః పురుష శ్రీ వేంకటేశః తస్య వైభవం ప్రతిపాదయతి॥

- అత్ర ప్రథమయా విష్ణో రేశతో వ్యాప్తిరీతా
ద్వితీయయా ౭స్యవిష్ణోశ్చ కాలతో వ్యాప్తి రీతా
విష్ణో ర్మోక్షప్రదత్వంచ కథితంచ తృతీయయా
- ఏతావా నితిమస్త్రేణ వైభవం కథితం హరేః
తస్మాద్విరా డిత్యనయా వదేన్నారాయణాద్ధర్మే
ప్రకృతేః పురుషస్యాపి సముత్పత్తిః ప్రదర్శితా
యత్పురుషే యిత్యనయా సృష్టియజ్ఞ సమీరితః
సప్తాస్యాసస్పరిశయ సుఖః ధర్మ సమీరితాః
ఽం యజ్ఞ మితి మస్త్రేణ సృష్టియజ్ఞ సమీరితః
అనేనైవతు మస్త్రేణ మోక్షశ్చ సముదీరితః
తస్మాదితిచ సత్త్వా జగత్సృష్టి సమీరితా
వేదాహుతి మస్త్రాభ్యాం వైభవం కథితం హరేః
యజ్ఞేనేత్యయైవర్చా సృష్టి ర్మోక్షస్య చేరితా

య ఏవమేత జ్ఞానాతి సహి ముక్తో భవే దితి మహావర్ణం
కింరూపం పురుషసంహితాయాం, కిం రూపమ్ ఆదిత్యవర్ణమ్

“ఆదిత్యవర్ణం పురుషం వాసుదేవం విచిన్త్య”యేతి, క్వచానస్థితం
వేద, తమసస్తుపారే తమశ్చబ్దేన ప్రకృతిఃచ్యతే.

మోక్షధర్మే॥ తమసః పరమేధాతేత్యస్మి ప్రకృతి మణ్డలా దూర్ధ్వ
మనస్థితం సర్వాణి రూపాణి విచిత్ర్య నిర్తాయ నామాని
కృత్యాః

- నామ రూపంచ భూతానాం కృత్యానాంచ ప్రపంచసమ్
వేదకబ్దేభ్య ఏవాదా పృథక్సంస్థాశ్చ నిర్మమే

భారతే॥—సర్వేషాంచ స నామాని కర్మాణిచ పృథక్ పృథక్
వేదకబ్దేభ్య ఏవాదా దేవాదీనాం చ భారసః॥ ఇతి

ధీరః ధియారమమాణః అభివదన్ తైస్తై రాభిముఖ్యేన వదన్
యదాస్తే అస్త్యేవ తమిత్యనేన పూర్వం ప్రస్తుతమేవ నాన్యం దదత్తి
సన్నిహితస్య పరిత్యాగే కారణభావాత్. వేద్యుః చలమాహుత్యే॥

“స్వామిపుష్కరిణీతీరే సర్వాస్త్రామ్య ధోక్షజః
సహస్రశీర్షా పురుష స్సహస్రాక్ష స్సహస్రపాత్॥”

ఇతి పురుషసూక్త ప్రతిపాద్యత్వేనోక్తత్వాచ్చ॥గి॥

చ విధి కా

పురుషశబ్ద వ్యుత్పాదక శ్రుతిందర్శయతి భగవన్ స్త మితి. “పూర్వ
మేవా ౭హ మిహస” మితి భగవతోక్తత్వా తస్య పురుషత్వమి
త్యర్థః పూర్వమానుమితి యేనోక్తం సభగవాన్ పురుషఇత్యుచ్యతే ఇతి
పర్యవసితమ్. తథాపురుషఇత్యపీత్యస్య పూర్వపాదస్తు “భగవానితి
యశ్శబ్ద” ఇతికింఞాపమిత్యాదిప్రశ్న పూర్వకం ఆదిత్యవర్ణమిత్యాది
శ్రుత్యర్థం వివృణోతిపూర్వం ప్రస్తుతమితి. రయిః కకుద్వా నితి పూర్వ
మస్త్రప్రకాస్త వేద్యుః ఉతమిత్యర్థః. వదతి అయం మస్త్ర ఇతి శేషః.
నాన్యం వేంకటేశాదన్యం నవదతిత్యర్థః ॥గి॥

భట్టభాస్కరీయ పాఠః

వేదభాష్యేదప్తవ్యమ్

దిగ్దోషా యస్య విదిశ స్వకర్ణా ద్యౌ రాస వక్త్ర ముదరం
నభోవా సాసిష్ట వాయా స్వయ మాపద స్తం తస్మై
వరతేరి వరదాయ కస్మై స్వాహా ॥౬॥

శ్రీ॥— యస్య పరమార్థునః దిశః దోషాః బాహుభావః. విదిశశ్చ
అవాస్తరదిశః స్వకర్ణా ద్యౌ ర్వక్త్ర మూస, ఉదరం నభః. “నాభ్యా
అసీ దస్తరిక్ష” మిత్యాది శ్రుతియః. సాసిష్టవాయా యా విత్వం
భరా భూమిః సా త్వమేవాసి. స్మ భూతార్థసూచకమ్. అస్త్రామి
త్వేనేత్యర్థః. శ్రుత్య స్తనే “యస్యాస్య మగ్ని ద్యౌ ర్ముక్తా భిన్నాభి

శ్చరణౌ ఓతి" రిత్యాది. సాదభూతా యా భూమి స్సా న్యాయం
వరాహరూపిణ స్తవ ఆపదస్తమ్ దస్తమాపదస్తం దంష్ట్రాగ్నిమిత్యర్థః.
తస్మై వరాహరూపిణే వరత్రే వరప్రదానేన త్రాతీతి వరత్రః వర
దాయ వరప్రదానసమర్థాయ కస్మై పరబ్రహ్మణే కస్మాఇత్యుక్త
త్వాత్. "బ్రహ్మ కం బ్రహ్మఖ" మితిపరబ్రహ్మ పరత్వేనోక్త
త్వాత్, "స దేవ సామ్యేద మ్నగ ఆసీత్ ఏక మేవాద్వితీయమ్"
ఇత్యాది శ్రుత్యనుసారేణ పృథక్ దేవీభూషణాది రహితత్వేన, శ్రుతి
సిద్ధవేజ్ఞతాచరేవిద్యమానత్వా చ్ఛాత్రయ మపి మన్త్రో వేజ్ఞ తేజఃపరః.
సాదౌ— "యేనైవ దంష్ట్రాగ్నిముద్భూతా ధరా బిభర్తి విత్వం
ససురా నురేన్ద్రమ్. నతాస్సౌ తస్మై వరదాయ ఘంటే సర్వాత్మనే
ఽశేషవిభూతి దాయినే" ఇతి ||౬||

చ స్త్రి కా

ఆస బభూవేత్యర్థః. "అసిష్ట" ఇత్యుత్ర అసి స్మ ఇతిచ్ఛేదః. అత
ఆనా న్మ "భూతార్థసూచక" మితి. అన్తర్యామిత్యేన వసుధాన్త
ర్యామితయా. సాత్వ వసీత్యుక్త మిత్యర్థః. అన్య మన్త్రస్య వేజ్ఞ-తేజ
పరత్వే ఉపపత్తి మాహ కస్మా ఇతి. అయమర్థఃకస్మై ఇతిపరబ్రహ్మ
వాచకశబ్దా చ్చతుర్థీ. తత్ర శ్రుతిః కంబ్రహ్మేతి వేజ్ఞ-తేజః పరం
బ్రహ్మ బ్రహ్మణ స్సృష్ట్యాదౌ పృథక్ భూతదేవీభూషణా యధరాహి
త్వాత్, ఏకత్వముక్తమ్. వేజ్ఞ-తేజ స్తదానీనన స్తథావిధ ఆస్తే
"అరాయా" త్యాది శ్రుతిప్రతిపాదిత వేజ్ఞ-తాదౌ వసతిచ. వరద
త్వంచ ప్రత్యక్షసిద్ధమ్. తతోఽయం తత్పరఇతి. అన్యేతు "శాస్తిస్మ
వాయస్వయ మాపతన్తం" ఇతి పఠన్తః ఆపతన్తం అభిపతన్తం శత్రుం
శాస్తి న్మ శాసితవా నితివ్యాచక్షతే. ||౬||

భట్టభాస్కరీయపాఠః

దిగ్దోషా యస్య విదిశశ్చ కర్ణౌ ద్యౌ రాస వక్త్రీ ముదరం

నభోవా | శాస్తి స్మ వాయ స్వయ మాపతన్తం

తస్మై వరత్రే వరదాయ కస్మైస్వాహా||౬||

యస్య దేవస్య డిక్ దిశః. దోషా బహవః. ఛాన్దస మేకవచనమ్.
విదిశశ్చకర్ణౌ ద్యౌః స్వర్గః వక్త్రీ మాస ఆసీత్. నభః ఆకాశం

ఉదరం వా చారేవాయః స్వయం మాపతంతం అసురాదికం శాస్త్రస్మ
అశిక్షయత్. వశేణ త్రాయతీతి వరత్రః. తస్మై వరత్రే ఛాన్దసం
రూపం వరదాయ తస్మై బ్రహ్మరూపిణే ఇదంహవిః ||౬||

పద్మా ౭స్య వజ్రః పరమ స్సపుణ్యః పద్మా జనిత్రీ పరమస్య
వాసః | సూక్ష్మం సావిత్రం స్వయం మాదధాన స్సావిత్ర
రూపం పరమం స్సపుణ్యం స్సాహా||౭||

(శ్రీ)||— పద్మా లక్ష్మీకైః, అస్య పూర్వం ప్రతిపాదితస్య వేజ్జు-టే
శస్య, వజ్రాః వక్షసి విధక్తివ్యత్యయః. పరమః అర్చావతారే వర
ప్రదానాదిషు సమాధ్యధికరహితః, స్సపుణ్యః వేజ్జు-టాద్రిమాహత్యే

“వేజ్జు-టాద్రినమం స్సానం బ్రహ్మణ్యే నాస్తి కించన
వేజ్జు-టేశసమో దేవో నభూత్ నభవిష్యతి
యాశ్చ సప్త మహాపుర్యః కీర్త్యంతే మోక్షదాయకాః
తా వేజ్జు-టాద్రిపర్యంతా గ్రామకోట్యంతశశక్తయః
నాస్తి పుణ్యతమం తీర్థం స్వామిపుష్కరణీసమమ్
సమ మస్తీతి యో బూర్హుత్ తత్సమా నాస్తిపాతకీ||” ఇతి

పద్మా జనిత్రీ సర్వత్రజననీ. ఋగ్వేదే (౮-౭-౧౨) “అహం
రుద్రాయ ధను రారణోమి బ్రహ్మద్విషే శరవే హంతవాడి అహం
జనాయ సమదం కృణోమ్యహం ద్యావాపుథివీ ఆవివేశం” “అహం
సువే పితర మస్య మూర్ధా నమ యోని రఘ్నంఠః సముద్రే”
(శ్రీ) సూక్తే. “మాతరం పద్మమాలిన్” (శ్రీ) విష్ణుపురాణే.

“త్వం మాతా సర్వభూతానాం దేవదేవో వారిః పితా
త్వయై తద్విష్ణునా చాంబ జగద్వ్యాప్తం చరాచరమ్||” ఇతి
పరమస్య సమాధ్యధికరహితస్య వాసః అస్య వక్షః పద్మావాస ఇతివా
భగవచ్ఛాస్త్రే|| “మహాప్రళయకాలేతు సర్వలోకవినాశనే

తస్మి న్నపిచ కాలేతు వత్సరూపా ౭వన త్స్వయమ్
(శ్రీ) నర్థనాంకో హరి స్తస్మా ద్యస్మాచ్చిరవ్యక్తి స్థితా

ప్రళయాన్తే పునస్సృష్టౌ పృథగ్భూతాచ సా భవేత్

శ్రీరేవతానాం సర్వాసాం భేదమూర్తిత్వ మియమ్మీ” ఇతి

సూక్ష్మం సావిత్రం స్వయ మాదధానః “అన్తస్తద్భూతచేతాత్” ఇత్యస్మాత్ ౨. ప్రతాభివేతః. ఛాన్దోగ్యే “య ఏషోఽన్తరాదిత్యే హిరణ్మయః పునః దృశ్యతే. హిరణ్యశ్చక్రస్త్విరణ్య కేశ ఆప్రణభాత్ సర్వవన సువన్ల స్తస్య యథా కల్యాణం పుణ్యరీక మేవ మక్షిణీ” ఇతి. మైత్రాయణీయశ్రుతిః “సిర మనల మమృత మచ్యుతం ధ్రువం విష్ణుసంజ్ఞితం సర్వాపరం ఛాయ” ఇతి. యోగ యాజ్ఞవల్క్యే.

“ఈశ్వరం పురుషాఖ్యంచ సత్యసగ్రాణ మచ్యుతమ్

భర్తాఖ్యం విష్ణుసంజ్ఞంచ భ్యాత్వాఽచ్యుత మాచాన్నతే” ఇతి

అతేశ్వరశబ్దేన సా భర్తశబ్దేన సా ౨. నిరుద్ధః ప్రతిపాదితః. తేన శ్రీవైఖానసోక్తానాం భగవన్మూర్తీనాం గాయత్ర్యాం ధ్యేయత్వ ముక్తం భవతి. “విష్ణుః పురుషః సత్యః అచ్యుతః అనిరుద్ధః” ఇతి. పంచమూర్తయో హి శ్రీవైఖానసే కథితాః ఇతి. భారతవచన మప్యస్తి. తథా విష్ణుసంజ్ఞం పురుషాఖ్యం సర్వభర్తాణాం అచ్యుతం ‘భర్తాఖ్య’ మితి. భర్తశబ్దోహి వేదోవాచకః. తేన రూపేణాఽనిరుద్ధ ఉక్తఇతి. సంప్రతిపన్న మితి.

“ద్రుశ్యో హిరణ్మయో దేవ ఆదిత్యే నిత్యసంస్థితః

య సూక్ష్మో సోఽహ మిత్యేవ చిన్మియామ సృదైవతు॥”

ఇచ్చ సూక్ష్మం సావిత్రమచ్యుతత్వాత్. “ఘృణి రితి ద్వే అక్షరే సూర్య ఇతి త్రిణి ఆదిత్య ఇతి త్రిణి ఏతద్వై సావిత్రస్యష్టాక్షరం పదగ్ం శ్రియాభిషిక్తం య ఏవం వేద శ్రియా హైవాభిషిచ్యతే” ఇతి. యజుషి “ఘృణి సూర్య ఆదిత్యో మర్చయన్తి తప స్సత్యం మధుక్షరన్తి తద్భ్రహ్మ తదాప ఆసో జ్యోతీ రసోఽమృతం బ్రహ్మ భూభృవస్సువ రోమ్” ఇతి. ఏవం శ్రుతిస్మృతిషు ప్రతిపాదితమ్.

సావిత్ర రూపం పూర్వోక్తం పరమాత్మా స్వయమాదధానః సావిత్ర రూపం పరమం సుపుణ్యం “అనిత్యో వా ఏష ఏత స్మణ్డల” మిత్యాది శ్రుత్యనుసారేణ “అసా వాదిత్యో బ్రహ్మ” ఐ శ్రుతేశ్చ “అదిత్య మణ్డలాఽస్తర్వర్తీ శ్రీవేంకటేశ్వరః ఇత్యభిప్రాయేణ సావిత్రరూపం పరమం సుపుణ్య” మిత్యుక్తమ్ ||2||

చ నిర్మితా

పద్మాయాః జగజ్జనిత్యై శ్రుత్యస్తరమపి దర్శయతి. “అహం రుద్రాయేతి. పద్మాజనితీత్యాదేః పక్షద్వయేన వ్యాచక్షే. పరమస్య పద్మా వాసః సుఖవాసస్థానమ్. యద్వా పరమస్య వక్ష ఇత్యనుషజ్యతే. పద్మా “పద్మాయా వాస” ఇతి. ఉత్తరపక్షే ప్రమాదం దర్శయతి మహాప్రలయేత్యాదినా. “అస్య స్థధర్మోపదేశా దితి వేదాంతసూత్రమ్. అస్యానుమర్శః “యవహంతైరాదిత్య” ఇత్యాది శ్రుతౌ ఆ త్యాస్తర్వర్తీ యః పురుషః ప్రతిపాదితః స జీవాదస్యః. కుతః తద్ధర్మోపదేశాత్. తేవేష్వసంభవతాం గుణానాం తస్య తత్ర ప్రతిపాదనాదితి. సూక్ష్మం సావిత్రమిత్యాదే రయమర్శః. సనిత్యుపాఖ్యానాంతః పురుషరూపం పరమాత్మా స్వయమాదధానః. సవిత్పురుష శ్చాయమేవేతి. ఉదయత్ర శ్రుతిం దర్శయతి యవపక్షిత్యాది. అస్మేతు “పద్మాజనిత్రం పరమస్య వాసం సూక్ష్మ స్సావిత్రం స్వయ” మితి భేదేన పరింతః పద్మానాం కమలానాం ఆజనిత ముత్పాదకం సావిత్రరూపం స్వయ మాదధాన ఇత్యాదినా వ్యాచక్షతే ||2||

భట్టభాస్కరీయపాఠః

వద్వాఽస్యవక్షః పరమ స్సుపుణ్యః వద్వా జనిత్రం పరమస్య వాసమ్. సూక్ష్మ స్సావిత్రే స్వయ మాదధాన స్సావిత్ర రూపం పరమం సుపుణ్యం స్వాహా ||2||

పరమః ఉత్కృష్టో దేవః పద్మాస్యవక్షః పద్మాయా లక్ష్మ్యః అసితుం యోగ్య మాస్యం వక్షో యస్యసః పద్మాస్యవక్షః సుష్ఠి

పుణ్యః సుపుణ్యః అస్య దేవస్య పర ముత్కృష్టం వాసం నివాసస్థాన భూతం పద్మానాం కమలానాం జన్మితం ఉత్పాదకం సావిత్రయాపం సూర్యసంబ్ధియాపం సవితృ లోకాన్ సూయత ఇతి సావిత్రయాపం స్వయం సూక్ష్మో భూత్వా స్వనివాసనాత్ పరమ ముత్కృష్టం సుపుణ్యం చాదధానః తస్మై ఇదం హవిః ||2||

• యః పుణ్డరీకః పరమాస్తరాత్మా కమాజ్గరూపం కమలం దధార । సరసే రసాయ సాహుః ||౨||

(శ్రీ)||—యః పరమాత్మా పుణ్డరీకః పుణ్డరీకే ఛాన్దసత్వాత్. పరమాస్తరాత్మా అత్రాపి దహరపుణ్డరీకమధ్యవర్తీచేత్సర్థః. ఛాన్దోగ్యే “అథ యదిక మస్మిన్యదస్తస్తదన్వేష్య” మితి. యద్వా పురుష వ్యాఘ్రః. ఉపనిషది “దహరం విసాస్మం పర వేశ్మభూతం యశ్చ పుణ్డరీకం పురుషస్య సగ్ంస్థం తత్రాపి దహరం గగనం విశోక స్తస్మిన్యదస్తస్త దుపాసితవ్య” మితి. కమాజ్గరూపం కమనీయమంగళ రూపం యస్య తత్. కమలం కం జల మలంకరోత్తితి కమలమ్. దధార కమలే దధార బ్రహ్మణమ్ సరసే రససహితే “రసో రాగే ద్రవే ఽపిచ” ఇతి చాగాత్యకరసయుషే పద్మే రసాయ లోకస్యప్తయే బ్రహ్మణ స్దధార తస్మై. భారతే॥

“స్వపత స్తస్య దేవస్య పద్మం సూర్యసముప్రథమ్
నాభ్యాం వినిస్సృత మథా తత్రోత్పన్నః ప్రజాపతిః” రితి॥౨॥

చన్ద్రి కా

• ఛాన్దసత్వా ద్విధక్తివ్యత్యయ ఇతి శేషః. పుణ్డరీకశబ్దస్య వ్యాఘ్ర వాచకత్వా చ్చాహ పురుషవ్యాఘ్రఇతి. కమలే ఇతి సప్తమ్యుక్తే ప్రథమేతిభావః. బ్రహ్మణమిత్యర్థా త్సిద్ధ్యతీతిభావః. సరసే ఇతి కమల విశేషణమ్ పర్యవసితారమాహ పద్మే లోకస్యప్తయే బ్రహ్మణ స్దధారే” రి. అన్వేష్య. “కమాజ్గరూపం కమలం దధార స్వనివస్య నస్తం సురసేరసా”యేతి పత స్తః. కమ్రం రమ్యం అజ్గరూపం లాఞ్చన

భూతం కమలం దధార, తం సురసే వస్తుని రసాయ సారగ్రహణాయ
స్వసిష్వసం సేవయామితి వ్యాచక్షతే ||౮||

యః పుణ్డరీకః పరమాంతరాత్మా క్రమాఙ్కరూపం కమలం
దధార | స్వసిష్వసంతం సురసే రసాయ స్వాహా ||౮||

యః దేవః పుణ్డరి శుభం పుణ్యం కరోతీతి పుణ్డరీకః. పుణ్డ శ్శుభ
కర్మణి పరమ శ్చాసావంతరాత్మా పరమాంతరాత్మా. క్రమం
రమ్య మంకరూపం లాంచనభూతం కమలం దధార ధృతివాన్ తం
దేవం సుష్టు రసో యస్య తస్మిన్ సురసే వస్తుని రసాయ సారగ్రహ
ణాయ స్వసిష్వసం సేవయామి తస్మై ఇదం హవిః ||౮||

రయీణాం పతిం బృహంతం రారాగముక్తం గురుం సనీకమ్ తం
రాయో రూపం రయి భూతభూతం రయిమత్పురత్రే స్వాహా ||౯||

శ్రీ||-రయీణాం పతిం విశ్వరూపాం పతిమ్. బృహంతం “బృహత్
బ్రహ్మ మహాచేతి శబ్దాః పర్యాయవాచకా” ఇతి పూర్వస్మిన్ స్మృతే
ప్రతిపాదితమ్. బ్రహ్మాం పర బ్రహ్మభూతం రారాగముక్తం సమగ్ర
షాస్త్రణ్య పూర్వైశ్వర్యత్వాత్, తచ్ఛరూపత్వాత్, దిద్ధాద్వైశ్వర్య
రాగరహితమ్. “ఏతేవై నిరయా స్తాత స్థానస్య పరమాత్మనః” ఇతి
వచనాత్. గురుం “గుశబ్ద స్వంధకారస్య ద్రుశబ్ద స్సన్నిరోధకః. అన్ధ
కార నిరోధిత్వాత్ గురుర్యిభిధీయతే” ఇతి సృష్ట్యాది సామర్థ్యజ్ఞాన
ప్రదమ్. సనీకం సర్వైశ్వర్యవంతమ్. తం రాయో రూపం విశ్వర్య
రూపమ్. రయిభూతభూతం విశ్వరూపైశ్వర్యభూతమ్. రయిమ
త్పురత్రే విశ్వర్యవతాం దేవానా మపిరక్షితా. తస్మై

“అరోగ్యం భాస్కరా దిచ్ఛచ్ఛియ మిచ్ఛే ద్ధుతాశనాత్
శంకరా ద్భాసమన్విచ్ఛే న్నోక్ష మిచ్ఛే జ్జనార్దనా” దితి.

జ్ఞానప్రదోపి పరమాత్మై వేత్తభిప్రాయేణ గురు శబ్దప్రయోగః
యద్వా తత్తదంతర్యామిత్యేన ||౯||

చర్చికా

పూర్వస్మిన్మస్తే “రయఃకరుద్వా” నిత్యాదా ప్రతిపాదితం శ్రీ
వేంకటేశ మిత్యర్థః. రాసు రాగః రారాగః. తుచ్ఛరూపత్వా దింద్రా
ద్యైశ్వర్యాణి తుచ్ఛానీ త్యర్థః. తత్రవచనమాహ ఏత ఇతి. శంకరస్య
జ్ఞానప్రదత్వోక్తేః భగవతః కథంజ్ఞానప్రదత్వ మిత్యాశంకాయామాహ
జ్ఞానప్రదోపీతి. తథోక్తావపి పరమత్వైవ జ్ఞానప్రదః. యద్వా శక్కు
రాస్త్ర్యామి తయాతస్య జ్ఞానప్రదత్వమితి. అన్యేతు యజతంబృహన్త
మితిపతంతః యజతం పూజయతేతి యజత మితి ద్వివచనం ఛాన్దస
మితి వ్యాచక్షతే ॥౯॥

భట్టభాస్కరీయపాఠః

రయీణాం పతిం యజతం బృహన్తం రారాగ ముక్తం

గురుం స్వనీకమ్. తం రాయో రూపం రయిభూత

భూతిం రయిమత్పురత్రే స్వాహా ॥౯॥

రయీణాం ధనానాం పతిం బృహన్తం మహన్తం రయి ధనే
అరాగో యస్యసః తం రారాగముక్తమ్. గురుం లోకగురు ముత్త
మాదిభి ర్గదితం శోభనా అనీకా యస్య సః తం స్వనీకమ్. రాయో
ధనస్యేవ రూపం యస్యతం రాయోరూపం ఛాన్దసో విభక్తిలోపః.
రయిభూతభూతిం ధనీభూతశ్చసా భూతభూతిశ్చ తం రయిభూత
భూతిం దేవం యజతం హోమేన పూజయత హేజనాః పూజ
యతం ఛాన్దసంరూపమ్. రయిమత్ ధనన ద్యథా తథా సురాన్త్రా
యత ఇతి తస్మై సురత్రే ఛాన్దసంరూపం తస్మై ఇదం హవిః. ॥౯॥

రాయాం పతత్రే రయి మాదధాత్రే రాయో బృహన్తం రయిమ

త్సుపుష్టామ్. రారాజిమన్తం రతయే రమన్తం తం బింబ

వన్తం కకుదాయ భద్రే స్వాహా ॥౧౦॥

(శ్రీ)॥- రాయాం పతత్రే స్వభక్తస్య తుచ్ఛైశ్వర్యాణాం పతనా
సన్తరం త్రాతేరక్షితే

“యస్యానుగ్రహ మిచ్ఛామి తస్య విత్తం మరామ్యహమ్
బధ్నాన్వా నాశయిష్యామి వ్యాధీ నుత్పాదయూమ్య హమ్॥”

ఇతి. రయిమాదధాత్రే అనశ్వరైశ్వర్యప్రదాత్రే రామో బృహస్పతి
లీలా విభూత్య పేక్షయా నిత్యవిభూతే రధికత్వాత్. “పాదోఽస్య
విశ్వా భూతాని త్రిపాదస్యాఽమృతం దివి” ఇతిశ్రుతే. రయిమత్సు
పుష్టామ్.

“సత్పాతదానేన భవేద్ధనాఢ్యోధనప్రకర్షేణ కరోతిపుణ్యమ్
పుణ్యాదవశ్యంతిదివం ప్రయాతి పునర్ధనాఢ్యః పునరేవభోగీ॥”

పుణ్యవత్సు ప్రవృద్ధాం రయి మాదధాత్రే. సుపుణ్యం సుప్రసిద్ధానాం
పుణ్యప్రదమ్. రా రాజమన్తం దేశకాలాద్య పేక్షా రాహిత్యేన నిరన్త
రైశ్వర్యవన్తం రతయే లీలారసానుభవార్థం రమన్తం పరమాత్మానం
తం బింబవన్తం శైలజాదిరూపేణ బింబవన్తం కమదాయ క్రేష్టాయ
భద్రే శుభాశ్రయాయ స్వాహా జహోమీత్యర్థః ॥౧౦॥

ఇతి శ్రీమత్కౌశిక గోత్రేణ శ్రీ గోవిందాచార్య సూనునా
వేదాన్త దేశికేన శ్రీ శ్రీనివాసాచార్య యజ్ఞనా.
వరచితే శ్రీపారమార్థికోపనిషద్భాష్యే
సప్తమానువాకః

చంద్రికా

యస్యానుగ్రహ మిత్యాదికం పూర్వముదాహృతమ్. తదభిప్రాయ
 శోచకః. అత్ర సర్వతేజం బోధ్యమ్. యత్ర యత్ర విభక్తీనాం భేదో
 ౭ స్తి తత్ర తత్ర తత్తదానుగుణ్యేనా ౭ ధ్యాహరః కార్యః యథా
 బృహన్తం గారాజమన్తం బింబనన్త మిత్యాది ద్వితీయాస్తత్వేస్తామి
 ధ్యానామిత్యధ్యాహరః కార్యః. చతుర్థ్యస్తత్వే స్వాహా శబ్దే
 నాస్వయః. అథవా యద్విభక్తికం విశేష్యం తదానుగుణ్యేనాస్యదపి
 నేయమ్. ఏవమన్వృతాపి. అన్వేతు “గారాజమన్తం రతయే యజన్తు
 తం బింబనన్త” మితిపతన్త్య రతయే పూజాగ్రహణరతయే బింబనన్తం
 మూర్తిమన్తం దేవం యజన్వీతి వ్యాచక్షతే ||౧౦||

౪౫ శ్రీ వైఖానసాత్రేయ గోత్రసంజాత శ్రీ వరదరాజసూరి
 సన్తన శ్రీ సుందరరాజసూరి విరచితాయాం
 శ్రీపారిసూక్తికోపనిషద్భాష్యచంద్రికాయాం
 సప్తమానువాకః

భట్టభాస్కరీయపాఠః

రాయాం పతత్రే రయి మాదధాత్రే రాయో బృహన్తం
రయిమత్సు పృష్టామ్ | రారాజిమన్తం రతయే యజన్తు
తం బింబనన్తం కకుదాయ భద్రేస్వాహా || ౧౦ ||

రాయాం ధనానాం పతనే త్రాతీతి తస్మై పతత్రే. రయిం ధనం
రయిమత్ సుధనః త్ సుపుష్టాం ఋతాం అదధాత్రే కర్తే
కకుదాయ శ్రేష్ఠాయ భద్రే భద్రాయ ఛాన్దసం రూపం ఇదంహవిః
రాయః ధనాత్ బృహన్తం జగత్పూర్ణం రారాజిమన్తం ధన
సమూహవన్తం రతయే వినోదాయ పూజాగ్రహణరతయే బింబనన్తం
మూర్తిమన్తం తం దేవం యజన్తు హేమామేన పూజయన్తు || ౧౦ ||

ఇతి శ్రీనరహరి భట్టసూనునా శ్రీ భట్టభాస్కరేణ
విరచితే శ్రీ వైఖానససూత్రఖిల ఋక్
మన్త్రీవ్యాఖ్యానే సప్తమప్రశ్నే
సప్తమానువాకః

శ్రీ పారమాత్మకోపనిషద్భాష్యమ్

(అష్టమోఽనువాకః)

యత్సారభూతం సకలం ధరిత్రం మోదప్రాయేణానుభూతం
మనువిద్ధమ్. సూక్ష్మ స్సురేశ స్సకలం బిభర్తి తస్మై
సురేశాయ సకలం సుపుణ్యం స్వాహా॥౧॥

శ్రీ॥— యత్సారభూతం ప్రకృతిః పురుషయో ర్బలభూతమ్.
యద్వా జగతః సకలం కలాః హితం “పోడశకలో వై పురుషః” ఇతి
శ్రుతే. ధరిత్రం ధారణాత్ప్రాయత ఇతి ధరిత్రం ప్రకృతిః మోదప్రా
యేణానుభూతం లీలాప్రాయేణ పరమాత్మనానుభూతమ్. మను
విద్ధం అనుప్రవిష్టమ్. “తదేవానుప్రాయశః” దితి శ్రుతే. సూక్ష్మః

“వాల్మీకీశతభాగస్య శతథా కల్పితస్యచ
భాగో జీవస్స విజ్ఞేయస్సచానన్త్యాదు కల్పజే॥” ఇతి శ్రుతే.

“అణోరణీయాన్” ఇతి జీవాపేక్షయా సూక్ష్మః. సురేశః బ్రహ్మ
దీనామీశః. సకలం విదవినాత్మకం జగత్ బిభర్తి. “వ్యష్టభాన్
ద్రోదసీ చిష్టురేతే దాధార పృథివీ మభితో మయూక్షాః” ఇతి.
తస్మై సురేశాయ పూర్వోక్త స్సురేశః సకలం బ్రహ్మాదిస్తంబ
పర్యంతం సుపుణ్యం సుతరాం పుణ్యం య స్సురేశః సకలం బిభర్తి
తస్మై॥౧॥

చర్చికా

యస్సురేశ స్సకలం బిభర్తి తస్మై ఇత్యన్వయః సకలశబ్దేన
యదుచ్యతే తత్ కింయాప మిత్యుతావా. “యత్సారభూతం సకలం”
మితి. అత్ర సకలశబ్దేన పురుష ఉచ్యత ఇత్యభిప్రాయేణ శ్రుతిం
దర్శయతి పోడశేత్యాదినా. ధరిత్రశబ్దం ప్రకృతిపరతయా వ్యుత్పాద
యేతి ధారణాదితి. ఏన మాత్మకం తదేవ విశిష్టే, “మోదప్రాయేణాను

భూత మనువిధ్"మితి. సూక్ష్మజ్ఞుని పరమాత్మవిశేషణమ్. తస్య సూక్ష్మత్వంచ అణురూపజీవస్యాప్యస్త్రామితయా సిద్ధ మిత్యాశయేన జీవస్య సూక్ష్మత్వే శ్రుతిం దర్శయతి. "వాలాక్రేతి." లద పేక్షయాఽపి పరమాత్మనోఽణీయాన్య ప్రతిపాదికాం శ్రుతిం దర్శయతి "అణోరణీయా"నితి॥౧॥

భట్టభాస్కరీయపాఠః

య స్సారభూతం సకలం ధరిత్రం మోదప్రాప్యేణాను భూత
మనువిధ్మి. సూక్ష్మ స్ఫురేశ స్సకలం బిభర్తి తస్మై
సురేశాయ సకలం సుపుణ్యం స్వాహా ॥౧॥

సూక్ష్మ స్ఫూక్ష్మరూప స్ఫురేశః దేవేశః యో దేవ స్సారభూత ముత్కృష్టం సకలం కలాసహితం మోదప్రాప్యేణ మోదేన సంతోషేణ ప్రాప్యేణ ప్రాయశః అనుభూతం జ్ఞాతం సారం మోదప్రాప్యేణానువిధ్మి అనుభూత మనుస్మృతం సుపుణ్యం సకలం సమస్తం ధరిత్రం భూలోకకృత్యం సకల మన్యూనం యథా భవతి తథా బిభర్తి. సురేశాయ శోభన ధనపతయే తస్మై ఇదం హవిః॥౧॥

ఫలో వా ఏష లోకానా మజరో మహాత్మా విశ్వం యః పాతి
విమలోఽమలాఖ్యః । తస్మై వరత్రే వరదస్య పుష్ట్యై స్వాహా॥౨॥

శ్రీ॥—ఏషయః పరమాత్మా లోకానాం భూరాదీనాం తత్త్వలోక స్థానాం దేవమనుష్యాదీనాం చఫలః ఫలభూతః ఫలప్రదశ్చ "ఫలమత ఉపపత్తే" ఇతి. అజరః జరారహితః

"అశనాయా పిపాసేచ శ్లోకమోహా జరామృతీ

ఏతా వ్షడూర్మయః ప్రోక్తా వ్షడూర్మిరహిత శ్చ సః॥" ఇతి

ఊర్జిపట్కరహితః. మహాత్మా మహాన్ సర్వాస్త్రామీ. విశ్వం జగత్ యః పాతి రక్షతి విమలః అపహత పాపమత్సాది గుణః అమలాఖ్యః

వసా శుక్ల మస్మ జ్ఞజ్ఞ మూత్రం విటక్ష్ణ విణ్ణభాః
 స్నేహ్మత్ర పూతిక స్వేదా ద్వాదశైతే నృణాం మలాః॥ ఇతి
 ద్వాదశమలరహితః. వరత్రే శ్రేష్ఠాయ పోషణాదిశక్తిసహితాయ
 తస్మై వరదస్య వరప్రదానసమర్థస్య. పుష్ట్యై

భృగుః॥ శ్రీ శ్చ సారస్వతీచైవ రతిః ప్రీతి స్తధైవచ
 కీర్తి శ్చాస్తిస్తథా పుష్టినుష్టి రిత్యుష్ణశక్తయః॥ ఇతి॥

పోషణరూపాయై శక్త్యై పరమాత్మనే ॥౨॥

చ నిర్వి కా

“ఫలమత ఉపపత్తే” రితి వేదాన్తసూత్రమ్. పరమాత్మనః పుష్ట్యై
 తృప్త్యేన పుష్ట్యై ఇత్యుక్తమ్. పుష్టిర్నామ భగవచ్చక్తిరీతి శ్రీశాస్త్రాక్త
 భృగువచనస్మర్యయతి. అష్టశక్తయ ఇతి వేదితవ్యా ఇతి శేషః ॥౧॥

భట్టభాస్కరీయపాఠః

ఫలో వా ఏషలోకానా మజరో మహాత్మా విశ్వం యః పాతి విమలో
 మలాభ్యః । తస్మై కకుత్స్థే వరదాయ పుష్ట్యైస్వాహా॥౨॥

ఏష దేవః లోకానాం ఘోరై సుకృత పరిపాకవీవ. అజరః జరా
 రహితః. మహాత్మా మహానుభావః విమలః నిర్మలః అమలా నిర్మలా
 ఆభ్యా నామ యస్య సోఽమలాభ్యః. యో దేవః విశ్వం జగత్
 పాతి. కకుత్స్థజాదికం త్రాయతే తస్మై కకుత్స్థే వరదాయ పుష్ట్యై
 పుష్టిరూపాయై తస్మై ఇదం హవిః ॥౨॥

ధూ ర్నో వహంతాం రతయే రమంతాం పుంభూతి మన్తస్సమయ
 స్సుషుమ్నా । అగ్ంరాజిమన్తం సకలస్య గుప్త్యై స్వాహా ॥౩॥

శ్రీ॥-నః ధూః భారం భరన్యాసం వహంతాం ‘వహప్రాపణే’ ఇతి
 పరమాత్మా స్వయ మేవ ప్రాపయతామ్.

స్వామీ స్వశేవం స్వవశం స్వభరత్వేన నిర్భరమ్
స్వదత్తస్వధియా స్వార్థం స్వస్మిన్నస్వస్మి మాం స్వయమ్ | ఇతి

సర్వదానుసంధానమ్. యద్యాశరీరం సంయోజ్యధూర్యహన్తామ్.
రతయే తత్తద్విషయానుభవార్థం తత్తత్ స్థానే రమంతాం ఇన్ద్రియాణాం
పుంభూతిం పరమ పుంపారానుభవైశ్చర్యరూపం అన్తస్సమయస్సుఖ
మ్నా అన్తస్సమయే అగ్రంరాజిమంత్రం అకారాక్షరపూర్వకమన్త్రం
ప్రతిపాదయంత్రం సకలస్య 'కలాతు షోడశోభాగః' ఇతి సర్వేన్ద్రియో
పరతస్య సుఖమ్నానాద్యాం గమనశ్చ భరన్యాసం కృతవతః గుప్తై
రక్షణాయ ప్రయచ్ఛతి తస్మై ॥ 3 ॥

చన్ద్రికా

వహంతాం బహువచసం ఛాన్దన మిత్యభిప్రాయేణాహ పరమాత్మా
ప్రాయతామితి. ధూరితి ద్వితీయాశ్చేద్యమేత్యభిప్రాయః. ప్రకారా
న్తరేణ వ్యాచక్షే. యద్యే ధూ శ్శరీరం వహంతాం వహతాం నుమ్
ఛాన్దనం. తథారహనామితిచ. ఏతత్ ద్వయమున్ధిద్వైయవిశేషామ్.
సకలశబ్దస్య పర్యవసితార్థమాహ సర్వేన్ద్రియోపరతస్యేతి. అయమర్థః
“దేహవసానే కృతభరన్యాసస్య పరమాత్మా ఇన్ద్రియాణాంభగవదను
భవం ప్రణవశ్చ ప్రతిపాద్య. సుఖమ్నా మార్గేణ గతస్య మోక్షసిద్ధే
స్తన్తాన్తాన్త ప్రయచ్ఛతి. అన్యే “ధూర్నో వహంతాం రతయే
రమంతాం భూభూతిమన్తస్సమయస్సుఖమ్నామితి పరస్తః రక్షణభారం
వహంతాం భూయసీ భూతి ర్మన్యతేం అన్తస్సుఖమ్నాం సుఖమ్నా
మధ్యే రతయే రమంతాం రాజిమంత్రం అం విష్ణుం సకలస్య లోకస్య
గుప్తై రక్షణాయ సమయం ఆశ్రయేయ మితి ॥ 3 ॥

భట్టభాస్కరీయ పాఠం.

ధూర్నో వహంతాం రతయే రమంతాం భూభూతిమన్తస్సమయం
సుఖమ్నమ్ | అం రాజిమంత్రం సకలస్య గుప్తైస్వాహా ॥ 3 ॥

నః ధుః ధురం రక్షణభారం వహంతాం భూః భూతిః భూతిః యస్యా
స్యా భూభూతిః తా మన్తస్సుఖమ్నాం సుఖమ్నాన్తః, సుఖమ్నా

నాడిమధ్యే రతయే స్వవినోదాయ. న నిర్భణేన రమన్తం వాయు
రూపేణ క్షీడన్తమ్. సరాజిమన్తం పాణిసమూహనన్తం అం విష్ణుః
సర్వస్య సకలస్య ప్రపంచస్య గుప్త్యై రక్షణాయ సమయం ఆశ్రయే
యమ్ తస్మై ఇదం హవిః || 3 ||

విశ్వం విభర్తి ప్రసురోరుదన్తం సంరాజిమన్తం సకలం ప్రరూఢమ్.
స నో వికత్య ప్రహిదోతు పత్రే స్వాహా || 4 ||

శ్రీ||—పిశ్వం సమన్తం ప్రసురోరుదన్తం తాప్తతయాదినా
ప్రకర్షేణ సుష్ణు రోరుదన్తమ్. సంరాజిమన్తం సమూహనన్తం సకలం
కలాసహితమ్ ప్రరూఢం దేవసునుష్యాకారేణ సమన్తం వితత్య
విస్తార్య విభర్తి. స దేవః సః శ్రేయః ప్రహిదోతు ప్రయచ్ఛతు.
పత్రే పతనా త్రాయిత ఇతి తస్మై || 4 ||

చ స్త్రి కా

ప్ర, సు, ఇత్యుపసర్గద్వయమ్. అన్యేతు, పాత్రే రక్షకానుతి || 4 ||

భట్టభాస్కరీయపాఠః

విశ్వం విభర్తి ప్రసురోరుదన్తం సంరాజిమన్తం సకలం ప్రరూ
ఢమ్ . స నో వికత్య ప్రహిదోతు పాత్రేస్వాహా || 4 ||

ప్రసురోరుదన్తం ప్రకర్షేణ సుష్ణు రోరుదన్తం భారాసహనతయా
రుదన్తం సంరాజిమన్తం సమ్యక్ పాణిసమూహనన్తం ప్రరూఢం
ప్రకర్షేణ రూఢం ప్రసిద్ధం సకలం విశ్వం యో విభర్తి. సః దేవః
సః అస్మాన్ వితత్య ఉత్పాద్య పాత్రే రక్షకాయ ప్రహిదోతు ప్రేష
యతు తస్మై ఇదం హవిః || 4 ||

సో వా స్వరూప స్సమద్య కృమగ్రో విధుదం తుదన్యో విదధ

. త్వదం వా వియతి ప్రకాశం బృహతే(రు)గ్రహేణ తం

బింబనన్తం సమదం సమగ్రగ్ం స్వాహా || 5 ||

శ్రీ||—యః పరమాత్మా దేవాసురేషు సముద్రమధనవేలాయాం
సమద్యక్ సమగ్రః వచ్ఛితుం సావధానః విధుదం విధు శ్చన్ద్రః తం

దమయతీతి దమయతీన్ద్రియ నిగ్రహశక్తిగమ్యువాత్ విధుదోరాహుః
తం సమదం మద సహితం సమగ్రం సావధానం బింబవస్తం రాహుం
అమృతపానవేలాయాం తుదన్ హింసాం కుర్వన్ తస్య రాహోః
వియతి ఆకాశే ప్రకాశం తేజోవస్తం పదం స్థానం (రు) గ్రహేణ
గ్రహరూపేణ బృహతే పూర్ణచంద్రియ విదధత్ కల్పితవాన్
స ఏవం స్వరూపః తస్మై॥౫॥

చ స్త్రి కా

సమదృక్ మథనకాలే దేవాసుశేషు వైషమ్యరహితః, వ్యగ్ర
శబ్దవత్ సమగ్రశబ్దోఽపి త్యాశయేనాహ స్ఫూటం సావధాన ఇతి,
అన్యేతు “విధునం తుదన్యో విదధ త్పదంవా వియతి ప్రకాశం బృహతే
ఽర్హే” ఇతిపఠస్తః యః త్రివిక్రమః విధునం చస్త్రం నకారాస్తత్త్వం
ఛాస్తనమ్, చస్త్రగ్రహణం సర్వగ్రహోపలక్షణమ్, సర్వాన్ గ్రహాన్
పాదన్యాసేన తుదన్, బృహతే బృహతి అర్హే ఉచిత ఇతివ్యాచక్షతే॥౫॥

భట్టభాస్కరీయపాఠః

సో వా స్వరూప స్సమదృ స్సమగ్రో విధున స్తుదన్యోవిదధ
త్పదంవా వియతి ప్రకాశం బృహతే ఽర్హే తం బింబవస్తం
సమదం సమగ్రగ్ం స్వాహా ॥౫॥

స యో దేవః త్రివిక్రమా దేవః స్వ మాత్మీయం రూపం
జగత్ వ్యాప్తం యస్య స్వరూపః సమదృక్ శీతోష్ణాదిసర్వం
ద్వంద్వం సమం దర్శయతీతి సమదృక్ సమగ్రః సర్వపరికరః ఘరి
పూర్ణస్సన్ విధునం చస్త్రం అస్యోపలక్షణత్వాత్ సర్వగగనచారిణః,
నాస్తత్త్వంఛాస్తనమ్, తుదన్ పాదన్యాసేన పీడయన్ బృహతే బృహతి
ఛాస్తనమ్, విస్తరే అర్హే పాదన్యాసోదితే వియతి ఆకాశే ప్రకాశం
ప్రఖ్యాతం సర్వదేవసమస్కృతం తం బింబవస్తం ఆకారవస్తం
సమదం సగర్వం సమగ్రం సకలపరిపూర్ణం పదం విదధత్ చక్రే
తస్మై దేవాయేదం హవిః ॥౫॥

భూర్భువం వా భువో వా సువో వా కిచ్ఛి త్వనంతం
సుషువే సమస్తమ్। సర్వస్య ధాతార మజరం
జరిత్రేస్వాహా ॥౬॥

(శ్రీ)॥—భూర్భువం భూమేరపి భూమిం ఉత్తరమరుదేశాదికం భువోవా
సువోవా అంతరిక్షం స్వర్గంవా, వాశబ్దో లోకాంతరపరః, కిచ్ఛిత్వ
నంతం అల్పశబ్దవాచ్యత్వేన స్వనంతం శబ్దయంతం సుషువే సృష్ట
వాన్, సమస్తం సమస్తమపి సర్వస్య ధాతారం చతుర్వర్ణఫలప్రదం
అజరం జరాహితమ్.

(శ్రుతిః) “స జాయతే మ్రియతే వాకదాదిన్నాయ మ్భూత్వా
భవితావానభూయః। అజో నిత్య శ్శాశ్వతోఽయం పురాణో నహ
స్యతేహన్యమానే శరీరే॥” ఇతి

జరిత్రే ప్రకృతిద్వారేణ జరిత్రే.

“వాసాంసి జీర్ణాని యథా విహాయ నవాని గృహ్లాతి
నరోఽపరాణి తథా శరీరాణి విహాయ జీర్ణాన్యన్యాని
సంయూతి నవాని దేహీ॥ ఇతి తస్మై” ॥౬॥

చ వ్రి కా

కించిచ్ఛబ్దార్థమాహ అల్పశబ్ద వాచ్యత్వేనేతి. బృహతః పర
మాత్మనః, పరమాత్మాపేక్షయా సర్వోఽపి లోకః అల్పత్వేన వాచ్య
ఇత్యర్థః, శబ్దయంతం నక్షత్రమిత్యర్థః, అథజీవస్యాఽజరత్వే శ్రుత్యంతర
ముదాహరతి, నజాయతఇతి, తస్య జీర్ణత్వం కథమిత్యత్రాహ ప్రకృతి
ద్వారేణేతి, ప్రకృతి శరీరమ్, శరీరజీర్ణత్వం తస్మి న్నారోప్యజరితే
జీర్ణత ఇత్యర్థః, అన్యేతు “సర్వస్య ధాతార మజరం జనిత్రే” ఇతి
పతస్తః బ్రహ్మణం జనయిత్రే ఇతి వ్యాచక్షతే ॥౬॥

భట్టభాస్కరీయపాఠః

భూర్భువం వా భువోవా సువర్వా కించి త్వనంతం సుషువే
సమస్తమ్ సర్వస్య ధాతార మజరంజనిత్రే స్వాహా ॥౬॥

భూ ర్భూలోకాద్వా భవం ఉకారశ్చాన్తనః భువోవా ఆకాశాద్వా
భవం సువర్వా స్వర్గాద్వా భవం స్వనంతం శబ్దాయమానం సమస్తం
కిచ్చిత్ యత్కించినపి ప్రాణిజాత మస్తి తత్సయస్తం య సుషువే
ఉత్పాదయామాసన సర్వస్య జగతః ధాతారం బ్రహ్మణం అజరం
జరారహితం జనిత్రే ఉత్పాదయిత్రే తస్మై ఇదంహవిః ॥౬॥

దాక్షిణ్యం ప్రసృతం సమస్తం సజ్జోచయిత్వా సకలం

వితానమ్ సంచాసయన్య సకలం వరిష్ఠం తస్మై

ప్రజేశాయ ధురంధరాయ స్వాహా ॥౭॥

(శ్రీ)॥— యః పరమార్థా దాక్షిణ్యే దితిః తస్మాం ప్రసృతం
ఉద్భూతం సమస్తం దైతేజుజాతం సంకోచయిత్వా అల్పానశిష్టం
కృత్వా సకలం కలాసహితం వితానం లోకస్యాచ్ఛాదనభూత దేవ
జాతం సంచాసయన్ వరిష్ఠం శ్రేష్ఠం మనుష్యాణాం రక్షణార్థే స్థాపిత
వాన్, “త ఏనం తృప్తా ఆయుషా తేజసా వర్చసా శ్రియా యశసా
బ్రహ్మవర్చసేనాన్నా ద్యేన చ తర్పయన్తి” ఇత్యాది, ప్రజేశాయ
ప్రజానా మిశ్వరాయ ధురం ధరాయ సర్వభారవహాయ
తుభ్యమ్ ॥౭॥

చ స్త్రి కా

దేవజాతం మనుష్యరక్షణారం స్థాపితమితి వ్యాఖ్యాన తత్ర
శ్రుతిం దర్శయతి తద్దితి. తే దేవా ఏనం మనుష్యం తర్పయన్తి
తృప్తయః అన్యేతు ఏవమేవ పఠన్తః దాక్షిణ్యం అర్పిస్తాది
తారాస్సిత్యాదినా వ్యాచక్షతే. ॥౮॥

భట్టభాస్కరీయపాఠః

దాక్షిణ్యం ప్రసృతం సమస్తం సజ్జోచయిత్వా సకలం
 వితానమ్ । సంవాసయ న్మే సకలం పరిష్ఠం తస్మై
 ప్రజేశాయ ధురంధరాయ స్వాహా ॥౭॥

• యోదేవః దాక్షిణ్యం ప్రసృతం దాక్షిణ్యేషు అశ్విన్యాది
 తారాసు ఛాన్దసమేకవచనమ్, ఉపలక్షణత్వా ద్ద్రహ్మదిషు ప్రసృతం
 సమస్తాత్ ప్రవర్తమానం సకలం కలాసహితం ఉపలక్షణత్వే కాష్ఠా
 ముహూర్తాదిసహితం సమస్తం వితానం కాలవిస్తారం సజ్జోచయిత్వా
 సంక్షిప్త్య మే మయి సప్తమృధేషష్ఠీ, ఉపలక్షణత్వేన సర్వజనశరీరేషు
 పరిష్ఠం శ్రేష్ఠం తత్కాలే సంవాసయన్ నిక్షిప్తవాన్ అజభావ
 శ్చాన్దసః, ద్వాదశగణిచారాత్మకం సకలం కాలం సూర్య చంద్ర
 స్వరూపవశాత్ దేహేష్యస్తి ప్రజానా మిశ్వరాయ ధురంధరాయ
 సర్వజనరక్షణభారవహాయ తస్మై ఇదం హవిః ॥౭॥

ఆశా స్సమస్తాః ప్రతరన్నస్తస్త స్తాస్తావసేవ్యా స్సకలా సమస్తా ।
 సా మే గృహే వా సమధత్త పుష్టిగ్ం స్వాహా॥౮॥

శ్రీ॥— సర్వభక్తానాం స్వారాధకానాం ఆశాః కామాన్ ప్రత
 రన్ ప్రయచ్ఛన్, ను అస్వర్థే, అను సాకల్యేన అన్తః హృదయే పర
 మాత్మా తిష్ఠతి, యాకమలా లక్ష్మీః, సాఽ పితాస్తాః ప్రవిశ్య వసేత్.
 శ్రీవిష్ణుపురాణే॥

“త్వం మాతా సర్వభూతానాం దేవదేవో హరిః పితా

త్వయైత ద్విష్ణునా చాంబ జగ ద్వాప్యప్తం చరాచరమ్” ఇతి

సర్వత్ర వ్యాప్తి రుచ్యతే, కథం వ్యాప్తిరితిచేత్ యథాపరమా
 త్మనా జగ ద్వాప్యప్తం తథేతి భావః, సమస్తా సర్వాత్మనా సా లక్ష్మీః
 సైమా లక్ష్మీః, మే గృహే పుష్టిమ్

“త్వయా ౭వలోకితా సుద్య శీలాద్యై సుకలై ర్గుణైః
ధనైశ్చైర్వై శ్చ యుజ్యస్తే పురుషా నిర్గుణా అపి॥” ఇతి
సమధత్త అన్తర్భామిణః పరమాత్మనోలక్ష్మ్యాశ్చాయంమన్త్రః॥౧॥

చన్ద్రికా

పుష్టిమిత్యస్తమేవ భావ్యం కోశేషు దృశ్యతే. అన్యేషు “ఆశా
స్సమస్తాః ప్రతరన్ను వస్త” ఇతిపఠంతః. ఆశాశబ్దేన తత్పరయో
లక్ష్మ్యస్తే. దిక్పతయః యాం నువస్తః స్తువస్తః. ప్రతరన్ తయా
వశ్చితా అధవన్ ఇత్యారభ్య. సా లక్ష్మీ ర్మే గృహే పుష్టిం సమ
ధత్త కథాత్విత్యస్తం వ్యాచక్షతే॥౧॥

భట్టభాస్కరీయపాఠః

ఆశా స్సమస్తాః ప్రతరన్నువస్తస్తా స్వావస ద్యాం కమలా
సమస్తాః తామ్మే గ్రహే వా సమధత్త పుష్టిగ్ం స్వాహా॥౧॥

ఆశా స్సమస్తాః ఆశాశబ్దేన దిక్పతయో లక్ష్మ్యస్తే. సర్వదిక్పతయః
యాంకమలాంనువస్తః స్తువస్తః స్తోత్రం కుర్వస్తః. ప్రతరన్ తయా
వశ్చితాః అధవన్. సమస్త ముక్త్యా యాసమ్యక్తా విక్షిప్తా ప్రేషితా
సా కమలా లక్ష్మీః సా దేవీ స్వేచ్ఛయా తాను దిక్పతిషు అవసత్
విశ్వరూపిణి తిషేత్. సా కమలా మే గృహే తా మనిర్దేశ్యాం
పుష్టిం పోషం సమధత్త కథాతు॥౧॥

యో జజ్ఞమానాం సకలం బిభర్షి సర్వం వియద్వా విచరేత

శక్ష్యన్ । తన్నో ర్జలేవా వపుష్య స్త్య జస్రగ్ం స్వాహా ॥౧॥

శ్రీ॥—యః పరమాత్మా జంగమానాం దేవమనుష్యాదీనామ్,
సకలం యోగక్షేమాదికం బిభర్షి. వియద్విచరేత అకాశే యత్
కించి ద్విచరేత తత్సర్వం త్వమేవ బిభర్షి. శక్ష్యన్ శక్తః తన్నోరివ
జలధౌ. అంతి సమీపే. అజస్రం వపుషి బిభర్షి. తుభ్యమ్॥౧॥

చన్ద్రికా

వియతి విచర త్వర్వం జలథౌ నౌ రివ వపుషి బిభర్షీ త్వర్థః,
అన్యేకు “యో జంగమానాం సకలం బిభర్షి సర్వం వియద్వా విచ
రేత శత్యన్ | తన్నః కులేవావపుష్ణన్వజస్” మితి పతన్తః
కులే జాతా ఇతిశేషః. అవపుష్ణన్తు పోషం గచ్ఛన్వీతి వ్యాచక్షతే ||౯||

భట్టభాస్కరీయపాఠః

యో జజ్ఞమానాం సకలం బిభర్షి సర్వం వియద్వా విచరేత
శత్యన్ | తన్నః కులేవావపుష్ణన్వజస్సగ్న్ధం స్వాహా ||౯||

యో దేవః జజ్ఞమానాం ఉపలక్షణత్వాత్ సకలం ప్రపశ్యం.
బిభర్షి శత్యన్ విధరణసమర్థోఽభవత్, సర్వం వియద్వా వ్యాప్త
ప్రదేశమేవ విచరేత వ్యాప్తవాన్ తస్మాత్కారణాత్ నః కులే వంశే
జాతా ఇతిశేషః. అజస్రం సర్వదా అవపుష్ణన్తు పోషంగచ్ఛన్తు తస్మై
ఇదం హవిః ||౯||

యోవా దశానాం ప్రసృతా స్సమస్తా తాన్స్తా న్దవా నాస్సమయా

త్సబీజాః | శబ్దాతిరిక్తై స్వబలం బలాయ స్వాహా ||౧౦||

• శ్రీ||-బీజాంకురప్రోహాదికం పరమాత్మశక్త్యైవేత్యాహ యోవా
దశానామితియః పరమాత్మా దశానాం దేవ మనుష్య మృగ పక్షిసరీ
సృపకృమిస్వేదజ వృక్ష గుల్మలతాదీనామ్. ప్రసృతాః ప్రసూతయః
సమస్తాః నామహాశక్త్యవిభాగాదికం తాంతాంధధానాః సమయాత్
సమయే సుబీజాః శబ్దాతిరిక్తై పరమాత్మశక్త్యా ప్రోహాది సామర్థ్య
యైక్తా భవన్తి. స్వబలం ఏతత్సర్వం పరమాత్మనవవ బలం తస్మై
బలాత్ బలరూపాయ ఇతి ||౧౦||

• ఇతి శ్రీమత్కౌశిక గోత్రేణ శ్రీగోవిందాచార్యసూనునా

వేదాన్తదేశికేన శ్రీ శ్రీనివాసాచార్యయజ్ఞనా

విరచితే శ్రీపారమాత్మికోపనిషద్భాష్యే

అష్టమానువాకః

చ చ్చి కా

శబ్దాతిరిక్త్యే ప్రోహది శబ్దాతిరేకాయేత్మర్థః. అన్యేతు “యోవా
 శానాం ప్రహృతా స్సమస్తా స్తాంతా దధాన స్సమయాత్ సుబీజాన్
 బ్దాతిరిక్త స్వబలం బలాయ” ఇతివత్తన్తః. దశానామితి సర్వసన్యాస
 క్షణం సర్వసన్యానాం యేబీజాః ప్రహృతాః అహృతాః. ఘర్మా
 నానస్తా స్తాన్ సమయా త్సుబీజాద్ధానః శబ్దాతిరిక్త స్వబలం వచో
 తిలంఘి స్వబలం నః దధాన ఇతివ్యాచక్షు తే ||౧౦||

ఇతి శ్రీవైఖానసాశ్రమేయ గోత్రసంజాత శ్రీవరదరాజసూరి
 సద్దన శ్రీ సుందరరాజసూరి విరచితాయాం
 శ్రీ పారమార్థికోపనిషద్భాష్య చచ్చి కాయాం
 అష్టమానువాకః

భట్టభాస్కరీయపాఠః

యోవా దశానాం ప్రహృతా స్సమస్తా స్తాంతా స్థాన
 స్సమయా త్సుబీజాన్ శబ్దాతిరిక్త స్వబలం బలాయ
 స్వాహా ||౧౦||

యోవా దశానాం దశశబ్ద ఉచితక్షణం సర్వేశాం సన్యానామ్.
 సమస్తా యేబీజాః ప్రహృతాః. ఘర్మానా సన్యా తాన్ తాన్ సమ
 యాత్ కాలవశాత్ సుబీజాన్ శోభనబీజాన్ సన్యశలాని దధానః ధృత
 వాన్. యః శబ్దాతిరిక్తః స్వబలం బలశబ్దేన వాచావర్ణన ముచ్యతే
 వాగ్విజ్ఞనాతిరిక్తబలంచ దధార బలయాపాయ తస్మై ఇదంహవి||

ఇతి శ్రీ నరహరి భట్టసూనునా శ్రీ భట్టభాస్కరేణ
 విరచితే శ్రీ వైఖానససూత్రఖిలముక్
 మన్త్రివ్యాఖ్యానే సప్తమప్రశ్నే
 అష్టమానువాకః

శ్రీపారమాత్మకోపనిషద్భాష్యమ్

(నవమోఽనువాకః)

చత్వారో దోషాః ప్రహరన్తి యస్య సర్వస్య గోప్తే సురసాయ
ధామ్నే సోమస్య పుణ్యం రయిమత్ప్రవృద్ధ్యై స్వాహా ॥౧॥

• శ్రీ—యస్యసోమస్య సోమాత్మకస్య సవిత్సమన్తాః మధ్యనర్తినః
పరమాత్మనః చత్వారః సుషుమ్నాదికలారూపాః దోషాః జాహవః
పుణ్య మాహుశిం ప్రహరన్తి ప్రకర్షేణ హరన్తి.

“అగ్నో ప్రాస్తా ౨౨౨ హుతి స్సమ్య గాదిత్య ముపతిష్ఠతే” ఇతి
సర్వస్యగోప్తే

“పుష్టామి చౌషధీ స్సర్వా సోమో భూత్వా రసాత్మకః” ఇతి
సర్వాషధీనాం పోషణద్వారా మనుష్యాదీనాం గోప్తృత్వమ్,
సురసాయ సుతగాం రసరూపాయ, ధామ్నే అమృతమయతేజ
స్వరూపిణే రయిమత్ప్రవృద్ధ్యై

“దినే దినే కలాన్మద్ధిః పౌర్ణమాస్యా తు పూర్ణతా” ఇతి

శ్రీ వైఖానససూత్రే

“యథా హవా ౨స్య సుషుమ్నాజ్యోతిష్కృతీ ప్రాణవతీ రేతోధా
ఇత్యేతా ఆహుశిం గృహీత్వా రశ్మయ శ్చత్రుః పృశ్నౌ సప్తధీ
రన్ స హవా శుద్ధా ౨మృతసహా చినుహీ దివ్యా లోకసాననీ త్యే
తాభి శ్చన్త్రమస మాప్యాయతి, అసా ను రాజా సోమ ఆప్యా
యతో మూలగామీ వసాయామ్యమృతోద్ధారీ సురప్రియే త్యేతాభి
రమృతేన తాం దేవతాం తర్పయతీతి. కిచ్చ సర్వస్య గోప్తృత్వ
శ్రవణాత్.

ఋషయః ఊచుః॥

“కాతూహలసముత్పన్నా దేవతా ఋషిభి స్సహ
సంశయం పరిపుచ్చన్తి వ్యాసం ధర్మార్థకోవిదమ్

కథం వా వర్ధతే సోమః క్షీణో వా వర్ధతే కథమ్
ఇమం ప్రశ్నం మహాభాగ బ్రూహి సర్వ మశేషతః॥

వ్యాసః—

శ్రుణ్వన్తు దేవతా ససర్వే యదర్థ మిహ ఆగతాః
తదహం సంప్రవక్ష్యామి సోమస్య గతి ముత్తమామ్
అగ్నౌ హుతంచ దత్తంచ సర్వం సోమగతం భవేత్
తత్ర సోమ ససముత్పన్న శ్శీతాంశు ర్హిమలతః
అష్టాశీతిసహస్రాణి విస్తీర్ణా యోజనాని తు
ప్రమాణం తత్ర విజ్ఞేయం కలాః శ్శుద్ధశైవ తు
షోడశీ తు కలా స్వత్ర ఇత్యేకోఽపి విధి ర్భవేత్
పపు సోమవపు దేవాః పర్యాయేణానుపూర్వశః
ప్రథమాం పిబతే పహ్ని ర్ద్వితీయాం పిబతే రవిః
విశ్వేదేవా స్తృతీయాన్తు చతుర్థం సలిలాభిపః
ఞ్శురీయాన్తు పంచమోఽరః షష్ఠీం పిబతి వాసవః
సప్తమీ మృషయో దివ్యా మష్టమీ మజ ఏకపాత్
నవమీం కృష్ణపక్షస్య యమః ప్రాశ్నాతి వై కలామ్
దశమీం పిబతే వాయుః పిబ త్యేకాదశీ ముమా
ద్వాదశీం పితర ససర్వే సమం ప్రాశ్నాతి భాగశః
త్రయోదశీం ధనాధ్యక్షః కుబేరః పిబతే కలామ్
చతుర్దశీం పశుపతిః పిబ శ్యన్యాం ప్రజాపతిః
ఏవం పీతః కలా శేష శ్శుద్ధిమా న ప్రకాశతే
కలా షోడశికా యాతు హ్యపః ప్రవిశతే సదా
అమాయాన్తు సదా సోమ ఓషధీః ప్రతిపద్యతే
త మోషధీగతం గావః పిబన్త్యంబుగతం చ యత్
తత్తీర మమృతం భూత్వా మస్త్రీపూతం ద్విజాతిభిః
హుత మగ్నిషు యజ్ఞేషు పున రాప్యాయతే శశీ
దినే దినే కలావృద్ధిః పౌర్ణమాస్యాంతు పూర్ణతా

“సహో నహో భవతి జాయమానోఽన్తాం కేతు రుషసా మేత్యగ్రే

భాగం దేవేభ్యో వికథా త్వా య స్పచన్ద్రమా స్తిరతి వీర్ఘ
మాయుః॥” ఇత్యాది.

“త్రిముహూర్తం వసే దర్శే త్రిముహూర్తం జలే వసేత్
త్రిముహూర్తం వసే ద్దోషు త్రిముహూర్తం వనస్పతే
వనస్పతిగతే సోమే యస్తు భుక్తే పరాదనమ్
తస్య మాసగతం పుణ్యం చాతార మధిగచ్ఛతి
వనస్పతిగతే సోమే ౭నడుహో యస్తు వాహయేత్
నాశ్నంతి పితర స్తస్య దశవర్షాణి పశ్య చ
వనస్పతిగతే సోమే మన్థానం యస్తు కారయేత్
గావ స్తస్య ప్రణశ్యన్తి చిరకాల ముపస్థితాః
వనస్పతిగతే సోమే స్త్రియం వా యో ౭ధిగచ్ఛతి
స్వర్గస్థాః పితర స్తస్మా చ్చ్యవస్తే నాత్ర సంశయః
వనస్పతిగతే సోమే యస్తు హింస్యా ద్వనస్పతిమ్
ఘోరాయాం భూణహత్యామూం యుజ్యతే నాత్ర సంశయః
సోమోత్పత్తి మిమాం యస్తు గర్భిణీం శ్రావయే త్స్త్రియమ్
ఋషభం జనయే త్పుత్రం సర్వజ్ఞం వేదపాఠకమ్
సోమోత్పత్తి మిమాం యస్తు శ్రాద్ధకాలే సదా పతేత్
తదన్న మమృతం భూత్వా పితౄణాం దత్త మక్షయమ్
సోమోత్పత్తి మిమాం యస్తు షర్వకాలే సదా పతేత్
సర్వా నామా నవాష్నోతి సోమలోకం స గచ్ఛతి॥” ఇతి

ఏనంవిధా కారచన్ద్రియా పేణ గోపే తుభ్యమ్ ॥౧॥

చ స్త్రీ కా

[పాస్తా ప్రక్షిప్తా రయిమత్ప్రవృద్ధ్యై రయిమన్తో దేవాః తేషాం
ప్రవృద్ధ్యై తృప్తయే. పృశ్నో సూర్యే. ఆప్యాయయతి వర్ధయతిపాతా
వైరప్రసరంతి పుణ్య రయిమత్ప్రవృద్ధ్యై సోమస్య యజ్ఞాత్మకస్య ॥౧॥

భట్టభాస్కరీయపాఠః

చత్వారో దోషాః ప్రహరన్తి యస్య సర్వస్య గోప్తే సుర
సాయ ధామ్నే । సోమస్య పుణ్య రయిమత్రప్రవృద్ధ్యై

స్వాహా॥౧॥

యస్య దేవస్య చత్వారో దోషాః భుజాః సర్వస్య లోకస్య
గోప్తే రక్షకాయ ప్రహరన్తి దుష్టాన్ ప్రహరన్తి. సురసాయ శోభన
రసాయ. ధామ్నే తేజసే సోమస్య యజ్ఞాత్మకస్య పుణ్య రయిమతీ
సుకృతధనవతీ చాసౌ వృద్ధిశ్చ యస్య తస్మై పుణ్యరయిమత్రప్రవృద్ధ్యై
తస్మై ఇదం హవిః ॥౧॥

వక్షో వసత్యస్య పరాం పరిష్ఠాం వాకం దధానా వవృధే
సమస్తమ్ । తస్మై పరిష్ఠాయ పరప్రవృద్ధ్యై స్వాహా ॥౨॥

శ్రీ॥— అస్య పరమార్థనః పరిష్ఠం శ్రేష్ఠం వక్షః ప్రాప్య యా
వసతి పరాం వాకం దధానా ఉత్కృష్టరూపాం వాకం వాచం
దధానా పురుషకారరూపాం వాచం దధానా శ్రావయన్తి వసతి
వవృధే సమస్తం జగ్గమాజగ్గమాదికం ప్రతివృద్ధిం గతా తస్మై
పరిష్ఠాయ ఇతి॥౨॥

చ చ్చి కా

యా వక్షః ప్రాప్య వసతి సా వాచం దధానా వసతీత్యన్వయః.
వసతీత్యన్వృత్తిః ॥౩॥

భట్టభాస్కరీయపాఠః

వక్షో వసత్యస్య పరాం పరిష్ఠాం వాకం దధానా వవృధే
సమస్తమ్ । తస్మై పరిష్ఠాయ పరప్రవృద్ధ్యై స్వాహా॥౨॥

అస్య దేవస్య వక్షసి వసతీతి వక్షోవసతీ పరిష్ఠాం శ్రేష్ఠాం వాకం
వాచం కృత్వాభావ శాశ్వతస్య, శబ్దసముద్భిం దధానా పరాం శ్రేష్ఠాం

లక్ష్మీమిత్రశేషః కర్మరాత్ జ్ఞాయతే. సమస్తలోకం వవృధే అవర్ధ
యత్ . వరిస్తాయ శ్రేష్ఠతమాను తస్మై దేవాయ వరప్రవృద్ధ్యై
శ్రేష్ఠ్యప్రకృష్టవృద్ధ్యై తస్యై దేవ్యై చ ఇదం హవిః || ౧ ||

అదో రణీయా నృహతో మహీయా నాత్మా గుహాయాం

• నిహితోఽస్య జన్తోః । ర మక్రతం వశ్యతి వీరిశోకో

ధాతుః ప్రసాదా నృహీమాన మీశగ్గం స్వాహా || ౩ ||

(శ్రీ) || — అణో రణీయానో నృహతో ఆకాశ భూవర్వతాదిభ్యో
మహీయా నాత్మా అస్తి ప్రసిద్ధ్యై నియన్తా హ్యేత్యా. అస్య జన్తోః
జీవస్య గుహాయాం. హృదయగుహాయాం నిహితః ఏవంభూతం తం
అక్రతం అకర్మచక్రం శక్తిశ్చి త్రిశోక ధాతుః ప్రసాదాత్ పరమా
త్మనః ప్రసాదాత్ యః పశ్యతి సా వీరిశోకః మహీమానం మహి
మవస్థం ఈశం ఇత్స్యి. ధాతుః ప్రసాదా దిత్వనేన “నాయ
మాత్మా ప్రపంచేలభ్యో స మేధయా స బహువా శ్రుతేన యమే
వైష వృణుతే తేనాభ్యః తస్మై స తస్మై వృణుతే తనూం
స్వామ్” ఇతి నిర్దేశతుకత్వం తస్య ప్రసాదాత్ ఈశం పశ్యతీత్యర్థః || ౩ ||

చ చ్చి కా

నిర్దేశతుకత్వమితి తత్ప్రసాదస్య సేతుం వినా సంభవ ఉక్తః || ౩ ||

ఛట్టధాన్కరీయపాఠః

నేడభాన్వేదప్రవృత్తమ్ || ౩ ||

• విష్ణు ర్వరిభ్యో వరదానముభ్యో యో విశ్వముషీన్ ధ్యాయ
న్నకుర్వన్ । విశ్వం హితాష ద్భ్యదధత్త మత్ర తద్విష్ణవే
• యాః ప్రథవిష్ణవే తా అమితం భరత్రేస్వాహా || ౪ ||

(శ్రీ) || — విష్ణుః వ్యాపకః పరమాత్మా నరీషు శ్రేష్ఠః. వరదానముభ్యః
పరశురామరూపీ విశ్వముషీన్ జనుదగ్గీన్ పూజాయాం బహు
వచనమ్, ధ్యాయన్ స్వపితృ ర్వధాదికం ధ్యాయన్ విశ్వం యథా

యోగ్యస్యేన క్షయవంశజాతం కుమతీ తమతాగ్రం కర్వన్.
హి విష్ణవే యాః శక్తయః.

“భరమేష ప్రమాద్యశ్చోన్మతి స్పృహ వచ
పజ్జైతా శ్చక్రయః పోక్షాః పరస్య పరమాత్మనః
అచార్యా వైష్ణవీ మాతౌ లక్ష్మీ పుష్టి ర్నిరజ్జనా
జీననీ మోహనీ మానూ సవైతా విష్ణుశక్తయః” ఇతి

తాః విష్ణుశక్తయః ప్రధానీషు నే రామభద్రదాయ అమితం భరణే
వితరహిత ధనసర్భరణా అమితం భరణం జనకప్రజ్ఞాం త్రాతీతి
భరణే తం ధనస్వశక్తిభి స్సహా త్ర మృదధత్ ప్రాదాత్ ఇత
విశ్వముపశబ్దప్రయోగాత్ అత్యున్నోపత్వంవా “విశ్వమిత్ర” జమ
దగ్ని వసిష్ఠేనాస్పర్శేతానం సవతజ్జమదగ్ని ర్విహస్య మశ్వత్థేనవై
సవసిష్ఠస్యేంద్రియం అర్చ్య మవృత్త్యై ఇత్యాది ॥ర॥

చ నిర్ణయ

పూజాయామితి విశ్వముమితి సక్తవ్యే జూషీనతి బహువచనం
జమదగ్నేః పూజార్థ మిత్యర్థః. విష్ణవే ఇతి షష్ఠ్యర్థే చతుర్థీ, అమితం
భరత్రాణి రామభద్రదానశేషణం. శ్రేష్ఠ తేజఃజమదగ్నేః శ్రేష్ఠత్వం శ్రుతి
మూలక మిత్యభిప్రాయేణ శ్రుతి ముదాహరతి విశ్వామిత్రేతి.
“విష్ణు ర్వరిష్టో వరదానముఖ్యో యో విశ్వభీషీ ధ్యాయన్న కుర్వన్
విశ్వం విభీషం వృదధత్త మస్త్రం తద్విష్ణవే యత్ప్రభ విష్ణవే య
మమితం భరత్రే స్వాహా” ఇతివత్సః విశ్వం భీషయతీతి విశ్వభీషీ
న విశ్వభీషీ అవిశ్వభీషీ విశ్వం జగత్ విభీషం విశేష్టధయం సకుర్వన్
మన్యత ఇతి మస్త్రః స్మృతమిత్యర్థః. ఇదం విశ్వస్య విశేషణమ్. ॥ర॥

భట్టవాన్మరీయపాతః

విష్ణు ర్మరిష్టో వరదానముచ్చోయో - విష్ణుభీషీ ధ్యాయన్న
కుర్వన్ విష్ణుం విధీషం వ్యవధంత్ర మస్త్రం తద్విష్ణువే
యచ్చవిష్ణువేయ మమితం ఛరత్రే స్వాహా ॥౪॥

పరశురామస్యామ్. వ్యాష్నోతి విష్ణుః పరిషత్ శ్రేష్ఠతమః
వరదానే శామిత్యావానే ముఖ్యః ఆద్యః యః విశ్వభీషీ. విశ్వం
భీషయతి త్రాసయతీతి తథా స భవతీతి విశ్వభీషీ ధ్యాయన్ అవి
స్మరన్. విశ్వం జగత్ విభీషం విశిష్టధ్యాయం జగత్వన్. వ్యవధంత్ర
ధృతవాన్. యద్విశ్వం మన్యత ఇతి మస్త్రం స్మృతం తద్విశ్వం యం
అమితం నియమితం ఛరత్రే భరత్రే ప్రధవితం శీల మస్యాస్తీతి ప్రధ
విష్ణుః తస్మైవిష్ణువే ఇదం హవిః ॥౪॥

అట్టోఽజుషస్తః ప్రపత త్పతస్తః పూం పూపుషస్తః పునర్యః
ప్రవాలః । కంకం జనిత్రే సమతేజసస్తే స్వాహా ॥౫॥

(శ్రీ) — అట్టః బ్రహ్మ

భారతే:—

“నిశాన్సుప్త్యా - భ భగవాన్ త్వానే ప్రతిబుద్ధత
పశ్చాద్బుద్ధ్యా ససజ్జాప స్తాను వీర్య మపాసృజత్
తదణ్డ మభస్మైమం సహస్రాంశు సముప్రభమ్
అహం కృత్వా తత స్తస్మిన్ ససజ్జ ప్రభు రీశ్వరః
హిరణ్యగర్భం నిశ్వాత్మా బ్రహ్మాణం జలజం మునిమ్
భూతభవ్యభవిష్యస్య కర్తార మనఘం నిభుమ్ ॥ ఇతి

అజుషస్తః సృష్టికర్తృత్వాభిమానేన త్వత్పాదనేనా మకుర్వస్తః
అట్టఇతి జాతావేననమ్. యద్వాఽట్టబహుశిత్వాభిప్రాయేణ ప్రపత
త్పతస్తః పాదాత్పతస్తః. పూంపూపుషస్తః పూ శరీరం పూపుషస్తః

పోషయన్తః, పునర్యః ప్రవాల ప్రకర్షేణ బాలా వబయో రభేదః
కంకంజనిశే సమజేజనం ఏనా రిజోగుణదోష దుష్టబ్రహ్మణం తే
త్వం. సమజేజనం జగ్రత్ నానామగూర్భాహ్మ జాయతే ఇత్యాది
శ్రుతియః. తుభ్యమ్ రే॥

చ ద్వి రా

అబ్జ ఇతి బ్రహ్మణః జలజత్వముక్తమ్. తత్ర ప్రమాణ ముదాహరతి.
నిశా ఇత్యారభ్య జలజం మునిమిది. య ఇతి యచ్ఛబ్దేన భగవా
నుచ్యతే. ప్రకర్షేణ బాలా భూదితి శేషః. కమిత్వన్యాయం జలాది
త్వార్థః. కం బ్రహ్మణ మిత్స్యం. భగవతో బ్రహ్మజనకత్వే శ్రుతి
ముదాహరతి నారాయణాదీతి. అజో జన్మనః ప్రవతన్నదతిః పూం
పూపుషన్తః పునర్వ్య ప్రవాయ కంకం జగ్రతే సమ జేజనం తే
స్వాహా ఇతివత్సం యం అజో జన్మనః సేవమానాః ప్రకర్షేణ వాతి
గచ్ఛంతి ప్రవాహి॥

ఉద్దాహర్యమీపాతః

అజో జన్మన్తః ప్రవతన్యదంతి పూంపూపుషన్తః పునర్యః
ప్రవాయః । కంకం జగ్రత్ సమజేజనన్తే స్వాహా॥

యంచేనం అజో జన్మన్తః అసేవమానాః పూం పురం శరీరాభ్య
మిత్స్యార్థః. పూపుషన్తః పునర్వ్యః పోషయన్తః. ఏనం జనాః పదతిః
నిజపదాత్ స్వస్థానాత్ ప్రవతన్ పతించన్. పునరేనారే. యత్స్వం
ప్రవతి గచ్ఛన్తి సేవా. కం జలా సమజేజనమిది కం తేజనమ్. కం
బ్రహ్మణం చ. జనిరే ఇత్పాతియితి తుభ్య మిదం హవిః॥గి॥

మా మాత్మగుప్తాం ఏహరే నృఘాత్ర్యై తాం రాజిమస్తాం
సుఘార్ధా రయన్తీమ్ । ఘోరిని ప్రవాయ స్వాహా ॥౬॥

(శ్రీ)॥-మాంలక్ష్మీం ఆత్మగుప్తాం అన్నిమాతేన స్వేక్షైవ గుప్తామ్.
భూత్యై లోకానా మైర్వర్యాయ ఏహతే లక్ష్మిని వహతే స్మృ.

భూతార్థసూచకత్వాత్ ప్రలయకాలేపీత్యర్థః. తాం రాజమంత్రాం
లావణ్యసంపత్నాం భూతాం, సుధూమరయన్తీం సమగ్రైశ్చర్య
గతిభూతాం మాం సహత ఇతి పూర్వైతాన్వయః. ఘోరసి భార
భూతో౭సి ధ్రువాయ స్థిరాయ తుభ్యమ్ ౬

చ స్త్రీ కా

• సూచకత్వాదితి లటస్సయోగే భూతార్థకత్వం శాస్త్రసిద్ధిమ్.
రాజమంత్రా మిత్యస్య ఉక్తార్థకత్వం చిన్త్యమ్. పాశాన్తరం “వహసి స్మ
తాం రాజమంత్రీ” మితి ॥౬॥

ఉట్టభాస్కరీయపాఠ

మా మాన్మగుప్తాం వహసి స్మ ఘోర్వై తాం రాజమంత్రీం
ధురం ఘోరయన్తీమ్ । ఘోరసి ప్రవాయ స్వాహా॥౬॥

ఆత్మనా స్వేన గుప్తాం రక్షితాం రాజమంత్రీం రాజలీతిరాజః
శోభా తద్వతీం రాజమంత్రీం శోభావతీం ఘోరయన్తీం ధురం భార
యన్తీం ప్రాపయన్తీం దగ్ధతీం తాం ధురం మమ శరీరయాత్రాభారం
భూత్వై విశ్వరూపాయ వహసి స్మ అవమాత్. ఘోరసి జగత్తోభార
నూపో౭సి ధ్రువాయ శాశ్వతాయ తుభ్య మేకం వావిః ॥౬॥

యం చిన్తయన్తే సిగమాన్తరూపం యం విశ్వరూపం పర
మాత్మరూపమ్ । తం విన్దమానాం సకలం వ్రజస్త్రిం
తం దేవముఖ్యం సురతం భవాయ స్వాహా॥౭॥

(శ్రీ॥—యం సిగమాన్తరూపం “సత్యం జ్ఞాన మనన్తం బ్రహ్మ”
ఇత్యాది వేదా ప్రతిపాద్యరూపం యం విశ్వరూపం

• “యస్యా౭స్య మగ్ని ర్ద్యౌర్మూర్ధా భిం నాభి శ్చరణౌ క్షితిః”
ఇత్యాది విశ్వరూపమ్. పరవ్యూహ విభవాన్త్రైర్యామ్యర్పావతా
రాదిరూపం వా చిన్తయన్తే ధ్యాయన్తే. సకలం స్వకలాసహితత్వేన
లక్ష్మీతన్త్రే:—

“మహాలక్ష్మీ సమమాఖ్యతా సాహం సర్వాజనుద్ధర
 మహాశ్రీ స్వామిమహాలక్ష్మీః చక్షా చక్షేచ చక్షికా
 భద్రకాళీ తథా భద్రా కాళీ దురా మహేశ్వరీ
 ప్రాగుణా భగవత్పత్నీ తథా భగవతీ పరా
 ఏతా సుంజ్ఞానథా అన్యత్త తత్ర మే బహుధా స్మృతాః
 వికారయోగా దన్యత్త తా న్తా నత్కా మ్యతేపతః
 రక్షయామి జగత్సర్వం పుణ్యాపుణ్యే కృతాకృతే
 మహానీయాచ సర్వత్ర స మహాలక్ష్మీ ప్రకీర్తితా
 మహద్భి శ్శ్రీయదేయత్వా స్మృహశ్రీ లింగద్వయే
 చక్షుస్య దయితా చక్షే చక్షుత్వా చక్షికా మతా
 కళ్యాణయాసా భద్రదానస్మి కాళీ భద్రదా ప్రకీర్తితా
 ద్విపతాం కాలరూపత్వా దపి కాళీ ప్రకీర్తితా
 సుహృదాం చ ద్విపాం దైవ యుగపత్నీదసద్విధే
 భద్రకాళీ సమమాఖ్యతా మాయా అన్యత్త సర్వగుణాత్మికా
 మాయాయోగ ఇతి జ్ఞేయా జ్ఞానయోగసతో స్మృతామ్
 పూజాపాదనయోగత్వా స్మృతా చా హం పరాత్పరా

(తానాం భగవతీ స్మృతా)

భగవద్భజనయోగాత్ పత్నీ భగవతో వ్యహమ్
 విశాలత్వాత్ స్మృతా వ్యోమ పూరణాచ్చ పురీ స్మృతా
 పరావరస్వరూపత్వాత్ స్మృతా చాహం పరావరా
 శాసనా చ్ఛక్తియాసాహం రాజ్యహం రంజనా త్సతామ్
 సదాశాస్త్రవికారత్వాత్ శాస్త్రాహం ప్రకీర్తితా
 మత్తః ప్రకటనతే న్విశం ప్రకృతే స్వామి ప్రకీర్తితా
 శ్రీయస్తీ శ్రీయదేయామి శ్రీ శ్యానామి దురితం సతామ్
 శ్రుణోమి కలగం వాచం శ్శానామి చ గుప్తైర్జగత్
 శ్రయే అస్త సర్వభూతానాం తమిహం సర్వకర్మణామ్
 ఈదితాచ సదా దేవై శ్శరీరం చాపి వైష్ణవమ్
 ఏతా స్మయి గుణాద్వైష్ణవేద వేదాస్త పారగాః

గుణయోగవిధానజ్ఞాత్రియం మాం సంప్రచక్షతే
సాం మా మేనంధాత్త్వం సర్వాకారా ననాతనీ ఇతి

ప్రవృత్తిం సంప్రస్యాసి గ భూతాం తం పరమాత్మరూపం విష్ణు
మానాం ప్రాప్తృతీతచ స దేవముఖ్యం చిన్మయన్తో నను నివృత్తి తేషు
సురతం భవాయ భోగ్యరూపాయ సో న్ముఖే హ్యన్యన్యా-మాన్
సమా బహ్మణా అశ్వితేతి సుతే ॥

చంద్రితా

సకలం కలాధి స్వహితం కలాశక్తిం - శ్రీకృష్ణరూప ముచ్యత ఇత్వ
భివాద్యో కలం శక్తిం కలాహితం - అశ్వితీతి తిత్తితి. పాతానరం
యం చిన్మయన్తో నిగమా సగూఢం యం స్వరూపం పరమాత్మ
పుణ్యం తేష్టమానా స్ఫురిం ప్రవృత్తిత్యాది ॥

ఉద్భవాన్మరీయపాతా

యం చిన్మయన్తో నిగమా సగూఢం యం స్వరూపం పర
మాత్మపుణ్యమ్ । తే చిన్మయానాః సకలం ప్రవృత్తి తం దేవ
ముఖ్యం సురతం భవాయ స్వాహా

గమాన్తే వేదాన్తే జ్ఞాయమాన సుమయస్య తం నిగమాన్త
రూపం దేవముఖ్యం దేవశ్రేష్ఠం, యన్తేం చిన్మయన్తః దేవనాః
యం పరమాత్మపుణ్యం పర ముత్కృష్టమాత్మా పుణ్యరూపం స్వస్వ
పుణ్యరూపం యస్య నిజో రూప మాకారం దేవానాం ముఖ్యతమం
రూపం విష్ణుమానా ప్రాప్నువానాః సకలం సురతం శోభనవిసోదం
ప్రవృత్తి భవనీకిభావ భవాయ స్వాహా పుష్టమానాయ తస్మై
ఇదం హవి ॥

పుణ్యాన్మ పుణ్య పురుషే పురగ్రే తం రాజిమన్తాం నిశిచోది
తానామ్ । విదహతి పుష్ట్యే హర స్వరాయ స్వాహా ॥

శ్రీ॥—పుణ్య పాపక పరమాత్మా, యద్వా పరమపావనః,
పుణ్యం పాపికాం పురుషే పురుషశబ్దః సాధారణః, స్వకృపాకటాక్ష

విషయభూతే పురుషే. పుర్రగే శరీరపూర్వభాగే. పాదగుహ్యనాభి
 మృదయకణ్యవదనముభేషుపుష్ట్యై విశ్వరూపభవార్థం లక్ష్మీం విదధాతి
 సాపయతి. నిశిచోదితానాం చాతౌ చకారాత్ సన్ధ్యాకాలేచ ఉదితాః
 జాతాః. అనురదానవాదయః “దివా దేవా సస్పృశత సక్త మసురా”
 నితి శ్రుతే. తాం - అం దీ పిగుసాం లక్ష్మీం హరన్ నేమా మైశ్వ
 ర్యం హరన్. నాం శిరసి స్థితాం. విదధాతి అయ మేవాశోమార్య
 జ్ఞేయపురాణే - విదధాతి.

సద్దనానాం పుష్ట్యై కమ్య మేమాం లక్ష్మీ శ్శిరస్థితా
 తయ రాశోన్మయ మైశ్వర్యం మాం సమ్యక్ ప్రహీయతే.

ఏవంహ పేణ సుర్యాదాస్తా గాయ పరాయ సరమాత్మనే
 తుభ్యవో॥౧॥

చంద్రికా

సాధారణో విప్రుషశ్చ పుష్టత పురుషవిరోధే ప్రయుక్త ఇత్యర్థః.
 పాతానరం “పుణ్యాయ పుష్టే పుపుషే. పురాగ్రాం తాం రాజి
 మతీం నిధి చోదితాన్మః విదధాతి పుష్టిం పరాం పరాయస్వాహా”
 ఇతి ౧౦॥

భట్టభాస్కరీయపాఠ

పుష్టాయ పుష్టి పుపుషే పురాగ్రాం తాం రాజిమతీం నిధిచోదితా
 న్మః విదధాతి పుష్టిం పరాం పరాయస్వాహా ౧౦

పుణ్యాయ నిర్దేశాయ పుష్టిః పుపుషే అపుషత్ పురా గ్రాం
 స్వగ్రామే శ్రేష్ఠాం రాజిమతీం శోభావతీం నిధిభిః పద్మశంఖాదిభిః
 చోదితాం పరాం శ్రేష్ఠాం తాం పుష్టిం నః అస్మాకం విదధాతి యః
 కరోతి పరాయ తస్మై ఇదం హవిః॥౧॥

సో నో భూతో యోవా యమృతాంతా సుపుష్టి మస్మద్వితరం
పవిత్రమ్ | ససో యస్తు ధూత్యై కమలావరాయ స్వాహా || ౯ ||

(శ్రీ) — స పరమాత్మనో భూతః స జాత “అ మా నో నాః
ప్రతిషేధార్థా” ఇతి. శ్వేతాశ్వితరే “సతస్య కశ్చిత్సౌ రస్తి లోకే
న జేతీతా నైవ చ తస్య ల్లిప్యమ్. స కారణం కరణాధిపాధిపో న చాస్య
కశ్చి జ్జనితా న చాధిపః” ఇత్యాదయః. అమృతాంతా

“మద్భావమట్లోకమమార్జితానంశుద్ధం పరిసరిర్మలమప్రమేయమ్
బ్రహ్మాద్య మేకం సదనం సమగ్ర్యం భజన్తి యే త్రితీ భవన్తి
ధన్యా” ఇతి

అస్తి జాయతే పరిణమతే పరిత్యజ్యతే మిశ్రతీతి మద్భావ
వికారాః. “అసిశుక్లబుజ్జా పిత్వతః త్వత్సౌ సమధిరాణి మాత్మతః.”
ఇతి మట్లోకాః.

“అశనాయాపిపాస చ శ్లోః మోహా జరాన్మృతీ

ఏతా మ్మహార్జయుః ప్రోక్తా జేహీనాన్తు విశేషతః” ఇతి

అస్మాకం సుపుష్టిం సుతరం పుష్టిమ్. పహికం సస్మద్వితరం పవి
త్రమ్. పిత్వశ్చక్షుస పిత్వవంశిజానాం, మాత్వసంశిజానాం సగ్వేషా
ముపపత్తుణమ్.

“అస్ఫోటయన్తి పితరః ప్రస్ఫుత్యన్తి పితామహా

వైష్ణవో” ఇతి చతుః స పుత్ర సారయిష్యతి ||

పితరం పితౄన్ పవిత్రం పవిత్రముతాం పవిత్ర మిత్యర్థః. సో
నో యస్తు భూత్యైస. సో చాన్మాకం భూత్యైపరమాత్మనః భూత్యైధగవ
త్రాప్తపి రూపేశ్వర్యాయ. అస్తు కమలావరాయ అస్మి కాన్తాయ
తుభ్యం స్వాహా || ౯ ||

చన్ద్రికా

సో నో ఇత్యత్ర సులోపాభావ శ్చాష్టసః. సంహితాః అనుసంధా
తారః. పాతాస్తరం: “సో నో భూతో యో వా యమృతాంతా సుపుష్టి
మస్మద్వితరస్పవిత్రమ్” అస్య త్సమాసమ్ || ౯ ||

భట్టభాస్కరీయపాఠః

సో నో భూతో యోవాఽమృతాఽత్తా సుపుష్టి మస్మ ద్వితర నృచి
త్రామ్ | సో నోఽస్తు భూత్యై కమలావరాయ స్వాహా ||౯||

యో దేవః సః అమృతాత్మా అమృతమయో భూతో జాతః
సః పవిత్రాం శుద్ధాం విషయవతీం సుపుష్టి మస్మత్ మహ్యాం వితరన్
దాస్యన్ స దేవః సః భూత్యై అస్తు. కమలావరాయ లక్ష్మీకాంతాయ
శ్రీం హవిః ||౯||

స త్సేవ నిత్యం సకలా స్వమూర్తయః స్ఫురరా స్తునన్త |

తే జీజయన్తే వియతి క్షయదాం చక్రచ్ఛ్రవన్తే హరిరే
వరాయ స్వాహా ||౧౦||

శ్రీ||— నిత్యం క్షయో ఆకాశే. యద్వా సన్తాత్తనన ఆకాశ
స్థా ఉచ్యతే. సురతా రససహితాః స్వతగీతవాద్యాది. సకలాః కలా
సహితాః సమూరియః సమూర్తయః. తీజయన్తే జయన్తే స్తునన్త
యే శిష్యన్తి సన్తా సమీ తుశిన్తే విశేషదోషకం. సద్వారః త్వేన.
యద్వా అమృతామృత్యుః

“జ్యోతిషే వ్యసంభవనాని విఖ్యాన్తేవాశ్చ వ్యక్తిర్నిరయో

దిశిశ్చ సద్య స్సముదాశ్చ సవన సర్వం యదసి య

న్నాసి చ విప్రవర్య ||” ఇతి.

నియతి క్షయో గాం ఆకాశేస్థాం ప్రాప్తాం “దేవగృహవైసత్తి
త్రాణి” ఇతి శ్రుతేః. తత్తత్సత్త తత్తత్తత్త కలానుభవస్థాన
జనకాయ, హరతే

తే పుణ్య మాసాద్య సుర్యలోక మశ్నంతి దివ్యాన్తివి

దేవభోగాన్

తే తంభుజ్జ్వాల స్వర్ణలోకం పితౄణాం క్షీణేపుణ్యే మర్త్య

లోకం విశన్తి” ఇతి భగవద్వచనాత్. వరాయ

బ్రహ్మణే—“బ్రహ్మ శంభు స్తథైవార-శ్చన్ద్ర)మా శ్చ శతశ్రతుః
ఏకమాద్వా స్తథా చాన్యే యుక్తాః వైష్ణవతేజసా
జగత్కార్యావసానే తు వియుజ్యంతే చ తేజసా
విశేషసశ్చ తే సర్వే ష్శాస్త్ర ముపయాన్తి చ॥” ఇతి.

శ్రీవిష్ణుపురాణే—

“సృష్టిసిత్యంతకరిణీం బ్రహ్మవిష్ణు శివాత్మికామ్
స సంజ్ఞాం యాం భగవా నేక ఏవ జనార్దనమ్” ఇతి

జగత్సంహారకత్వేన రుద్రరూపం త్వియశబ్దేన స్థానమ్.

విరుక్తే:—

“శ్రమాన్నభిసకాదీహం నామాని నినిదు గృధాః
ప్రాసాద మాస్పదం నదృ గృహం ధామ సనాతనమ్
విమారం నిలయం ధిష్ఠ్యం గేహం చ నసతి స్తథా
హర్మ్యం పితృతనం చైవ సాధం వాస శ్చయ త్వియమ్
అలయో మన్నిరంచైవ భవ నావాస వాచకా॥” ఇతి తస్మై॥౧౦॥

ఇతి శ్రీమత్కౌశికగోత్రేణ శ్రీగోవిందాచార్యసూనునా
వేదాంతదేశికేన శ్రీ శ్రీనివాసాచార్యయజ్ఞనా
నిరచిత శ్రీ పారమహంసకోపనిషద్భాష్యే
నవమానువాకః

చంద్రికా

నిరుక్త ఇతిమయశబ్దస్య గృహపరత్వే నిరుక్తాభికారవచనముదాహరణి క్రమాదిత్యాది. పాతాన్తరం: “సత్వేన నిత్యం సకలాగ్న్యమూర్తయస్సురతా స్వస్వనా: తే జీజయన్తో విపద: క్షయాణాం మితి. అన్య త్సమానమ్॥౧౦॥

ఇతి శ్రీవైఖానసాచార్యగోత్రసంజాత శ్రీనరహరాజసూరి నందన శ్రీ సుందరనాజసూరి విరచితాయాం శ్రీ పారమార్థి కోపవిద్యాప్రసాదాభ్యుదయ చంద్రికాయాం నవమానువాక:

భట్టభాస్కరీయపాత:

సత్వేన నిత్యం సకలా స్వస్వమూర్తయ స్సురతా స్వస్వనన్తా: తే జీజయన్తో విపద: క్షయాణాం తత్తత్సవిద్రే హరతే హరాయ స్సాహా ॥౧౦॥

హేదేన నిత్యం సురతా సుసురతా స్వస్వనా స్సురతా అపన్తా: జీజయన్తా: జయశీలా: సకలా స్తే స్వస్వమూర్తయ సత్వేన విపద: క్షయాణాం తన్మార్తిమసీనాం సవిశ్రే ఉత్పాదయితే తత్తత్ హరతే అపహరతే హరాయ సంహరయాయ తుభ్య మిదం హవి ॥౧౦॥

ఇతి శ్రీనరహరి భట్టనూననా శ్రీ భట్టభాస్కరేణ విరచితే శ్రీవైఖానససూరభిలముక్తి ముక్తి వ్యాఖ్యానేన ప్రముఖశ్చే నవమానువాక:

శ్రీ పారమాత్మికోపనిషద్భాష్యమ్

(పాదములు ౧౦౦ వాటికి)

యా గార్హస్థ్యా స్సహస్మాద్ధరిత్రే వసుం వసుం వై వసునీహ
భద్రాః రేరీజయన్తే రజతం రజన్తే స్వాహా ॥౧॥

(శ్రీ)॥— యా ధర్మితీ విశ్వసంధరా పరిష్టా శ్రేష్ఠా. గా గౌ
గూర్భత్యా. వసుం ప్రహీయవాదికం వసుం ద్రవ్యాదికమ్. వసునీహ
భూలోకే, తత్తజ్జాత్యమసాకేణ గుర్యా జగ్గమాజగ్గమాదికంచ బిధర్తి.
పరమాత్మనా సహ సహా త్వదా శోధనానాం శారణభూతా.
శ్రీజయన్తో రజతం రజన్తే స్వాహా. శ్రీజయన్తో రజతం రజన్తే స్వాహా
యత్కించ ద్వన్తుభాసిం రజన్తే స్వాహా. శ్రీజయన్తో రజతం రజన్తే స్వాహా ॥౧॥

ప నిర్వి కా

గోశబ్దస్య గాకారముం ఛాన్దసమ్. గుర్భేతి ఛాన్దాహారః. శ్రీ
జయన్తతి ద్వితీయాశ్చే ప్రథమా. పాదాంతరం: 'యాగా పరిష్టా
స్సహస్మాద్ధరిత్రే వసుం వసుం వై వసునీహ భద్రాః రేరీజయన్తో
రజతం రజన్తే స్వాహా' ॥౨॥

భట్టభాస్కరీయపాఠః

యా గా పరిష్టా స్సహస్మాద్ధరిత్రే వసుం వసుం వై వసునీహ
భద్రాః రేరీజయన్తే రజతం రజన్తే స్వాహా ॥౧॥

యా దేన పరిష్టా శ్రేష్ఠా స్సహస్మాద్ధరిత్రే సహాతిసహితా. సవత్సాః
వసూని ధనాని వసన్ వసన్ భద్రా మజ్జభా గాః ధరిత్రే పాప
యిత్రే తస్మై ఇదం హవి. యా గావః రజతం ఇద ముపాక్షణం
సమర్థాదికం శ్రీజయన్తే ఉత్పాదయన్తే రజన్తే ॥౧॥

వాయు రస్తరా ఆత్మా వహతి సమస్త సప్తబ్యదేవేతి ససూరి
ముత్తా సూరి మురారాం మురగో వ్యమిస్త సమూహ్యా
దేవాయ వరదాయ పిరే స్వాహా॥౨॥

(శ్రీ)॥—అయం ముత్తా సుదర్శనశరః. వాయు రస్తరా ఆస్య
సుదర్శనస్య వాయోరేతి తే రూ ఆత్మా బుద్ధిరూపః.

“చక్రస్వరూపమయం జ వేనా న్తరితానిమ్

చక్రస్వరూపంచ నన్తో గతే నిష్క్రమే రేస్థితమ్॥” ఇతి.

సమస్తః. “విష్ణోరకరరూపత్వాత్సర్వం విష్ణుః దాచతే.” ఇతి
సర్వస్వరూపీ. “హా భగవతా మనసి యత్కించి చ్చిన్దితం
తత్సర్వం ప్రాసయతి” స సుదర్శన సూరిముక్త భగవతా రాక్షస
వధాదికం ప్రతి ముక్తః తద్వ్యవస్థాయ క్షగోపాభావాత్ సప్తబ్యదేవేతి
సర్వత్రాపి ప్రసిద్ధిః సురరాజాం దేవనాం సూరి పూజ్యః. సురసః
వీర్యవాన్. యద్వా హత్వాదిదోషదుష్టస్య లోకే త్యాజ్యతా ప్రతి
పాదనాత్, తిష్ఠోపాభావాత్. సురసః, యద్వా సుదనివాసభూత
త్వాద్వా. “సుప్త” “దో” “ఖడ్గం” ఇతి ప్రతిభటసంహారకః.
యద్వా ప్రాణాద ప్రాణపారి. “సభ్యాయే వ్యగ్రీయనా నే
చక్రే హతా భుంక్తుః. చరణవ్యాసే ఛాన్దోగానాం శిఖా
గ్రహణమార్తే ప్రాణాద సమూహ్యదేవాయ ఏవంరూపం సుద
ర్శనం సమూహ్య సవ్యక్సృత్వా దేవాయ రుద్రదాయ వరదాయ
రుద్రస్య వరదాయే త్యక్త. నిభ కిన్యత్వయ పితే “నారాయణా
ద్రుద్రో జాయతే” ఇత్యుద్దిశుభ్య రుద్రస్య పితే రక్షకాయ నను
జగత్సంహరకస్య రుద్రస్య కథం సుదర్శనే నాన ఇతిచే దుచ్యతే॥
వేద్య-టగిరిమాహత్యే

కథం సూర్యం పరిత్యజ్య ప్రభావస్య భవిష్యతి

ఏవం శ్రీ కానుభం చక్రం శాస్త్రం శబ్దం తత్తవచ

ఏవ మాదీని చంద్రాని నిత్యసిద్ధాని శబ్దర

నై జేమాంచ పరిత్యాగో నాన్య ప్రేమాం వ్యపాశ్రయః
 శతశ్చ మిద మత్యేగం యాచితే ప్రయథాభిః
 సచాహ వస్తుతం వత్సే త్తప్తవాన్తు యథోపరమ్॥ ౪౭

తత్తైవ:- "అపరాధాత్మాహి వ్యవహారం సాధి నారాయణం ప్రభుమ్

తదశక్యం సమాచ్యుతం విధి తత్కన్యకానికా చిత్
 శుభసత్వస్య తద్వ్యక్తి స్వర్వయజ్ఞసంయం నభి
 సాత్వా త్సప్తా సమాన్విత సమానునామూశయ
 స నవ్యంచ సయా సత్త్వవ్యవహారవిగ్రహే
 త్వా మేవ తదవం సత్త్వ కేంద్రస్య త్వం నమ్
 అను ప్రాశస్త్య త్వద్దేహే సిమ్హాని మదర్ప సే

సను యత్నాన్ త్వద్వైఖ్యే తేజ భావితం విశ్వకర్మణా

జాత్వైవ్యమానం సతి తద్భూమా మూన సమ
 తేన చక్రం మహాస్థైర్ శీలిగా మన్యకత్వయత్
 పైత్వకాన్యజన్ నామ అనర్థ చర సథా
 తస్మాత్ప్రతిభి శిష్ట మాదాయ పురు ప్తత్వం శిష్టతి

యశాససికే॥ ఉమా

బహువా మాయథానాం త్వం వినాశం కర్తు మిచ్ఛసి
 కిమర్థం దేవదేవేశ తన్నే శంసితు మ్హసి

మహేశ్వర:

శత్రుగ్రహం తే వత్సామి శ్రుణు కర్మం శుచిస్మితే
 యుగాంతే మహాదేవి కన్యానామా సుహముని
 సహి తీవ్రం తపశ్చర్యాం కర్తు మేవోధయోః ప్రియమ్
 తథా తస్య తపో ఘోరం చరతః కాలపర్యయాత్
 వల్మీకం పున రుద్భూతం తస్యైవ శిరసి ప్రియే
 వేణు ర్వల్మీకసంయోగా న్మూర్ఖి తస్య బభూవ హ

శృతాంతో నష్టకః ఖండం సర్వప్రాణిహృది సితమ్
 యా దణ్డనీతి స్సా ఖ్యాతా గదా కామోదణీ మారేః
 సర్వార్థేషు జయో హ్యస్య సస్యజ్ఞో గరుడసింహః
 సర్వబంధుషు యదృచ్ఛం ప్రేమపాశం పరస్పరమ్
 దృశం భ్రాతృసుతాఖ్యం తత్పాశం సర్వార్థసమ్మతమ్
 సర్వప్రాణిషు యాశ కి శ్చ కి ద్విద్యున్నిభా మతా
 మర్యాదా యా తథా లోకే నీ సాతు మహారవా
 సంసారభిక్షి ర్వైవేహ నీలాఖ్య స్స మారే ద్ద్విజః
 యన్మన శ్శ్రీమృగం తస్య తద్ర (సర) థ కామగో మరః
 యో వాయుర్వాతి సో వశ్యస్తు పుణ్డరీకసమాహ్వయః
 ఇత్యేనం బ్రహ్మణా చోక్తం తస్మా దేభి శ్చియా సహా"తి

శ్రీవిష్ణుపురాణే—

"ఆత్మానా మస్య జగతో నర్తకేషు మగుణో మలమ్
 బిభర్తి కాసుభమణిస్వరూపం భగవాన్ స్వరిః
 శ్రీచత్రసంస్థానధర మనస్తేన సమాశ్రితమ్
 ప్రధానం బుద్ధి రప్యస్తే గదారూపేణ మాధవే
 భూతాదీ నీద్వియాదీంశ్చ ద్విధా వై పర విశాళ్వరః
 బిభర్తి సజ్జగూపేణ శాన్తరూపేణ చ సితమ్
 చలస్వరూప మత్స్య స్తం జవేనా న్తరితాంబుమ్
 చక్రస్వరూపం చ మనో ధర్మేష్టేష్టేష్టే కరే సింహమ్
 సచ్చరూపాతు యా మాలా వై జయన్తీ గదాభృతః
 సాభూతహేతునాథా భూతమాలా చ వై ద్విజ
 యానీద్వియాగ్న్యశేషేణ బుద్ధిశ్చైత్రకాని వై
 శరరూపాగ్న్యశేషేణ తాం ధర్మేష్టే జనార్దనః
 బిభర్తి యచ్ఛాసి రత్న మయ్యతో వత్స నవిరృఢమ్
 విద్యామయస్తు తద్జ్ఞాన మవిద్యా చర్మసంసితమ్
 భూతాని చ హృషీకేశో ధర్మే స ర్వేద్వియాణి చ

విద్యావిద్యేచ మైత్రేయ సర్వ మేత త్సమాశ్రితమ్
అస్త్రభూషణసంస్థానస్వరూపం రూపవర్జితమ్
విభర్తి మాయామూహోఽసౌ శ్రేయసే భగవాన్ హరిః
సవికారం ప్రధానం చ పుమాంసం చాఖిలం జగత్
విభర్తి పుణ్డరీకాక్షః స్తదేవం పరమేశ్వరమ్ ఇతి

ఏవం స్వతస్సిద్ధానా మశృతకానాం చక్రశఙ్ఖాదీనా మన్యేన
ధర్మ మశక్యత్వా ద్యోగేన పాశ్చజన్యత్వాదిశబ్దవాచ్యత్వా
భావాత్, రూప్యాపాశ్చజన్యత్వాదిక ముపపన్నమ్. బ్రహ్మణాకల్పితం
శార్లమితి నామ ఏవ మన్యేనా మప్రాశృతానాం పాశ్చజన్యా
దికం పరమాత్మన ఏవ వైతానాని వ్యవస్థితే అప్రాశృతంవా చక్ర
వర్తిప్రభృతీనాం కల్పితాని శఙ్ఖచక్రాదీని ॥

చ స్త్రితా

వాయోర్గతి రస్తనా కల్పేత్సర్థః సమస్త ఇతి సుదర్శనస్య
సాక్షాత్ భగవత్స్వరూపత్వ ముక్తిమే. విభోచ్యతే అష్టత్రయ “మనసి
ముక్తిః భావయే చ్యుతంజ్ఞా మితి. ఇతిశబ్దస్య ప్రసిద్ధార్థకత్వా
దాహ సర్వత్ర ప్రసంగ ఇతి. సమస్త ఇత్యేత ముమాగమః. చక్రస్య
రుద్రనివాసత్వే ప్రమాణం దర్శయతి నిన్విత్యాదినా. పాతాన్తరం:
“వాయుస్తరాత్మా వహతి సమస్తం సప్తాదేవేతి ససూరిముక్తః”
అన్య త్సమానమ్ ॥ ౨ ॥

చట్టభాస్కరీయపాతః

వాయుస్తరాత్మా వహతి సమస్తం సప్తాదేవేతి ససూరిముక్తః ।

సూరి స్పృహణం ముక్తిసో వ్యయస్త స్సమూహ్య

దేవాయ పరదాయ పిత్రే స్వాహా ॥ ౨ ॥

యః వాయుః అస్తరాత్మా వాయుమాపస్తరాత్మా భూత్వా
సమస్తం జగత్ సహతే స- హేపున్యాదేవేతి ససూరిముక్తః. సకా
రస్య వ్యత్యయః సూరిభి స్స ముక్తః సూరిః విద్యాన్ సురాణాం

దేవానాం సురసః సుస్య ఆదరివాన్ ఆనూన్ జగతాం ప్రాణా
 వ్యధాతీతి అనుష్ఠా సమ్యక్ వోధుం యోగ్యా సుమాహ్య దేవాః
 యేన తస్మై సమాహ్య దేవాయ సరదాయ కామఫలదాయ పితే
 రక్షకాయ ఇదం వావి ॥౨౨॥

సర్వోపరిష్టా దధిర్విష్ట వా(తా) త్మా యసోపరిష్టా త్వరమస్సముక్తః ।
 తం నీరజస్త మనుసంపరాయ స్వాహా ॥౨౩॥

(శ్రీ) — యస్య అస్య ఉపరిష్టాత్ బద్ధా పేక్షయా ముక్త పరమః
 సర్వోపరిష్టా దధిర్విష్టవా త్మా జనియ కనిత్వా పేక్షయా సర
 మాత్మా తం నీరజం బదా పేక్షయా ముక్తం నీరజం అసహతపాప్స
 త్వాదికానిశ్చిష్టమ్. మత్పేక్షయా స్వయం సాకల్యేన సంపదాయ
 సమ్యక్ పరాయ ఉత్కృష్టాయ ఇదం వాక్యా ఉత్పత్తి పేక్షయా బద్ధా
 యేత్వాది ॥౨౨॥

ప ర్వ య

పరమాత్మా ధి ధుం యోజ్యం. నీరజ ముక్తిదళానా మప
 హత సామ్యత్వాదిగుణం ముక్త మిత్త్యుక్తి. తం పితృ మిత్త్యుక్తి. అను
 ధా సాకల్యాకస్యా న్నయస్య తచ్ఛ్రద్ధవ్యయేన సంబంధ ఇత్యధి
 ప్రాయ . సతాన్తరం: “తం నీరజ సం సుతేనువ్రజస్త మనుసంపరాయ
 స్వాహా” అస్య త్సమానమ్ ॥౩॥

పట్టభాస్కరియపాఠః

• సర్వోపరిష్టా దధిర్విష్టా త్మా తసోపరిష్టా త్వరమ స్సముక్తః
 తస్మీరజస్తం సుతను వ్రజస్త మను సంపరాయ స్వాహా ॥౩॥

ఆత్మా జీవాత్మా సర్వోపరిష్టాత్ సోపాం బోకానా ముపరి
 ష్టాత్ ఉత్త్యే అధిర్విష్ట సీతస్య ఉత్త్యే ఉపరిష్టాత్ పరమః పర
 మాత్మా సముక్తః సీత ఇత్యుక్త నీరజస్తం సత్తతరజోగుణం శోభనా
 తమ ర్యేమాం తే సుతవనః యోగినః తై రనువ్రజస్తం అనుగమ్య

మానం తం పరమాత్మానం సమ్యక్స్వరయంతి పరమం శ్రేష్ఠం కరోతి
తస్మై అను సంపరాయ ఇదంహవిః॥౩॥

తమ స్వర్వభూత మునునో ద్భరేణ్య స్తం సత్వరూపం సకలం
ప్రకాశ్య సంక్లేశయ స్సృష్టి నిమిత్తయే యస్తస్మై
పరంబ్రహ్మదే పరంజ్యోతిషే స్వాహా ॥౪॥

(శ్రీ) — “నాసదానీ న్నోచదానీ తదానీమ్. దానీ ద్రజో నోహ్యో
మాపరో యత్. కిమాపరీమః కుమాకస్య శర్మన్. అభ్యః కిమానీ
దహనం గభీరమ్. సమృత్య రమ్యతం తర్హిస. రాత్రియా అహ్నా ఆనీ
త్వకేత. ఆనీద వాతనం స్వధయా తదేకమ్. తస్మా ద్వాన్యం స
పరః కిచ్చ నాస. తమ ఆనీ త్తహ సా గూఢ మగ్రే ప్రకేతమ్.” ఇతి
సుఖాత్ పరిపది॥ “ఓం తదాహు కిం తదానీ తస్మై సహోవాచ
సస న్నాస న్నసద సదితి తస్మా త్తమ స్సజ్జయతే. తమసా
భూతాది ర్భూతాదే రాకాశ మాకాశా ద్వాయు ద్వాయో రగ్ని
రగ్నే రాప అభ్యు పృథు తదజ్ఞం సమధిం శైత్యవంత్సర మాత్ర
ముపిత్వా ద్విధా కరో దగస్తాత్ భూమి ముఽరిష్టా దాకాశం
మధ్యే దీర్ఘే పురుషో దివ్య సహస్ర శీర్షా పురుష సహస్రప్రాక్ష సహ
స్రప్రాత్ సహస్రజామూరిః సర్వం తమో భూతం వరేణ్య ప్రాప్తీయః
పరమాత్మా తమోభూతం సృష్టే ప్రా గధునోత్. తం సత్త్వరూపం
సహస్రశీర్షేత్యాదిగూఢమ్. ప్రకాశ్య సృష్టినిమిత్తయే సృష్ట్యర్థమ్.

శ్రీగీతాయామ్:—

ప్రకృతిం పురుషం చైవ విద్యనాదీ ఉభావసి
మమ యోని ర్మహా ద్రుహ్మ తస్మై న్నర్భం దధా మ్యహమ్
సంధవ స్వర్వభూతానాం తతో భవతి భారత

శ్రీవిష్ణుపురాణః:—

ప్రకృతిం పురుషంచైవ ప్రవిశ్య స్వచ్ఛయా హరిః
క్షోభయామాన సంప్రాప్తే స్థితకాలే వ్యయావ్యయా॥

ఏవము కప్రకాణం అనునవిశ్వ ప్రకృతిపురుషో సంక్షేపయన్
 సృష్టి మకరోత్. కథంబిచేత్ సహస్రబాహుః. “సా గ్రేభూ
 తానాం మృత్యు మసృజత్. త్ర్యక్షం త్రిసాదిం ఖడ్గపరిశు నచేదనత్.
 తస్య బ్రహ్మ భిషేదే న బ్రహ్మణ మేవవివేక సమానసాత్ సప్తపుత్రా
 నసృజత్. తే హ విరాజం సప్తమాససా నసృజన్. తే హ బ్రహ్మణో రయః
 “బ్రాహ్మణో నసృ ముఖ మాసీత్ బాహూ బ్రహ్మ కృత. ఊరూ
 రిదస్య (వై)య ద్వైశ్చ. పద్భ్యాం శూద్రో అజాయత. చక్రిమా
 మనసో జాతః. చక్రో స్సూర్యో అజాయతః, “శ్రోత్రా ద్వాయుశ్చ
 ప్రాణశ్చ. హృదయా త్సర్వ మిదం జాయతే. తతో దా న్నిహదా
 యత్. యత్స గర్భాశ్చ అస్థిభ్యః పర్వతా లోచనభ్యః సహస్రసప్త
 తయో లలాటాత్ శ్రోధజ స్తదో జాయతే. తస్యైతా న్మహతో
 భూతస్య శ్శ్వసిత మేత దృదృశ్వేదో యజ్శ్వేద సాహవేదో
 ధర్మవేద శ్శితా కల్ప వ్యాకరణం నిరుకం ఛన్దో విచి జ్యోతిషా
 మయనం న్యాయో హిమానసా ధర్మశాస్త్రాణి వ్యాఖ్యానా న్యపవా
 ఖ్యానాని సర్వాణిచ భూతాని హిరణ్యజ్యో త్సస్మిన్నయ మాత్మా
 అధిక్షియన్త భువాని విశ్వా ఆత్మానం ద్విధా విశరోత్. ధీన
 శ్రీ అధీన పురుషా దేవోభూత్వా దేవా నసృజత్. ఋషి ఋభుత్వా
 ఋషీన్ యక్షరాక్షసగర్భరాన్ గ్రామ్యా నారిణ్యాంశ్చ పశూ
 నసృజత్. ఇతిరాగజ ఇతిరో ౭౪ద్వాన్ ఇతిరా బడణ ఇతిరో
 ౭౫తరాన్ ఇతిరో గర్దిభి ఇతిరో గర్దిభః ఇతిరా విశ్వహృదీ రితిరో
 నిశ్వంధర ఇతి ఏవం సృష్టవాన్. ఆయం పరమాత్మా కం ఇత్యా
 కాంతాయామ్. “తస్మై పరం బ్రహ్మణే పరం జ్యోతిష” ఇతి పురుష,
 నారాయణ పరంబ్రహ్మ పరంతత్త్వ, పరంజ్యోతిః పరమాత్మాది
 శబ్దవాచ్యో నారాయణ ఏవేతి జ్ఞాపయితం పరంబ్రహ్మణే పరంజ్యో
 తిష ఇత్యుక్తమ్. పరంబ్రహ్మ గ్రహణాత్ సర్వమపి గృహీతంధవతి.”

శ్చ

త మిశ్యవాణాం పరమం మహేశ్వరం తం దైవతానాం

పరమం చ దైవతమ్

పరిం పతీనాం పరమం పరస్తా ద్విదామ దేవం భవనేశ

విద్యమ్

స తస్య కార్యం కరణం చ విద్యతే స తత్సమ శ్చాభ్యధి

కశ్చ దృశ్యతే

పరా స్య శి ద్వివిధైవ హ్రూయత స్వాభావకే జ్ఞానబల

క్రియాచ॥ ఇత్యాది

శిష్యుః—“యతోహి ఇమాంశు భూతాని జాయంతే” ఇత్యాది. జగత్కారణం బ్రహ్మ త్యక్తం. జగత్కారణత్వాత్ విష్ణోది మూర్తీనాం మూలభూతానాం పితృశి వహుర్ని తేజాభావాత్.

స భూతాంశుసంస్థానం దేవస్య సరమాత్మనః

స తస్య ప్రాకృతో మూర్తి స్థానం సమేదోఽసిస్మృతా

స విధాతుమయం దేహం త్రైలోక్యే సర్వజన్తుషు

ఇత్యప్రాకృతత్వాత్, “ముతగ్ం సత్యం పరిం బ్రహ్మేత్వాది పరబ్రహ్మస్వరూప ప్రాదనాత్, వాదాదిరాత్రిపాదాత్ కేలాచ్ఛ దేవేషు క్రిమేణా దిమూ రశ్మినిర్మూర్త్యా క్రిమేణ విష్ణుః సుహవిష్ణుః సదావిష్ణుః వ్యాపినారాయణః చ తత్త్వయో భవన్తీతి మరీచ్యాదిభిః ప్రతిపాదితత్వాత్, “త మిశ్యవాణాం పరమం మహేశ్వరం విత్యక్త త్వాచ్చ “ముత వగ్ని స్వాముత వసా వాది త్యస్మత్ప్ర”మితి “అగ్ని స్సర్వా దేవతా” “అసా వాదితో బ్రహ్మేతి” సమస్తకళ్యాణ గుణాత్మకత్వాభిప్రాయేణ “ముతగ్ం సత్యం విత్యక్తమ్” “పూర్ణత్వా త్పునః” ఇతి పాదనారాయణాదిషు పూర్ణత్వాభావాత్, పూర్ణ త్వా ద్వాప్యపి నారాయణః.

“పరశ బ్రహ్మ చ వ్యాపినారాయణ ఇతి రితః

నారిశ బ్రహ్మ జీవానాం సమూహః ప్రాచ్యతే బుద్ధైః

తేహ మయనభూతత్వా న్నారాయణ ఇహోచ్యతే

తాన్వేన చాయనం తస్య జేన నారాయణ స్మృతః
 నారాణా మయసత్వా చ్చ లేన నారాయణ స్మృతః
 నార స్త్వీతి సర్వపుంసాం సమామా కరికీర్తితః
 గతి రాలమృతం తస్య జేన నారాయణ స్మృత
 నారో సరాణాం స్థూత సప్తామీనా మయనా గతిః
 తేనాస్మి ముఖి ర్నిత్యం నారాయణ ఇతిరిత
 సరసంబునో నారా సర స్స పురుషోత్తమః
 నయ త్యజా నిజ్ఞానం నాశయ త్యజాం తమ
 సరిష్వతి చ సర్వత్ర సర సప్నా త్సనాతనః
 సరసంబున స్సవ్యే చేతనాచేతనాత్మకః
 (ఈశితవ్యతయా నారా)

సృగ స్రవ్యతయా నారా ధార్యపోష్యతయా తిథా
 నియామ్యజ్యేన సృజ్యత్వం నేశధరణై స్తథా
 అయతే నిజలూర్నానాన్ వ్యాహ్నీతి క్రియయా తిథా
 నారా శ్వాప్సయనం తస్య తై సద్భావసూరిణాన్
 నారాణా మయనం వాగ శ్చేతసప్తాయనం సదా
 పరమాచ గతి క్షేమాం నారాణా మాత్మనాంసదా" ఇతి.

అతో ౭ప్యపి వ్యాపినారాయణ పరత్వాభి ప్రాయేణ తస్మై
 పరం బ్రహ్మణే ఇత్యుక్తమ్॥౪॥

చ చ్చి రా

. అయం మంత్ర సర్వకారణభూత పరిపూర్ణ వ్యాపినారాయణ పర
 ఇతి స్థాపయితుం శ్రుత్యైర్నాం బుధాహరః. "నాసదే" త్యాది
 నారాయణ పరంబ్రహ్మ నారాయణ పరింజ్యోతి రితిచ నారాయణాను
 వాతోక్త పాదద్వయ సిద్ధపరంబ్రహ్మ పరంబ్రహ్మో శ్శబ్దయో నిస్మిస్మత్రే
 గృహీతత్వాత్, అయం సర్వ వ్యాపినారాయణపర ఇత్యభిప్రాయః.
 అతో నారాయణశబ్దో బహుళా వ్యుత్పాదితః. పాతా త్తరమ్: త్వంస
 త్వయాప మితి అన్యత్సమానమ్ ॥౪॥

భట్టభాస్కరీయపాఠః

తమ స్వర్వభూత మధునో ద్వరేణ్య స్త్వం సత్త్వరూపం
సకలం ప్రకాశ్య । సంక్లేశయ నృప్తివిమిత్రయేయస్తస్మై
పరంబ్రహ్మణే పరంజ్యోతిషే స్వాహా ॥౪॥

తమః మోహ సర్వభూతాన్ అధునోత్ అపీదయత్. వరేణ్య
స్త్వమ్ సకలం సత్త్వరూపం ప్రాణి రూపం ప్రకాశ్య స్వరేజసా
విగతమోహం కృత్వా సృష్టినిమిత్రాయ సృష్టిరక్షణాయ సంక్లేశయన్
క్లేశం గమయన్. అస్తేయ పరమాత్మా పరం ఉత్కృష్టం జ్యోతి
ర్యస్య తస్మై పరంజ్యోతిషే. పరంబ్రహ్మణే తస్మై ఇదం హవిః ॥౪॥

జ్యోతి ర్జ్యోతిషాం జ్యోతి రోజోబలం సత్త్వం సత్త్వాత్మకం
సంజ్యోతి రిత్థమ్ । తస్మై సూక్ష్మ సూక్ష్మయ రేజసే స్వాహా ॥౫॥

పరంబ్రహ్మభూత నారాయణస్య మాహాత్మ్యం ప్రతిపాదయతి.
స్వయం జ్యోతిః అత్యుత్తీప్తిమత్. జ్యోతిషాం సూర్యవన్ద్యాదీనాం
జ్యోతిః దీప్తిః ఓజ పరబలాహరణ సామర్థ్య మోజః. జగత్సృష్ట్యా
దికం కర్వత స్తస్య శ్రీమహావిష్ణోః బలం సత్త్వం సత్త్వరూపం
సత్త్వాత్మకం తదః స్వామిణం సంజ్యోతిః సమ్యగ్జ్యోతి ఇత్యం ఉక్త
ప్రకాశణం. తస్మై సూక్ష్మసూక్ష్మయ రేజసే పరాభిధవనసామర్థ్యం తేజః
ఇతి రేజసే ॥౫॥

చ స్త్రి కా

పరమాత్మనో జ్యోతిష్త్వాదికం ప్రతిపాదయతి జ్యోతిరిత్యాదినా.
జ్యోతి రోజసా బలం దర్శయతి. జ్యోతిః దీప్తిః ఓజః. పరబలాహరణ
సామర్థ్యముపరమాత్మైవ జ్యోతిరోజోబలరూపేణ స్థితఇత్యర్థః.
పాతానరం: "జ్యోతి ర్జ్యోతి ర్జ్యోతిషాంజ్యోతిరోజో వాబల మాహరన్
సత్త్వం సత్త్వాత్మకం నా సజ్యోతిరు క్తం తస్మై సూక్ష్మసూక్ష్మయ
రేజసే స్వాహా" ఇతి. ॥౫॥

భట్టవాస్కరీయపాఠః

జ్యోతి ర్జ్యోతి ర్జ్యోతిషాం జ్యోతి రోజో వా బలమాహరన్.

సత్త్వం సత్త్వాత్మకంవా సజ్యోతి రుక్తం తస్మై

సూక్ష్మసూక్ష్మాయ తేజసే స్సాహా ॥౨॥

. తేజోనుమోయః జ్యోతిషాం సత్త్వ తాణాం జ్యోతి ర్జ్యోతిః. కిచ్చ జ్యోతిషాం రవిచన్ద్రాగ్రీనాం జ్యోతిః కాన్తి ఓజసా హ్యజా తేజః. వా చాథే. బలు పార మాహరన్ గృహ్లాన్ సత్త్వం సత్త్వరూపం సత్త్వా త్మకం సత్త్వనుయం సజ్యోతిః కాన్తిసహిత ఉక్తం నిగ్గమై ర్గదితమ్. తస్మై సూక్ష్మసూక్ష్మాయ తేజసే తేజో నూపాయ ఇదం హవిః॥౧॥

సత్త్వం సత్త్వాత్మకం వా రజో రజస ఆత్మకమ్. తమ స్తమస

అధార స్సాకృతం తం నిరీశ్వర మీశ్వరాయ స్సాహా ॥౩॥

శ్రీ—అయమపి మన్తః పూర్వోక్త పరమాత్మపరః. సత్త్వం సాన్తికం సత్త్వాత్మకం తద సత్త్వామితి రజ రజోనూపా రజస ఆత్మ కమ్ తదన్తర్యామితి తమ తమోనూపం తమస ఆధార తమో నూప్య నిర్వాపనం సాకృతం ఆత్మనిపహితం నిరీశ్వరమ్.

‘సతస్య కశ్చి త్పర మస్తి లోకే (త్పరి రస్తి లోకే)

సచేతితా నైవచ తస్య లిజ్జా

స కారణం కరణాధిపాధిపా

సచాస్య కశ్చి జ్ఞాతా సచాధిపః ఇతి

. ఉత్వయ సర్వేశ్వరాయేత్సత్త్వం. తమ

. “విగ్రహో హవిశదానం యుగప త్కర్మసన్నిధి

ప్రీతిః ఫలప్రదత్వం చ దేవతానాం విద్యతే” ఇతి

విగ్రహాది శక్తికాభావాత్ చతుర్థ్య న్నశ్చజ్ఞో దేవతేతి శబ్దాతి నిర్వేదేవతా భావాత్, మన్త్రార్థవాదానాం స్వార్థేతాత్పర్యాభావాద్వ

ఈశ్వరాదేవత కథముచ్యత ఇతి చత్. ఉచ్యతే “యదైవ కిచ్చమను రవద తద్భేషజ” మితి శ్రుతే.

“వేదాద్యుపనిబంధత్వా త్పామాణ్యం మనో స్మృతమ్
మన్వ్యభిపరీతా తుయా స్మృతి స్స సత్యసృజే” ఇతి

సంవత్సరగణాచ్చ, ప్రామాణ్యేనాభి హితాయాం మనుస్మృతౌ

“ప్రత్యక్షభానుమానం శాస్త్రజ్ఞవివిధాగమమ్
త్రయం సువిదితం జ్ఞేయం ధర్మసిద్ధి మభీష్టుతా” ఇతి

ప్రత్యక్షాదీనాం త్రయణాం ప్రామాణ్యప్రతిపాదనాత్ “మహాగం
ఇంద్రో వజ్రిబాహుః” “వజ్రిహస్తః పురస్కరః” “ఉత్తమస్సోజహసహ
వీత్వా శివే ఆవేశయ” ఇత్యాదిదేవతా సద్భావ ప్రతిపాదనాత్,
గారుడాదిషు మస్త్రేషు మస్త్రాక్షివాదానాం న్యక్షతాత్పర్యదర్శనాత్.
గ్రహవిషహరణాదిషు నృప్తత్వాచ్చ ఈశ్వరసద్భావో స్తీత్యప.
గన్తవ్యః స్మృతీనా మపి వేదమూల్యే ప్రేధానిర్వాహః కృతః.
నిత్యానుమేయ శ్రుతిమూలత్వం ప్రాభాకరాః ఉత్పన్న శాఖామూల
త్వమాపస్తంబాద్యాః. విప్రక్లి శాఖామూలత్వ మితరే. నిత్యాను
మేయశ్రుతిమూలత్వే త్వానుపూర్వా విశేషవిశిష్టస్య నిత్యాను
మేయశ్రుతిమూలత్వమ్. నాత్మానుపూర్వా మూలత్వం యద్యు
చ్యతే తద్వి ఘటపటాదీనామపి నిత్యానుమేయ శ్రుతిమూలత్వం
స్యాత్. ఆనుపూర్వా విశేషవిశిష్ట స్వేతిచేదుచ్యతే ఉచార్థ్య
మాగా నామేవానుపూర్వ విశేషణ విశిష్టత్వమితి సిద్ధాంతే నిత్యా
నుమేయత్వంభజ్యేత. ఉత్పన్న శాఖామూలమితిచేత్ తేషాముత్పన్నా
పాతాః ప్రయోగా దమమీయన్తే ఆశ్చ్యేకైవోత్పన్నావా తత
తత్రోత్పన్నావావక్తే వేదచేన్న. సర్వవేద సాక్షాత్కారంతో వ్యాసస్య
ఏకస్యాపి శిష్యస్యాభ్యాసే సామన్యసంభవాత్ తథా వక్తుమయుక్తమ్.
ఇన్దు విప్రక్లి శాఖామూలత్వం వక్తుం యుక్తమ్. తదు క్తమ్.

“దుర్బోధా వైదికా శ్చబ్దాః ప్రక్షిప్త్యాచ్చ సేఖలాః
తజ్జై స్తవన స్పష్టాన్ స్మృత్యైవ ప్రాప్సితాః॥” ఇతి
ప్రసక్తాదేత త్వర్వముపాదితమ్ ॥

చ ప్రకా

సత్యం సత్యరూపం సత్యాత్మకం సత్యమయః రజోరూపః రజస
ఆత్మక రజోమయ తమోరూప తమస సమోరూపస్య తమస
ఆధార నివాసస్థానం తమోమయః గుణతయాత్మక మీశ్వరం
సాక్షతం తంభక్తానుగ్రహేణ రక్షణాభిప్రాయసహితం తం సముక్త-
రోమి శిష్యరాయ తస్మై ఇదం వాసిః ॥

ఉద్బధాస్కరీయపాతః

సత్యం సత్త్వాత్మకో రజో రజస ఆత్మక తమ స్తమస
ఆధారః । సాక్షతం తమీశ్వర మిశ్వరాయ స్వాహా ॥

సత్యం సత్యరూపం సత్యాత్మకః సత్యమయః రజోరూపః రజస
ఆత్మక రజోమయ తమోరూప తమస సమోరూపస్య తమస
ఆధార నివాసస్థానం తమోమయః గుణతయాత్మక మీశ్వరం
సాక్షతం తంభక్తానుగ్రహేణ రక్షణాభిప్రాయసహితం తం సముక్త-
రోమి శిష్యరాయ తస్మై ఇదం వాసిః ॥

అనిర్భిణ్ణం యస్యేద మూసీ దాసీ దుదక మాత్మకమ్ । యస్యో
దావో చిన్మర్మముచ్చ ముచ్చై రురుగాయ స్వాహా ॥

శ్రీ — యస్య పరమాత్మనః యదా ప్రళయేచ్ఛా భవతి తదా
లోకే అనిర్భిణ్ణం భేదరహితం నిర్గుణ మన ముచితాత్మక మూసీత్.
యస్య పరమాత్మనో దగు మిచ్ఛా యదా తదా ఉదావః ఉత్కర్షణ
దావః ప్రళయాగ్నిః అదనర్థం తథా అనయ్యధిః ఉచ్చం ఆత్యస్తమ్
ఉచ్చై రురుగాయ శ్రుతిస్మృతిషు సర్వత్ర ఆత్యస్తం గాయత ఇతి
రుగాయః తస్మై ॥

చ నిర్మ కా

ఉదక మాతృక మిత ముమాగమ శ్చాస్త్రసః ఉదావత్యత్ర
దశారలోప శ్చాస్త్రసః . పాతా స్తరమః “యస్యోదావో దహేదన్తం” మితి,
అన్యత్సమానమ్ ॥ 21 ॥

భట్టభాస్కరీయపాఠ

అనిర్విణ్ణం యన్యేద మాసీ దాసీ దదుదక మాతృకమ్ । యస్యో
దావో దహే దన్తం ముచ్చ ముచ్చై రురుగాయ స్వాహా ॥ 21 ॥

యస్య ఆత్మకం ఆత్మభూతం ఆసీదత్ సత్త్వత్ ఇద ముదకం
జలం సర్పిణ్ణా భద్రమ్ ఆసీత్ యస్య ఇవాత్మక ఉకార ఏవాత్మ
దాసః దావాగ్ని ఉచ్చం ఉన్నతం సత్త్వ మబద్ధం అన్యం పాపం
దహేత్ య ఉచ్చై ఉన్నతః ఉరుగాయ బ్రహ్మజ్యై రీయత ఇతి
ఉరుగాయః తస్మై ఇదం హవి ॥ 21 ॥

యన్యేచ్ఛా లోకే వా ప్రజాయతి ర్లోకే యన్నైవాసీ తన్నై
వాసీత్ । యద్వా సజ్జాతం యత్సర్వ మిశ
మీశస్మై స్వాహా ॥ 22 ॥

(శ్రీ) — యస్య సరమాత్మసః ఇచ్ఛా లోకే ప్రజాయతిః ప్రజానా
మాయతిః సృష్ట్యాదికం. “సోఽకామయత బహు స్యాం ప్రజాయే
యేతి” ఇత్యాది శ్రుతయః నుననైవ జగత్సృష్టిసంహారా చ కరోతి
యః తస్మాదిషత్పితృణాం న ద్యమవ్యయః ఇతి లోకే యత్పర
మాత్మ నైవాసీ దితి యత్ తన్నైవ. ఇచ్చయా సర్వమాసీత్.
యద్వా బ్రహ్మైద్రాదికం సర్వం జీవజాతం సర్వం ఈశం సేత్వరం
యత్ యస్తాత్. లిలాగమిత్రకారణాత్ ఈశస్మై తుభ్యమ్ ॥ 22 ॥

చన్ద్రితా

యద్యత్ప్రత్యయత్ వా పఠచ్ఛేదః . పాతా నరమః "యస్యేచ్ఛా
లోకేవా ప్రజాయతే తల్లోకః, యన్నైవానీ తన్నచానీ"దిని, అస్య
త్సమానమ్ ౨॥

భట్టహస్కరీయపాఠః

యస్యేచ్ఛా లోకే వా ప్రజాయతే తల్లోకం యన్నైవానీ
తన్నచానీ ౨ . యద్వా సచ్ఛాతం య తన్నచ్చ మిహ
మీశదే స్వాహా॥౨॥

యస్య ఇచ్ఛామాత్రేణైః లోక మానీత్ "యస్యేచ్ఛా లోకేవా
ప్రజాయతే లోకం సృజామి" అన్నీ జాతాంతరము . యస్య ఇచ్ఛా
మాత్రేణైః లోక మానీత్ . ఇచ్ఛా నైవానీది . య తన్నచానీనీ
యద్వా సచ్ఛాతం భవ్యతీచ్ఛా జాయతే తద్వశాత్
సర్వమపి సజ్జత మానీత్ . ఈశం సమగ్రం అసీ . ఈశిషే . సమర్థాయ
తస్మై ఇదం వాఙి . ॥౨॥

యో వేదాదిః పరమః పరో బ్రహ్మ త్రమాప్ర స్త్రయీమూర్తిక .
శబ్ద శబ్దాతిగః పరంబ్రహ్మవే పరంజ్యోతిషే స్వాహా ॥౩॥

శ్రీ॥—యః పరమాత్మా వేదాది వేదానా మాది పరమ
సమాభ్యధికరహిత పరఃఉత్కృష్టః . బ్రహ్మ బ్రహ్మాత్మాత్రమాత్ర
ఉత్తమ మభ్యమాధిమ భదేన త్రిమాత్రః . త్రియీమూర్తిః
ఆదిత్యమణ్డలమధ్యవర్తీ శబ్ద . శబ్దబ్రహ్మరూపః శబ్దాతిగః శబ్దాతి
రిక్తః ఏవంభూతాయ పరంబ్రహ్మవే పరంజ్యోతిషే అనేన పర
మాత్మా వ్యాపినారాయణః ప్రతిపాదితః తస్మై . యద్వా

యో వేదాదిః ప్రణవః "యో వేదాదా స్వరః ప్రాణో వేదా
న్దేవ ప్రతిష్ఠితః" ఇతిశ్రుతే . పరమః "ఓమితి బ్రహ్మ ఓమితీదగం

సర్వ" మిత్యాదిశ్రుతిః. పర ఉత్పత్త్య బ్రహ్మ శబ్దబ్రహ్మరూపీ
త్రిమాత్రః వ్రాస్వదీర్ఘపుత్రరూపిణః

"ఏకమాత్రో భవే ద్విస్వో ద్విమాత్రో దీర్ఘ ఉచ్యతే
త్రిమాత్రస్త్రిపుత్రో జ్ఞేయో వ్యజ్ఞానం త్వయీమాత్రమ్ ||" ఇతి
త్రయీమూర్తిక

"ఓంకారో భగవాన్వస్త్వే ప్రాణమా నచసం మతిః
తదుచ్ఛారిణం స్తేతు ననాశం యాని రాక్షసాః ||" ఇతి

త్రయీమూర్తిక స్మారకం. స్వార్థకపి. శబ్దశబ్దబ్రహ్మిణః పర
మాత్మప్రసాదకత్వాత్ "వేదశబ్ద" పేక్షియా భిన్న "శబ్దా దిద" మితి
పాఠశ్చేత్ ప్రాణానాం సర్వం జగదమీభూతి మితి సరంబ్రహ్మణే పరం
జ్యోతిషే ప్రాణ ప్రతిపాద్యాయ నారాయణా యోగ్యైర్భి. యద్వా
యో వేదాదిః యో వేద బుద్ధ్యజస్సమాగర్వణవేదేషు ఆదిః మూల
భూతి. ఆది రిత్యుక్తిత్వాం యజుర్వేదః. తథాహ శ్రీవిష్ణుప్రసాదే—

"వేదాదునాం స్య మై తేయ శాఖాభేదా స్సహస్రకః
స శత్యా వైశవా ద్యవం సంఖే పి శ్రుతిమ్యతత్ ||"
"ద్వాపి ద్వాపి రే విష్ణు ద్వాపి సయాపీ మహామునే
వేద మేకం సుబహుధా కురుతే జగతోహితః

కర్మణేజో బలం చాల్పం మరుస్మాకా మవేత్త్య చ
హితాయ సర్వభూతానాం వేదభేదా న్కరోతి స ||" ఇత్యాది
"ఏక ఆసీ ద్యజుర్వేద స్త్వం చతుర్థా వ్యకల్పయత్
చాతుర్వీతి మభూత్తస్మిం స్తేన యజ్ఞ మథాకరోత్
అభ్యర్చనం యజ్ఞిసు ఋగ్వి శ్లోత్రం తథా మునిః
బౌద్ధాత్రం సామభి శ్చ కే బ్రహ్మత్వం చాప్యధర్వభిః
తతః సు ఋచ ఉధృత్య ఋగ్వేదం కృతవా న్మునిః
యజామీ చ యజుర్వేదం సామవేదం చ సామభిః
రాజ్ఞాం త్వధర్వవేదేన సర్వకర్మాణి స ప్రభుః

కారయమాస మైతేయ బ్రహ్మత్వం చ యథాస్థితి
సోయ మేకో మహా వేదతన స్తేన పృథక్కృతః

చతుర్థాచ తతో జాతం వేదపాదపకాననమ్॥ ఇతి

స్కాన్దే॥—“ఏక ఏన ద్విజా వేద వేదాన్త స్వేక ఏవ చ
తత్రాపి మునిశార్దూల శాఖాభేదే భేదితా॥” ఇతి

శ్రీవైఖానసే॥—“వేదానాం వ్యసనా దర్వా క్షాగ్రూపం మిలితం
తు యత్

తాన్తు వైఖానసీం శాఖా మితి వేదవిదో విదుః

తాన్తు వైఖానసీం శాఖా మాదా నధ్యాయ న్తునీన్

తాన్తు వైఖానసీం శాఖాం వ్యాససు భగవాన్మృతః

చక్రే ఋగాదిభేదై సు వ్యసిత్వా తు పృథక్పృథక్॥” ఇతి.

శ్రీవైఖానసేనురీదితో కేతవద్దసంహితాయాం శాఖాన్తరీయనాధ్యాయే

“ఆత కరం ప్రవత్సామి శాఖాన్తరమణం ఋషా

బ్రహ్మచ్చృజ్ఞ శ్చతుస్సామి పృథులో వేదాన్తగ

ద్వైపాయనస్య శిష్యాన్తు చత్వార కథితా క్రమాత్॥”

ఇత్యుపక్రమ్య

“అతో యజుఃప్రభేదన విదు రేకో ద్విరం శతా మిత్యం

మహాన్తం ప్రబల్ల మభిధాయః

వేదానాం వ్యసనా త్పూర్వం ప్రాగ్రూపం మిలితం తుయత్

తాన్తు వైఖానసీం శాఖాం ప్రోవాచ స పితామహ॥”

స్కాన్దే॥—“వైఖానసీం మహాశాఖాం స్యసూత్రే వివియుక్తవాన్

పద్మభూః పంమో ధాతా రిశ్మి న్నారాధన్త్రయమ్

ఉక్తవాన్నిగమార్థానా మూచాం ప్రవిభాగశః

బ్రహ్మకై వత్తే॥—సన్నిగానాం యథా గత్య (ఇత్యారభ్య)

తథా వైఖానసో వరః

శ్రుతీనా మాదిభూతా తు శ్రుతా కేకాయనీ మతా

యథా మునీనాం విధినా ఆదిభూత ఉదాహృతః

సూత్రాణాం తత్ప్రణేతన్తు యథా శ్రేష్ఠతరం స్మృతమ్

తథైవ పుష్కరో కాజన్ తీర్థానా ముత్తమోత్తమమ్॥ ఇతి

ఏకాయనీ శ్రుతిః వైభావనీ కాళా ఏకాయనవేదత్వేన ప్రసిద్ధా. అతవవ వేదాదిః పరమః శ్రీమన్నారాయణైకపరత్వాత్ పరః ఉత్కృష్టః. బ్రహ్మ సెబ్బబహురూపీ త్రిమాత్రః ఉచ్చసీచస్సరితభేదేన త్రిమాత్రః. త్రయీమూర్తి కః “అదిత్యోవావప ఏతన్మణ్డం” మిత్యాది శ్రుతిషు ఋక్ సామోః తావన తేజోరూపత్వ మభిధాయ “ఏత స్మిన్మణ్డలే చర్చిషి పురుష స్సాని యజూగ్ం” పీఠియజుర్వేదస్సరూప సరిత్యున్మణ్డలచుప్యవర్తీ పురుష ఇత్యుచ్చతే. అతస్వాత్థకం. శబ్దరూపః శబ్దాదిదం “సర్వాగతి ర్యాజషీ హైవ శశ్య” దితి. సర్వేహంగతిః అనేన శ్రీవైభావనీ కాళా ప్రతిపాదితా. ఏకాయనవేదాంతరూపు తత్వాత్ నారాయణ ఏవాంతప్రతిపాద్యత ఇతి జ్ఞాపయితుం పరం బ్రహ్మణే పరంజ్యోతిషే ఇత్యుక్తమ్.

ఇన్ద్ర అయస్సున్త్రీః అష్టాక్షరప్రతిపాదక ఇత్యవగమ్యతే. వేదాదిః ప్రణవః పరమ ఇత్యనేన

“నర్వన్య పరమ శ్చేషీ శేషా నస్తార ఈతి” ఇతి

“భగవా న్నే ఏరో నిత్య మహం ప్రత్యనర స్సదా

ఇతి భావో ననుః ప్రోక్తో ననుషః కారణం హి సః॥” ఇతి

పరమశబ్దేనవా పరశబ్దేనవా నమః ప్రతిపాదనాత్ “బ్రహ్మణే త్వా మహన ఓ మిత్యాత్మానం యుంజీ” తేతి శ్రుతే వ్యాసవిద్యాచ ప్రతిపాదితా భవతి. నమశ్చబ్దోత్రాభిప్రేతః “నారాయణపర బ్రహ్మో” త్యాదిభి శ్చతుర్థ్యన శ్చేష నారాయణశబ్దః ప్రతిపాదిత ఇతి

“ఓమిత్యత్రే వ్యాహితీనను ఇతి పశ్చాత్ నారాయణా యేత్యుపరిష్టాత్ ఓమిత్యేకాక్షరం నమ ఇతి ద్వే అక్షరే నారాయణా యేతి పశ్చాత్కాక్షరాణీవరద్వై నారాయణస్యాష్టాక్షరం పదమ్” ఇతి. శబ్ద శ్చబ్దాదిద మిర్వ్యత

సర్వ మష్టాక్షరాన్తస్థం యచ్చాన్య దపి వాఙ్మయమ్

ఇత్యాదినచనాన్య తానుసంధేయాని శేషంపూర్వవత్॥౯॥

చ ద్వి కా

యో వేదాది రితి మన్తం ప్రథమం పరమార్థపరతయా
 వ్యాచక్షే సూర్యస్య వేదరూపత్వాత్ త్రయీమూర్తిత్వమ్. అతః
 ఆదిత్యమణ్డల మధ్యనక్తీ త్యుక్తమ్. అథ ప్రణవస్య పరమార్థవాచ
 కతయా తత్పరత్వేన వ్యాచక్షే యద్యేత్వాదినా. పరంబ్రహ్మణ ఇతి
 ఇతేంభూత ప్రణవవాచ్యాయ పరమార్థేన ఇత్యుక్తః. అథ శ్రీ వైఖా
 ననశాఖా పరతయా వ్యాచక్షే యద్యేత్వాదినా. మిళితావసానాం
 వేదానాం శ్రీ వైఖానన శబ్దవాచ్యత్వం నీహోపనిషది చోచ్యతే.
 స్వసూత్రేణ శ్రీ వైఖాననసూత ఇత్యుక్తః. ఆచారన త్రయమితి త్రై
 కాలికమారాధన మిత్యాహుః శ్రీ వైఖాననశాఖాయా ఏకాయనీయ
 శబ్దవాచ్యత్వ ముక్త్యుక్త్యా దర్శయతుం బ్రహ్మకై వర్తనచన ముదా
 హరతి. నిమ్నగానామిత్యాది వైఖాననో పర ఇత్యస్య యథా మునీ
 నాం విఖనా ఇత్యాదేశ్యమధ్యే శ్రుతీనా మాదిభూతాతు శ్రుతిరేకా
 యనీ త్యుక్తత్వాత్ శ్రీ వైఖాననశాఖాయా ఏకాయనీత్వం యుక్త
 మిత్యాశయః. ఇతి ॥౯॥

భట్టహస్య రీయపాఠః

యో వేదాదిః పరమః పరో బ్రహ్మ త్రిమాత్రక స్త్వయా
 మూర్తికః పట్ట శబ్దాదికః పరంబ్రహ్మజే పరం
 త్యోతిషే స్సాహా ॥౯॥

వేదాది వేదానా మాదిభూత పరమః శ్రేష్ఠః పరః ఉత్కృష్టః
 బ్రహ్మ బృంహతి హరయతి సర్వమితి బ్రహ్మ. త్రిసో మాత్రా
 వర్ణాని ఉచ్చారణకాల భేదోవా సస్తి స త్రిమాత్రం. అకార ఉకార
 మకారా త్రివర్ణా త్రయీమూర్తికః వేదత్రయమూర్తి శబ్దానా
 మాదికః ఆదిభూతః శబ్ద ప్రణవః యో దేవ ఏవం విధ ప్రణవరూప
 తనుర్వా శబ్దాదికః తస్మై పరంబ్రహ్మణే పరంజ్యోతిషే. ఇదంహవిః ॥౯॥

యోవాఽవ్యక్తం సకలం ప్రవృద్ధై యదిదం సర్వమాసీత్ ।

సానందం సాకృతం తం హర న్పరాయ స్వాహా ॥౧౦॥

శ్రీ॥- యః పరమాత్మా అవ్యక్తం అవ్యక్తానస్థాపన్నాం ప్రకృతిం సాకృతం ఆకృతినహితం సానందం ఆనందసహితం యదిదం పరిదృశ్య మానం చరాచరాత్మకం ప్రకృతిమణ్డలం ప్రవృద్ధై అచుప్రవిశ్య. “తత్సంప్రప్త్యా త దేవానుప్రవిశ ” దిత్తిశ్రుతేః తత్తదనుప్రవేశనానంతరం స్వయమేవ సర్వమాసీత్ తం ప్రత్యగాత్మానం హరన్ ఉపసంహరన్ పృథివ్యపుష్పలీలుతే యత్యాది. హరే దేవ ఏకీభవతీతి ఉపసంహర తారణ భూత రుద్రరూపీ. సృష్టిస్థితిస్తన కరణీమిత్యాది జనార్దన ఇతి పరాయ పరరూపేణ సంహరతే ఇతి ॥౧౦॥

ఇతి శ్రీమత్కౌశికగోత్రేణ శ్రీ గోవిందాచార్యసూనునా
వేదాంత దేశికేన శ్రీ శ్రీనివాసాచార్యయజ్ఞనా
విరచితే శ్రీ పారమార్థి కోపనిషద్భాష్యే
దశమానువాకః

చ చ్చి కా

పాతాస్తరం: సకలం సానందం సాక్షాత మితి. అవ్యతస్సమానమ్ ॥౧౦॥

ఇతి శ్రీవైఖానసాశ్రమగోత్ర సంజాత శ్రీ నరదరాజసూరి
నన్దన శ్రీ సుందర రాజసూరి విరచితాయామ్
శ్రీపారమార్థికోపనిషద్భాష్యే చచ్చికాయామ్
దశమానువాకః

భట్టభాస్కరీయపాటః

యో వాచ్యవ్యర్తం సకలం ప్రవృద్ధ్యా యదిదం సర్వ మసీత్ ।
సానన్దం సాకృతం హర న్పరాయ స్వాహా ॥౧౦॥

యదిదం వ్యకం పఠం బ్రహ్మ సకలం లాసహితం సాకారం
భూత్వా ప్రవృద్ధ్యా యదిదం ప్రకర్షణ వృద్ధ్యా ఉపశ్రితం సర్వస్థా
పరజ్ఞమయానం ప్రవృద్ధి మసీత్ యోవా దేవ తం ప్రవృద్ధిం
సానన్దం సాకృతం సాభిప్రాయం హరిన్ హరిన్ అస్తి పరాయ
ఉత్కృష్టాయ తస్మై శ్రదధం హవి ॥౧౦॥

ఇతి శ్రీమహా భట్టసూరనా శ్రీభట్టభాస్కరీయ
విరచితే శ్రీనైభాయనూతే భాముక్
పాత్రవ్యాఖ్యానే స్వమంత్రశ్లేషే
దశమానువాకః

శ్రీ పారమాత్మికోపనిషద్భాష్యమ్

(ఏ కా ద శో ఽ మ వా కః)

యోవా భూరే ర్భూతి రాసే త్స వాః నన్దం ప్రత్యానన్దమ్
సంజష స్వజామి సత్యం సత్యాయ స్వాహా ॥౧॥

శ్రీ॥—యం మత్తైః శరణాగతిమస్త
“ఆకర్ణితో విలనుజే కృతకృత్యకయ్య
మామామ్రేడితో దిశో యశ్చ కృతార్థభాషమ్
ప్రత్యుపితాం భజ సంస్మృతకాలరాత్రే
పద్మాసహయ శరణాగతిమస్త ఏషమ్”

ఇహ పూర్వోక్తేషు మన్తేషు శరణురణ ప్రతిపదనాభావ త్, సాకర్ణ్యం స్వరూప్రతిపదనాభావ త్, శరణాగతిఫలప్రతిపదనాచ్చ వైదికత్వా ద్దత మస్తరూపేణ శరణాగతి ప్రతిపద్యతే యోవా భూతేఽత్వాదినా, య ఇత్యుకచననిర్దేశేన సర్వకారణకారణ భూత, పరంబ్రహ్మ, పరితత్త్వ, పరంజ్యోతి, పరమార్థ, పరమ, మహేశ్వర, పరదేవతేత్వాది శబ్దవాచ్య, అత్యం జ్ఞానమనన్తం బ్రహ్మేత్వాది బ్రహ్మస్వరూప బోధక వాక్యప్రతిపదనసత్యత్వాది విశిష్ట, ‘ఆనందో బ్రహ్మేతి’ సరవధికారిశయానన్త స్వరూప, సకలకర్మాణగుణాకరః, ధారికః, పోషకః, రక్షకః, ప్రాప్య, ప్రాపక, ఇత్యాద్యభిప్రాయేణ య ఇత్యుకమ్.

“ప్రాప్యస్యైవ ప్రాపకత్వం స్వప్రపాధాస్యనివారణమ్
ప్రపత్తై ర్వాప్యకమూత్రిత్వాదన్యోపయై రనన్వయః
తదజైరప్యసంబంధ సర్వ సాధ్యేష్యభిన్నతా

ఇథ మర్థాషడాచార్యై శేషజన్య దర్శితాః” ఇతి

ఏకోనశేషిత్వం లక్ష్యైః సర్వశేషిత్యాత్ శ్రీమన్నారాయణస్య, అవిచ్ఛేదకవచనిర్దేశేన శ్రీమన్నారాయణ ఏవాత్ర ప్రతిపాద్యతే.

యః శ్రీమన్నారాయణ భూతేః భూతిశబ్దేన విశ్వరూప లక్ష్మీః
ప్రతిపాద్యతే. భూతిరిత్యనేన విశ్వరూపః, పరమాత్మనారాయణః.
“అస్యేశానా జగతో విష్ణుః” అని జగదీశ్వర్య లక్ష్మ్యో అపీత్యర
ఇత్యభిప్రాయేణ భూతే రూపే రాసే దిత్యుక్తమ్. లక్ష్మీసహితస్య
రక్షితత్వం అనేన దర్శితమ్.

“అత్యుక్త సహ హృషీకేళో దేవ్యా కానుగ్య నూపయా
రక్షక స్సర్వసిదాన్తే వేదానేషు చ గియతే” ఇ

వాశబ్ద సర్వోత్కృష్టత్వేన ప్రతిపాదితః. సా విష్ణుః ప్రత్యక్షస్య
ఉధయవిభూతో విశ్వేన ప్రసిద్ధా లక్ష్మీ. విశ్వరూపం పరమాత్మనం
ప్రతి అనన్తరూపా విధత్సత్త్వయః. విశం శ్రీకృష్ణస్త్వత్వదశం
కరోతి. “లక్ష్మీశేష్టః శ్రీమతే” అని ప్రసిద్ధిస్తే ఇహేవాదతే. ఇతి,
ఏవం శ్రీశేష్టం, పరమాత్మనం, నారాయణం సంజపన్ సమ్యక్
ప్రేమార్పిత త్వేన సేవం కర్వన్. “జమే ప్ర సేవయో” రితిధాతః.

“అనుకూల్యస్య సంకల్ప ప్రాణిసూర్యస్య వర్జితః
రక్షిష్యతే. విశ్వానో గోప త్వమణః తథా
అత్మలిఖేన కార్పస్య పద్విధా శిరణాగతః” ఇ

“శిరణా మననావాచా శిరసా వాకధంజనః

త్వాం వినానామస్య మిద్దిశ్య శిరశ్యే కించిదప్యహమ్”

అనుకూల్యాదికం పూర్వమేవ ప్రతిపాదితం. ప్రజామితీ శిష్య
గత్యర్థా బుద్ధ్యర్థా ఇహేన్యాదేన విశ్వసప్రాప్తినా పూర్వకం అత్మలిఖా
“భరన్యాసం ప్రతిపాదయతి ప్రజామితీ. ఉపాయాన్తరరాహిత్యాది
యుక్తో ఒహం త్వా మేవ శిరణం ప్రజామి శిష్య సంజపన్నిత్యనేన
సేవాపర్యాయవాచతో నమస్కారః.

“నమస్కారాత్మకం యస్మై విధాయాత్మని వేదనమ్

ప్రపత్తిం తాం ప్రయజ్ఞతే న్వాజ్ఞే శిష్యభి రావృతా” మితి.

“పన్నా నకార ఉద్దిష్టో మః పాదాన్య ఉదీర్యతే
 విసర్గః పరమేశస్తు తత్తాన్తోఽయం నిరూప్యతే
 అనాదిః పరమేశస్తు శక్తిమాన్పురుషోత్తమః
 స్వప్రాప్తయే ప్రధానోఽయం పన్నా సమననామవాన్॥” ఇతి

సత్యం భగవత్ప్రాప్తయే ప్రపదనమేవ సత్యం యదార్థః.

‘సత్కర్మవిరతా శ్శుద్ధా స్సాంఖ్యయోగవిదస్తథా
 నాన్తన్తి శరణస్తస్య కలాం కోటితమీమసి॥’ ఇతి

సత్యాయ చిదచిదాత్మకాయ భూతానాం హితరూపాయ యథార్థ
 భూతాయస్వాహా దదామీతి వానార్థః. యద్వా య ఇత్యన్యపూర్వవ
 దేవార్థః. పరమాత్మా భూత్వే విశ్వరస్యస్యాపి విశ్వరస్యభూతః. విశ్వరస్య
 లక్షణమ్:

సిద్ధయోఽప్రాదశ ప్రోక్తాః ధారణా యోగపారిగైః
 తాసామిష్టో ముత్పయుక్తాః దశైవగుణహేతవః
 అణిమా గరిమా మాత్తేర్లఘిమా పాప్తి రిద్రియైః
 ప్రాకామ్యం శుతదృష్టేషు శక్తిప్రేరణ మీశితా
 గుణేష్వ సజ్జో వశితా యత్తామస్తదవాప్నుయాత్
 ఏతా మేసిద్ధయ స్సామ్య అప్రావాత్యన్తికా మతాః
 భూతసూక్ష్మాత్మని మయి తన్మాత్రం ధారయే స్మనః
 అణిమాన మవాప్నోతి తన్మాత్రో పానకో మమ
 మహత్యాత్మ స్మయి పరే యథా స్వస్థం మనో దధత్
 మహిమాన మవాప్నోతి భూతానాం పృథక్పృథక్
 పరమాణుమయే చిత్తం భూతానాం మయి సంజయన్
 కాలసూక్ష్మార్థాం యోగీ లఘిమాన మవాప్నుయాత్
 ధారయ స్మయ్య హంతత్వే మనో వైకారికే ఽఖిలమ్
 సర్వేద్రియాణా మాత్మత్వం ప్రాప్తిం ప్రాప్నోతి మన్మథాః

మహత్యా త్మని య త్సుత్సే ధారయ న్మయి మానసమ్
 ప్రాకామ్యం పారమేష్ఠ్యం మేవిందతే ౭-వ్యక్తజన్మనః
 విష్ణో త్రయీశ్వరే చిత్తం ధారయ న్నామలిగ్రహే
 స ఈశిత్య మహాహ్నితి తేత్రతేత్రజ్ఞ వేదనామ్
 నారాయణే తురీయాభ్యే భగవచ్ఛబ్దశబ్దే
 మనో మయూదధ ద్యోగీ మధర్మా వశితా మియాత్ ||”

ఏవమాద్యమైశ్వర్య స్యాద్యైశ్వర్యభూత ఇతి వాకబ్దశ్చార్థః. సర్వై
 శ్వర్య స్వరూపత్వేన ప్రసిద్ధా లక్ష్మీశ్చ ఆనందం పరమాత్మానం ప్రీతి
 విశ్వర్యరూపా ఆనీత్. అతః తాం వినా ప్రపదనే అధికారాభావాత్
 విశ్వర్యభూతయా లక్ష్యై సహ అయప్రత్యగాత్వా స్వోజ్జీవనార్థం
 ఆనందరూపం సంజమన్ వ్రజామితి పూర్వోక్తరీత్యా భరన్యాసం
 కరోతి. సత్యాయ సకలకల్యాణగుణవిశిష్టేన సంబ్రహ్మణా సహ సకల
 కామాఽనుభవప్రాప్తయే సత్యం యథార్థమిత్యర్థః. స్వాహా “సమ
 స్సాహా స్వధా వష” డితి నమస్కారపర్యాయవాచకత్వాత్.

“ప్రహ్నిభవతి నీచే హి పరో నై చ్యం విలోకయన్
 అతో వా సమ ఉద్దిష్టం య త్త న్నమయతి స్వయమ్” ఇతి

తస్యచ వశీకరణం తచ్చరణాగతి రేవేతి అనేన పరమాత్మనో
 వశీకరణం ప్రతిపాదితమ్. వశీకృతే పరమాత్మని సతి “బ్రహ్మవి
 దాహ్నితి పరమ్” ఇత్యారభ్య “సో ౭-శ్చ తే సర్వా నామాన్ సహ
 బ్రహ్మణా విపశ్చి” ణేతి శ్రుత్యు కప్రకారేణ భూగూ డిత్యభి ప్రాయేణ
 స్వాహాశబ్దప్రయోగః. “స్వాహా పారమాత్మికోఽపేక్షయః అధ్యయన
 మాత్రేణ ప్రపదనం కృత మిత్యుచ్యతే వా అసకృదానృత్యైవా,
 అర్థజ్ఞానాద్వా అధ్యయనమాత్రేణేతి న క్తుమయ్య కమ్.

“య దధీత మవిజ్ఞాతం నిగ దేనైవ శబ్దైః
 అనగావివ తుష్కేన్ధో నహి జ్వలతి కర్మచిత్
 అధీత్య సర్వవేదాన్వై సద్యో దుఃఖా త్పముచ్యతే

శ్రీ పారమార్థిక కోపమద్యమై సహ్యాభ్యాసే

పదశో ధారణాత్పర్గం అర్థజ్ఞానా త్పరాం గతిమ్
విత్పష్టానాం వేదజపః స్వర్గమోక్షఫలపదమ్" ఇతి

ఆచార్యోపస త్తిద్వాగాఽర్థజ్ఞానాదిక మవాప్య యథోక్తానుష్ఠానం
ర్వప్యమ్.

“జ్ఞానీతు పరమైకాంతీ పరాయతాత్మజీవనః
తస్మిన్ శ్రేష్ఠవియోగైకసుఖదుఃఖ స్పదేశధీః
భగవద్భావయోగోక్తివర్ధన సుతి కీర్తనైః
అభాత్యా తద్గతప్రాణ మనోబుద్ధిద్వియక్రియా
నిజకర్మాదిభక్త్యసం కుర్యా త్ప్రీత్యైవ కారితః
ఉపాయతాం పరిశ్రవ్య స్వసే ద్దేవేతు తా మభీః
శ్రోతస్కారావిరుద్ధేషు కాలేషు జప మాచరేత్
తథైవ చాగ్నిహోతాదా వుక్తకాల మపిక్షపేత్
కుర్యాల్లక్ష్మీకైజ్జగర్వం శక్త్యాఽనన్యప్రియోజనమ్
మాంగల్యసూత్రవస్నాదీన్ సారవతి యథా సధూః
తథా ప్రసన్న శ్వాస్త్రీయపతికైజ్జగర్వపద్ధతిమ్
యథా మజ్జనసూతాదే స్వాగే సారక్షణేఽపిచ ఇత్యాది

అభిగచ్ఛన్ హరిన్ పాతరిత్యాద్యభిగమనాదిక మత్రాభిప్రీతమ్. కిష్క

“సాక్షాత్ లక్ష్మీపతా వేవ కృతం కైజ్జగర్వ మంజసా
సారకల్పవిభాగేన ద్విధా సద్భిరుదీర్యతే
కృతకృత్యై కైజ్జగర్వం యశనన్యప్రియోజనమ్
గుర్వాది రక్షణార్థంనా తత్సారం సంప్రచక్షతే
దంబార్థం పరహింసార్థం తన్నిరోధార్థ మేవచ
ప్రియోజనాన్త్యార్థంనా కైజ్జగర్వంకల్ప మిచ్ఛతే
యాః క్రియా సంప్రపయుక్తా స్సన్ కేకాన్తగతబుద్ధిభిః
తా స్సర్వా శ్శిరసా దేవ ప్రతిగృహ్లాతి వై స్వయమ్
తత్సారం దేవ దేవస్య చరణా వుపతిష్ఠతి”

బ్రహ్మవిద ఏవ ప్రపదనే అధికారః, యథాఅధికార మితరేషాం
 ఫలాదిక"మితి. ద్వివిధం ఖలు పాపం పూర్వాఘ్న ముత్తరాఘ్నం చేతి.
 పూర్వాఘ్నంచ ద్వివిధం ప్రారబ్ధ మప్రారబ్ధం చేతి. ప్రారబ్ధంచ ద్వివి
 ధమ్. అనుమత మననుమతం చేతి. ఉత్తరాఘ్నంచ ద్వివిధమ్, బుద్ధిపూ
 ర్వక మబుద్ధిపూర్వకంచ చేతి, బుద్ధిపూర్వకంచ ద్వివిధమ్. కృతప్రాయ
 శ్చిత్త మకృతప్రాయశ్చిత్తం చేతి. తత్ర ప్రారబ్ధవృత్తివీక్తం పూర్వా
 ఘ్నం అబుద్ధిపూర్వక ముత్తరాఘ్నంచ ప్రపత్తినిష్కర్మంధసమయే భక్తి
 నిష్కస్య నివర్తతే. తత్ర పూర్వాఘ్నస్య వినాశః, "యథా పుష్కర
 పలాశ ఆహా న శ్లిష్య నేవన మేవంపిది పాపం కర్మ న శ్లిష్యతే" ఇతి
 శ్రుతేః ఉత్తరాఘ్నస్యాన్తేమః ప్రపత్తినిష్కస్య త్వప్రారబ్ధ పూర్వాఘ్న
 నివృత్తివత్ ప్రారబ్ధపూర్వాఘ్నే పృథకుమతంతో నివర్తతే.

“ఉపాయభక్తిః ప్రారబ్ధవృత్తికైః సాధితానాశినీ

సాధ్యభక్తిస్తు సావాన్తీ ప్రారబ్ధస్యాపి భూయసీ”

ఇతి వచనాత్ ఉపాయరూపా భక్తిః ఉపాయభక్తిః. సాధ్యాభక్తి
 ర్యయేతి సాధ్యభక్తిః ప్రపత్తి రిత్త్యర్థః. ప్రపత్తి ర్హి ఉపాయభూతాం
 భక్తిం స్వయ మబ్ధభూతా సతీ ప్రసాదయతి. ఫలభూతాంతం సా
 భక్తిం స్వయ మేవ సాధయతి. ప్రారబ్ధమరితం నాశయతి.

అతో భక్తేః ప్రపత్తి ర్హి భూయ సీతి సమ ర్పణాః

ప్రపత్తి ర్హి ద్విధా ప్రాప్తౌ స్వనిష్ఠాచార్యసప్తితా

స్వనిష్ఠా దర్శన భాలోకే పరమైకా నినా కృతా

ఆచార్యనిష్ఠా సులభా సర్వేషాం భక్తిపూర్వకా

తస్మా త్సురప్రయత్నైః హ్యచార్యం ప్రార్థయేత్సుధీః

ఏవ మేవ లభూనాం వా గురుణాం చాపి చాగసామ్

సకృత్ప్రపత్తి రేకైవ సద్యః ప్రళమకారణమ్

అజ్ఞానా దధివా జ్ఞానా దపరాధేషు సత్స్వపి

ప్రాయశ్చిత్తం క్షమసేతి ప్రార్థనైకైవ కేవలమ్

వివేకినాం ప్రపన్నానాం ధీపూర్వాఘ్ననుద్యమః

మద్యానా మనుతాపాది శిక్షా కఠిన చేతనామ్॥

శ్రుతిరపి “న ఖలు భాగవతా యమవిషయం గచ్ఛన్తి ఇమౌవ
తేషా ముపప్లవా భవన్తి. ఖంజా భవన్తి కాణా భవన్తి. అవిధేయ
పుత్రభార్యా భవన్తి” ఇత్యాది

ప్రారబ్ధేతరపూర్వపాప మఖలం ప్రామాదికం చోత్తరమ్
న్యాసేన తప య స్సనభ్యుపగత పా్రిరభిభంజం చ నః
ధీపూర్వోత్తరపాపృణా మజననా జ్ఞాతేఽపి తన్నిష్కృతేః,
కాటిశ్యే సతి శిక్షయా ఽస్యసమయ న్రోడికరోతి ప్రభుః॥

ఇతి ॥౧॥

చ న్ని కా

శరణాగతిఫలప్రతిపాదనా దితి. శరణాగతేః భక్త్యాది ఫలస్య
ప్రతిపాదితత్వా దిత్వర్థః. యః ఇత్యత్ర ఏక సచనస్య బహూ నర్థా న్వాప్తి
చక్షే. ప్రాప్యస్యేవేతి. ప్రాప్య ప్రాపక త్వైక ఇత్యర్థః. స్వప్రాధాన్య
మితి అత్ర స్వశబ్దః ప్రపన్నపరః. భగవత ఏవ ప్రాధాన్య మిత్వర్థః.
ఏకోనశేషిత్వమితి ఏకః భగవత్తుం వినా శేషాః చేతనాః. లక్ష్యై
శ్చేషభూతా ఇత్యర్థః. ఉభయవిభూతా పిత నిత్యవిభూతో లీలావిభూతో
చేత్యర్థః. నిభక్తివృత్తయ ఇతి. ఆనంద మిత్యత్ర ప్రథమాంశే ద్వితీ
యేత్యర్థః. గత్యర్థః ధారణః జ్ఞానార్థక ఇత్యర్థః. కోటితమీషపితి
సర్వభ్యో మోక్షిధర్మేభ్యః ప్రపత్తిరేవ గరియసీత్యర్థః. అర్చిజ్ఞానా
దితి పారమాత్మకోపనిషదోక్తః ముముక్షుభి ర్విజ్ఞేయ ఇత్యాశయః.
ఉపసత్తి ఉపసరణం తత్ సంశ్లేష ఇతి తస్య భగవతః సంశ్లేషే
సుఖం వియోగే దుఃఖం యస్య స తథోక్తః. యథాధికారమితి. ఇత
రేషాం బ్రహ్మజ్ఞానం వినా కృతానాం ఫలాదికం యథాధికారం అభి
కారానుగుణ్యే నేత్యర్థః. అయ మభిప్రాయః. యే బ్రహ్మస్వరూపజ్ఞాన
పూర్వకం పరం పురుషం ప్రపద్య తం నిత్య మారాధయన్తి తేషాం
సాయుజ్యప్రాప్తిః ఫలమ్. ప్రవఃపాన్త మిత్యాది శ్రుత్యా భగవదర్చ
నస్య విహితత్వాత్ “నారాయణ మర్చయేత్తద్విష్ణోః పరమం పదం
గచ్ఛతీతి సూత్రకారవచనాత్; “అర్చనం వినా న పరమపద

ప్రాప్తి"రితి మరీచ్యుక్తేశ్చ "వేదోక్తేనైవ మార్గేణ సర్వభూతహృదిసితం
మా మర్చయన్తి యే విప్రా సాయుజ్యం యాన్తి తే మమ" ఇతిశ్రీ
విష్ణుపురాణే భగవద్వచనాత్; "మద్యాజీ మాం నమస్కురు మామే
వైష్య"సీతి భగవతా సీతత్వాత్; కించ "క్రియావా నేష బ్రహ్మ
విదాం వరిష్ఠ ఇతి శ్రుత్యా భగవదారాధనక్రియావత ఏవ బ్రహ్మ
విద్వరిష్ఠత్వపతిపాదనేన ఫలశేష్ఠభూతసాయుజ్యప్రాప్తే ర్వక్తవ్య
త్వాచ్చ ఆరాధనక్రియాం వినా సాయుజ్యప్రాప్తి ర్నేత్యవగమ్యతే.
అన్యైః క్రియావానిత్యస్య జ్ఞానవైరాగ్యధ్యానక్రియానా నితి న్యా
ఖ్యాతం తక్షనుపపన్నమ్. క్రియాశబ్దో హిసపరిస్పదావయవవ్యాపార
మభిధత్తే. అతఏవ శ్రీభాగవతే క్రియాయోగం సమాచక్ష్యేతి భగ
వదారాధనక్రియైవ పృష్టా భవతి. ఏతద్విస్తరస్తు తదీయఉత్తమ
బ్రహ్మవిద్యాదౌ ద్రష్టవ్యః. ప్రకృత మనుసామాః, ఏవ మేవం విదీతి
విదిబ్రహ్మవిదీత్యర్థః. భూయసీ ఉత్పృష్టేత్యర్థః. ధీపూర్వాగసి
జ్ఞానపూర్వకపాపే. అనుద్యమః అప్రవృత్తి రిత్యర్థః ॥౧॥

ఉట్టభాస్కరీయపాఠః

యో వా భూతే రూపితి రాసీ త్సావానందం ప్రత్యానందమ్।

సజుషన్ద్రజామి సత్యం సత్యాయ స్సాహా ॥౧॥

యోనా దేవః భూతేరైశ్వర్యస్య భూతిరైశ్వర్య మాసీత్. సావా
దేవీ ఆనందం ప్రతి ఆనంద ముదీస్య ఆనంద మాసీత్ ఆనంద స్వాప్యనంద
మాసీత్. సజుషం ప్రీతిసహితం సత్యం సత్యరూపం తం ప్రజామి
గచ్ఛామి సేవార్థం సత్యరూపాయ తస్మై ఇదం హవిః ॥౧॥

సత్య స్సత్యస్త సృత్యలోకస్త సృత్యస్సన్దనిత్ర మాసీత్।

సత్యం సత్యాయ రంహసే స్సాహా ॥౨॥

(శ్రీ) - సత్యః చిదచిదాత్మకః సత్యస్థః సత్యేస్థితః. సత్యలోకస్థః వినాశ
రహితే (శ్రీ) వైకుంఠే సీత ఇత్యర్థః. "యశ్చ సర్వేషు భూతేషు సత్యత్వ
న వినశ్యతి అవ్యక్తోక్షర ఇత్యుక్త స్త మాహుః పరమాం గతి"మితి

సత్యస్సన్ వికారరహితస్సన్. జనిత మాసీత్ జగజ్జన్మాది కారణభూత
ఆసీత్ సత్యాయ జగద్వాసారరహితగుణాష్టకావిర్భావం ప్రాప్తాయ
జీవాయ. సత్యం నాశరహితం, పరమపదం దాతుం రంహసే వేగం
కుర్వతే తుభ్యమ్ ॥౨॥

చ ద్వి కా

సత్యః చిదచిదాత్మక ఇతి “సచ్చ త్యచ్ఛా భవ” దితి శ్రుతేః.
సచ్చబ్ధి శ్చిద్వాచకః. త్యచ్ఛబ్ధిః చిద్వాచకః. తదుభయాత్మకత్వా
త్పరమాత్మాన సుత్యత్వ మితి భావః ॥౨॥

భట్టభాస్కరీయపాఠః

సత్య స్సత్యస్త సుత్యలోకస్త సుత్య స్సజ్జనిత్ర ఆసీత్.

సత్యసత్యాయ రంహసే స్వాహా ॥౨॥

కృష్ణస్వామి మంత్రిః. సత శ్చిత్ సుంబద్ధి సత్యం. సత్యే తివృత్తి
సత్యస్థః సత్త్వోక్తే తివృత్తి సత్త్వోక్తః. సత్యం జనయతి ఉత్పాద
యతీతి సత్యసంజనితా తస్మై ఆసీత్. సత్యస్యాపి సత్యాయ సత్య
సత్యాయ రంహసే వేగయాపాయ తస్మై ఇదం హవిః ॥౨॥

ఋతగ్ం సత్య మమితం పురాణ చూడిం జనిత్ర మమృతం

సురేంద్రమ్. సంజ్యోతిషాం జపమాణం జపస్వస్వాహా ॥౩॥

(శ్రీ) — పునరపి సర్వస్మా త్పరం నా రామణ ముద్దిశ్య ప్రపదనం
కరోతిఋతగ్ం సత్యమితి “అగ్నిర్వా ఋతం అసా వాదిత్య సత్య”,
మితి శ్రుతేః. “ప్రకాశోష్ణాభ్యాం ప్రసిద్ధౌ తేజస్వినౌ వీర్యవన్తౌ బల
వన్తౌ అగ్ని స్సర్వా దేవతా” ఇతి సర్వదేవాత్మకత్వాదగ్నేః “సవితా
వై ప్రసవానా మిశో ఇతి అసా వాదిత్యో బ్రహ్మ” ఇతి చ శ్రుతేః
ప్రకాశాదిభిః అగ్నిర్వాదిత్యాపేక్షయా నిరవధికం అమితం అనం
ఖ్యేయకర్మాణగుణాకరం యదా “యతో వాచో నివర్తన్తే అపాస్య

మనసాసహ" ఇతి శ్రుతేః. రూపబలప్రభావాదిభి రపరిచ్ఛిన్నం పురాణం ఆదిం పురుషాదీనాం, నాసుదేవాదివ్యూహానాం, అవతారా దీనాం, బ్రహ్మశివేంద్రాదీనాం, కారణభూతమ్. నను శైవాగమే శుద్ధవా తూలే స్కందంపృతి శివేనో క్తమ్.

“కథయామి నిజం దేహం పుత్రస్నేహా ద్విశేషతః” ఇత్యుపక్రమ్య “తేత్ర తత్త్వం త్రివిధం శివతత్త్వం సదాశివతత్త్వం మహేశతత్త్వ మితి తత్ర “శివ మేకం విజానీయ త్సాదాఖ్యం శివాధా భవేత్

మహేశన్తు మహాసేనా శివావింశతి భేదక” మితి.

శివతత్త్వం “శివం పరాత్పరం సూక్ష్మ మప్రమేయ మిత్యాదిభిః నిష్కలజ్యేష శివతత్త్వం ప్రస్తుత్య.

“యోగినా ముపకాగాయ స్వేచ్ఛయా చింతిత శ్శివః
తచ్చివే తు పరాశక్తి స్సహస్రాంశేన జాయతే
పరా శక్తే స్సహస్రాంశా దాదితక్తి సముద్భవః
ఆదితక్తే స్సహస్రాంశా దిచ్ఛాతక్తి సముద్భవః
ఇచ్ఛాతక్తే స్సహస్రాంశా ద్జ్ఞానతక్తి సముద్భవః
జ్ఞానతక్తే స్సహస్రాంశా త్క్రియాతక్తి సముద్భవః

శివతత్త్వమ్ అధర్వశిఖాయామ్ “శివ ఏవో ధ్యేయ శ్శిరః సర్వ మన్యత్పరిత్యజ్యేతి” ప్రతిపాదితం “తస్మా త్సర్వగత శ్శివ” ఇత్యాది. శ్వేతాశ్వాతరేః “అత శ్శివ ఏవ పరం బ్రహ్మ” తస్మా దుత్పత్తిరన్యే హం శివశక్తీనాం ప్రాదుర్భావ ముక్త్వా ప్రత్యేకం శివశక్తిభ్య స్సుకల నిష్కలరూప శివశివసాదాఖ్యరూప సదాశివప్రాదుర్భావ ముక్తవాన్ యథా!

“పరాశక్తే స్సహస్రాంశా చ్చివసాదాఖ్యసంభవః
ఆదితక్తే స్సహస్రాంశా దముక్తాఖ్య సముద్భవః
ఇచ్ఛాతక్తే స్సహస్రాంశా త్సముక్తాఖ్య సముద్భవః

జ్ఞానశక్తే స్సహస్రాంశా త్కర్మసాదాఖ్య సమ్భవః
క్రియాశక్తే స్సహస్రాంశా త్కర్మసాదాఖ్య సమ్భవః"ఇతి.

పంచసాదాఖ్యోత్పత్తిః. పంచసాదాఖ్యస్వరూపస్తు శివసాదాఖ్యే
జ్యోతిస్తంత్రాకృతిః అమూర్తసాదాఖ్యే దివ్యలింగాకృతిః సమూర్త
సాదాఖ్యే ముఖలింగాకృతిః కర్మసాదాఖ్యే ఈశానతత్పురుషాః.
ఘోరవామదేవసద్యోజాతా ఇతి. పంచముఖయుక్తదివ్యరూప స్సర్వా
భరణభూషితః దళాయుధవిశిష్టః దళజాహుక శ్చివ శ్చంద్రబింబ మివా
కాశే దర్శనే ప్రతిబింబవ త్ప్రతిఫలతి. తస్మాప్యన్తరతమూర్తే రమూ
ర్తిత్వాత్ అగోచర ఇతి. కర్మసాదాఖ్యేతు యోనిలింగప్రకారేణ జగ
త్సుష్కర్థకారణ మితి స యోనిలింగ విశిష్టశివాకారస్య సర్వేషాం
స్ఫురణమితి. పంచసాదాఖ్యనిర్ణయః సదాశివతత్త్వస్య సహస్రాంశా
స్మహేశా స్మహేశతత్త్వస్యోత్పత్తిః మహేశ స్సకల స్వరూపః పంచ
వింశతివిధః. చంద్రేశేఖర సోమస్కంద నటనాథచణ్డేశానుగ్రహ కల్యాణ
సుందరహర్షోర్ధ్వ భైరవతిపుర విజయకంకాలభిరూటన సాంబశివాది
పంచవింశతి విగ్రహాణాం ప్రాదుర్భావ ఇత్యలమ్. శివస్తు కూటస్థః
తస్మాదుత్పత్తి రన్యేషాం ప్రతిపాద్యతే. తస్య కథముత్పత్తిః ప్రతిపా
ద్యత ఇతిచేత్. సత్యం శివాదుత్పత్తి స్సదాశివదీనాం పరిపాద్యతే.
సదాశివతః అస్య సహస్రాంశా స్మహేశతత్త్వస్యోత్పత్తిః ప్రతిపాదితా
మహేశః పంచవింశతివిధః. చంద్రేశేఖర సోమస్కంద ఇత్యాది "అథాశ్వ
లాయనం భగవంతం పరిసమేత్యోవాచ అయి భగవన్ బ్రహ్మ
విద్యాం పరమాం సదాగచ్ఛి సేవ్యమానాం నిరూధాం యయా
చిరాత్ సర్వం పాపానం వ్యభోవ్య పరాత్పరం పురుష ముపైతి
విద్వాన్. తస్మైశి సహోవాచ పితామహశ్చ శ్రద్ధా భక్తిజ్ఞాన
యోగా దవై హినకర్మణా నప్రజయా ధనేనేత్యారభ్య.

వివిక్తజేతే ముఖాననస్థ త్సుచి స్సమగ్రివశిరశ్చరీరః

అత్యాశ్రమస్థ స్సకలేంద్రియాణి నిరుద్ధ్య భక్త్యా స్వగురుం
ప్రణమ్య

హృత్పుండరీకం విరజం విశుద్ధం విచిన్త్య మధ్యే విశదం విశోకమ్
అచిన్త్య మవ్యక్త మనన్తరూపం శివం ప్రశాన్త మహృతం
బ్రహ్మయోనిమ్

తథా౭౭దిమధ్యాన్త విహీన మేకం విభుం చిదానన్త మరూప
మద్భుతమ్

ఉమాసహాయం పరమం మహేశ్వరంప్రభుం త్రిలోచనం నీల
కణ్ఠం ప్రశాన్తమ్

ధ్యాత్వా ముని ర్గచ్ఛతి భూతయోనిం సమన్తసాక్షిం తమసః
పరస్తాత్

సబ్రహ్మ సశివ స్సేంద్ర స్సోత్తరః పరమ స్స్వర్వాత్
స ఏవ విష్ణు స్స ప్రాణ స్స కాలో౭గ్ని స్స చంద్రమా :

ఇత్యాదిషు సర్వకారణత్వేన ప్రతిపాదితస్య శివస్య ప్రాధాన్య
ప్రతిపాదనాభావాత్ , తత్రైవ

త్రిషు ధామసు యద్భోగ్యం భోక్తా భోగశ్చ య ద్భవేత్
తేభ్యో నిలక్షణ స్సాక్షీ చిన్మాత్రో ౭హం సదా శివః
మయ్యేవ సకలం జాతం మయి సర్వం ప్రతిష్ఠితమ్
మయి సర్వం లయం యాతి తద్భ్రహ్మద్వయ మస్మృహమ్
అణో రణీయా నహ మేవ తద్వ స్మహా సహం విశ్వ విదం
విచిత్రమ్

పురాతనో ౭హం పురుషో ౭హ మీశో హిరణ్మయో ౭హం
శివరూప మస్మి

ఇత్యాది శివతత్త్వలేశా దుద్భూత సదాశివలేశా దుద్భూతా
స్మహేశా చ్ఛంద్రేశ్వరాదయః “ ఉమాసహాయ స్సోమస్కన్ధః ”
అస్యా ముపనిషది ఉమాసహితస్య ప్రాధాన్యం శివస్యా౭ప్రాధాన్యంచ
ప్రతిపాద్యతే. కుత్రచి చ్ఛివస్య ప్రాధాన్యం కుత్రాదిదితరేషామ్.
అతఏవ విరుద్ధార్థప్రతిపాదకమ్. నారాయణోపనిషది: “ సబ్రహ్మ
సశివ స్సేంద్ర స్సో౭త్తరః పరమ స్స్వర్వాత్ ” ఇతి శివరూపీ

నారాయణః “యా తే రుద్ర శివా తనూ” రితిరుద్రతస్య స్తరభూతస్య
ప్రాధాన్యాభావాత్, శివాదుద్భూతస్య సదాశివస్య సదాశివాదుద్భూ
తస్య మహేశస్య తతోల్పన్నానాం చన్ద్రశేఖరోమావత్రిపభృతీనాం
ప్రాధాన్యాభావాత్,

స్వప్నిసిద్ధ్యంతరణీం బ్రహ్మవిష్ణుశివాత్మికామ్
స సంజ్ఞాం యాతి భగవా నేక ఏవ జనార్దనః॥ ఇతి

కిచ్చ పాచ్చ రాజేపా ద్దే జ్ఞానపాదే మిధునస్పృష్టన స్తరమ్

మిధునా జ్ఞానే తస్మా ద్రుద్రాణాం కోటయ స్తథా
తేషు ప్రధానా విప్రేంద్రిరుద్రా ఏకాదశ స్సృతాః॥ తత్త్రైవ
రుద్రం త్రినేత్రం మహాబజటామణ్డలధారిణమ్
చతుర్భుజం నీలకణః కన్తుశేఖావిభూషితమ్
వ్యాఘ్రచర్మాఘ్నరథరం సర్వాభరణభూషితమ్
కరాభ్యా మపి ముఖ్యాభ్యాం వరదాభయగుంధితమ్
అపరాభ్యాం చ హస్తాభ్యాం బిభాణం పరశుం మృగమ్

బ్రహ్మరుద్రేంద్రాదీనాం శరణభూతత్వా దాది మిత్యుక్తమ్. జనిత్రం
జనకం. అమృతమ్ పద్మానవతోశ్వపడూర్మిహీనమ్. సురేంద్రం
సురణా మింద్రం సురేంద్రం. పరమమహేశ్వర మిత్యుక్తం. సంజ్యోతిషామ్
అగ్నా ద్యదిత్యబ్రహ్మేశాదయః జ్యోతిశ్శబ్దే నోచ్యంతే. సమిత్యుప
సర్గేణ బ్రహ్మరుద్రాద్య పేక్షయా పరబ్రహ్మణో నారాయణస్య అంశ
భూతాః విష్ణోదయః జ్యోతిష్యంతః. తైరపి జపమాణం సేవ్యమానం
జపస్య త్రితిపూర్వకత్వేన సేవస్య సతు పరమాత్మా సర్వశేషీ
వ్యాపినారాయణః పాదాదర్థా త్రిపాదాంశాత్ విష్ణోదిమూర్తయః
ఇత్యుక్తత్వాత్ “తమిశ్వరాణాం పరమం మహేశ్వరమ్” ఇత్యాది
శ్రుతేశ్చ ॥3॥

చ చ్చి కా

పురుషాదీనా మితి. “పురుషంచ తత స్సత్య మచ్యుతంచ యధిష్ఠిర
అనిరుద్ధంచ మాం ప్రాహు ర్వైఖానసవిదో జనాః” ఇతి భారతోక్తానాం

దైవికపూజనాం వాసుదేవం చరాక్షేప్తే త్యాదీనాం తత్తోక్తానాం
మానుషపూజనాం చేత్యర్థః. తస్య కథ ముత్పత్తి రితి. తస్యశివస్య
ఉత్పత్తిః కథం అనుపపన్న మితి పూర్వఃపక్షః. సమాధత్తేస్య
మిత్యాదినా. ఐరశం మృగ మిత్యనంతరం బ్రహ్మ శివేత్యాదినా
నారాయణస్యాదిత్వం స్థాపయతి. సంజ్యోతిషా మిత్యస్యాయ మర్థః.
జ్యోతిశ్చబ్దేన తద్వన్తో బ్రహ్మద్యాః ఉక్తాః. తదపేక్షయా విష్ణు మహా
విష్ణు సదావిష్ణోదయః నారాయణస్య వాదార్థ త్రిపాదాంశిత్యాత్
సవ్యక్ జ్యోతిష్మత్తః ఇతి. సమిత్య పసర్గేణాభిహిత మితి సంజ్యోతి
షామితి. తృతీయార్థే పశ్యేత్యభిప్రాయేణాహ తైరితి. స్వాంశభూతై రపి
విష్ణోదిభి సేవ్యమానస్య వ్యాపినా నారాయణస్య తదంశాంతతానుప్రవే
శేన జ్యోతిష్మతాం బ్రహ్మాదీనాం సేవ్యత్వం క్షమువక్తవ్యమిత్యర్థః॥3॥

భట్టభాస్కరీయపాఠః

ఋతం సత్య మమితం పురాణ మాదింజనిత్ర మమృతం సురేంద్రమ్
సంజ్యోతిషాం జుషమాణం జుషస్వ స్వాహా ॥3॥

కల్పిన్-2యమ్ ఇయతీత్యుతం సత్యరూపం సతోహితం సత్యమ్.
అమితం అనంతం పురాణం పురాతనం ఆదింజగదాదిం విశ్వంజనయితం
శీల మన్యాస్తీతి జనిత్రమ్. అమృతం మృతిరహితం సురాణామింద్రం
సురేంద్రం సంజ్యోతిషాం జ్యోతిస్సహితానాం దేవానాం జుషమాణం
ప్రియమాణం జుషస్వ సేవయ చిత్రే ఇతి శేషః॥3॥

అం రాజిమన్త సకలస్య గుప్తి సోమే జుషన్తమమృతం

విభర్తి । రయమత్సు పుష్టిం గుణవన్త మత్ర తస్మై

సుపుణ్యాయ వరదాయ పిత్రే స్వాహా ॥౪॥

(శ్రీ:—అం అక్షరాణా మకారో-2స్తీతి భగవద్వచనాత్, “అకా
ణోచ్యతే విష్ణు” రితి స్మృతేః అకారవాచ్యమ్. యద్వా అకారాది
సర్వబీజాక్షర స్వరూపం యద్వా

“ప్రచ్ఛార్ణానాంతు ప్రచ్ఛానాం వర్ణాణాం పరమేశ్వరః

సంస్థితః కాదిమాన్తానాం తత్త్వాత్మత్వేన సర్వదా

భూతాని చ కవర్గేణ చవర్గే జేద్వియూణిచ
టవర్గేణ తవర్గేణ జ్ఞానగన్ధాదయ స్తథా
మనః పకారేణైవోక్తం ధకారేణ త్వహంకృతిః
బకారేణ ధకారేణ మహాన్ ప్రకృతి రుచ్యతే

ఆత్మాతు స మకారో యః పంచవింశః ప్రకీర్తితః॥ ఇతి
రాజమన్తం శోభితవన్తం సకలస్య గుప్తిమ్.

“మన్తాక్షరేషు సర్వేషు మూర్తిభేదాః పరాశ్రవః
శక్తయ శాస్త్రాభివాశ్చ సదా తిష్ఠన్తి సత్యమః॥” ఇతి

తత్తద్వీజాక్షర రూపేణ రక్షకం సోమే జపన్తమ్.

“పుష్టామి చౌషధీ స్సర్వా స్సోమో భూత్వా రిసాత్మక” ఇతి
అమృతం బిభర్తి అమృతరూపం బిభర్తి. రయిమత్సు పుష్టిం ఐశ్వర్య
వత్సు పుష్టిం పౌషణం గుణవన్త ముత్ర సత్త్విరజన్తమో గుణమయం
తస్మై సుపుణ్యాయ నిరదాయ ప్రియో న్యాహః.

“అతఃపరం ప్రవత్యోమి వన్జభేద మతః పరమ్
మన్తాణా ముద్భవత్వాచ్చ వర్ణానాంచ సమద్భవః
అకారాది క్షకారాంతాః ఏకవర్ణాశ్చ దక్షరాః
ఏతే వర్ణాః ప్రశస్యన్తే కామత్థాప్రదాయకాః
స్త్రీరూపా శ్చైవ పుంరూపా స్తథా చోభయరూపకాః
సర్వేచ దేవతారూపాః ప్రత్యేకం వర్ణరూపధృక్
సర్వో బీజశ్చ అర్ణశ్చ లిజ్జబీజాక్షమాత్మికాః
ఏతాని పట్ట నామాని వర్ణపర్యాయవాచకాః
ఏతేషాం చోద్భవం నామ రూపభేదం తథాంశకమ్
వర్ణమాత్రాదిభేదం చ అధిదేవం ఫలం తథా
స్థూలసూక్ష్మాకృతి శ్చైవ వివిధో యో విభేదకః
ఏతద్భేదం సమాసేన స. త్తేవా ఛుణ్ణ పణ్ణుఖ
శివతత్వే పరే సార్కే బిందురూపం సుజాయతే
బిందో ర్నాద సమూర్తిస్సః నాదా చ్చక్తి రజాయత .

శక్తే స్తు జాయతే శబ్ద శృభా జ్ఞాతస్తు వాగ్భవమ్
 వాగ్భవేతు కలా జాతాః కలాభ్యో వికలా స్తథా
 తస్య వాచకమస్త్రాశ్చ మన్త స్తేన భిద్యతే
 ఏత త్పుష్టిక్రమం ప్రోక్తం తేహం లక్షణ ముచ్యతే
 బిన్దురూపం పరా శక్తిః నాద స్సాన్య దాది రిష్యతే
 శక్తి రిచ్ఛా ఇతి జ్ఞేయ శబ్దజ్ఞాన మహేనాచ్యతే
 వాగ్భవస్య క్రియా శక్తిః కలా వైహితక స్వరాః
 తేహం రూపం తథా ప్రోక్తం ప్రకృతిం వికృతిం తథా
 ప్రకృతి స్సప్త వర్గాని వికృతి ర్నవక్తకః
 అకారంచ ఇకారంచ ఉకారంచ ఋకారకమ్
 ఐకారం వైవ ఏకారం తథా ఓకారమేవచ
 ఏతే సప్త స్వరాః ప్రోక్తాః క్రమేణైవ సముద్భవాః
 ఏతే వై వికృతిః ప్రోక్తా ఆకారాదిసప్తాక్షకమ్
 అకారాది విస్వరాన్తా ఏతే వై షోడశ స్వరాః
 కలా మాత్ర స్వరా జీవ ప్రకృతి ర్వికృతి స్తథా
 ప్రాణాత్మాన శ్చ దేహీ చ కలాపర్యాయవాచకాః
 కలా దేహ మితి ప్రోక్తం వికలాశ్చ తత శ్శృణు
 అకారాది ష్టకారాప్తవర్గాశ్చ వికలా స్మృతాః
 కకారాదీని వర్గాణాం అకారేతు సముద్భవాః
 ఇకారాది సముత్పన్నా యకారాదిదశ స్మృతాః
 ఓకారేతు సముద్భూతాః షకారాదిదశ స్మృతాః
 ఏతే వై వికలాః ప్రోక్తాః సప్తాక్షింశాక్షరా స్మృతాః
 దేహో వాయు శ్శరీర శ్చక్షురేతాధారో ధను స్తథా
 వ్యజ్జనం వినిధీ శక్తిః బిన్దు పర్యాయవాచకాః॥ ఇతి ||౪||

చ డ్రి కా

సచ్చిద్రూపామితి కాదిపంచనానా మిత్యర్థః. పంచవర్గాఃకచట
 తపవర్గాః. మహాన్ మహత్తత్త్వం అథ ప్రసజ్జాత్ వర్గానా ముత్ప

త్వాదికం దర్శయతి అతః పర మిత్యాదినా. వాగ్భవమితి వాగ్భవం
వికారః, కలాః అకారాదిస్వరాః వికలాః కకారాదయో హలంతాః అత్ర
కేమాంచి చ్చబ్దానాం లింగచనవ్యత్యయః ఆర్షత్వాత్ సాధురితి
మస్తవ్యమ్. ప్రకృతి రితి సప్తవర్ణాని అ, ఇ, ఉ, ఋ, ఞ, ఏ, ఓ,
ఇత్యేతాని ప్రకృతి రిత్వర్థః. వికృతిస్తు ఆ, ఈ, ఊ, ఋ, ఞ, ఐ, ఓ,
ఔ, అం, ఆః, ఇత్యేతా నీత్వర్థః. కలాపర్యాయవాచకాః అచ్చాం
నామాస్తరాణీత్వర్థః. కకారాదీనితి కాదయః, చాదయః, టాదయః
తాదయః, సాదయశ్చ, పంచవర్గా అకారోత్పన్నా ఇత్వర్థః. దశేతి
యక్తాగాది దశాక్షరాణాం సంజ్ఞా. తత్ర ఇకారోత్పన్నో యకారః
ఉకారా దుత్పన్నో వకారః ఋకారా ద్దేఫః ఞకారా ల్లకారః
ఏకారా చ్చకారః ఓకారా త్తకారాదయ ఉత్పన్నా ఇత్వర్థో ౭వగ
స్తవ్యః, వర్ణానాం పుంలిజ్జాదభేదాః విస్తరభియా నలిఖితాః అన్యత్ర
ద్రష్టవ్యాః || ౪ ||

భట్టభాస్కరీయపాఠః

అం రాజిమన్త మమృతస్య గుప్తిం సోమే జుషన్త
మమృతం బిభర్తి. రయిమత్పు పుష్టిం గుణవన్తమత్ర
తస్మై సుపుణ్యాయ వరదాయపిత్రే స్వాహా || ౪ ||

రాజతీతి రాజః. శోభితవన్తం రాజమన్తం అమృతస్య గుప్తిం
రక్షాయాపం సోమే సోమయజ్ఞే జుషన్తం ప్రీయమాణం అమృత
మానస్తమయమ్. రయిమత్ ధనవత్. సుపుష్టిః పౌషః యస్యసః తం
రయిమత్పుపుష్టిం అత్ర అస్మిన్లోకే గుణవన్తం అం విష్ణుం బిభర్తి
చిత్రే భార్యాయామి పునఃపృథ్వీయ శ్చాన్తసః తస్మై సుపుణ్యాయ
సుకృతాయ వరదాయ పిత్రే రక్షకాయ ఇద్ధం హవిః || ౪ ||

మా మాత్మగుప్తాం సత్త్వస్య సర్వస్య వితానరూపాం సంజూజుషన్తిం
పరమాం పవిత్రామ్ । సన్తారయన్తిం స్వయం మప్రమత్తాం
సంయోజయిత్రే వరదాయ పిత్రే స్వాహా || ౫ ||

(తీ.) మాం “మామా త్మాగచ్ఛతి కేమా జానయోజనతో

నృణామ్” ఇతి చతుర్విధపురుషార్థేషు సుఖేన తత్తత్పదార్థ లాభోప
యోగిజ్ఞానప్రదా

మా విద్యాచ హరేః ప్రోక్తా తస్యా ఈశో యతో భవాన్
తస్మా న్నాధవనామాసి ధవ స్సాస్వమీతి శబ్దిత ఇతి.

వీద్యాస్వరూపేతివా యద్వా

“లక్షయామి జగ త్సర్వం పుణ్యాపుణ్యే శృతాశ్చతే
మహతీ యాచ సర్వత మహాలక్ష్మీః ప్రకీర్తి” తేతి

మహాలక్ష్మీః సర్వజ్ఞే త్యభిప్రాయేణ మామిత్సు క్తమ్. యద్వా
మకారో జీవవాచక ఇతి సర్వేషాం జీవప్రదేత్యభిప్రాయేణ మామితి.
ఆత్మగుప్తామ్ ఏవంభూతాం లక్ష్మీం ఈషశ్శృపాకటాక్ష మాతేణ
సర్వేషా మపి చతుర్స్వర్గఫలప్రదేత్యభిప్రాయేణ పరమాత్మనాగుప్తాం
తిరోహితామ్. లక్ష్మీతత్రే:—

“ఉత్పత్తివృద్ధి విక్రాంతిస్తోత్రం చేతి సురేశ్వర
కథయన్తి సువిస్తీర్ణం బ్రాహ్మణా వేదపారగాః
విశ్వైశ్వర్యాదికం సూక్తం దృష్ట స్త ద్బ్రహ్మణా తదా
స్తుతయే యోగనిదా యా మమ దేవ్యాః పురందర
ఏషా సా వైష్ణవీ మాయా మహాకాళీ దురత్యయ

స్తుత్యా వశీకృతా కుర్యా ద్వశేస్తోతు శ్చరాచరమ్” ఇతి లీలా
విభూతేః ప్రవృత్తి రేవ నస్యాదిత్యభిప్రాయేణవా ఆత్మగుప్తామ్. యద్వా
మహాప్రళయదశాయాం పరమాత్మనా స్వవక్షసి శ్రీపత్నరూపేణ
గుప్తాం స త్వస్య సర్వస్య వితానరూపామ్ గుణయోగపాష్కల్యాత్
అనేనైషా శ్రీరిత్యుచ్యతే. యథా శ్రీ:

“శ్రయస్తీ శ్రయణీ రూఽస్మి శృణామి దురితం సతామ్
 త్రుణోమి కరుణాం వాచం శృణామి చ గుణై ర్జగత్
 శ్రయేఽస్త సర్వభూతానాం రమేఽహం సర్వకర్మణామ్
 ఈడితా చ సదా దేవై శృణీరం చాస్మి వైష్ణవమ్
 ఏతా న్మయి గుణా స్తప్త్యా వేదవేదాస్తపారగాః
 గుణయోగవిధానజ్ఞాః శ్రియం మాం సంప్రచక్షతే” ఇతి .

సకలదురితాచ్ఛాదికాంవా సంజూజుషస్తీమ్ సత్పురుషేషుసమ్యక్
 వసంతీ “భక్తాయకంపా భరితై రపాక్తై శ్శీతలై స్తథా

అహ్లాదయస్తీ మపకృ జ్జగ త్సావరజ్జమ” మితి.

పరమాం సమాధ్యధికరహితాం యద్వా కాన్తిరూపలావణ్యాదిషు
 సమాధ్యధికరహితామ్. పవిత్రామ్ ఆపన్నవారకాం సన్తారయస్తీమ్
 సంసారాన్లవాత్తారయస్తీం యథా.

“ఏవంపశ్చిఃశిష్టత్యే హ్యభీష్టం శాస్త్రచక్షుషామ్
 ప్రభాప్రభావతో ర్యద్య దేకోక్తా వితరాన్వయః
 ఏవ చున్యతరోక్తా న్యా త్సహభూత్యాభిధానతః

స్మరన్తి చైవాం మునయ స్సంసారాన్లవతారిణీమ్” ఇతి
 న్వయమప్రమత్తామ్ విశ్వరూపిణ్యా న్న స్మరతీతి న భక్తసంరక్షణే
 జాగరూకామ్.

“విశ్వరూప మక్షరగతిం పరమం పదం వా

కస్మై చిదంజలిభరం వహతే వితీర్య

అస్మై నకించి దుచితం కృత మిత్యథాంబ

త్వో లజ్జసే కథయ కో ఽయ ముదారభావః॥” ఇతి.

మామిత్యనేన జ్ఞానమ్, గుప్తా మిత్యనేన సర్వశక్తిత్వమ్. సత్త్వస్య
 సర్వస్య వితానరూపా మిత్యనేన బలమ్, పరమా మిత్యనేన విశ్వరూపమ్,
 పవిత్రా మిత్యనేన వీర్యమ్. సన్తారయస్తీ మిత్యనేన తేజః.

“సహకార్యనపేక్షం య త్త త్తేజ స్సముదాహృత” ఋతివం
 సమగ్రపాఠ్యణ్య పరిపూర్ణం లక్ష్మీం సంయోజయితే చతుర్విధపురు
 మార్థలాభాయ సత్పురుషేషు సంయోజయితే.

స్వస్తి శ్రీ ర్దికతా దశేషజగతాం సర్వోపసర్గసితీ
 స్వస్థం దుర్గతి మాపవర్తికపదం సర్వంచ కర్మి స్థా రిః
 యస్యా వీక్ష్య ముఖం తడింగితపరాధీనో విధత్తే లలం

క్రీడేయం ఖలు నాన్యథా స్వరిసదా స్వాదైకరస్యా త్తయా
 వరదాయ పితే వరదానేన “పితే వ పుత్ర మభీరక్షతా డమ” ఋతి
 పితృవదక్షికాయ పిత్రేసర్వకారణభూతాయ వరదానసమర్థాయ
 యద్వా.

“జనితా చోపనేతాచ యస్తువిద్వాం ప్రయశ్చితి
 అన్నదాతా భయత్రతా పక్ష్యాణాం పితరస్మృతాః”

ఇతిసర్వజనకత్వం, విద్యాధికారసామర్థ్యప్రదత్వం, స్వప్రాప్త్యపా
 యోపేయజ్ఞానప్రదత్వం, ఫలమతడిపన త్తేరతి సర్వఫలప్రదత్వం, ఆప
 న్నిహారకత్వం, అఖలకళ్యాణ గుణాకరత్వంచ, పితృశబ్దేనోచ్యతే.
 శ్రీవేంకటగిరిమాహాత్మ్యే:—

ఏకం సమస్తేషుచ ముఖ్యతీర్థం శ్రీస్వామినామా స్తి సరో
 వరం తత్
 మాహాత్మ్య మేతస్య మయోచ్యతే కథం యత్పశ్యమే
 రోధసి భూవరాహః
 ఆలిఙ్గ్య కాంతా మతిసామ్యమూర్తిం విరాజతే విశ్వజనోప
 కారీ

తద్దక్షిణతతే శ్రీమాన్ వైకటాపురవల్లభః
 ఆలిఙ్గితవపు ర్లక్ష్మ్య వరదో వర్తతే హరిః
 ప్రసాదయామాను భవో దేవం నారాయణం ప్రభుమ్
 శరణంచ జగామాద్యం వరేణ్యం వరదం హరిమ్

యేనైవ దంష్ట్రాగ్రసముద్భూతా ధరా
 బిభర్తి విశ్వం ససురాసురేంద్రమ్
 నతా స్మృతస్మై వరదాయ పుంసే
 సర్వాత్మనే శేషవిభూతిదాయినే

ఇతి పురాణేషు పరదశబ్దప్రయోగాత్

దక్షిణేనైకహస్తేన భక్తానామభయప్రదమ్
 ఇతిరేణైకహస్తేన వామకట్యవలంబినా
 శ్రీ భూమిభ్యాం మునిభ్యాంచ రహితం సర్వకామదమ్
 రహితం శంఖచక్రాభ్యాం కేవలం దేవమేవనా
 కైశ్చ ద్విరహ మిత్యుక్తం స్థానకన్తుప్రవక్ష్యతే

ఇతి భగవత్స్వరూప ప్రతిపాదక శాస్త్రేషు పరబ్రహ్మణో నారాయణస్య ప్రలయదశాస్వరూప ప్రతిపాదనముఖేన సృష్టికారణభూతస్య పరబ్రహ్మణ స్వరూపం ప్రతిపాదయతి దక్షిణేనైకహస్తేనేత్యాదినా. పరదశబ్దేన విత్కృత్యేన చాస్య వేద్య-చేత్యస్త్యైవ ప్రతిపాదనమ్. విగ్రహ స్తరనివృత్తిః. వేద్య-అగిరిమహాత్మ్యైః—.

నామూ సర్వాతి ర్మనభో నభూమి

ర్నాసీ త్తమా జ్యోతి రభూ న్నచాస్యత్

శ్రోతాదిబుద్ధ్యానుపలభ్య మేకం

ప్రాధానికం బ్రహ్మ పుమాం స్తదాఽఽసీత్
 నిశావసానే గోవిందః సృష్టిస్థిత్యస్త కారకః
 ఽచతుర్ముఖశివాశక్యం భూమేరుద్ధరణం హరిః
 కర్తుకామ స్తదా విష్ణు ర్వటప్రతలేస్థితః
 శ్వేతో వరాహదేహశ్చ సర్వయజ్ఞమయం శివమ్
 అఽభీయం మహారాద్ర మానాద్య తరసా తదా
 ఽవిశ్య జలమధ్యే తు క్షోభయామాస వై తదా
 సంవర్తమేఘనిర్ఘాతం బృంహితం య ముహుర్ముహుః

ప్రవివేక మహాపోత్రీ.పాతాళం జలపూరితమ్
 అన్వేషయామాస తదా రసాతల మశేషతః
 తత్ర యుద్ధం మహద్భోరం హిరణ్యాక్షసమాశ్రయమ్
 అభూతపూర్వం చ మహత్తుములం రోమహర్షణమ్
 చిరకాలం చ బాహుభ్యా మవర్తత మహారణమ్
 తతః కృద్ధో మహాపోత్రీ దంష్ట్రాగ్రేణ మహాసురమ్
 ద్విధా తం పాటయామాస మేరుతుల్యం మహేమాన్నతమ్
 తదైవానీయ వైకుణ్ఠా దచలం గరుడేన వై
 కల్పదా వేవ భగవాన్ లీలాతనమహోదధిః
 విహరన్ రమయా సార్థం గిరినిర్ఘరసానుషు
 వైకుణ్ఠస్వర్గసూరిభ్య స్స్వగేహేభ్యోధికం ప్రియమ్
 కారయామాస భగవాన్ పర్వతే పుణ్యకావనే॥ ఇతి

వరదపితృశబ్దాభ్యాం శ్రీ వేంకటేశః ప్రతిపాద్యతే. అన్యత్ర,
 స్రసాదయామాస భవో దేవం నారాయణం హరిమ్
 శరణం చ జగామాద్యం వరేణ్యం వరదం ప్రభుమ్ ॥ ఇతి

పురాణాంతరేః శేషాచలశిరోమధ్యే వేంకటేశో దయానిధిః
 రక్షతే వరదానేన సర్వాన్లోకాన్ శ్రియాగహ

ఏవం న్యాసవిద్యాయాః ప్రధానభూతః ప్రణవః ప్రతిపాద్యత
 ఇత్యవగమ్యతే. కాన్తిపర్వణి.

ఓమితి బ్రహ్మణో యోని ర్నమ స్వాహా స్వధా వషట్
 యస్యైతాని ప్రయుజ్యంతే యథాశక్తి కృతాన్యపి
 న తస్య త్రిషు లోకేషు పరలోకే భయం విదుః
 ఇతి వేదా వదంతీహ వృద్ధాశ్చ పరమర్షయః॥ ఇతి

ప్రణవసమకృష్టస్వాహాస్వధావమత్. కారాశ్చ పర్యాయవాచకాః

హవిర్ధృ హీత్వా స్వాత్మానం వసురజ్యేతి మస్తతః

జహుయా త్ప్రణవే నా గ్నా వచ్యుతాభ్యే సనాతనే” ఇతి
అత్రాపి వసురజ్యమస్త్రవదర్థానుసంధానమ్. పూర్వోక్తప్రకారేణ
పురుషకారభూతాం మహాలక్ష్మీం “నారారాణపరంబ్రహ్మే” త్యాది
క్రతుపిద్ధం వేద్యుతాచలవాసిన, ముపాయోపేయభూతంచ ధ్యాత్వా
హవి ర్జహుయాత్. యద్వా ఆత్మగుప్తా మిత్యారభ్య స్వయ
మప్రమత్తా మిత్యస్తం పురుషకారభూతాయాః లక్ష్మ్యః విశేషణ
త్వేనానుసంధాయ,

మాం ద్రష్టు మాగతాన్ సర్వాన్ ప్రతిత్యాభీషిత్వై శ్శుభైః
యోజయిష్యామి సతతం తద్వచోగారవాన్మునే.

ఇత్యుక్తప్రకారేణ ‘భక్తానుకమ్పాభరితై’ రిత్యాదినా చ లక్ష్మీకటా
క్షేణ మాం సంయోజయిత్తే తుభ్య మితివా. వను సర్వదేవతా
సాధారణత్వేన స్వాహాశబ్ద స్సర్వత్రాపి ప్రయుజ్యతే వహ్నిజాయా
త్వాభిప్రాయేణ వా రూఢ్యావా, సరూఢః ఫలవిశేషశ్రవణాత్.
పద్మింశ బ్రాహ్మణే:

“స్వాహావై కుత స్సంభూతా కస్య దుహితా కేన ప్రసూతా
కింగోత్రా కత్యక్షరా కతిపాదా కతిమాత్రా కతివర్ణా కత్యుచ్ఛ్వాసా
కించాస్యా శ్శరీరం కాన్యజ్ఞాని కానిలోమాని కతిశిరాంసి కతివా
చక్షూంషి కిమాన్యం ప్రావృతాఃకే బాహూకా పాదా క్వచా
ధిష్ఠితా కథంచ నస్వాహం ప్రతిగృహ్యతి. ప్రబ్రూహి స్వాహాయా
రూపంచ. స్వాహావై సత్యసంభూతా బ్రహ్మణో దుహితా. బ్రహ్మ
ప్రకృతావా తస్య సగోత్రా త్రిణ్యక్షరాణి. ఏకం సాదం త్రయో

స్వైవవర్ణా శ్శుక్లం పద్మం సువర్ణమితి. చత్వారోఽసా వేదా
శ్శరీరమ్. షడజ్ఞాన్మజ్ఞాని ఓషధివనస్పతయో రోమాణి ద్వేచాస్యా
శ్శిరసీ ఏకం శిరో ఽనూవాస్యా ద్వితీయం ప్లేమాసీ చక్షుః(పి)
చంద్రాదిత్యే ఆజ్యభాగౌ హుతం డక్షిణా ప్రావృతం బృహదధిస్తర
మృగ్యజాస్సామ(గ)గీతిః. స్వాహా సా స్వధా సా వషట్కార సైసా.
దేవేషు వషట్కారభూతా ప్రయుజ్యతే. పితృయజ్ఞేషు స్వధాభూతా
శకటముఖి పృథివ్యస్తరితే విపర్యేతి. తస్యా అగ్నిర్దైవతం బ్రహ్మణో
రూపం యతాత్మామా స్తేజహుమ స్తన్నో అస్తు వయగ్ం స్వామ
పతయో రయీణాం స్వాహేతి. తస్యానుత్పత్తి స్తృప్యతి. ప్రజయా
పశుభి రన్నా ద్యేన తేజసా బ్రహ్మవర్చసేనతి ||”

యజుషి ప్రకారాంతరేణ శ్రూయతే, “జహవాసీతి మాహాషా
మితి. తద్విచిత్రాయై జన్మ” ఇత్యారభ్య. తం వా గభ్యవ డజ్జ
హుధీతి. క స్త్వ మసీతి. సైవ తే వా గిత్యుబవీత్. సోఽజహో
త్వాహేతి, తత్స్వాహాకారస్య జన్మ. య ఏవగ్ం స్వాహాకారస్య
జన్మ వేద. క రోతి తత్స్వాహాకారేణ వీర్యమితి. సర్వత్ర స్వాహాస్త
త్యేన కిమర్థం ప్రయుజ్యత ఇతిచే దుచ్యతే.

ఆరణ్యపర్వణి:

హవ్యం కవ్యంచ యత్కించి ద్విజా మస్త్రీపురస్కృతమ్
హువాష్యస్త్యగ్నో సహా దేవి స్వాహేత్యుక్త్యా నముద్యతమ్
అద్య పృథివీ దాస్యన్తి సువృత్తా సుతృభే స్థితాః
ఏవ మగ్ని స్త్వయా సార్థం సదా వత్స్యతి శోభనే

ఏవం షణ్ముఖవరప్రదానా దిత్యవగమ్యతే. అత్ర స్వాహాకర్తవ్య
నమశ్శబ్దః.

నమశ్శబ్దః ప్రదానార్థ స్వాహాశబ్ద ఇవేష్యతే॥ ఇతి. అనన్త
భరన్యాసః

అత్కాత్మీయభరన్యాసో హ్యత్మనిక్షేప ఉచ్యతే॥ ఇతి
శరణం త్వాం ప్రపన్నా యే ధ్యానయోగవివర్జితాః
తేఽపి మృత్యు మతిక్రమ్య యాన్తి త ద్వైష్ణవం పడమ్
మత్పదదన్వ మేకం వై ప్రపద్యంతే పరాయణమ్
ఉద్ధరిష్యా మ్యహం దేవి సంసారా త్స్వయ మేవ తాన్
ఏవ మేవ లఘూనాం చ గురూణాం చాపి చాగసామ్
సశృ త్ప్రపత్తి రేకై వ నద్యః ప్రశమకారణమ్
లక్ష్మ్యో సహ హృషీ కేశో దేవ్యా కారుణ్యరూపయా
రక్షక స్సర్వసిద్ధానే వేదాన్తేషు చ గీయతే॥ ఇతి
అనన్యా శ్చింతయంతో మాం యే జనాః పర్యుపాసతే
తేషాం నిత్యాభియుక్తానాం యోగక్షేమం వహా మ్యహమ్॥

ఇతి 171॥

శ్రీవేంకటేశవదాబ్జసపర్యాసురతాత్మనా
శ్రీసుతాశిశగోత్రేణ గోవిందాచార్యసూనునా॥
వేదాన్తదేశికేన శ్రీశ్రీనివాసార్యయజ్ఞనా
విరచితే పారమార్థీయే భాష్యే త్వేకాదశో గతః॥

హరిఃఓమ్

తత్సత్

—

చ ని క

మాశబ్దస్య విద్యాపరత్వాత్ ద్విధా వ్యాచక్షే. జ్ఞానప్రదా
విద్యాస్వరూపేతివా ఇతి. అథ మహాలక్ష్మీశబ్దం పుష్పాద్య తదర్థం
దర్శయతి. లక్షయామీతి సర్వజగత్పుణ్యాఽపుణ్యానాం లక్షకత్వేన
లక్ష్మీశబ్దపుష్పత్వే. మాశబ్దస్య జ్ఞానపరతయా చాహ సర్వజ్ఞేత్వా
దినా. ఏషేతి ఏషా లక్ష్మీః. అయమభిప్రాయః లక్ష్మీః ఆత్మనఃస్తోతుః
స్తోత్రం కర్తుః. చరాచరాత్మకం జగ ద్వశం ఘర్మాత్. తదానీం
జగతః తదధీనతయా స్వస్య లీలావిభూతౌ కర్తవ్యాభావాత్ ప్రవృత్తి
ర్నస్యాదితి. సత్యస్యేతి సత్యశబ్దేన గుణా ఉచ్యంతే. తేషాం వితాన
రూపాం విస్తరవతీమిత్యర్థః. తథైవాహ గుణయోగ పౌష్కల్యాదితి.
గుణపౌష్కల్యావత్వాః శ్రీశబ్ద వాచ్యత్వే వచన ముదాహరతి.
శ్రయంతీతి దురితం శ్లోకామి నాశయూమిత్యర్థః. ప్రకారాంతరే
ణాహ సకలేతి. వితానశబ్దస్య ఆచ్ఛాదకపరత్వా దాహ దురితాచ్ఛా
దికామితి. దురితనివారికా మిత్యర్థః సర్వశక్తి మత్పదార్థస్య గోప
నీయత్వా దిత్యభిప్రాయేణాహ సర్వశక్తిమత్త్వ మితి సర్వశబ్దో బల
వాచకః తథాఽఽహ బల మితి సంతారయన్తిమితి. తేజోహీనస్య
తారణశక్త్యభావాత్ సంతారయన్తిం తేజస్వినీ మిత్యర్థః. ఫల మత
ఉపపత్తే రితి వేదాంతసూత్రేణ సర్వేషామపి కర్మణాంఫలదాయిత్వం
పరమాత్మన ఏవేత్యుక్తమ్. అత్ర వరదశబ్దేన అయం మన్తః శ్రీవేంక
టేశ్వర ఇతి స్థాపయతి. ఏకమిత్యాదినా న్యాసవిద్యేతి ఓమిత్యా
త్మానం యుంజీతీతి న్యాసవిద్యాయాం ప్రాధాన్యేన ప్రణవః ప్రతి
పాదితః అత్ర తదభావాత్. కథం న్యాసవిద్యేతి శబ్దాయా మాహ
ఓమితి స్వాహాశబ్దేన ప్రణవః ప్రతిపాదిత ఇత్యర్థః. ప్రణవేనాత్మగమ
ర్పణేవచన ముదాహరతి. హవిరితి వసురణ్యేతి మన్తేణ ఆత్మరూపం
హవిః ప్రణవోచ్చారణపూర్వకం అచ్యుత స్వరూపే ఽగ్నౌ జహు

యాత్ అర్పయేదిత్యర్థః. వసురణ్యేతిమస్తే) యథా తదర్థానుసంధానం
 కార్యమ్. తథా మామాత్మగుప్తామితి మస్తే) తదర్థానుసంధానం
 కర్తవ్య మిత్యాహ. అత్రాపీతి వసురణ్యమస్త్రీస్య సాధారణత్వాత్
 తదపేక్షయా అయం మస్త్రీః లక్ష్మీవిశిష్ట శ్రీమన్నారాయణపరత్వేన
 విశిష్ట ఇత్యభిప్రాయః. లక్ష్మీః పురుషకారభూతా తదనుసంధానం
 వినా న్యాసవిద్యాయా సిద్ధ్యభావాత్. తత్కటాక్షేణ యోజనంచ
 భగవదధీనమిత్యభిప్రాయః. శబ్దతే నన్వితి. వికల్పయతి వల్లిజాయా
 త్యాభిప్రాయేణేతి. స్వాహా నామాఽగ్నేర్భార్యా హోమే తన్నా
 మోచ్చారణం కార్య మిత్యాశయేనవా ఇత్యర్థః. ఫలవిశేషశ్రవణే
 శ్రుతి ముదాహరతి స్వాహావైశిత్యాదినా. దక్షిణా ప్రావృతం వస్త్ర
 మిత్యర్థః. పృజయేత్వాదినా స్వాహాశబ్దోచ్చారణస్య ఫలశ్రవణాత్.
 నరూఢి రిత్యర్థః. పృసక్తో త్స్వాహాశబ్దస్యార్థ మాహ జహవానీతి
 స్వాహేతి యతస్సేత్వాహ తతఃస్వాహేతి స్వాహాకార ఆసీ దిత్యర్థః
 సమాధత్తే ఉచ్యతేతి. అయమభిప్రాయః. ఆరణ్యపర్వణి. షణ్ముఖేన
 స్వాహాదేవ్యాః పరోదత్తః. సర్వే సంతః. దేవాదిభ్యః. హవిర్దానే
 స్వాహేతి త్వా మభిదధత్వీతి. అతః అన్యత్ర హవిర్దానే స్వాహాశబ్ద
 ప్రయోగః షణ్ముఖవరదానాత్క్రియతే. అత్రయ సతథా, కింతు
 ప్రణవోచ్చారణస్థానే స్వాహాశబ్దః ప్రయుక్తః. ఏవం వరదాయ పితే)
 ఓమితిపర్యవస్యతి. అతో భరన్యాసః కృతో భవతి. ఏవంచ పారమా
 త్మికమస్తే) యే భగవంతం యజంతః భగవద్గీతావన్నియమేన
 ప్రాతఃకాలేపఠంత్ర త్సున్వంతోఽపి తే శ్రీవైఖానసాః ప్రపన్నాగ్రసరా
 ఇతి సర్వ మనవద్యమ్ ॥౧॥

“శ్రుతోఽనుపతితో భ్యాత ఆద్యతో వాఽనుసోదితః

సద్యః పునాతి సద్గోర్మో దేవ విశ్వదుహాపి హి

ఏత చ్చుత్వా బుద్ధిమాన్ స్యా త్పుతకృత్యశ్చ భారతమ్
ఇతివ ద్ద్రాప్యనుసంధేయమ్

ఇతి శ్రీవై భానసాత్రేయగోత్ర సంజాతశ్రీవరదరాజసూరినన్దన
శ్రీసున్దరరాజసూరిణా శ్రీరుదనన్తశయన సంస్థానాశ్రిత
శ్రీమదిలత్తూరాఖ్యాగ్రహార వాస్తవ్యేన
శ్రీరఘునన్దన నన్దేశ హరప్రసాద
భాజనేన విరచితాయాం
శ్రీపారమార్మికోపని
షద్భాష్య చన్ద్రికా
యాం ఏ కా క
కానువాక:

శ్రీ వేంకటేశః ప్రియతామ్
శ్రీ వాసుదేవాయ పరస్మై బ్రహ్మణే నమః
శుభ మస్తు హరిః ఓమ్
తత్సత్

భట్టభాస్కరీయపాఠః

మా మాతృగుప్తాం సత్యస్య సర్వస్య వితానరూపాం సజ్జా
జుషన్తిం పరమాం పవిత్రామ్ సన్ధారయన్తిం స్వయం
మప్రమత్తాం సంయోజయిత్తే వరదాయ
పిత్రే స్వాహా ॥౫॥

అత్మనా దేహేనస్వేనైవ గుప్తాం రక్షితాం సర్వస్య సత్యస్యవితాన
రూపాం విస్తారయన్తిం సజ్జాజుషన్తిం సన్ధారయన్తిం. దేవేన సమ్యక్
గర్హన్తిం ధారయన్తిం పవిత్రాం శుద్ధాం స్వయమేవ అప్రమత్తాం
అన్యపేరణావర్జనాదేవ అప్రమత్తాం భక్తసేవయైవ పరమాం ఉత్కృ
ష్టాం మాం లక్ష్మీం సంయోజయిత్తే సమ్యక్యోజయిత్తే పురుష
కారణాత్మాం సత్పురుషేషు యోజయిత్తే సమ్యగ్యోజయిత్తే వర
దాయ పిత్రే ఇదం హవి రితి శేషః ॥ ౫॥

ఇతి శ్రీ నరహరిభట్టసూనునా శ్రీ భట్టభాస్కరేణ
విరచితే శ్రీ వైఖానససూత్రఖిల ఋక్
మంత్రవ్యాఖ్యానే సప్తమప్రశ్నే ఏకాదశానువాకః
హరిః ఓమ్
తత్సత్
శ్రీ శ్రీనివాసార్పణ మస్తు.

శ్రీ మచ్చీనివాసాధ్వరీంద్రవేదాంతదేశికస్తుతిమాలా

శ్రీ లలితభారతికృతా

. శ్రీమాన్ యః కరుణావిశాలహృదయ శ్రీశేషశైలేశితః
పాదాంభోజసంరయో విలసితస్యాంతారవిందోఽనిశం
శ్రీవాల్మీకీ ముపేయమాం కుశలినాం భక్తిం పరాం బోధయన్
లోకాచార్యశిరోమణి ర్విజయతే శ్రీశ్రీనివాసాధ్వరీ || 1

సర్వాన్నాయవిదాం వరిష్ఠ ఇతి యః కీర్తిం జగత్పశుతే
సర్వా సూపనివత్సు సార మతులం నారాయణార్చనం
తత్త్వం న స్సముపాదిత త్కరుణయా నిర్వాప్యజయా యః ప్రభుః
సో రారాజతి సత్కలానిధిమత శ్రీశ్రీనివాసో గురుః || 2

పూర్వం యః కమలాశ్రయాత్మకమలే దివ్యావతారం దధౌ
పశ్చాన్నైమిశ మేత్య శ్రీహరిపరం సూత్రం ప్రణీ యాఖలైః
వంద్య స్సన్ యమిభి ర్గతో వృషగిరా ధర్మావనార్థం కతౌ
యో జాత స్స జగద్గురు ర్విజయతే శ్రీశ్రీనివాసః కవిః || 3

శ్రీనారాయణపాదపంకజయుగధ్యానైకసింహో యమీ
దీప్యద్దివ్యమనీషీతచరితః ప్రజ్ఞాతివాచస్పతిః
అన్నాయార్థజమాం మహాగురుపదం సంప్రాప్తవాన్ య స్సుధీ
స్తం సర్వశ్రుతిశీర్ష దేశికవిభుం భక్త్యా సదా సంశ్రయే || 4

గురో రాజ్ఞాం ధృత్వా శిరసి సుమనోదామ ఇవ యః
సతాం ప్రీత్యై భక్త్యా జగతి కుమతా న్యాశు వికలం
భరన్యాసం విష్ణో ర్నిగమవిహితం సుందరతమం
న్యవేదీ తం శ్రీవాసమఖచరణం నామ సతతమ్ || 5

ముక్తే ర్భేదతరా విలక్షణయతా స్సాలోక్యముఖ్యా ఇవ
చత్వారో నిగమా ఇవేహ సతతం భాస్వత్సుమర్థా ఇవ
య న్యాచార్యమణేః పదాబ్జయుగళం ధ్యాయంతి శిష్యా స్స్వకా
స్తం శ్రీవాసజద్గురుం ప్రపదనం కుర్మః ప్రమోదాప్తయే ॥ 6

కల్యాణం వితనోతు కల్మషహరః కల్యాణవేషీ సతాం
మందారః కరుణామయ స్సుమనసాం వంద్యప్రభావాశ్రయ
శ్రీమాన్ వేంకటశైలకృంగవిలసచ్ఛృంగారరత్నం కలా
స్వామీ నః కలదేశిక స్స జయతే యః శ్రీనివాసప్రభుః ॥ 7

ఓం

నమ శ్రీనివాసాయ

శ్రీమతే విఖనోమహాగురవే నమః

శ్రీశ్రీనివాసాధ్యరీంద్రవేదాంతదేశికాష్టాక్షరశతీ స్తుతిః

శ్రీశ్రీనివాసనమః శుభం వందే వేదాంతదేశికమ్

ఉద్భృతం శ్రుతిదుగ్ధాబ్ధే ర్యేనార్చాయహిమామృతమ్ ॥

జయతు కుమతగాఢధ్యాంతికల్లోలమాలా

ప్రహసనచణభాస్వత్ప్రౌఢసాండిత్యలక్ష్మ్యః

నిగమనశినవాటినిత్యసారభ్యధాటి

శ్రితశుభగుణకల్పః శ్రీనివాసప్రభావః

శ్రీనివాసాంశసంభూత శ్రీనివాసార్చనే రతః

శ్రీయక్ష్మిణీసతీగర్భశుక్తిముక్తామణి ర్దమః ॥ 1

గోవిందాచార్యపాదానాం తపఃఫల మనంతరిత్

శ్రీకాస్త్రక్షీరవారాశిచంద్రమాః కౌశికాన్వయః ॥ 2

శ్రీవైఖానససద్గర్భసమాదర్శప్రచాలకః

వేదవేదాంగతత్త్వజ్ఞో విజతేంద్రియభూషణః ॥ 3

శ్రీవేంకటేశదీప్త్యాజ్జ్వలబ్ధవేదాంతదేశికః

విశ్వచేతనసంరక్షాదీక్షితః కరుణానిధిః ॥ 4

- ఆజన్మసిద్ధవిజ్ఞానసంపన్న స్సమదర్శనః
 పరమైకాంతిజనతాస్తూయమానో జగద్గురుః 5
- విష్ణుపారమ్యసిద్ధాంతస్థాపకోఽఖిలపాపహత్
 అర్థపంచకతత్త్వజః సర్వతంత్రస్వతంత్రకః 6
- వ్యూహపంచకవైశిష్ట్యపరతత్త్వప్రబోధకః
 అష్టాంగయోగపారీణః ప్రపన్నకులశేఖరః 7
- శ్రీవిష్ణుబలిసంసిద్ధవైష్ణవత్తోపదేశకః
 అష్టాక్షర్యాదినస్మంత్రపంచకప్రవణాత్మవాక్ 8
- సత్యసంధః శుమాధారః పంచకాలపరాయణః
 ఘటనాఘటనప్రజ్ఞః కకుబంతయశోరుచిః 9
- కమనీయప్రభాతాబ్జసాభాగ్యచతురాననః
 పూతోర్ధ్వపుండ్రవిలసత్సులలాట సుకుండలీ 10
- నీలోత్పలకళాత్యంతరుచిరాయతలోచనః
 విశాలవక్షా భువనక్షేమంకరకరాంబుజః 11
- శ్రీశ్రీపదత్రైప్రథమాశ్రమీ కాశేయకాంచితః
 శ్రీపాదరేణులిప్తాంగ స్రుగ్వీ చామీకరప్రభః 12
- పరస్సహస్రసద్గ్రంథనిర్మాతానల్పశక్తిమాన్
 సమూర్తార్చనమీమాంసాసముద్ధరణనువ్రతీ 13
- శ్రీతామరతరు ర్లక్ష్మీవిశిష్టాద్వైతభాష్యకృత్
 పారమాత్మీయమంత్రాణాం భాష్యరత్నప్రకాశకః 14
- రసవత్కవదీతాసుధాసారప్రపంచకః
 సాత్రచింతాషణివ్యాఖ్యాప్రజ్ఞాసాహిత్యకాస్తుభః 15
- శక్పద్దర్శనమాత్రేణ వృజినశ్రేణినాశకః
 సుమనోఽర్చితపాదాబ్జయుగళో భగవాన్ మునిః 16
- స్రుగ్ధరావినతగ్రీవశేషాదీశ సుధీవిరాట్
 భక్త్యా నివేదితాశేషహవీరంజితమాధవః 17

- రాజాధిరాజసంపూజ్యప్రభావః ప్రతిభాఖనిః
పంచోపనిషదాం కర్మనిష్ఠాతః పరమేష్టికృత్ ॥ 18
- ధృతసావర్ణ్యజ్ఞోపవీతోర్మిపుదుమేఖిలః
ఉద్ధృతామ్నాయచూడాబ్ధిహర్యర్చామహిమామృతః ॥ 19
- సామప్రియః ఫణీంద్రాదివాసీ బ్రహ్మవిదాం వరః
త్రయీసారస్వతోల్లాసీ దుర్వాదిగజకేసరీ ॥ 20
- అవైదికమతధ్వంతచండమార్తండమండలః
అష్టోత్తరశతశ్రీశక్తేత్రమాహాత్మ్యదర్శకః ॥ 21
- సర్వాత్మనాం ప్రీతికర స్సంఖ్యావత్ప్రియదర్శనః
కలిదోషనిరాసార్థ మవతీర్ణ మహామతిః ॥ 22
- శ్రీమాన్ స్వధర్మసామ్రాజ్యపట్టభద్రో మహాకవిః
శ్రుతిస్మృతిపురాణాదిసమీచీనార్థపూర్వహః ॥ 23
- ప్రత్యక్షవిఖనా భావివైఖానసమహామునిః
మఖరా ద్విష్ణుచిత్రజ్ఞో గర్భచక్రాఙ్గుళోభితః ॥ 24
- తత్త్వత్రయవినిష్కర్షః శాపండనగభిత్పవిః
సర్వాగమకలామాలా లంకృతాత్మా కుళాగ్రధీః ॥ 25
- విద్యాస్వయంవరపతిర్ జ్ఞానరాశి స్తపోధనః
వశీకృతానేకలోకీ సిద్ధసంకల్పవాన్ జయీ ॥ 26
- పుమర్థచతురాత్మీ శుశిష్య స్సాన్వితారపాలకః
భృగ్వాదితంత్రప్రామాణ్యప్రకాశనపరాయణః ॥ 27
- మనూక్తిధర్మజీవాతు ర్మనుగోపనమండనః
కూలంకషాత్మవిజ్ఞాననిరస్తాద్వైతఫక్కికః ॥ 28
- బౌద్ధతాదంబినీచండమాయత శ్శాంతిశేవధిః
ప్రసన్నదృ క్షవిత్రాంగో వాత్సల్యాదిగుణాకరః ॥ 29
- శ్రీరామాయణతత్త్వార్థకల్పవల్లీసురాలయః
ప్రాజాపత్యర్షసంజాతః ప్రౌఢచర్చావిశారదః ॥ 30

- లక్ష్మీహయాస్యకారుణ్యలక్ష్మైకనిజజీవనః
బోధాయనో బుధారామమాధవ స్సాధురక్షకః ॥ 31
- సర్వజత్సర్వజజ్ఞాత సర్వకల్యాణసంశయః
సర్వతోముఖశాస్త్రార్థనిర్జితాసర్వేవాదకః ॥ 32
- య దిదం శ్రీనివాసస్య శత మష్టోత్తరం గురోః
లక్ష్మీనృసింహచార్యేణ గౌతమాస్వయినా స్తుతమ్ ॥ 33
- పతే ద్వా శ్రుణుయా ద్భస్తు సతతం శ్రద్ధయా యతః
న దై శ్వర్యం నుఖం ప్రాప్య న పడం యాతి వైష్ణవమ్ ॥ 34
- శ్రీవేంకటాద్రినూహత్ప్ర్యం జీయా దాచంద్రతారకమ్
శ్రీనివాసగురో రాజ్ఞా సర్వత్ర జయతా ద్భృశమ్ ॥ 35
- కృపాలవా ద్యస్య జగజ్జయీ స్యా
దపాంబిధే రాత్మభవా ప్రియస్య
తదంశభూత స్స జహార దుర్గీ
మదం మహాత్మేతి ॥ మత్ర చిత్రమ్ ॥
- గురవే జగతాం స్వర్గతరవే నిఖిలాద్రినామ్
శ్రీశేషగిరినిష్లాతశ్రీనివాసాయ మంగళమ్ ॥
- శ్రీనివాసమఖిభట్టభాస్కర
శ్రీనృసింహగురుత్నగుంఫితా
నానటీతు రగనే మమాంజనా
శ్రీమతీ గురుపరంపరా సదా ॥
- ఇతి శ్రీరామచంద్రకరుణాసంవర్ధితవాఙ్మయేన శ్రీగౌతమా
స్వయేన లక్ష్మీనరత్వపులాచార్యప్రియతనూభవేన కవి
శ్రీశ్రీరపంచానన సాహిత్యభూషణ లలితభారతీ
త్యాదిపదవిభూషితేన లక్ష్మీనరసింహ
చార్యేణ విచిత్రాసు శ్రీశ్రీనివాస
గురో రష్ట్రోత్తరశతస్తుతిః
ఓం శత్రు

శ్రీ శ్రీనివాసాధ్వరీంద్ర వేదాంత దేశికస్వామినాం

అష్టో త్త ర శ త నా మా వ శీ

- ఓం శ్రీనివాసాంశసంభూతాయ నమః
- ,, శ్రీనివాసార్చనే రతాయ నమః
- ,, శ్రీరుక్మిణీసతీగర్భకు క్షిముక్తామణాయే నమః
- ,, దమాయ నమః
- ,, గోవిందాచార్యపాదానాం తపఃఫలాయ నమః
- ,, అనంతవిదే నమః
- ,, శ్రీశాస్త్రక్షీరపారాశిచంద్రమసే నమః
- ,, కౌశికాన్వయాయ నమః
- ,, శ్రీవైఖానససద్గర్భసమాదర్శప్రచాలకాయ నమః
- ,, వేదవేదాంగతత్వజ్ఞాయ నమః
- ,, విజితేంద్రియభూషణాయ నమః
- ,, శ్రీవేంకటేశదివ్యాజ్ఞాలబ్ధవేదాంతదేశికాయ నమః
- ,, విశ్వచేతనసంరక్షాదీక్షితాయ నమః
- ,, కరుణానిధయే నమః
- ,, ఆజన్మదివ్యవిజ్ఞానసంపన్నాయ నమః
- ,, సమదర్శినాయ నమః
- ,, పరమైకాంతిజనతాస్త్రాయమానాయ నమః
- ,, జగద్గురవే నమః
- ,, విష్ణుపారమ్యసిద్ధాంతస్థాపకాయ నమః
- ,, అఖిలపాపనుదే నమః
- ,, అర్థపంచకతత్వజ్ఞాయ నమః
- ,, సర్వతంత్రస్వతంత్రకాయ నమః
- ,, పూహపంచకవైశిష్ట్యపరతత్వప్రబోధకాయ నమః

ఓం అష్టాంగయోగసారీణాయ నమః

- ,, ప్రపన్నకులశేఖరాయ నమః
- ,, శ్రీవిష్ణుబలిసంసిద్ధవైష్ణవత్యోపదేశకాయ నమః
- ,, అష్టాక్షర్యాదినన్మంత్రపంచకప్రవణాత్మవతే నమః
- ,, సత్యసంధాయ నమః
- ,, కుమారాయ నమః
- ,, పంచకాలపరాయణాయ నమః

30

- ,, ఘటనాఘటనప్రజ్ఞాయ నమః
- ,, కకుబంతయశోరుచయే నమః
- ,, కమనీయప్రభాతాబ్జసౌభాగ్యచతురాననాయ నమః
- ,, పూతోర్ధ్వపుండ్రవిలసత్సులలాటాయ నమః
- ,, సుకుండలినే నమః
- ,, నీలోత్పలదళాత్యంతరుచిరాయతలోచనాయ నమః
- ,, విశాలవక్షసే నమః
- ,, భువనక్షేమంకరకరాంబుజాయ నమః

- ,, శ్రీశ్రవదత్తప్రథమాశ్రమిణే నమః
- ,, కౌశేయకాంచితాయ నమః

౪౦

- ,, శ్రీపాదరేణులిప్తాంగాయ నమః
- ,, స్రగ్విణే నమః

- ,, చామీకరప్రభాయ నమః
- ,, పరస్పహస్రసద్గ్రంథనిర్మాత్రే నమః
- ,, అనల్పశక్తిమతే నమః

- ,, సమూర్తార్చనమీమాంసాసముద్ధరణస్థువతి నే నమః
- ,, శ్రితామరతిరనే నమః

- ,, లక్ష్మీవిశిష్టాద్వైతభాష్యకృతే నమః

- ,, పారమాత్మీయమృతాణాం భాష్యరత్నప్రకాశకాయ నమః
- ,, రసవత్కృగవద్గీతాసుధాసారప్రపంచకాయ నమః

౫౦

- ఓం సాత్రచింతామణిన్యాఖ్యాప్రజ్ఞాసాహిత్యకాస్తుభాయ నమః
- ,, సకృద్దర్శనమాత్రేణ వృజినశ్రేణినాశకాయ నమః
- ,, సుమనోర్చితపాదాబ్జయగళాయ నమః
- ,, భగవతే నమః
- ,, మునయే నమః
- ,, స్రగరావినతగ్రీవశేషాద్రీకాయ నమః
- ,, సుధీవిరాజే నమః
- ,, భక్త్యా నివేదితాశేషహవీరంజితమాధవాయ నమః
- ,, రాజధిరాజసంపూజ్య ప్రభావాయ నమః
- ,, ప్రతిభాఖనయే నమః
- ,, పంచోపనిషదాంకర్మ నిష్ఠాతాయ నమః
- ,, పరమేష్ఠికృతే నమః
- ,, ధృతసావర్ణయజ్ఞోపవతోర్మృదుమేఖలాయ నమః
- ,, ఉద్భృతామ్నాయచూడాభిహర్యర్చామహిమామృతాయ నమః
- ,, సామప్రియాయ నమః
- ,, ఫణీంద్రాద్రివాసినే నమః
- ,, బ్రహ్మవిదాంవరాయ నమః
- ,, త్రయీసారస్వతోల్లాసినే నమః
- ,, దుర్వాదిగజకేసరిణే నమః
- ,, అవైదికమతభ్యాంతచండమార్తండమంశలాయ నమః
- ,, అష్టోత్తరశతశ్రీశతేత్రమాహత్యైదర్శకాయ నమః
- ,, సర్వాత్మనాం ప్రతికరాయ నమః
- ,, సంఖ్యావత్ప్రియదర్శనాయ నమః
- ,, కలిదోషనిరాసార్థ మవత్ప్రేమహమతయే నమః
- ,, శ్రీమతే నమః
- ,, స్వధర్మసామ్రాజ్యపట్టభద్రాయ నమః
- ,, మహాకవయే నమః

౫౦ శ్రుతిస్మృతిపురాణాదిసమీచీనార్థహర్షహాయ నమః

,, ప్రత్యక్షవిఖననే నమః

౮౦

,, భావివైఖాసమహమునయే నమః

,, మఖరాజే నమః

,, విష్ణుచిత్తాబ్జాయ నమః

,, గర్భచక్రాంశోభితాయ నమః

,, తత్త్వత్రయవినిష్కర్షాయ నమః

,, పాపండనగభిత్పవినే నమః

,, సర్వాగమకలామాలాలంకృతాత్మనే నమః

,, కుశాగ్రధియే నమః

,, విద్యాస్వయంవరపతయే నమః

,, జ్ఞానరాశయే నమః

౯౦

,, తపోధనాయ నమః

,, వశీకృతానేకలోకినే నమః

,, సిద్ధసంకల్పవత్సే నమః

,, జయినే నమః

,, పుమర్థచతురాత్మీయశిష్యాయ నమః

•,, స్వాచారపాలకాయ నమః

,, భృగ్వదితంత్రపామాణ్యప్రకాశసపరాయణాయ నమః

,, మనూక్తిధర్మజీవతవే నమః

,, మనుగోపనమండనాయ నమః

,, కూలంకపాత్రవిజ్ఞాననిరస్తాద్వైతఫక్తికాయ నమః

,, బౌద్ధకాదంబినీచండమారుతాయ నమః

౧౦౦

,, శాంతశేవధయే నమః

,, ప్రసన్నదృశే నమః

,, పవిత్రాంగాయ నమః

,, వాత్సల్యాదిగుణాకరాయ నమః

- ౦ శ్రీరామానుజతత్వార్థకల్పవల్లీసు రామాయ నమః
- ,, ప్రాజాపత్యర్థ సంజాతాయ నమః
- ,, ప్రాథమార్చావిశారదాయ నమః
- ,, లక్ష్మీహయాస్యకారుణ్యలక్ష్మ్యైవికజజీవనాయ నమః
- ,, బోధాయనాయ నమః
- ,, బుధారామమాధవాయ నమః ౧౧౦
- ,, సాధుబాంధవాయ నమః
- ,, సర్వజితే నమః
- ,, సర్వజిజ్ఞాతాయ నమః
- ,, సర్వకల్యాణసంశ్రయాయ నమః
- ,, సర్వతోముఖశాస్త్రానిర్విరాగవాదకాయ నమః ౧౧౧

శ్రీపారమార్థికోపనిషద్గ్రంథమునామః

తదధిదైవతాశ్చ

౧

౧ విష్ణు స్సర్వేషా మధిపతిః	విష్ణుః
౨ సునూత్న స్సర్వ స్సర్వేషాం	,,
౩ జ్యోతిర్వా పారమార్థికం	,,
౪ ఈశో యస్మా ద్ద్వితతం	ఈశ్వరః
౫ రాయా మీశః	రామః
౬ యో బ్రహ్మ	,,
౭ యో వా త్రిమూర్తిః	త్రివిక్రమః
౮ యద్వా కృతం	,,
౯ కః కోశః	విష్ణుః
౧౦ యం యజ్ఞైః	,,

౨

౧ యో వా గవిష్ణుః	ఆకాశాత్మా
౨ యో వా వాయుః	వాయ్వాత్మా
౩ త్వ మగ్నే త్రిగుణో వరిష్ఠః	అగ్నివాత్మా
౪ త్వం జీవ	ఆపోస్తరాత్మా
౫ భూమే ర్వితస్వన్	పృథివ్యాత్మా
౬ మన స్త్వం భూత్వా	మనస్తత్వాత్మా
౭ త్వం బుద్ధిః	బుద్ధితత్వాత్మా
౮ య స్సూక్ష్మాన్	అహజ్జరాత్మా
౯ యస్య వా భయాత్	ప్రకృత్యాత్మా
౧౦ యంత్యాం	మాయాత్మా

3

౧ య స్త్వం భూత్వా
 ౨ కామో భూత్వా
 ౩ అజ్ఞా దజ్ఞాత్
 ౪ యో మోహయన్
 ౫ యో వా దళాత్మా
 ౬ యో బ్రహ్మ
 ౭ సారస్వతో వా
 ౮ యో వా పరంజ్యోతిః
 ౯ యో దోషః
 ౧౦ య పైతా

హ్లాదాత్మా
 కామాత్మా
 కారణాత్మా
 మోహాత్మా
 దళావతారాత్మా
 బ్రహ్మవిత్
 హయగ్రీవః
 భగవత్సప్త
 చతుర్స్వర్గదః
 బ్రహ్మాత్మా

౪

౧ వాణో వా
 ౨ ద్వా వేతా
 ౩ యో వా ఆయుః
 ౪ యో వా తేజః
 ౫ సహ సంసాయాః
 ౬ యో వా సంయోగః
 ౭ సహస్రం వా
 ౮ స్వాతిగా గుప్తిః
 ౯ సత్త్వం వా ఉద్రేక మానీత్
 ౧౦ సత్యో జ్యోతిః

వేదాంతరాత్మా
 ప్రకృతిపురుషాత్మా
 పురుషః
 సత్యః
 అచ్యుతః
 అనిరుద్ధః
 సంకర్షణః
 ప్రద్యుమ్నః
 సత్త్వాత్మా
 సత్త్వాత్మా

౫

౧ సత్య స్సత్త్వం
 ౨ సత్యో జ్యోతిః
 ౩ కామీ ముమా

పుణ్యః
 జ్యోతిరూపః
 త్రిమూర్తిరూపః

౪ ఆరిణి వా
 ౫ త త్సత్వో వా
 ౬ త ద్భూ ర్భూస్థం
 ౭ ఆపో వా ఆపః
 ౮ త్రయీ వా కామం
 ౯ ద్వా వా ముఖ్యో
 ౧౦ స ఏక్షతః

ఆనందరూపః
 విశ్వరూపః
 పృథివీరూపః
 అబ్రూపః
 అగ్నిరూపః
 వాయురూపః
 ఆకాశరూపః

౬

౧ స్వయ మాదిః
 ౨ య స్వయం సృష్టం
 ౩ స్వాజసా
 ౪ త్మో మేకాం
 ౫ యః కున్ధరమాణః
 ౬ యో వా ప్రథాం
 ౭ యా క్తా ముశన్తీ
 ౮ ప్రజాపతేన త్వత్
 ౯ యో ధూ ర్ధరం
 ౧౦ యో వా వ్యహింసీ

ప్రళయవరాహః
 మత్స్యరూప
 బలరామః
 ఆదివరాహః
 కూర్మరూపః
 వరాహః
 వరాహః
 ప్రజాపతిః
 యజ్ఞవరాహః
 సూర్యజనారసింహః

౭

౧ తపోనిధిం
 ౨ యో వా సృసింహో
 ౩ రయః కకుద్దాన్
 ౪ రాకా మహగ్ం
 ౫ వేదాహ మేతం
 ౬ దిగ్దోషా యస్య
 ౭ పద్మాస్యవతః

గిరిజనారసింహః
 విజయసృసింహః
 శ్రీవేంకటేశః
 లక్ష్మీపతిః
 శ్రీవేంకటేశః
 లక్ష్మీవరాహః
 శ్రీవత్సవతః

౧ యః పుణ్డరీకః
 ౨ రయీణాం పతిం
 ౩ రాయాం పత్రతే

పద్మనాభః
 విశ్వరూపః
 అర్చరూపః

౫

౧ య త్సారభూతం
 ౨ ధరా వా
 ౩ ధూ ర్నో వహన్తాం
 ౪ విశ్వం బిభర్షి
 ౫ సో వా స్వరూపః
 ౬ భూ ర్భువం వా
 ౭ దాక్షాయణ్యాం
 ౮ ఆకా సమస్తాః
 ౯ యో జజ్ఞమానాం
 ౧౦ యో వా దళానాం

జగద్భద్రః
 ఫలస్వరూపః
 కల్పిరూపః
 సర్వరక్షకః
 జనార్దనః
 జగత్సృష్టికారణః
 ధురస్థః
 సర్వరక్షకః
 జగద్భద్రా
 జగత్సృష్టికారణః

౬

౧ చత్వారో దోషాః
 ౨ వక్షో వస త్యస్య
 ౩ అణో రణీయా
 ౪ విష్ణు ర్వరిష్ఠః
 ౫ అజ్ఞో జుషస్తః
 ౬ మా మాత్మగుప్తాం
 ౭ యం చింతయంతః

సర్వరక్షకః
 శ్రీవత్సవత్సః
 అస్త్రామీ
 జమదగ్నిరామః
 బ్రహ్మసప్తా
 శ్రీధరః
 సువహః
 వేదాస్తవేద్యః
 పుణ్యః
 అసురశ్రీహరః
 విశ్వరూపకః
 కమలాత్మా

౮ పుణ్యాం చ పుణ్యః
 ౯ సో నో భూతః
 ౧౦ స త్వేన నిత్యం

౧౦

౧ యాగా వరిష్ఠా
 ౨ వాయు రస్తరాత్మా
 ౩ సర్వోపరిష్ఠాత్
 ౪ తమ స్వరభూతం
 ౫ జ్యోతిర్జ్యోతిషాం
 ౬ సత్యం సత్వాత్మకం
 ౭ అనిర్భణ్ణం
 ౮ యస్యేచ్ఛా లోకే వా
 ౯ యో వేదాదిః
 ౧౦ యో వాప్యక్తం

ధరణీశ్వరః
 సుహర్షనాత్మకః
 సర్వోత్కృష్టః
 సర్వకారణాత్మా
 జ్యోతిర్జ్యోతిరూపః
 పరబ్రహ్మరూపః
 వటపత్రశయనః
 జగత్సప్తా
 ప్రణవరూపః
 అప్యక్తః

౧౧

౧ యో వా భూతేః
 ౨ సత్య స్సత్యసః
 ౩ ఋతగ్ం సత్యం
 ౪ అం రాజమంతం
 ౫ మా మాత్మగుప్తాం

లక్ష్మీనారాయణః
 శ్రీకృష్ణః
 సర్వేశ్వరీ
 అమృతాత్మా
 శ్రీమన్నారాయణః

మరీచ్యాదిగ్రంథేషు ప్రతిపాదితమూర్తిమంత్రాః

		అనువాకమ్	మంత్రమ్
మత్స్యః	య స్వయం సృష్ట	6	2
కూర్మః	యః కుస్తరమాణ	6	5
వరాహః	దిగ్దోషా యస్య విదిశ	7	6
ఆదివరాహః	{ ష్టా మేకాం	6	4
	{ యో వా ప్రథాం ప్రప్థలస్త్రిం	6	6
ప్రళయవరాహః	{ స్వయం మాది స్సర్వాస్తరాత్మా	6	1
	{ యాం గా ముశస్త్రి	6	7
యజ్ఞవరాహః	{ యో ధూర్ధరం ధూర్ధరం ధూర్వ	6	9
(మ)	{ యం యజ్ఞై ర్మనయో జుషస్త్రి		
గిరిజనారసింహః	తపోనిధిం తపసాం రయిన్దం	7	1
స్థూణజనారసింహః	యో వా సృనింహో విజయం విభర్షి	7	2
లక్ష్మీనారసింహః	యో వా వ్యహింసీ జ్వరయా జరన్తం	6	10
వామనః	యద్వా కృత మమృతం చరాణాం	1	8
త్రివిక్రమః	యో వా త్రిమూర్తిః పరమః పరశ్చ	1	7
పరశురామః	విష్ణు ర్వర్షిషో వరదానముఖ్యో	9	4
శ్రీరామః	రాయా మీహో రహితో భరన్దైర్	1	5
(కళ్యణః)	స్వాజసా సర్వ మాదిదాతి	6	3
బలరామః	ష్టా మేకాం సరిలావనన్నా	6	4
	సహస్రం వా యస్య వై	4	7
శ్రీకృష్ణః	{ సత్య స్సత్యస్థ స్సత్యలోకస్థః	11	2
కళ్యణః	{ యం త్వాం సర్వం పాలనాయా	2	10
కల్కిః	ధూ ర్షో వహన్తాం	8	3
హయగ్రీవః	సారస్వతో వా	8	7
మానుషవానుదేవః	యో బ్రహ్మో బ్రహ్మవిదా మాత్మా	8	6
సంకర్షణః	సహస్రం వా యస్య వై	4	7
ప్రద్యుమ్నః	స్వాతిగా గుప్తయో గుప్తిః	4	8
అనిరుద్ధః	యో వా సంయోగ స్సంజుషమాణః	4	6
అనన్తరాయనః	యః పుణ్డరికః పరమాస్తరాత్మా	7	8
సుదర్శనః	వాయు రస్తరాత్మా వహతీ	10	2
నారాయణః	మా మాత్మగుప్తాం	11	5
లక్ష్మీనారాయణః	యో వా భూతే ర్భూతి రాసీ	11	1
విష్ణుః	విష్ణు స్సర్వేషా మదివః	1	1

		అనువాకమ్	మంత్రమ్
శ్రీధరః	మా మాతృగుప్తాం వహతే స్మ	9	8
నరుషోత్తమః	యో వా ఆయుః పరమాత్మానం	4	3
అచ్యుతః	సహ సంపాయా స్త్వ మాశిష మాశీ	4	5
నత్యః	యో వా తేజ స్తేజసాం తేజస్తేజ ఆదదానః	4	4
కసిం:	కామీ ముమా మీశిష	5	3
యజ్ఞః	యం యజ్ఞై ర్మునయో	1	10
పుణ్యః	సత్య స్సత్వం పుణ్య మాసీ	5	1
వాసుదేవః	సుసూక్ష్మ స్సార్వ స్సర్వేషా మన్తరాత్మా	1	2
జనార్దనః	సో వా స్వరూప స్సమదృ క్షమగ్రో	8	5
వేంకటేశః	వేదా హ మేతం పురుషం మహాన్తం	7	5
వేంకటేశః	రయః కకుద్మా నివిదద ద్విసన్తం	7	3

శ్రీపారమాత్మికోపనిషద్గ్రంథమన్త్రాణా మకారాదిసూచీ

అం రాజిమ స్తమ్	217	తత్సత్వోవా	99
అజ్ఞో దక్షాన్	80	తద్భూ ర్భూస్థమ్	102
అహో రణియాన్	169	తపోనిధిమ్	131
అనిర్బిణ్ణమ్	195	తమస్సర్వభూతమ్	188
అజ్ఞో జిషస్తః	171	త్రయీవా కామమ్	104
అహోవా ఆపః	103	త్వం జీవః	44
అరిణీవా	97	త్వం బుద్ధిః	48
అథా స్సమస్తాః	161	త్వ మగ్నే త్రిగుణః	43
ఈకో యస్మాత్	15	దాక్షయిణ్యమ్	160
బుతగ్ం సత్యమ్	212	దిగ్గోషాయస్య	142
కః కోశ మజ్జే	29	ద్వా వేదాపక్షీ	70
కామీ ముమామి	96	ద్వోవా ముఖ్యో	106
కామో భూత్వా	59	ధూర్నో వహన్తామ్	155
జ్ఞో మేకామ్	123	పద్మాస్యవజ్రః	144
చక్వారో దోషాః	165	పుణ్యంచ పుణ్యః	175
జ్యోతి ర్జ్యోతిషామ్	192	ప్రజాపతేన త్వత్	127
జ్యోతిర్వా పారమాత్మికమ్	14	పరోవా ఏషః	154

భూమే ర్వికస్వన్	46	యోవా వాయుః	42
భూదృవంవా	159	యోవా వ్యక్తమ్	202
మన స్త్యం భూత్వా	47	యోవా వ్యహంసీత్	129
మా మాత్మగుప్తామ్	172	యోవా సంయోగః	81
మా మాత్మగుప్తామ్	220	యో వేదాదిః	197
యం చిన్తయన్తః	173	రయః కఖద్మాన్	134
యం త్వమ్	54	రయాణాం పతిమ్	143
యంయజ్ఞైః	30	రాకా మహమ్	133
యః కుస్తర మాణః	124	రాయాం పతత్రే	149
యః పుణ్డరీకః	147	రాయా మీళః	19
యః సూక్ష్మాన్	49	వక్షోవపత్యవ్య	188
యః స్వయం స్పృష్టమ్	118	వాకోవా అనువాకో	69
య త్సరభూతమ్	153	వాయు రస్తరాత్మా	182
యద్వా కృతమ్	28	విశ్వం విభర్తి	157
యవ్యవా భయాత్	52	విష్ణుర్వరిష్ఠః	169
యస్యేచ్ఛా లోకే	196	విష్ణు స్సర్వేషామ్	1
యన్తైరా బ్రహ్మ	67	వేదాహ మేతమ్	139
య స్త్యం భూత్వా	53	న ఏతై కః	107
యాం గ ముశస్త్రమ్	126	సత్య స్సత్యస్థః	211
యాగా ద్వరిషాః	181	సత్య స్సత్యమ్	91
యో జ్ఞమానామ్	162	సత్యో జ్యోతిః	95
యో దోషః	66	సత్యో జ్యోతిః	87
యో ధూర్జరమ్	128	సత్యంవా ఉద్రేకమ్	86
యో బ్రహ్మకట్టః	22	సత్యం పత్వాత్మకమ్	193
యో బ్రహ్మ	63	సత్యేవ నిత్యమ్	173
యో మోహయన్	61	సర్వోపరిష్టాత్	187
యోవా ఆయుః	72	సహ నమ్నయా	80
యోవా గవిష్ఠః	41	సహస్రం వాయవ్య	82
యోవా తేజః	79	సారవ్యతోవా	63
యోవా త్రిమూర్తిః	26	సుసూక్ష్మః సార్వః	10
యోవా దళాత్మా	62	సోనో భూతః	177
యోవా దళానామ్	163	సోవా స్వరూపః	157
యోవా నృసింహః	192	వ్యయ మాదిః	111
యోవా పరంజ్యోతిః	64	స్వాతిగా గుప్తయః	83
యోవా ప్రధామ్	125	స్వాతిసా సర్వమ్	120
యోవా భూతేః	204		

శ్రీమత్పారమార్థికోపనిషద్భాష్యే
అసాధు సాధుపద వివరణపత్రమ్

పుట	పక్కా	అసాధు	సాధు
2	17	వచనాత్	వచనాత్
6	23	చతుష్టపి	చతుష్టపి
7	24	సితా	స్థితా
17	10	మన్యో	మన్యో
20	17	సన్ధిక్వా	సన్ధిక్వా
26	15	శబ్దఃప్ర	శబ్దఃప్ర
27	3	నిర్వహా	నిర్వహా
27	10	తీర్థాది	తీర్థాది
29	8	కంఠోశ	కంఠోశ
29	14	ధ్యానాస్త్రఃఫ	ధ్యానాస్త్రఃఫ
31	11	ప్రేణయంతి	ప్రేణయన్తి
34	4	నమతియో	నామితియో
34	9	ఆత్మదా	ఆత్మదా
35	5	రస్థానే	రస్థానే
35	14	బుధః	బుధః
37	4	స్వాధీక	స్వాధీక
37	17	విష్ణోపమిత	విష్ణోపమిత
37	21	నామచి	నామచి
39	౮	కుణ్డిరమాసీ	కుణ్డిరమాసీ
39	2	భవాత్	భగవాత్
40	10	సూక్ష్మేనూ	సూక్ష్మేనూ
40	15_16	ఋక్ సుక్త	ఋక్ సుక్త
42	15	శ్చరిత	శ్చరితి
42	16	మత్యాత్	మత్యాత్
47	2	తానీత్య	తానీత్య
51	7	మిత్యుప	మిత్యుప
51	13	ధ్వత్	ధ్వత్
54	21	తస్మిత్త్వం	తస్మిత్త్వం
56	11	చక్షుశ్య	చక్షుశ్య

తేదీ	పక్కా	అసాధు	మాధు
56	24	వివాచా	వివాచా
57	19	చక్షుః	చక్షుః
59	2	సన్మోష	సన్మోష
62	24	వాంఛోక్తి	దీవాంఛోక్తి
63	14	బ్రహ్మ	బ్రహ్మ
64	24	పరం	పరం
65	1	విభావః	విభావః
65	2	గృహం	గృహం
65	2	ప్రదన	ప్రదన
65	25	పంజ్చం	పంజ్చం
68	5	మత్తర	మత్తర
69	20	జ్ఞేరిషి	జ్ఞేరిషి
70	16	చరణా	చరణా
73	4	సాపివా	సాపివా
78	17	జీతచేత	జీతచేత
79	12	మాత్మజ్ఞే	మాత్మజ్ఞే
79	23	జేజ్జ	జేజ్జ
80	14	చేతన	చేతన
80	20	మదాన	మదాన
87	18	స్మృత్యర్థా	స్మృత్యర్థా
89	7	రక్షసం	రక్షసం
90	2	స్మృత్యర్థ	స్మృత్యర్థ
93	23	వాప్తిశా	వాప్తిశా
99	1	విమర్శ	విమర్శ
100	7	జహామే	జహామే
106	10	ప్రకృతిపురుషే	ప్రకృతిపురుషే
106	23	లిపః	లిపః
112	5	విమః	విమః
114	23	ప్రకృతి	ప్రకృతి
115	27	ప్రమా	ప్రమా
115	27	భవస్యకం	భవస్యకం
117	22	మచ్యుత	మచ్యుత

పుటే	పక్కా	ఆసాధ	సాధ
117	26	యజుషి	యజుషి
118	17	సవితా	సంసితా
119	12	త్రుశుమ	త్రుశుమ
122	4	వాఙ్మతి	వాఙ్మతి
126	6	తాఙ్మతి	తాఙ్మతి
126	24	దాఙ్మతి	దాఙ్మతి
127	6	జాఙ్మతి	జాఙ్మతి
128	19	సుమతా	సుమతా
130	13	జర్మత	జర్మత
130	16	ముఖ్యం	ముఖ్యం
132	3	గతి	గతి
132	26	గిరిస్థా	గిరిస్థా
137	15	వ్యక్తత్య	వ్యక్తత్య
137	25	పితే	పితే
139	1	మూర్త్య	మూర్త్య
139	5	పర్వతే	పర్వతే
145	9	వర్త్య	వర్త్య
145	20	చిన్తయా	చిన్తయా
146	13	ఆత్మత్య	ఆత్మత్య
148	13	మహాచేతి	మహాచేతి
148	19	రాయా	రాయా
149	26	త్రాతే	త్రాతే
155	10	పుష్ట	పుష్ట
156	19	మయశ్చు	మయశ్చు
157	9	సమస్తం	సమస్తం
159	8	జరాహి	జరాహి
160	7	ససర్వ	ససర్వ
161	8	చయశ్చ	చయశ్చ
164	3	ప్రస్పతా	ప్రస్పతా
167	25	పుణ్యరయి	పుణ్యరయి
170	2	క్రయ	క్రయ
171	14	పుష్టమః	పుష్టమః

పదం	పద్యం	అనువాదం	సంఖ్య
172	21	త్వదయ	త్వదయ
174	23	తేవిశ్యం	తేవిశ్యం
181	2	గార్వరీ	గార్వరీ
188	14	త్వవంత్స	త్వవంత్స
189	3	శువదీజ	శువదీజ
189	14	మ్యపవా	మ్యపవా
,	21	కంఠత్యా	కంఠత్యా
192	8	అస్త్రేయః	అస్త్రేయః
193	8	హిత ఉ	హితం ఉ
195	2	తిష్ఠితాః	తిష్ఠితాః
,	24	తదతి	తదతి
196	7	గాయస్వా	గాయస్వా
,	11	గాయత్ర	గాయత్ర
204	7	భజసం	భజతిసం
206	5	దాః	దాః
207	17	తచ్ఛరణా	తచ్ఛరణా
211	19	మద్విశ్య	మద్విశ్య
212	10	త్వస్మజ్జాని	త్వస్మజ్జాని
,	12	సత్య	సత్యః
214	15	మద్వితిః	మద్వితిః
216	21	సతుప	సతుప
217	23	అకా	అకా
222	1	గీమాన్మి	గీమాన్మి
,	8	రవాన్మి	రవాన్మి
224	25	పవిశ్య	ప్రవిశ్య
227	1	రోహితే	రోహితే
,	4	ద్రధన్తర	ద్రధన్తర
229	11	మల్లావ	మల్లావ
,	24	మన్త్రేణ	మన్త్రేణ
231	20	మన్త్రేయే	మన్త్రేయే
232	14.15	ఋక్ మన్త్ర	ఋక్ మన్త్ర

అనువాద విశ్లేషణలు హరి: ఓ.వి. తర్కత్

